ЛІЦЕНЗУВАННЯ В УКРАЇНІ
9
2005

БЮЛЕТЕНЬ ЗАКОНОДАВСТВА І ЮРИДИЧНОЇ ПРАКТИКИ УКРАЇНИ

9
2005

ЮРінком ІНТЕР

ВИДАВНИЦТВО "ЮРІНКОМ ІНТЕР" ПРОПОНУЄ НОВЕ ВИДАННЯ

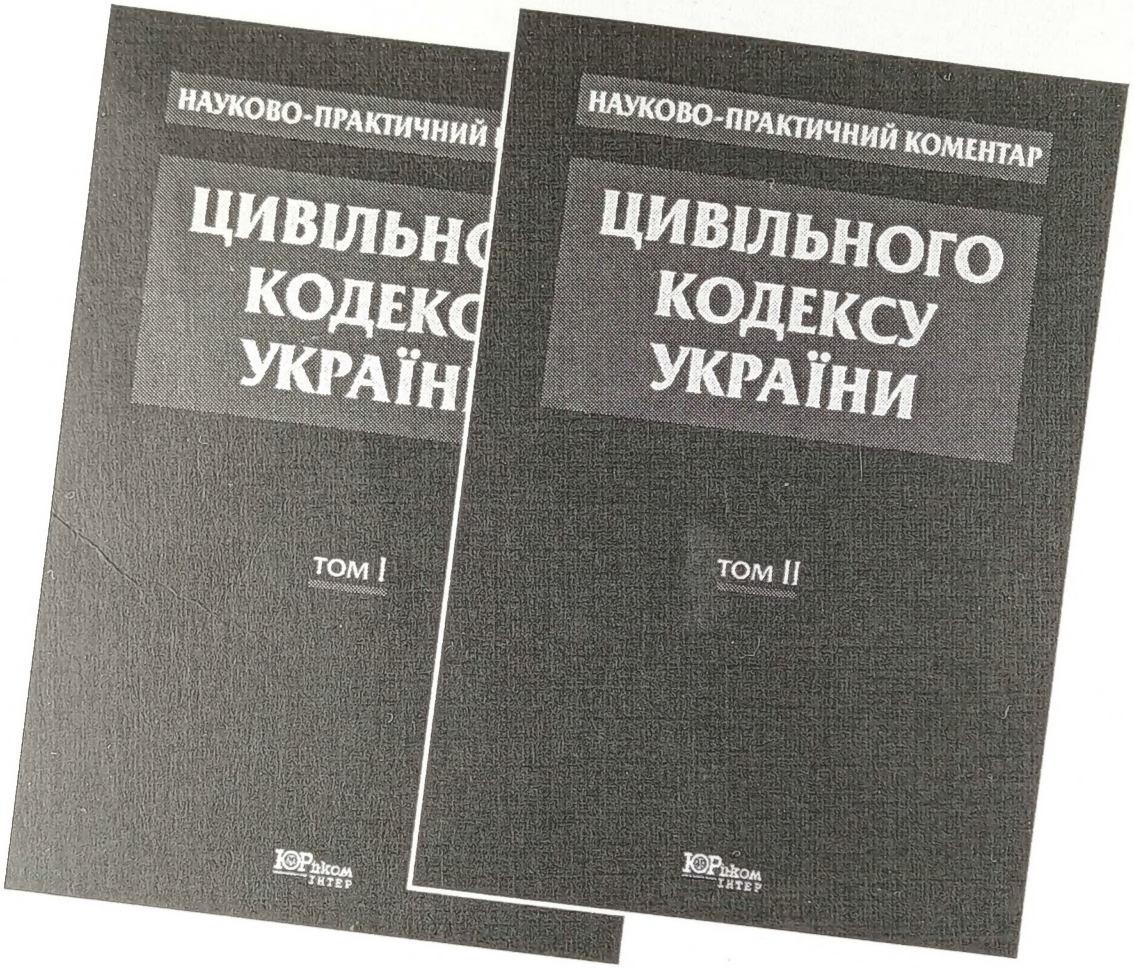

Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України: У 2 т. / За ред. О. В. Дзери (кер. авт. кол.), Н. С. Кузнєцової, В. В. Луця. – К., 2005. – Т. I. – 832 с.; Т. II. – 1088 с.

У коментарі на основі наукового аналізу цивільного права та узагальнення судової практики наводиться постатейне тлумачення чинного ЦК України, а також інших актів законодавства.

Видання розраховане на суддів, працівників прокуратури, інших правоохоронних органів, адвокатів, спеціалістів юридичних служб підприємств та організацій усіх форм власності, викладачів, аспірантів і студентів юридичних вищих навчальних закладів.

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПІДПРИЄМНИЦТВА

У НОМЕРІ

БЮЛЕТЕНЬ
ЗАКОНОДАВСТВА
І ЮРИДИЧНОЇ
ПРАКТИКИ
УКРАЇНИ

ЛІЦЕНЗУВАННЯ в Україні

- загальні положення
- ліцензійні умови

За загальною редакцією
А. В. Дашкевича

9
2005

Київ
Юрінком Інтер
2005

Бюлетень законодавства і юридичної практики України

№ 9. — 2005. — Ліцензування в Україні. — 416 с.

Загальнодержавне періодичне видання.

Виходить дванадцять разів на рік (українською мовою).

Засноване в 1992 р.

Реєстраційне свідоцтво 3085 серія КВ, видане 25 лютого 1998 р.

Передплатний індекс — 74052

Засновник:
Видавництво правової літератури *«Юрінком Інтер»*.

Адреса редакції:
04209, м. Київ-209, вул. Героїв Дніпра, 31-б

Телефони 411-69-08, 412-36-18
http://yurincom.kiev.ua
E-mail: Bulletin@yurincom.kiev.ua

Редакційна колегія:

В. Г. Гончаренко — доктор юридичних наук, професор, академік АПрН України (голова редакційної колегії)

О. М. Джужа — доктор юридичних наук, професор

О. В. Дзера — доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент АПрН України

В. С. Ковальський — кандидат юридичних наук (шеф-редактор)

В. В. Комаров — кандидат юридичних наук, професор, академік АПрН України

В. Т. Маляренко — доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент АПрН України

В. Т. Нор — доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент АПН України

Є. Л. Стрельцов — доктор юридичних наук, професор

В. С. Щербина — доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент АПрН України

С. С. Яценко — доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент АПрН України

Відповідальний секретар — **А. П. Ляшко**

Тексти чинних нормативних актів (станом на 1 вересня 2005 року) звірено з нормативними документами Управління комп'ютеризованих систем та мереж Секретаріату Верховної Ради України

© Юрінком Інтер, 2005

ПЕРЕДМОВА

Встановлення простих, чітких, зрозумілих, єдиних для всіх «правил гри», забезпечення їх загального дотримання, створення умов для вільного доступу до всіх сегментів ринку за єдиними правилами, гарантування всім суб'єктам підприємницької діяльності захисту їх законних прав та інтересів у відносинах з іншими суб'єктами та органами влади, можливостей самореалізації кожного громадянина та забезпечення належного рівня свого життя та життя своєї сім'ї є основними завданнями, визначеними у програмних засадах діяльності Президента та Уряду України.

Ліцензування, як одна із форм державного регулювання господарської діяльності, має власну сферу застосування, що в умовах ринкової економіки є достатньо впливовою.

Ліцензування певних видів господарської діяльності регулюється законом України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (далі — Закон), прийнятими на виконання його вимог постановами Кабінету Міністрів України, якими встановлено: перелік органів ліцензування; строк дії ліцензії, розмір і порядок зарахування плати за її видачу; перелік документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності; порядок формування, ведення і користування відомостями ліцензійного реєстру; бланк ліцензії єдиного зразка; положення про експертно-апеляційну раду при Державному комітеті України з питань регуляторної політики та підприємництва та її склад; а також ліцензійні умови провадження певних видів господарської діяльності, які встановлюють з урахуванням вимог законів вичерпний перелік організаційних, кваліфікаційних та інших спеціальних вимог, обов'язкових для виконання при провадженні видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню.

Законом визначено державну політику у сфері ліцензування, встановлено вичерпний перелік видів діяльності, що підлягають ліцензуванню, та чітко окреслено відповідні процедури ліцензування.

Завдяки цьому сформовано систему ліцензування, яку можна поділити на такі компоненти: ідеологія ліцензування, перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню; порядок ліцензування; ліцензійні умови; інституції, які забезпечують ліцензування (Кабінет Міністрів України, Державний комітет України з питань регуляторної політики та підприємництва, експертно-апеляційна рада при ньому); гарантії забезпечення прав та законних інтересів суб'єктів господарювання.

Ідеологію ліцензування складають чітко визначені основні принципи державної політики у сфері ліцензування, а саме:

— забезпечення рівності прав, законних інтересів усіх суб'єктів господарювання;

— захист прав, законних інтересів, життя та здоров'я громадян, захист навколишнього природного середовища та забезпечення безпеки держави;

— встановлення єдиного порядку ліцензування видів господарської діяльності на території України;

— встановлення єдиного переліку видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню.

У вітчизняній системі ліцензування акцент зроблено на наданні права на провадження певного виду господарської діяльності, а не на обмеженні кількості суб'єктів господарювання, які можуть господарювати на тому чи іншому ринку товарів або послуг, що відповідає одному з принципів державної політики у сфері ліцензування, а саме: заборона використання ліцензування для обмеження конкуренції у провадженні господарської діяльності. Реалізація зазначеного принципу здійснюється також шляхом забезпечення умов для економічної конкуренції.

Істотною перевагою державної політики системи ліцензування є те, що в чинному Законі з максимально можливою вичерпністю та чіткістю визначено порядок здійснення ліцензійних процедур, завдяки чому цей порядок став прозорим та зрозумілим для суб'єктів господарювання.

При цьому положення Закону спрямовані на додержання логіки ліцензування та унеможливлення встановлення додаткових вимог до суб'єктів господарювання органами ліцензування. Виняткову важливість має те, що норми Закону, які визначають порядок ліцензування, є нормами прямої дії. Усе це зумовлює певну самодостатність існуючого порядку ліцензування.

Однак стрімкий розвиток суспільних відносин зумовив необхідність удосконалення рівня законодавчого регулювання ліцензування господарської діяльності. Так, Указом Президента України «Про лібералізацію підприємницької діяльності та державну підтримку підприємництва» від 12 травня 2005 р. № 770 визнано за необхідне скоротити види господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню.

Успішність державної політики у сфері ліцензування залежить від послідовності в додержанні положень ідеології ліцензування.

Скорочення видів діяльності, що ліцензуються, підтримка єдиного правового поля у сфері ліцензування, забезпечення прозорих умов ліцензування та поступова децентралізація системи ліцензування шляхом передачі окремих функцій ліцензування на регіональний рівень сприятиме подальшому розвитку вітчизняного підприємництва та соціально-економічній стабільності країни.

К. Ващенко

Розділ 1

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Про ліцензування певних видів господарської діяльності

Закон України
від 1 червня 2000 року № 1775-III

Цей Закон визначає види господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, порядок їх ліцензування, встановлює державний контроль у сфері ліцензування, відповідальність суб'єктів господарювання та органів ліцензування за порушення законодавства у сфері ліцензування.

Стаття 1. **Визначення термінів**

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

анулювання ліцензії — позбавлення ліцензіата органом ліцензування права на провадження певного виду господарської діяльності;

виробництво (виготовлення) — діяльність, пов'язана з випуском продукції, яка включає всі стадії технологічного процесу, а також реалізацію продукції власного виробництва;

господарська діяльність — будь-яка діяльність, у тому числі підприємницька, юридичних осіб, а також фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності, пов'язана з виробництвом (виготовленням) продукції, торгівлею, наданням послуг, виконанням робіт;

ліцензіат — суб'єкт господарювання, який одержав ліцензію на провадження певного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню;

ліцензія — документ державного зразка, який засвідчує право ліцензіата на провадження зазначеного в ньому виду господарської діяльності протягом визначеного строку за умови виконання ліцензійних умов;

ліцензійні умови — установлений з урахуванням вимог законів вичерпний перелік організаційних, кваліфікаційних та інших спеціальних вимог, обов'язкових для виконання при провадженні видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню;

ліцензування — видача, переоформлення та анулювання ліцензій, видача дублікатів ліцензій, ведення ліцензійних справ та ліцензійних реєстрів, контроль за додержанням ліцензіатами ліцензійних умов, видача розпоряджень про усунення порушень ліцензійних умов, а також розпоряджень про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування;

орган ліцензування — орган виконавчої влади, визначений Кабінетом Міністрів України, або спеціально уповноважений виконавчий орган рад для ліцензування певних видів господарської діяльності;

плата за ліцензію — разовий платіж, що вноситься суб'єктом господарювання за одержання ліцензії;

повторне порушення — вчинення ліцензіатом протягом строку дії ліцензії повторного порушення певних ліцензійних умов після застосування санкцій за аналогічне порушення;

розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов — рішення органу ліцензування або спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про необхідність усунення ліцензіатом у встановлені строки порушень ліцензійних умов;

розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування — рішення спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про необхідність усунення ліцензіатом або органом ліцензування в установлені строки порушень законодавства у сфері ліцензування;

суб'єкт господарювання — зареєстрована в установленому законодавством порядку юридична особа незалежно від її організаційно-правової форми та форми власності, яка провадить господарську діяльність, крім органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також фізична особа — суб'єкт підприємницької діяльності;

торгівля — будь-які операції, що здійснюються за договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими цивільно-правовими договорами, які передбачають передачу прав власності на товари.

Стаття 2. **Сфера дії Закону**

Дія цього Закону поширюється на всіх суб'єктів господарювання.

Ліцензування банківської діяльності, діяльності з надання фінансових послуг, зовнішньоекономічної діяльності, ліцензування каналів мовлення, ліцензування у сфері електроенергетики та використання ядерної енергії, ліцензування у сфері освіти, ліцензування у сфері інтелектуальної власності, виробництва і торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами, у сфері телекомунікацій здійснюється згідно з законами, що регулюють відносини у цих сферах.

(Частина друга статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2209-III від 11.01.2001, № 2664-III від 12.07.2001, № 2984-III від 17.01.2002, № 1280-IV від 18.11.2003)

Види господарської діяльності, крім випадків, передбачених частиною другою цієї статті, які не включені до переліку видів господарської діяльності, встановленого статтею 9 цього Закону, не підлягають ліцензуванню.

Стаття 3. Основні принципи державної політики у сфері ліцензування

Основними принципами державної політики у сфері ліцензування є:

забезпечення рівності прав, законних інтересів усіх суб'єктів господарювання;

захист прав, законних інтересів, життя та здоров'я громадян, захист навколишнього природного середовища та забезпечення безпеки держави;

встановлення єдиного порядку ліцензування видів господарської діяльності на території України;

встановлення єдиного переліку видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню.

Ліцензування не може використовуватися для обмеження конкуренції у провадженні господарської діяльності.

Ліцензія є єдиним документом дозвільного характеру, який дає право на зайняття певним видом господарської діяльності, що відповідно до законодавства підлягає обмеженню.

Стаття 4. Повноваження органів державної влади у сфері ліцензування

Верховна Рада України визначає основні напрями державної політики у сфері ліцензування, законодавчі основи її реалізації.

Реалізацію державної політики у сфері ліцензування здійснює Кабінет Міністрів України, спеціально уповноважений орган з питань ліцензування, а також органи виконавчої влади,

визначені Кабінетом Міністрів України, спеціально уповноважені виконавчі органи рад, уповноважені провадити ліцензування певних видів господарської діяльності.

Стаття 5. Спеціально уповноважений орган з питань ліцензування

Спеціально уповноважений орган з питань ліцензування:

розробляє основні напрями розвитку ліцензування;

розробляє проекти нормативно-правових актів з питань ліцензування;

погоджує проекти нормативно-правових актів з питань ліцензування, що розробляються та приймаються органами виконавчої влади;

узагальнює практику застосування нормативно-правових актів з питань ліцензування;

здійснює нагляд за додержанням органами ліцензування та ліцензіатами законодавства у сфері ліцензування та дає роз'яснення щодо його застосування;

здійснює методичне керівництво, інформаційне забезпечення діяльності органів ліцензування;

визначає форми документів у сфері ліцензування та правила їх оформлення;

затверджує спільно з органами ліцензування ліцензійні умови провадження певного виду господарської діяльності та порядок контролю за їх додержанням, крім випадків, передбачених цим Законом;

(Абзац дев'ятий частини першої статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2340-IV від 13.01.2005)

формує експертно-апеляційну раду;

організовує підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації фахівців з ліцензування;

веде Єдиний ліцензійний реєстр;

організовує замовлення, постачання, облік і звітність витрачання бланків ліцензій;

видає розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов, а також розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування;

здійснює контроль за наявністю ліцензії.

(Частину першу статті 5 доповнено абзацом згідно із Законом № 2953-III від 17.01.2002)

Для забезпечення підготовки, перепідготовки та підвищення

кваліфікації фахівців з ліцензування спеціально уповноважений орган з питань ліцензування здійснює розроблення навчальних програм, методичних рекомендацій та посібників, установлює порядок підготовки та атестації фахівців з ліцензування.

Для здійснення своїх повноважень спеціально уповноважений орган з питань ліцензування має свої територіальні органи, які діють на підставі положень, що затверджуються спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування.

Розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування, прийняті у межах його компетенції, є обов'язковими до виконання органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, юридичними особами всіх форм власності, а також фізичними особами — суб'єктами підприємницької діяльності.

Розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування можуть бути оскаржені до суду.

Стаття 6. **Орган ліцензування**

Орган ліцензування:

забезпечує виконання законодавства у сфері ліцензування;

затверджує спільно із спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування ліцензійні умови провадження певного виду господарської діяльності та порядок контролю за їх додержанням, крім випадків, передбачених цим Законом;

(Абзац третій частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2340-IV від 13.01.2005)

видає та переоформлює ліцензії, видає дублікати ліцензій на певний вид господарської діяльності, приймає рішення про визнання ліцензій недійсними;

здійснює у межах своєї компетенції контроль за додержанням ліцензіатами ліцензійних умов;

видає розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов;

анулює ліцензії на певний вид господарської діяльності;

формує і веде ліцензійний реєстр.

Орган ліцензування, яким є центральний орган виконавчої влади, що здійснює передбачені цією статтею повноваження, може делегувати їх своїм структурним територіальним підрозділам.

Повноваження органу ліцензування не можуть бути делеговані іншим особам, у тому числі створеним органом ліцензування.

Орган ліцензування не може доручати іншим особам визначати спроможність суб'єктів господарювання виконувати ліцензійні умови згідно з поданими документами.

Фінансування органу ліцензування здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України або місцевого бюджету.

Стаття 7. Експертно-апеляційна рада

Експертно-апеляційна рада є колегіальним органом, створеним при спеціально уповноваженому органі з питань ліцензування. У своїй діяльності експертно-апеляційна рада керується Конституцією України, законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України.

Рішення експертно-апеляційної ради мають характер експертних висновків і є обов'язковими для розгляду спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування.

До компетенції експертно-апеляційної ради належать:

експертиза проектів нормативно-правових актів органів виконавчої влади з питань ліцензування;

розроблення рекомендацій з основних проблем державної політики у сфері ліцензування;

надання попередніх висновків щодо пропозицій органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян і підприємців щодо доцільності запровадження ліцензування певних видів господарської діяльності чи його скасування;

розгляд заяв, претензій та скарг суб'єктів господарювання на рішення органів ліцензування щодо порушення цими органами законодавства у сфері ліцензування;

аналіз стану та розроблення рекомендацій щодо вдосконалення ліцензування.

Склад експертно-апеляційної ради формується з державних службовців, науковців, інших фахівців та представників громадських організацій. Положення про експертно-апеляційну раду та її склад затверджується Кабінетом Міністрів України.

Експертно-апеляційну раду очолює голова спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування.

До складу експертно-апеляційної ради залучаються незалежні експерти та представники громадських організацій у кількості не менше ніж двадцять відсотків загальної кількості членів цієї ради.

Організаційне, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності експертно-апеляційної ради здійснює спеціально уповноважений орган з питань ліцензування.

Експертно-апеляційна рада має право залучати для консультацій та експертизи державних службовців, науковців та інших фахівців на громадських засадах.

Проекти нормативно-правових актів, пропозиції та звернення (апеляції) розглядаються експертно-апеляційною радою протягом двадцяти робочих днів з дня їх реєстрації в спеціально уповноваженому органі з питань ліцензування.

Рішення експертно-апеляційної ради приймається більшістю голосів від загальної кількості членів експертно-апеляційної ради.

За результатами розгляду поданих проектів нормативно-правових актів, пропозицій та звернень (апеляцій) приймається рішення експертно-апеляційної ради, яке оформляється протоколом, що підписується головою та секретарем експертно-апеляційної ради.

Рішення експертно-апеляційної ради з питань звернень (апеляцій) є підставою для видання спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування, допущених органом ліцензування.

Стаття 8. **Ліцензійні умови**

Ліцензійні умови є нормативно-правовим актом, положення якого встановлюють кваліфікаційні, організаційні, технологічні та інші вимоги для провадження певного виду господарської діяльності.

Суб'єкт господарювання зобов'язаний провадити певний вид господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, відповідно до встановлених для цього виду діяльності ліцензійних умов.

У ліцензійні умови щодо видів господарської діяльності, для провадження яких необхідні спеціальні знання, включаються кваліфікаційні вимоги до працівників суб'єктів господарювання — юридичних осіб та (або) до фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності.

У разі якщо для провадження певних видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, необхідні особливі вимоги щодо будівель, приміщень, обладнання, інших технічних засобів, такі вимоги включаються до ліцензійних умов.

Ліцензійні умови та порядок контролю за їх додержанням затверджуються спільним наказом спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування та органу ліцензування.

Ліцензійні умови провадження видів господарської діяльності, зазначених у пункті 72 статті 9 цього Закону, та порядок

контролю за їх додержанням затверджуються Кабінетом Міністрів України.

(Статтю 8 доповнено частиною згідно із Законом № 2340-IV від 13.01.2005)

У разі якщо суб'єкт господарювання провадить вид господарської діяльності, зазначений в статті 9 цього Закону, не в повному обсязі, а частково або з окремих робіт, операцій, послуг, ліцензійні умови поширюються на суб'єкта господарювання в частині, що встановлює вимоги до провадження господарської діяльності, зазначеної в ліцензії.

Ліцензійні умови та зміни до ліцензійних умов підлягають оприлюдненню у порядку, встановленому законодавством, і набирають чинності через десять днів з дати державної реєстрації нормативно-правового акта, якщо в ньому не передбачений пізніший строк набрання чинності.

Стаття 9. Види господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню

Відповідно до цього Закону ліцензуванню підлягають такі види господарської діяльності:

1) пошук (розвідка) корисних копалин;

2) виробництво та ремонт вогнепальної зброї невійськового призначення і боєприпасів до неї, холодної зброї, пневматичної зброї калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів на секунду, торгівля вогнепальною зброєю невійськового призначення та боєприпасами до неї, холодною зброєю, пневматичною зброєю калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів на секунду;

(Пункт 2 статті 9 в редакції Закону № 2340-IV від 13.01.2005)

3) виробництво вибухових матеріалів промислового призначення (за переліком, що затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань нагляду за охороною праці та державного гірничого нагляду);

(Пункт 3 статті 9 в редакції Закону № 2288-IV від 23.12.2004)

4) виробництво особливо небезпечних хімічних речовин (за переліком, який визначається Кабінетом Міністрів України);

5) видобування уранових руд;

6) видобуток дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння;

7) виробництво дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння;

8) виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння, торгівля виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння;

9) виробництво лікарських засобів, оптова, роздрібна торгівля лікарськими засобами;

10) виробництво ветеринарних медикаментів і препаратів, оптова, роздрібна торгівля ветеринарними медикаментами і препаратами;

11) виробництво пестицидів та агрохімікатів, оптова, роздрібна торгівля пестицидами та агрохімікатами;

12) виробництво спеціальних засобів, заряджених речовинами сльозоточивої та дратівної дії, індивідуального захисту, активної оборони та їх продаж;

(Пункт 12 статті 9 в редакції Закону № 2247-IV від 16.12.2004)

13) розроблення, виготовлення спеціальних технічних засобів для зняття інформації з каналів зв'язку, інших засобів негласного отримання інформації, торгівля спеціальними технічними засобами для зняття інформації з каналів зв'язку, іншими засобами негласного отримання інформації;

14) розроблення, виробництво, використання, експлуатація, сертифікаційні випробування, тематичні дослідження, експертиза, ввезення, вивезення криптосистем і засобів криптографічного захисту інформації, надання послуг в галузі криптографічного захисту інформації (крім послуг електронного цифрового підпису), торгівля криптосистемами і засобами криптографічного захисту інформації;

(Пункт 14 статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 852-IV від 22.05.2003)

15) розроблення, виробництво, впровадження, сертифікаційні випробування, ввезення, вивезення голографічних захисних елементів;

16) розроблення, виробництво, впровадження, обслуговування, дослідження ефективності систем і засобів технічного захисту інформації, надання послуг в галузі технічного захисту інформації;

17) виготовлення бланків цінних паперів, документів суворої звітності;

18) транспортування нафти, нафтопродуктів магістральним трубопроводом, транспортування природного і нафтового газу трубопроводами та його розподіл;

19) постачання природного газу за регульованим, за нерегульованим тарифом;

20) зберігання природного газу в обсягах, що перевищують рівень, установлюваний ліцензійними умовами;

21) централізоване водопостачання та водовідведення;

22) розроблення, випробування, виробництво, експлуатація ракет-носіїв, космічних апаратів та їх складових частин, наземної космічної інфраструктури та її складових частин, обладнання, що входить до складу космічного сегмента супутникових систем;

23) розроблення, виробництво, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуск, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів;

24) культивування, використання рослин, що містять наркотичні засоби для промислових цілей;

25) проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт;

26) медична практика;

27) переробка донорської крові та її компонентів, виготовлення з них препаратів;

28) ветеринарна практика;

29) організація та утримання тоталізаторів, гральних закладів, випуск та проведення лотерей, організація діяльності з проведення азартних ігор;

(Пункт 29 статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законами № 1969-III (1969-14) від 21.09.2000, № 2505-IV від 25.03.2005)

(Запроваджується мораторій на видачу ліцензій на провадження господарської діяльності з випуску та проведення лотерей до прийняття закону про державне регулювання діяльності з випуску та проведення лотерей і грошових розіграшів згідно із Законом № 2630-IV від 02.06.2005)

30) будівельна діяльність (вишукувальні та проектні роботи для будівництва, зведення несучих та огороджуючих конструкцій, будівництво та монтаж інженерних і транспортних мереж);

(Пункт 30 статті 9 в редакції Закону № 2257-III від 08.02.2001)

31) надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом;

32) надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів річковим, морським транспортом;

33) надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі);

(Пункт 33 статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2344-III від 05.04.2001)

34) надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі;

(Статтю 9 доповнено пунктом згідно із Законом № 2344-III від 05.04.2001)

35) надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів залізничним транспортом;

36) заготівля, переробка, металургійна переробка металобрухту кольорових і чорних металів;

37) збирання, первинна обробка відходів і брухту дорогоцінних металів та дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння;

38) збирання, заготівля окремих видів відходів як вторинної сировини (за переліками, які визначаються Кабінетом Міністрів України);

(Пункт 38 статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3073-III від 07.03.2002)

39) операції у сфері поводження з небезпечними відходами;

40) (Пункт 40 статті 9 виключено на підставі Закону № 2984-III від 17.01.2002)

41) проектування, монтаж, технічне обслуговування засобів протипожежного захисту та систем опалення, оцінка протипожежного стану об'єктів;

42) проведення випробувань на пожежну небезпеку речовин, матеріалів, будівельних конструкцій, виробів і обладнання, а також пожежної техніки, пожежно-технічного озброєння, продукції протипожежного призначення на відповідність встановленим вимогам;

43) надання послуг, пов'язаних з охороною державної та іншої власності, надання послуг з охорони громадян;

44) виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт;

45) виконання авіаційно-хімічних робіт;

46) пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів;

(Пункт 46 статті 9 в редакції Закону № 2759-III від 04.10.2001)

47) (Пункт 47 статті 9 виключено на підставі Закону № 1280-IV від 18.11.2003)

48) (Пункт 48 статті 9 виключено на підставі Закону № 1280-IV від 18.11.2003)

49) (Пункт 49 статті 9 виключено на підставі Закону № 1280-IV від 18.11.2003)

50) туроператорська та турагентська діяльність;

(Пункт 50 статті 9 в редакції Закону № 1282-IV від 18.11.2003)

51) фізкультурно-оздоровча та спортивна діяльність:

— організація та проведення спортивних занять професіоналів та любителів спорту;

— діяльність з підготовки спортсменів до змагань з різних видів спорту, визнаних в Україні;

52) (Пункт 52 статті 9 виключено як пункт 51 на підставі Закону № 2209-III від 11.01.2001)

53) (Пункт 53 статті 9 виключено як пункт 52 на підставі Закону № 2209-III від 11.01.2001)

54) (Пункт 54 статті 9 виключено на підставі Закону № 2745-III від 04.10.2001)

55) діяльність арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів);

56) посередництво у працевлаштуванні на роботу за кордоном;

57) професійна діяльність на ринку цінних паперів;

58) проведення робіт із землеустрою, землеоціночних робіт та земельних торгів;

(Пункт 58 статті 9 в редакції Закону № 1377-IV від 11.12.2003)

59) проектування, будівництво нових і реконструкція існуючих меліоративних систем та окремих об'єктів інженерної інфраструктури;

60) діяльність, пов'язана з промисловим виловом риби на промислових ділянках рибогосподарських водойм, крім внутрішніх водойм (ставків) господарств;

61) посередницька діяльність митного брокера та митного перевізника;

62) виробництво дисків для лазерних систем зчитування;

(Статтю 9 доповнено пунктом 62 згідно із Законом № 2953-III від 17.01.2002)

63) експорт, імпорт дисків для лазерних систем зчитування, матриць;

(Статтю 9 доповнено пунктом 63 згідно із Законом № 2953-III від 17.01.2002; в редакції Закону № 2734-IV від 06.07.2005)

64) виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового;

(Статтю 9 доповнено пунктом 64 згідно із Законом № 3077-III від 07.03.2002)

65) оптова торгівля насінням;

(Статтю 9 доповнено пунктом 65 згідно із Законом № 411-IV від 26.12.2002)

66) виробництво, зберігання і реалізація племінних (генетичних) ресурсів, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин;

(Статтю 9 доповнено пунктом 66 згідно із Законом № 546-IV від 20.02.2003)

67) проведення знезараження підкарантинних матеріалів та об'єктів, які переміщуються через державний кордон України та карантинні зони;

(Статтю 9 доповнено пунктом 67 згідно із Законом № 1804-IV від 17.06.2004)

68) професійна діяльність у сфері надання соціальних послуг;

(Статтю 9 доповнено пунктом 68 згідно із Законом № 1891-IV від 24.06.2004)

69) розроблення проектів та проведення робіт з консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту, пристосування пам'яток;

(Статтю 9 доповнено пунктом 69 згідно із Законом № 2245-IV від 16.12.2004)

70) діяльність, пов'язана з виробництвом, торгівлею піротехнічними засобами;

(Статтю 9 доповнено пунктом 70 згідно із Законом № 2247-IV від 16.12.2004)

71) діяльність, пов'язана з відкриттям та функціонуванням стрілецьких тирів, стрільбищ невійськового призначення, мисливських стендів;

(Статтю 9 доповнено пунктом 71 згідно із Законом № 2247-IV від 16.12.2004)

72) діяльність, пов'язана з виробництвом автомобілів та автобусів;

(Статтю 9 доповнено пунктом 72 згідно із Законом № 2505-IV від 25.03.2005)

72) розроблення, виготовлення, реалізація, ремонт, модернізація та утилізація озброєння, військової техніки, військової зброї і боєприпасів до неї.

(Статтю 9 доповнено пунктом 72 згідно із Законом № 2340-IV від 13.01.2005)

73) виробництво теплової енергії, транспортування її магі-

стральними та місцевими (розподільчими) тепловими мережами та постачання теплової енергії.

(Статтю 9 доповнено пунктом 73 згідно із Законом № 2633-IV від 02.06.2005)

Стаття 10. Документи, що подаються органу ліцензування для одержання ліцензії

Суб'єкт господарювання, який має намір провадити певний вид господарської діяльності, що ліцензується, особисто або через уповноважений ним орган чи особу звертається до відповідного органу ліцензування із заявою встановленого зразка про видачу ліцензії.

У заяві про видачу ліцензії повинні міститися такі дані:

1) відомості про суб'єкта господарювання — заявника:

найменування, місцезнаходження, банківські реквізити, ідентифікаційний код — для юридичної особи;

прізвище, ім'я, по батькові, паспортні дані (серія, номер паспорта, ким і коли виданий, місце проживання), ідентифікаційний номер фізичної особи — платника податків та інших обов'язкових платежів — для фізичної особи;

2) вид господарської діяльності, вказаний згідно з статтею 9 цього Закону (повністю або частково), на провадження якого заявник має намір одержати ліцензію.

У разі наявності у заявника філій, інших відокремлених підрозділів, які провадитимуть господарську діяльність на підставі отриманої ліцензії, у заяві зазначається їх місцезнаходження.

До заяви про видачу ліцензії додається копія свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності або копія довідки про внесення до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України, засвідчена нотаріально або органом, який видав оригінал документа.

Для окремих видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, до заяви про видачу ліцензії також додаються документи, вичерпний перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України за поданням спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування.

Органу ліцензування забороняється вимагати від суб'єктів господарювання інші документи, не вказані у цьому Законі, крім документів, передбачених частиною п'ятою цієї статті.

Заява про видачу ліцензії та документи, що додаються до неї, приймаються за описом, копія якого видається заявнику з відміткою про дату прийняття документів органом ліцензування та підписом відповідальної особи.

Заява про видачу ліцензії залишається без розгляду, якщо:

заява подана (підписана) особою, яка не має на це повноважень;

документи оформлені з порушенням вимог цієї статті.

Про залишення заяви про видачу ліцензії без розгляду заявник повідомляється в письмовій формі із зазначенням підстав залишення заяви про видачу ліцензії без розгляду у строки, передбачені для видачі ліцензії.

Після усунення причин, що були підставою для винесення рішення про залишення заяви про видачу ліцензії без розгляду, заявник може повторно подати заяву про видачу ліцензії, яка розглядається в порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 11. **Рішення про видачу або відмову у видачі ліцензії**

Орган ліцензування приймає рішення про видачу ліцензії або про відмову у її видачі у строк не пізніше ніж десять робочих днів з дати надходження заяви про видачу ліцензії та документів, що додаються до заяви, якщо спеціальним законом, що регулює відносини у певних сферах господарської діяльності, не передбачений інший строк видачі ліцензії на окремі види діяльності.

Повідомлення про прийняття рішення про видачу ліцензії або про відмову у видачі ліцензії надсилається (видається) заявникові в письмовій формі протягом трьох робочих днів з дати прийняття відповідного рішення. У рішенні про відмову у видачі ліцензії зазначаються підстави такої відмови.

Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії є:

недостовірність даних у документах, поданих заявником, для отримання ліцензії;

невідповідність заявника згідно з поданими документами ліцензійним умовам, встановленим для виду господарської діяльності, зазначеного в заяві про видачу ліцензії.

У разі відмови у видачі ліцензії на підставі виявлення недостовірних даних у документах, поданих заявником про видачу ліцензії, суб'єкт господарювання може подати до органу ліцензування нову заяву про видачу ліцензії не раніше ніж через три місяці з дати прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії.

У разі відмови у видачі ліцензії на підставі невідповідності заявника ліцензійним умовам, встановленим для виду господарської діяльності, вказаного в заяві про видачу ліцензії, суб'єкт господарювання може подати до органу ліцензування нову зая-

ву про видачу ліцензії після усунення причин, що стали підставою для відмови у видачі ліцензії.

Рішення про відмову у видачі ліцензії може бути оскаржено у судовому порядку.

Стаття 12. Особливості проведення конкурсу на отримання ліцензій для видів господарської діяльності, провадження яких пов'язане з використанням обмежених ресурсів

З метою забезпечення ефективного та раціонального використання обмежених ресурсів, застосування новітніх технологій і обладнання, створення вигідних для держави умов експлуатації таких ресурсів, ліцензування видів господарської діяльності, провадження яких пов'язане з використанням обмежених ресурсів, у разі надходження кількох заяв про видачу ліцензій, здійснюється тільки за результатами відкритих конкурсів.

Порядок проведення конкурсів на отримання ліцензій встановлюється Кабінетом Міністрів України, якщо інше не передбачене законами України.

Оголошення про проведення конкурсів на отримання ліцензій дається органом ліцензування не пізніше ніж за шістдесят календарних днів до дня проведення конкурсу на отримання ліцензії і підлягає обов'язковій публікації в офіційних друкованих виданнях.

Для участі у конкурсі на отримання ліцензії на конкурсній основі суб'єкти господарювання не пізніше ніж за тридцять календарних днів до дня проведення конкурсу подають до органу ліцензування повідомлення про намір взяти участь у конкурсі, а також інші документи, передбачені порядком проведення конкурсу на отримання ліцензії для виду діяльності, що підлягає ліцензуванню на конкурсній основі.

Рішення про результати конкурсу оформлюється протоколом і затверджується керівником органу ліцензування у строк не пізніше ніж п'ять робочих днів з дати проведення конкурсу.

Повідомлення про прийняття рішення про видачу ліцензії за результатами конкурсу або про відмову у видачі ліцензії за результатами конкурсу надсилається (видається) заявнику в письмовій формі протягом трьох робочих днів з дати затвердження рішення про результати конкурсу.

Рішення про результати конкурсу може бути оскаржено у судовому порядку.

У разі анулювання ліцензії, виданої за результатами конкурсу, орган ліцензування у строк не пізніше ніж десять робочих днів з дати прийняття рішення про її анулювання зобов'язаний оголосити конкурс на отримання ліцензії, яка була анульована.

У разі, коли ліцензіат протягом шести місяців не провадить господарську діяльність згідно з отриманою за результатами конкурсу ліцензією, орган ліцензування має право анулювати таку ліцензію.

До видів господарської діяльності, провадження яких пов'язане з використанням обмежених ресурсів, відносяться:

видобування уранових руд;

видобуток дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння;

постачання природного газу за регульованим, за нерегульованим тарифом;

зберігання природного газу в обсягах, що перевищують рівень, встановлюваний ліцензійними умовами;

надання послуг радіозв'язку (з використанням радіочастот).

Стаття 13. **Відомості, які містить ліцензія**

На території України органи ліцензування використовують бланки ліцензії єдиного зразка. Бланк ліцензії єдиного зразка затверджується Кабінетом Міністрів України.

Бланки ліцензій є документами суворої звітності, мають облікову серію і номер.

У ліцензії зазначаються:

найменування органу ліцензування, що видав ліцензію;

вид господарської діяльності, вказаний згідно з статтею 9 цього Закону (в повному обсязі або частково), на право провадження якого видається ліцензія;

найменування юридичної особи або прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності;

ідентифікаційний код юридичної особи або ідентифікаційний номер фізичної особи — платника податків та інших обов'язкових платежів;

місцезнаходження юридичної особи або місце проживання фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності;

дата прийняття та номер рішення про видачу ліцензії;

строк дії ліцензії;

посада, прізвище та ініціали особи, яка підписала ліцензію;

дата видачі ліцензії;

наявність додатку (із зазначенням кількості сторінок).

(Частину третю статті 13 доповнено абзацом згідно із Законом № 2953-III від 17.01.2002)

Ліцензія підписується керівником органу ліцензування або його заступником та засвідчується печаткою цього органу.

Стаття 14. **Видача ліцензії**

Орган ліцензування повинен оформити ліцензію не пізніше ніж за три робочі дні з дня надходження документа, що підтверджує внесення плати за видачу ліцензії.

Орган ліцензування робить відмітку про дату прийняття документів, що підтверджують внесення заявником плати за видачу ліцензії, на копії опису, яку було видано заявнику при прийомі заяви про видачу ліцензії.

Якщо заявник протягом тридцяти календарних днів з дня направлення йому повідомлення про прийняття рішення про видачу ліцензії не подав документа, що підтверджує внесення плати за видачу ліцензії, або не звернувся до органу ліцензування для отримання оформленої ліцензії, орган ліцензування, який оформив ліцензію, має право скасувати рішення про видачу ліцензії або прийняти рішення про визнання такої ліцензії недійсною.

Строк дії ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності встановлюється Кабінетом Міністрів України за поданням спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування, але не може бути меншим ніж три роки.

Господарська діяльність на підставі ліцензії, виданої органом ліцензування, яким є центральний орган виконавчої влади, здійснюється на всій території України.

Господарська діяльність на підставі ліцензії, виданої органом ліцензування, яким є місцевий орган виконавчої влади або спеціально уповноважений виконавчий орган рад, здійснюється на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

Для кожної філії, кожного відокремленого підрозділу ліцензіата, які провадитимуть господарську діяльність на підставі отриманої ним ліцензії, орган ліцензування видає ліцензіату засвідчені ним копії ліцензії, які реєструються в журналі обліку заяв та виданих ліцензій. Засвідчена органом ліцензування копія ліцензії є документом, що підтверджує право філії або іншого структурного підрозділу ліцензіата на провадження певного виду господарської діяльності на підставі отриманої ліцензії.

За видачу копії ліцензії справляється плата в розмірі одного неоподатковуваного мінімуму доходів громадян. Плата за видачу копії ліцензії зараховується до Державного бюджету України.

У разі створення у ліцензіата нової філії, іншого нового від-

окремленого підрозділу, які провадитимуть вид господарської діяльності, згідно з отриманою ліцензією, ліцензіат повинен подати до органу ліцензування заяву встановленого зразка про видачу копії ліцензії, а також документи відповідно до статті 10 цього Закону.

У разі ліквідації філії, іншого відокремленого підрозділу ліцензіата, які провадили господарську діяльність згідно з отриманою ліцензією, або у разі припинення провадження філією, іншим відокремленим підрозділом ліцензіата господарської діяльності згідно з отриманою ліцензією ліцензіат зобов'язаний протягом семи робочих днів з дати ліквідації такої філії або іншого відокремленого підрозділу або з дати припинення діяльності такою філією або іншим відокремленим підрозділом подати до органу ліцензування відповідне повідомлення в письмовій формі. Орган ліцензування повинен внести відповідні зміни до ліцензійного реєстру не пізніше наступного робочого дня з дати надходження такого повідомлення.

У разі, коли ліцензіат має намір провадити зазначений в ліцензії вид господарської діяльності після закінчення строку її дії, він повинен отримати нову ліцензію в порядку, встановленому цим Законом.

Нова ліцензія видається органом ліцензування не раніше ніж в останній робочий день дії попередньо виданої ліцензії.

Ліцензіат не може передавати ліцензію або її копію іншій юридичній або фізичній особі для провадження господарської діяльності.

До ліцензій на надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування і з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі додаються ліцензійні картки на кожен автомобільний транспортний засіб. Ліцензійна картка є бланком суворої звітності, до якої заносяться реєстраційні дані ліцензії та автомобільного транспортного засобу.

(Статтю 14 доповнено частиною згідно із Законом № 2344-III від 05.04.2001)

Стаття 15. **Плата за видачу ліцензій**

За видачу ліцензії справляється плата, розмір та порядок зарахування якої до Державного бюджету України встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Плата за видачу ліцензії вноситься після прийняття рішення про видачу ліцензії.

(Дію частини третьої статті 15 зупинено на 2005 рік згідно із Законом № 2285-IV від 23.12.2004)

(Дію частини третьої статті 15 зупинено на 2004 рік згідно із Законом № 1344-IV від 27.11.2003)

(Дію частини третьої статті 15 зупинено на 2003 рік згідно із Законом № 380-IV від 26.12.2002)

(Дію частини третьої статті 15 зупинено на 2002 рік згідно із Законом № 2905-III від 20.12.2001)

(Дію частини третьої статті 15 зупинено на 2001 рік згідно із Законом № 2120-III від 07.12.2000)

Установити розмір плати за ліцензію на провадження діяльності з організації і проведення азартних ігор (крім випуску та проведення лотерей) вартістю 30 000 євро за кожний рік користування такою ліцензією:

на кожну особу, що провадить діяльність з організації та проведення азартних ігор на гральних автоматах;

на кожний пункт тоталізатора — при провадженні букмекерської діяльності;

на кожний електронний сервер — при провадженні діяльності з організації та проведення азартних ігор в електронному (віртуальному) казино;

на кожний гральний зал — при провадженні діяльності з організації та проведення азартних ігор у казино та інших азартних ігор.

(Частина третя статті 15 в редакції Закону № 2505-IV від 25.03.2005)

Ліцензія на провадження діяльності з організації та проведення азартних ігор (крім випуску та проведення лотерей) видається строком на п'ять років.

(Статтю 15 доповнено частиною згідно із Законом № 2505-IV від 25.03.2005)

Стаття 16. **Переоформлення ліцензії**

Підставами для переоформлення ліцензії є:

зміна найменування юридичної особи (якщо зміна найменування не пов'язана з реорганізацією юридичної особи) або прізвища, ім'я, по батькові фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності;

зміна місцезнаходження юридичної особи або місця проживання фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності;

зміни, пов'язані з провадженням ліцензіатом певного виду господарської діяльності, вказаного в статті 9 цього Закону

У разі виникнення підстав для переоформлення ліцензії ліцензіат зобов'язаний протягом десяти робочих днів подати органу ліцензування заяву про переоформлення ліцензії разом з ліцензією, що підлягає переоформленню, та відповідними документами або їх нотаріально засвідченими копіями, які підтверджують зазначені зміни.

Орган ліцензування протягом трьох робочих днів з дати надходження заяви про переоформлення ліцензії та документів, що додаються до неї, зобов'язаний видати переоформлену на новому бланку ліцензію з урахуванням змін, зазначених у заяві про переоформлення ліцензії.

У разі переоформлення ліцензії у зв'язку із змінами, пов'язаними з провадженням ліцензіатом певного виду господарської діяльності, зазначеного в статті 9 цього Закону, якщо ця зміна пов'язана з намірами ліцензіата розширити свою діяльність, ліцензія переоформляється в порядку і в строки, передбачені для видачі ліцензії.

Одночасно з переоформленою на новому бланку ліцензією орган ліцензування на підставі даних ліцензійного реєстру безкоштовно видає ліцензіату засвідчені ним копії такої ліцензії.

У разі переоформлення ліцензії орган ліцензування приймає рішення про визнання недійсною ліцензії, що була переоформлена, з внесенням відповідних змін до ліцензійного реєстру не пізніше наступного робочого дня.

Строк дії переоформленої ліцензії не може перевищувати строку дії, зазначеного в ліцензії, що переоформлялася.

За переоформлення ліцензії справляється плата в розмірі п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Плата за переоформлення ліцензії зараховується до Державного бюджету України.

Ліцензіат, який подав заяву та відповідні документи про переоформлення ліцензії, може провадити свою діяльність на підставі довідки про прийняття заяви про переоформлення ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, яка видається органом ліцензування у разі подання заяви про переоформлення ліцензії.

Не переоформлена в установлений строк ліцензія є недійсною

Стаття 17. **Зміна даних, зазначених у документах, що додавалися до заяви про видачу ліцензії**

Ліцензіат зобов'язаний повідомляти орган ліцензування про всі зміни даних, зазначених у документах, що додавалися до за

яви про видачу ліцензії. У разі виникнення таких змін ліцензіат зобов'язаний протягом десяти робочих днів подати до органу ліцензування відповідне повідомлення в письмовій формі разом з документами або їх нотаріально засвідченими копіями, які підтверджують зазначені зміни.

На підставі документів, поданих ліцензіатом до органу ліцензування, орган ліцензування може прийняти рішення про анулювання ліцензії у строки, передбачені цим Законом.

Підставою для прийняття рішення про анулювання ліцензії є неможливість ліцензіата згідно з поданими документами забезпечити виконання ліцензійних умов, встановлених для виду господарської діяльності, на який видана ліцензія.

Стаття 18. **Видача дубліката ліцензії**

Підставами для видачі дубліката ліцензії є:

втрата ліцензії;

пошкодження ліцензії.

У разі втрати ліцензії ліцензіат зобов'язаний звернутися до органу ліцензування із заявою про видачу дубліката ліцензії, до якої додається документ, що засвідчує внесення плати за видачу дубліката ліцензії.

Якщо бланк ліцензії непридатний для користування внаслідок його пошкодження, ліцензіат подає відповідному органу ліцензування:

заяву про видачу дубліката ліцензії;

непридатну для користування ліцензію;

документ, що підтверджує внесення плати за видачу дубліката ліцензії.

Строк дії дубліката ліцензії не може перевищувати строку дії, який зазначався у втраченій або пошкодженій ліцензії.

Ліцензіат, який подав заяву та відповідні документи для видачі дубліката ліцензії замість втраченої або пошкодженої, може провадити свою діяльність на підставі довідки про подання заяви про видачу дубліката ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, яка видається органом ліцензування у разі подання заяви про видачу дубліката ліцензії.

Орган ліцензування зобов'язаний протягом трьох робочих днів з дати одержання заяви про видачу дубліката ліцензії видати заявникові дублікат ліцензії замість втраченої або пошкодженої.

У разі видачі дубліката ліцензії замість втраченої або пошкодженої орган ліцензування приймає рішення про визнання

недійсною ліцензії, що була втрачена або пошкоджена, з внесенням відповідних змін до ліцензійного реєстру не пізніше наступного робочого дня.

За видачу дубліката ліцензії замість втраченої або пошкодженої ліцензії справляється плата у розмірі п'яти неоподаткованих мінімумів доходів громадян. Плата за видачу дубліката ліцензії зараховується до Державного бюджету України.

Стаття 19. **Ліцензійні справи та ліцензійний реєстр**

Орган ліцензування після надходження заяви про видачу ліцензії формує ліцензійну справу щодо кожного суб'єкта, в якій зберігаються документи, що подаються суб'єктом господарювання для видачі, переоформлення ліцензії, видачі дублікатів ліцензії, документи, пов'язані із зміною даних в документах, що додаються до заяви про видачу ліцензії, а також копії рішень органу ліцензування про видачу, переоформлення та анулювання ліцензії, про видачу дублікатів ліцензії, розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов.

Орган ліцензування фіксує дату надходження документів у журналі обліку заяв та виданих ліцензій. Журнал обліку заяв та виданих ліцензій ведеться на кожний вид господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню.

Журнал обліку заяв і виданих ліцензій повинен містити відомості про заявника, дату надходження заяви на видачу ліцензії, номер та дату прийняття рішення про видачу ліцензії або про відмову у її видачі, а також відомості про видачу копій ліцензії.

При видачі ліцензії у журналі обліку заяв та виданих ліцензій зазначаються дата видачі ліцензії, прізвище заявника, якого ознайомлено з ліцензійними умовами провадження певного виду господарської діяльності, що засвідчується його підписом.

Орган ліцензування несе відповідальність за зберігання ліцензійної справи.

Орган ліцензування формує і веде ліцензійний реєстр з певного виду господарської діяльності.

До ліцензійного реєстру заносяться:

відомості про суб'єкта господарювання — ліцензіата;

відомості про орган ліцензування, який видав ліцензію;

вид господарської діяльності згідно з виданою ліцензією;

дата прийняття рішення про видачу ліцензії та номер рішення;

серія та номер ліцензії;

строк дії ліцензії;

відомості про переоформлення ліцензії, видачу дубліката ліцензії, видачу копій ліцензії;

підстави, дата і номер розпорядження про необхідність усунення порушень ліцензійних умов;

підстави, дата і номер рішення про анулювання ліцензії;

підстави, дата і номер рішення про визнання ліцензії недійсною.

Спеціально уповноважений орган з питань ліцензування веде Єдиний ліцензійний реєстр, який містить відомості ліцензійних реєстрів та ідентифікаційні коди органів ліцензування.

Інформація, яка міститься в Єдиному ліцензійному реєстрі та ліцензійних реєстрах, є відкритою. За користування їх даними справляється плата, яка зараховується до Державного бюджету України.

Порядок формування, ведення та користування ліцензійними реєстрами, порядок надання відомостей з ліцензійних реєстрів до Єдиного ліцензійного реєстру визначається Кабінетом Міністрів України.

Органи державної влади звільняються від плати за користування даними Єдиного ліцензійного реєстру та ліцензійних реєстрів.

Стаття 20. Нагляд і контроль у сфері ліцензування

Державний нагляд за додержанням органами ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування здійснює спеціально уповноважений орган з питань ліцензування шляхом проведення планових та позапланових перевірок.

Спеціально уповноважений орган з питань ліцензування здійснює позапланові перевірки додержання органами ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування лише на підставі надходження до нього в письмовій формі заяви (повідомлення) про порушення вимог законодавства у сфері ліцензування, або з метою перевірки виконання розпоряджень про усунення порушень органом ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування.

Орган ліцензування під час перевірки надає спеціально уповноваженому органу з питань ліцензування рішення та інші документи з питань ліцензування та забезпечує умови для проведення перевірки.

За результатами перевірки спеціально уповноважений орган з питань ліцензування складає акт у двох примірниках. Один примірник акта видається керівнику органу ліцензування, діяльність якого перевірялася, другий — зберігається спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування.

У разі виявлення порушень органом ліцензування законодавства у сфері ліцензування спеціально уповноважений орган з питань ліцензування не пізніше ніж за десять робочих днів з дати складання акта перевірки видає розпорядження про усунення органом ліцензування порушень законодавства у сфері ліцензування.

Орган ліцензування, який одержав розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування, зобов'язаний в установлений у розпорядженні строк подати спеціально уповноваженому органу з питань ліцензування інформацію про усунення виявлених порушень.

Контроль за наявністю ліцензії у суб'єктів господарювання здійснюють спеціально уповноважений орган з питань ліцензування та інші органи виконавчої влади в межах їх повноважень шляхом проведення планових та позапланових перевірок.

(Статтю 20 доповнено частиною сьомою згідно із Законом № 2953-III від 17.01.2002)

Контроль за додержанням ліцензіатами ліцензійних умов здійснюють органи ліцензування та спеціально уповноважений орган з питань ліцензування в межах своїх повноважень шляхом проведення планових і позапланових перевірок.

Планові перевірки дотримання ліцензіатом ліцензійних умов проводяться не частіше одного разу на рік.

Позапланові перевірки здійснюють органи ліцензування або спеціально уповноважений орган з питань ліцензування лише на підставі надходження до них у письмовій формі заяви (повідомлення) про порушення ліцензіатом ліцензійних умов або з метою перевірки виконання розпоряджень про усунення порушень ліцензійних умов.

Ліцензіат під час перевірки дотримання ним ліцензійних умов надає всі необхідні для проведення перевірки документи та забезпечує умови для її проведення.

Орган, що здійснює перевірку, за результатами перевірки складає акт у двох примірниках. Один примірник акта видається керівнику суб'єкта, який перевірявся, другий — зберігається органом, який здійснив перевірку.

Орган ліцензування або спеціально уповноважений орган з питань ліцензування не пізніше десяти робочих днів з дати складання акта перевірки порушень ліцензійних умов видає розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов або орган ліцензування приймає рішення про анулювання ліцензії.

Ліцензіат, який одержав розпорядження про усунення ним

порушень ліцензійних умов, зобов'язаний в установлений у розпорядженні строк подати органу, який видав це розпорядження, інформацію про усунення порушень.

Державні контролюючі органи та органи місцевого самоврядування у разі виявлення порушень ліцензійних умов зобов'язані повідомити про ці порушення орган ліцензування.

Стаття 21. **Анулювання ліцензії**

Підставами для анулювання ліцензії є:

заява ліцензіата про анулювання ліцензії;

акт про повторне порушення ліцензіатом ліцензійних умов;

рішення про скасування державної реєстрації суб'єкта господарювання;

нотаріально засвідчена копія свідоцтва про смерть фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності;

акт про виявлення недостовірних відомостей у документах, поданих суб'єктом господарювання для одержання ліцензії;

акт про встановлення факту передачі ліцензії або її копії іншій юридичній або фізичній особі для провадження господарської діяльності;

акт про встановлення факту неподання в установлений строк повідомлення про зміну даних, зазначених в документах, що додавалися до заяви про видачу ліцензії;

акт про невиконання розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов;

неможливість ліцензіата забезпечити виконання ліцензійних умов, встановлених для певного виду господарської діяльності;

акт про відмову ліцензіата в проведенні перевірки органом ліцензування або спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування.

(Частину першу статті 21 доповнено абзацом згідно із Законом № 2953-III від 17.01.2002)

Орган ліцензування приймає рішення про анулювання ліцензії протягом десяти робочих днів з дати встановлення підстав для анулювання ліцензії, яке вручається (надсилається) ліцензіату із зазначенням підстав анулювання не пізніше трьох робочих днів з дати його прийняття.

Розгляд питань про анулювання ліцензії на підставі акта про встановлення факту неподання в установлений строк повідомлення про зміну даних, зазначених у документах, що додавалися до заяви про видачу ліцензії; акта про виявлення недостовірних відомостей у документах, поданих суб'єктом господарювання

для одержання ліцензії; акта про встановлення факту передачі ліцензії іншій юридичній або фізичній особі для провадження господарської діяльності; акта про невиконання розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов здійснюється органом ліцензування з обов'язковим запрошенням ліцензіата або його представників.

Рішення про анулювання ліцензії набирає чинності через десять днів з дня його прийняття.

Якщо ліцензіат протягом цього часу подає скаргу до експертно-апеляційної ради, дія даного рішення органу ліцензування зупиняється до прийняття відповідного рішення спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування.

Запис про дату та номер рішення про анулювання ліцензії вноситься до ліцензійного реєстру не пізніше наступного робочого дня після набрання чинності рішенням про анулювання ліцензії.

У разі анулювання ліцензії на підставі акта про повторне порушення ліцензіатом ліцензійних умов, акта про встановлення факту неподання в установлений строк повідомлення про зміну даних, зазначених у документах, що додавалися до заяви про видачу ліцензії, акта про виявлення недостовірних відомостей у документах, поданих суб'єктом господарювання для одержання ліцензії, акта про встановлення факту передачі ліцензії іншій юридичній або фізичній особі для провадження господарської діяльності, акта про невиконання розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов суб'єкт господарювання може одержати нову ліцензію на право провадження цього виду господарської діяльності не раніше ніж через рік з дати прийняття рішення органу ліцензування про анулювання попередньої ліцензії.

Рішення про анулювання ліцензії може бути оскаржено у судовому порядку.

Стаття 22. Відповідальність за порушення норм цього Закону

Посадові особи органів ліцензування та спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування у разі недодержання законодавства у сфері ліцензування несуть відповідальність згідно із законом.

До суб'єктів господарювання за провадження господарської діяльності без ліцензії застосовуються фінансові санкції у вигляді штрафів у розмірах, встановлених законом

Зазначені штрафи спрямовуються до Державного бюджету України.

Рішення про стягнення штрафів приймаються органом, на який згідно з чинним законодавством покладено функції контролю за наявністю ліцензій.

Стаття 23. Відшкодування шкоди у зв'язку з порушенням законодавства у сфері ліцензування

Шкода, заподіяна порушенням законодавства у сфері ліцензування, підлягає відшкодуванню за позовами заінтересованих осіб у порядку, визначеному законом.

Стаття 24. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня опублікування.

2. До приведення законодавства у відповідність із Законом України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» закони та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності, які видані в установленому порядку до набрання чинності цим Законом і ліцензування яких передбачено цим Законом, діють до закінчення встановлених у них строків, а бланки цих ліцензій підлягають заміні на бланки ліцензій єдиного зразка протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

4. Кабінету Міністрів України у місячний строк після набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність з цим Законом;

привести свої рішення у відповідність з цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність з цим Законом;

розробити нормативно-правові акти, передбачені цим Законом.

5. Внести зміни до Закону України «Про підприємництво» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 14, ст. 168; Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 30, ст. 232, 1998 р., № 17, ст. 80, № 26, ст. 158; 1999 р., № 7, ст. 52, № 8, ст. 60, № 36, ст. 317, № 38, ст. 350, № 42-43, ст. 378, № 48, ст. 415, 2000 р., № 5, ст. 34, № 6—7, ст. 37).

(Абзац другий частини п'ятої статті 24 втратив чинність на підставі Кодексу № 436-IV від 16.01.2003)

статтю 4 викласти в такій редакції:

«Стаття 4. **Обмеження у здійсненні підприємницької діяльності**

Діяльність, пов'язана з обігом наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів, здійснюється відповідно до Закону України «Про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів».

Діяльність, пов'язана з виготовленням і реалізацією військової зброї та боєприпасів до неї, видобуванням бурштину, охороною окремих особливо важливих об'єктів права державної власності, перелік яких визначається у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку, а також діяльність, пов'язана з проведенням криміналістичних, судово-медичних, судово-психіатричних експертиз та розробленням, випробуванням, виробництвом та експлуатацією ракет-носіїв, у тому числі з їх космічними запусками із будь-якою метою, може здійснюватися тільки державними підприємствами та організаціями, а проведення ломбардних операцій — також і повними товариствами.

Діяльність, пов'язана з технічним обслуговуванням та експлуатацією первинних мереж (крім місцевих мереж) та супутникових систем телефонного зв'язку в мережах зв'язку загального користування (крім супутникових систем телефонного зв'язку в мережах загального користування, які мають наземну станцію спряження на території України та створюються або розгортаються за допомогою національних ракет-носіїв або національних космічних апаратів), виплатою та доставкою пенсій, грошової допомоги малозабезпеченим громадянам, здійснюється виключно державними підприємствами і об'єднаннями зв'язку.

Діяльність, пов'язана з виробництвом бензинів моторних сумішевих (А-76Ек, А-80Ек, А-92Ек, АІ-93Ек, А-95Ек, А-98Ек) з вмістом не менш як 5 відсотків високооктанових кисневмісних добавок — абсолютованого технічного спирту та етил-трет-бутилового ефіру, здійснюється нафтопереробними підприємствами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України.

Діяльність, пов'язана з виробництвом зазначених у частині четвертій цієї статті високооктанових кисневмісних добавок, здійснюється державними спиртовими заводами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України».

Про запровадження ліцензії єдиного зразка для певних видів господарської діяльності

Постанова Кабінету Міністрів України від 20 листопада 2000 року № 1719

(З незначним скороченням)

Відповідно до статті 13 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» Кабінет Міністрів України п о с т а н о в л я є:

1. Затвердити зразок бланка ліцензії єдиного зразка та його опис, що додаються.

2. Встановити, що замовлення на виготовлення бланків ліцензії єдиного зразка здійснюється Державним комітетом з питань регуляторної політики та підприємництва.

Зразок

Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 20 листопада 2000 року № 1719

ГЕРБ УКРАЇНИ

Серія _____ № _____

ЛІЦЕНЗІЯ

_____

(найменування органу ліцензування, що видав ліцензію)

_____

(вид господарської діяльності (в повному обсязі або частково),

_____

на право провадження якого видається ліцензія)

_____

_____

_____

(найменування юридичної особи або прізвище, ім'я, по батькові

_____

фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності)

Ідентифікаційний код юридичної особи або ідентифікаційний номер фізичної особи — платника податків та інших обов'язкових платежів _____

Місцезнаходження юридичної особи або місце проживання фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності _____

_____

_____

Дата прийняття та номер рішення про видачу ліцензії ____ №___

Строк дії ліцензії з _____ по _____

_____	_____	_____
(посада особи, яка підписала ліцензію)	(прізвище та ініціали)	(підпис)

Дата видачі ліцензії _____

М. П.

Опис
бланка ліцензії єдиного зразка

Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 20 листопада 2000 року № 1719

Бланк ліцензії єдиного зразка є документом суворої звітності.

Бланк виготовляється на папері щільністю не менш як 100 г/кв. м (±) 5 відсотків, розміром 297 × 210 мм з нефіксованим водяним знаком.

Бланк з обох боків видруковано способом офсетного друку: з лицьового боку в чотири фарби, із зворотного — в дві фарби, має захист від підроблення та несанкціонованого тиражування.

З лицьового боку бланка по периметру на відстані 6 мм від краю розміщується рамка заввишки 17 мм, всередині верхньої частини якої розміщується зображення малого Державного Герба України.

По зовнішньому периметру рамки надруковано мікротекст у негативному зображенні «УКРАЇНА» літерами заввишки 0,35 мм, а по внутрішньому — мікротекст у позитивному зображенні «ЛІЦЕНЗІЯ» літерами заввишки 0,25 мм.

На площі, обмеженій внутрішнім периметром рамки, надруковано сітку, яка створює фон бланка. У центрі контурне зображення сітки поступово переходить з одного кольору в інший. Під впливом ультрафіолетового проміння сітка та рамка набувають зеленого свічення в середній частині бланка.

У лівому верхньому кутку лицьового боку бланка надруковано

но слово «Серія» та 2 літери, що її позначають, а в правому — шестизначний номер. Номер надруковано чорною фарбою, що відбивається на зворотний бік червоним кольором. Між серією та номером надруковано слово «ЛІЦЕНЗІЯ».

У нижньому правому кутку впресовано голограму діаметром 23 мм із зображенням малого Державного Герба України та слів «УКРАЇНА UKRAINE».

Всередині бланка не видимою при денному світлі фарбою надруковано слово «ЛІЦЕНЗІЯ» та контурне зображення території України, які набувають зеленого свічення під впливом ультрафіолетового проміння.

Із зворотного боку бланка по периметру надруковано рамку завишки 7 мм. На площі, обмеженій внутрішнім периметром рамки, видруковано сітку. У нижній частині бланка термофарбою виконано приховане зображення слова «ДІЙСНА», яке з'являється під час нагрівання фарби до температури понад 35 град. С.

Про термін дії ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності, розміри і порядок зарахування плати за її видачу

Постанова Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2000 року № 1755

(Витяг)

Відповідно до частини четвертої статті 14 та частини першої статті 15 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» Кабінет Міністрів України п о с т а н о в л я є:

1. Установити, що термін дії ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності (крім видів господарської діяльності, зазначених у пунктах 3 і 4 цієї постанови) становить 5 років, а плата за її видачу справляється у розмірі 20 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, якщо органом ліцензування є центральний орган виконавчої влади, або 15 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, якщо органом ліцензування є місцевий орган виконавчої влади.

(Пункт 1 із змінами, внесеними згідно з постановами КМ № 561 від 23.05.2001, № 1362 від 15.10.2004)

2. *(Пункт 2 виключено на підставі постанови КМ № 773 від 16.06.2004)*

3. Установити, що термін дії ліцензій на провадження діяльності з випуску та проведення лотерей, які видаються Міністерством фінансів в процесі переоформлення реєстраційних свідоцтв відповідно до прикінцевих положень Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з метою запровадження контролю за здійсненням лотерейної діяльності», становить 12 років.

(Постанову доповнено пунктом 3 згідно з постановою КМ № 561 від 23.05.2001)

4. Установити, що термін дії ліцензії на виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового становить 3 роки, а плата за її видачу справляється у розмірі 600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

(Пункт 4 в редакції постанови КМ № 1143 від 17.08.2002)

5. Установити, що плата, яка вноситься суб'єктом господарювання за видачу та переоформлення ліцензії, а також за видачу копії та дубліката ліцензії, зараховується до Державного бюджету України і вноситься на рахунки територіального органу Державного казначейства № 3510 в установах Національного банку та № 2510 в установах комерційних банків (код бюджетної класифікації за доходами 14060200, символ звітності банку 069).

6. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Положення про експертно-апеляційну раду при Державному комітеті з питань регуляторної політики та підприємництва

Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2000 року № 1669

1. Експертно-апеляційна рада (далі — рада) є постійно діючим колегіальним консультативно-дорадчим органом з питань ліцензування при Держпідприємництві.

2. Рада у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, а також цим Положенням.

3. Склад ради формується з державних службовців, науковців, інших фахівців та представників громадських організацій і затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Голови Держпідприємництва.

Незалежні експерти та представники громадських організацій у складі ради повинні становити не менше ніж 20 відсотків загальної кількості її членів.

4. Раду очолює Голова Держпідприємництва. Голова ради має двох заступників із числа її членів.

5. До компетенції ради належить:

проведення експертизи проектів нормативно-правових актів органів виконавчої влади з питань ліцензування;

розроблення рекомендацій з основних проблем державної політики у сфері ліцензування;

надання попередніх висновків щодо пропозицій органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, установ і організацій щодо доцільності запровадження чи скасування ліцензування певного виду господарської діяльності;

розгляд заяв, претензій та скарг суб'єктів господарювання на рішення органів ліцензування щодо порушення цими органами законодавства у сфері ліцензування;

аналіз стану ліцензування та розроблення рекомендацій щодо його вдосконалення.

6. Рада має право залучати з метою отримання консультацій та проведення експертизи документів, які нею розглядаються, державних службовців, науковців та інших фахівців на громадських засадах (за згодою їх керівників).

7. Робота ради проводиться за планом, який складається на підставі офіційних звернень до Держпідприємництва, отриманих від органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання, установ, організацій і громадян. План затверджується головою ради.

8. Проекти нормативно-правових актів, а також отримані радою пропозиції і звернення (апеляції) розглядаються протягом 20 робочих днів з дати їх реєстрації у Держпідприємництві.

9. За організацію роботи ради відповідає секретар Ради, який призначається головою ради з числа її членів.

Організаційне, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення роботи ради здійснює Держпідприємництво.

10. За результатами розгляду проектів нормативно-правових актів, пропозицій і звернень (апеляцій) радою приймаються рішення у формі експертних висновків.

11. Рішення Ради приймаються більшістю голосів її членів і оформляються протоколами за підписом голови та секретаря ради.

Рішення ради обов'язкові для розгляду Держпідприємництвом і є підставою для видання Комітетом розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування.

12. Рада самостійно визначає інші питання регламенту своєї роботи.

Положення про здійснення державного нагляду за додержанням органами ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування

Затверджено наказом Держпідприємництва України від 25 липня 2001 року № 101

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 9 серпня 2001 року за № 685/5876р

(Витяг)

Це Положення розроблено відповідно до вимог:

а) Указу Президента України від 25 травня 2000 року № 721/2000 «Питання Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва»;

б) законів України «Про підприємництво», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

в) постанов Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2000 року № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування», від 8 листопада 2000 року № 1658 «Про затвердження Порядку формування, ведення і користування відомостями ліцензійного реєстру та подання їх до Єдиного ліцензійного реєстру», від 20 листопада 2000 року № 1719 «Про запровадження ліцензії єдиного зразка для певних видів господарської діяльності», від 29 листопада 2000 року № 1755 «Про термін дії ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності, розміри і порядок зарахування плати за її видачу», від 17 жовтня 1997 року № 1153 «Про затвердження Примірної інструкції з діловодства у міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органах виконавчої влади»;

г) інших нормативно-правових актів, які регламентують додержання органами ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування і встановлюють порядок організації та проведення перевірок щодо додержання вимог законодавства у сфері ліцензування органами ліцензування.

Державний нагляд за додержанням органами ліцензування, а також їх структурними територіальними підрозділами (далі — органи ліцензування) вимог законодавства у сфері ліцензування здійснюють у межах своїх повноважень Державний комітет України з питань регуляторної політики та підприємництва (далі — Держпідприємництва) та територіальні органи Держпідприємництва в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі (далі — представництва).

1. Організація проведення перевірок

1.1. Перевірка органів ліцензування проводиться згідно з річним планом перевірок, який затверджується наказом Держпідприємництва (представництва), або позапланово.

1.2. Планова перевірка одного й того самого органу ліцензування проводиться не частіше одного разу на рік.

1.3. Держпідприємництва (представництво) здійснює позапланові перевірки додержання органами ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування:

а) на підставі надходження до нього в письмовій формі заяви (повідомлення) про порушення вимог законодавства у сфері ліцензування від суб'єктів господарювання та громадян;

б) за зверненнями або запитами депутатів;

в) за дорученнями Адміністрації Президента України, Кабінету Міністрів України та керівництва Держпідприємництва (для представництв);

г) за результатами розгляду експертно-апеляційною радою при Держпідприємництва заяв, претензій та скарг суб'єктів господарюваня на рішення органів ліцензування щодо порушення цими органами законодавства у сфері ліцензування;

д) з метою перевірки виконання розпоряджень про усунення порушень органом ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування.

1.4. Для проведення перевірки наказом (розпорядженням) Держпідприємництва (представництва) створюється комісія, призначаються голова та члени комісії.

1.5. Для проведення перевірки видається посвідчення (дода-

ток* 1), яке підписується Головою Держпідприємництва (представництва) або відповідним його заступником та засвідчується печаткою Держпідприємництва (представництва).

1.6. Посвідчення реєструються в журналі обліку посвідчень (додаток 2), сторінки якого мають бути пронумеровані, прошнуровані та скріплені печаткою Держпідприємництва (представництва).

1.7. До участі в перевірці можуть залучатись фахівці органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування тощо (за згодою).

1.8. Держпідприємництва (представництво) повідомляє орган ліцензування про проведення планової перевірки за п'ять робочих днів до початку перевірки в письмовій формі або телефонограмою (зареєстрованою у встановленому законодавством порядку).

1.9. Термін проведення перевірки становить до п'яти робочих днів, який у разі великого обсягу робіт може бути продовжений Головою Держпідприємництва (представництва) або його відповідним заступником до десяти робочих днів.

1.10. На початку перевірки голова комісії пред'являє керівнику органу ліцензування (його заступнику) або посадовій особі, яка виконує його обов'язки, посвідчення на перевірку та документи, що засвідчують особи голови та членів комісії.

2. Порядок роботи комісії

2.1. При проведенні перевірки щодо додержання органом ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування комісія ознайомлюється з:

2.1.1) документами, з яких формуються ліцензійні справи (комплектність ліцензійних справ; додержання вимог законодавства при їх оформленні);

2.1.2) журналами обліку заяв та виданих ліцензій (наявність у них усіх відомостей, передбачених законодавством; відповідність зазначених у них відомостей тим, що містяться у документах, з яких формуються ліцензійні справи, рішеннях органу ліцензування тощо);

2.1.3) ліцензійним реєстром (наявність у ньому відомостей щодо кожної виданої ліцензії; відповідність зазначених у ньому відомостей тим, що містяться у ліцензійних справах, рішеннях органу ліцензування, журналі обліку заяв та виданих ліцензій

* Додатки не наводяться. — *Ред.*

тощо; додержання порядку його формування, ведення і користування відомостями та подання цих відомостей до Єдиного ліцензійного реєстру);

2.1.4) ліцензіями, які оформлені та підготовлені до видачі, щодо додержання порядку заповнення бланків ліцензій єдиного зразка;

2.1.5) протоколами засідань ліцензійної комісії органу ліцензування щодо відповідності прийнятих органом ліцензування рішень вимогам законодавства (за наявності);

2.1.6) рішеннями органу ліцензування щодо залишення заяви про видачу ліцензії без розгляду, відмови у видачі ліцензії, анулювання ліцензії стосовно:

а) дотримання термінів їх прийняття;

б) їх відповідності вимогам законодавства;

в) наявності підстав для їх прийняття (відомостей, актів тощо);

2.1.7) заходами щодо усунення порушень вимог законодавства у сфері ліцензування, вжитими за результатами попередніх перевірок;

2.1.8) документами, що підтверджують внесення плати за видачу, переоформлення ліцензій, видачу дублікатів, копій ліцензій;

2.1.9) матеріалами щодо надходження, зберігання і витрачання бланків ліцензій єдиного зразка;

2.1.10) актами перевірок ліцензіатів, наказами (розпорядженнями) про створення комісій з проведення перевірок ліцензіатів, розпорядженнями про усунення порушень ліцензійних умов, повідомленнями державних контролюючих органів та органів місцевого самоврядування про виявлення порушень ліцензійних умов щодо виконання вимог законодавства при здійсненні контролю за додержанням ліцензіатами ліцензійних умов;

2.1.11) результатами розгляду звернень суб'єктів господарювання та громадян стосовно порушень ліцензіатами вимог законодавства у сфері ліцензування певних видів господарської діяльності.

2.2. З документами, зазначеними в пунктах 2.1.1, 2.1.4—2.1.11, комісія ознайомлюється повністю або вибірково.

3. Оформлення результатів перевірки

3.1. Результати перевірки органу ліцензування оформляються актом перевірки, який складається у двох примірниках (а при залученні фахівців інших органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування тощо — відповідно до кількості цих органів) та підписується головою і членами комісії.

Акт перевірки повинен мати чіткі і стислі формулювання, які характеризують діяльність органу ліцензування та виявлені факти порушень вимог законодавства, якщо такі мають місце.

Кожне порушення, зазначене в акті перевірки, повинне мати посилання на відповідний нормативно-правовий акт.

3.2. Керівника органу ліцензування (його заступника) повинно бути ознайомлено з актом перевірки. Усі примірники акта перевірки підписуються керівником органу ліцензування (його заступником) з відміткою — «З актом ознайомлено і один примірник отримано».

3.3. У разі наявності зауважень до акта перевірки вони оформляються у письмовій формі та є невід'ємною частиною акта перевірки. При цьому на всіх примірниках акта перевірки перед підписом керівника органу ліцензування (його заступника) робиться запис — «Із зауваженнями».

3.4. Датою складання акта перевірки є дата підписання акта перевірки головою, членами комісії та керівником органу ліцензування (його заступником).

3.5. Термін складання акта перевірки не повинен перевищувати десяти робочих днів з дня закінчення перевірки.

3.6. Держпідприємництва (представництво) не пізніше ніж за десять робочих днів з дати складання акта перевірки видає розпорядження про усунення органом ліцензування порушень вимог законодавства у сфері ліцензування (додаток 3) з урахуванням або без урахування зауважень до акта перевірки органу ліцензування (у разі їх наявності), яке підписується Головою Держпідприємництва (представництва) або його заступником.

3.7. Розпорядження Держпідприємництва (представництва) про усунення порушень вимог законодавства у сфері ліцензування, виявлених під час проведення перевірки, є обов'язковим для виконання органом ліцензування.

Інформація про виконання розпорядження направляється у письмовій формі до Держпідприємництва (представництва) у термін, визначений у розпорядженні.

3.8. Держпідприємництво (представництво) веде облік розпоряджень про усунення порушень вимог законодавства у сфері ліцензування органами ліцензування та здійснює контроль за їх виконанням.

3.9. За результатами перевірок Держпідприємництвом (представництвом) щодо кожного органу ліцензування формується окрема справа з таких документів:

а) наказ (розпорядження) Держпідприємництва (представництва) про створення комісії, призначення голови та членів комісії (копія);

б) посвідчення на проведення перевірки (оригінал);

в) акт перевірки (оригінал);

г) зауваження органу ліцензування до акта перевірки (в разі їх наявності), які є його невід'ємною частиною (оригінал);

д) розпорядження Держпідприємництва (представництва) про усунення порушень вимог законодавства у сфері ліцензування (копія);

е) документально підтверджена інформація про усунення порушень вимог законодавства органом ліцензування, що перевірявся (оригінал);

є) акт перевірки щодо виконання розпорядження про усунення порушень органом ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування (якщо відповідна інформація не надана до Держпідприємництва (представництва) (оригінал);

ж) інші документи.

4. Права комісії

Комісія має право:

4.1) вимагати надання інформації та документів, необхідних для проведення перевірки, та отримувати їх копії (ксерокопії);

4.2) одержувати від посадових осіб органів ліцензування (його територіальних підрозділів), діяльність яких перевіряється, письмові пояснення з питань, що виникають під час перевірки;

4.3) звертатись із запитом (усним або письмовим) до органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування тощо з питань, що виникають під час перевірки та потребують їх вирішення у стислий термін.

5. Обов'язки комісії

Голова та члени комісії зобов'язані:

5.1) керуватись у своїй роботі виключно вимогами законодавства;

5.2) об'єктивно відображати в акті перевірки стан додержання вимог законодавства у сфері ліцензування органом ліцензування (його територіальним підрозділом);

5.3) не розповсюджувати конфіденційну інформацію, яка стала відома під час перевірки.

6. Відповідальність комісії

6.1. Голова та члени комісії несуть відповідальність згідно з законодавством за:

6.1.1) необ'єктивне відображення в акті перевірки даних про діяльність органу ліцензування, що перевірявся;

6.1.2) приховування фактів порушень вимог законодавства чи зловживань, допущених працівниками органу ліцензування.

6.2. Голова комісії відповідає за проведення дорученої йому перевірки.

7. Права та обов'язки органу ліцензування

7.1. Орган ліцензування має право оскаржувати згідно з законодавством дії голови та членів комісії, які проводили перевірку.

7.2. Орган ліцензування зобов'язаний:

7.2.1) надавати, на вимогу комісії, документи з питань ліцензування, їх копії (ксерокопії), пов'язані з проведенням перевірки;

7.2.2) надавати письмові пояснення з питань, що виникають під час перевірки;

7.2.3) забезпечити умови для проведення перевірки.

8. Відповідальність посадових осіб органу ліцензування

У разі недодержання органом ліцензування (його посадовою особою) законодавства у сфері ліцензування Держпідприємництва (представництво) може звернутися до Кабінету Міністрів України з пропозицією щодо вжиття відповідних заходів та/або суду.

Порядок формування, ведення і користування відомостями ліцензійного реєстру та подання їх до Єдиного ліцензійного реєстру

Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2000 року № 1658

1. Ліцензійний реєстр (далі — реєстр) — це список суб'єктів господарювання — ліцензіатів, який формується і ведеться органом ліцензування відповідно до отриманої ліцензіатами ліцензії як автоматизована система збирання, накопичення, захисту та обліку відомостей про цих суб'єктів.

2. Реєстр формується на основі національної системи класифікації та кодування техніко-економічної інформації з метою:

ведення у повному обсязі обліку суб'єктів господарювання — ліцензіатів, а також виданих, переоформлених, визнаних недійсними, анульованих ліцензій та їх копій або дублікатів;

реалізації відповідно до вимог законодавства принципів доступності, гласності та відкритості інформації про суб'єктів господарювання — ліцензіатів для заінтересованих користувачів;

проведення аналітичних досліджень.

3. Реєстр формується органом ліцензування окремо за кожним видом господарської діяльності.

4. До реєстру вносяться:

відомості про суб'єкта господарювання — ліцензіата (найменування, організаційно-правова форма, місцезнаходження, банківські реквізити та ідентифікаційний код юридичної особи або прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання та ідентифікаційний номер фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності, номер телефону, факсу);

відомості про орган ліцензування, який видав ліцензію (найменування, місцезнаходження, ідентифікаційний код);

вид господарської діяльності згідно з виданою ліцензією;

дата і номер рішення про видачу ліцензії;

серія та номер ліцензії;

термін дії ліцензії;

відомості про переоформлення ліцензії, видачу її копії або дубліката;

підстави, дата і номер розпорядження про необхідність усунення порушень ліцензійних умов;

підстави, дата і номер рішення про анулювання ліцензії;

підстави, дата і номер рішення про визнання ліцензії недійсною.

5. Відомості до реєстру вносяться не пізніше ніж наступного робочого дня після:

прийняття органом ліцензування рішення про видачу ліцензії, її переоформлення, видачу копії або дубліката, анулювання чи визнання ліцензії недійсною, розпорядження про необхідність усунення порушень ліцензійних умов;

надходження повідомлення від ліцензіата про внесення змін до документів, що додавалися ним до заяви про видачу ліцензії чи її копії.

6. Єдиний ліцензійний реєстр ведеться на основі реєстрів.

7. Відомості до Єдиного ліцензійного реєстру подаються органом ліцензування щомісяця, не пізніше ніж 15 числа наступного місяця, із застосуванням засобів електронної пошти.

Структура файлів визначається Держпідприємництвом.

8. Користувачами відомостей з реєстрів та Єдиного ліцензійного реєстру є органи державної влади, органи місцевого самоврядування, громадяни України, підприємства, установи, організації усіх форм власності, міжнародні об'єднання та організації, іноземні юридичні та фізичні особи, особи без громадянства.

9. Відомості з реєстрів та Єдиного ліцензійного реєстру можуть надаватися користувачам з використанням електронних засобів зв'язку чи електронно-магнітних носіїв інформації.

10. За користування відомостями з реєстрів та Єдиного ліцензійного реєстру справляється плата, розміри якої затверджує Держпідприємництво за погодженням з Мінфіном.

Органи державної влади звільняються від плати за користування відомостями з реєстрів та Єдиного ліцензійного реєстру.

11. Кошти, одержані від плати за користування відомостями з реєстру та Єдиного ліцензійного реєстру, зараховуються до Державного бюджету України у порядку, встановленому Мінфіном.

Перелік постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

Затверджено
постановою Кабінету Міністрів України
від 8 листопада 2000 року № 1658

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 березня 1996 р. № 364 «Про Єдиний ліцензійний реєстр» (ЗП України, 1996 р., № 9, ст. 276).

2. Пункт 2 додатка до постанови Кабінету Міністрів України від 12 листопада 1997 р. № 1257 «Питання Ліцензійної палати» (Офіційний вісник України, 1997 р., число 46, с. 79).

3. Пункт 7 додатка до постанови Кабінету Міністрів України від 16 березня 2000 р. № 501 «Про внесення змін і доповнень та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України з питання визначення джерел фінансування органів державної влади» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 12, ст. 457).

Перелік органів ліцензування

Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2000 року № 1698

(З незначним скороченням)

Орган ліцензування	Вид господарської діяльності
1. Мінагрополітики	культивування, використання рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей виробництво, зберігання і реалізація племінних (генетичних) ресурсів, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин проведення знезараження підкарантинних матеріалів та об'єктів, які переміщуються через державний кордон та карантинні зони оптова, роздрібна торгівля пестицидами та агрохімікатами
1-1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації	роздрібна торгівля пестицидами та агрохімікатами
2. МВС	виробництво та ремонт вогнепальної зброї невійськового призначення і боєприпасів до неї, холодної зброї, пневматичної зброї калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів на секунду, торгівля вогнепальною зброєю невійськового призначення та боєприпасами до неї, холодною зброєю, пневматичною зброєю калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів на секунду виробництво спеціальних засобів, зарядженних речовинами сльозоточивої та дратівної дії, індивідуального захисту, активної оборони та їх продаж надання послуг, пов'язаних з охороною державної та іншої власності, надання послуг з охорони громадян

	діяльність, пов'язана з виробництвом, торгівлею піротехнічними засобами діяльність, пов'язана з відкриттям та функціонуванням стрілецьких тирів, стрільбищ невійськового призначення, мисливських стендів
3. Мінприроди	збирання, заготівля окремих видів відходів як вторинної сировини (згідно з переліками, які визначаються Кабінетом Міністрів України), операції у сфері поводження з небезпечними відходами
4. Мінекономіки	діяльність арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) експорт, імпорт дисків для лазерних систем зчитування, обладнання для їх виробництва
5. Державний департамент інтелектуальної власності МОН	виробництво дисків для лазерних систем зчитування
6. МОЗ	проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт (крім робіт на об'єктах ветеринарного контролю) медична практика переробка донорської крові та її компонентів, виготовлення з них препаратів
7. Мінпраці	посередництво у працевлаштуванні за кордоном
8. Мінфін	виробництво дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння, торгівля виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння виготовлення бланків цінних паперів, документів суворої звітності збирання, первинна обробка відходів і брухту дорогоцінних металів та дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння страхова діяльність випуск та проведення лотерей

9. Держжитлокомунгосп, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації	централізоване водопостачання та водовідведення
9[1]. Держбуд, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації	будівельна діяльність (вишукувальні та проектні роботи для будівництва, зведення несучих та захисних конструкцій, будівництво та монтаж інженерних і тарнспортних мереж)
10. Держводгосп	проектування, будівництво нових і реконструкція існуючих меліоративних систем та окремих об'єктів інженерної інфраструктури
11. Держкомзем	проведення землевпорядних та землеоцінних робіт
12.	
13. Держтурадміністрація	туроператорська та турагентська діяльність
14. Мінпромполітики	виробництво особливо небезпечних хімічних речовин (згідно з переліком, який визначається Кабінетом Міністрів України) видобуток дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння виробництво пестицидів та агрохімікатів заготівля, переробка, металургійна переробка брухту кольорових і чорних металів розроблення, виготовлення, реалізація, ремонт, модернізація та утилізація озброєння, військової техніки, військової зброї і боєприпасів до неї
15. НКАУ	розроблення, випробування, виробництво, експлуатація ракет-носіїв, космічних апаратів та їх складових частин, наземної космічної інфраструктури та її складових частин, обладнання, що входить до складу космічного сегмента супутникових систем
16. Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку	професійна діяльність на ринку цінних паперів
17. Держмитслужба	посередницька діяльність митного брокера та митного перевізника

18. НКРЕ	транспортування нафти, нафтопродуктів магістральним трубопроводом, транспортування природного і нафтового газу трубопроводами та його розподіл постачання природного газу за регульованим і нерегульованим тарифом зберігання природного газу в обсягах, що перевищують рівень, установлюваний ліцензійними умовами
19. СБУ	розроблення, виготовлення спеціальних технічних засобів для зняття інформації з каналів зв'язку, інших засобів негласного отримання інформації, торгівля спеціальними технічними засобами для зняття інформації з каналів зв'язку, інших засобів негласного отримання інформації розроблення, виробництво, впровадження, сертифікаційні випробування, ввезення, вивезення голографічних захисних елементів
20. Мінтрансзв'язку	надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів залізничним транспортом
21. Укравіатранс	надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів повітряним транспортом виконання авіаційно-хімічних робіт
22. Головавтотрансінспекція	надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі) надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі
23. Укрморрічфлот	надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів річковим, морським транспортом
24. Державний департамент ветеринарної медицини	виробництво ветеринарних медикаментів і препаратів, оптова, роздрібна торгівля ветеринарними медикаментами і препаратами проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт (на об'єктах ветеринарного контролю)
	ветеринарна практика
25. Державна служба лікарських засобів і виробів медичного призначення	виробництво лікарських засобів, оптова, роздрібна торгівля лікарськими засобами

25[1]. Комітет з контролю за наркотиками	розроблення, виробництво, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуск, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів
26. Держнаглядохоронпраці	виробництво вибухових речовин і матеріалів (згідно з переліком, який визначається Кабінетом Міністрів України)
27. Департамент з питань адміністрування акцизного збору і контролю за виробництвом та обігом підакцизних товарів	виробництво спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, оптова торгівля спиртом етиловим, коньячним і плодовим, оптова торгівля алкогольними напоями виробництво тютюнових виробів, оптова торгівля тютюновими виробами виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового
27[1]. Територіальні підрозділи регіональних управлінь Департаменту з питань адміністрування акцизного збору і контролю за виробництвом та обігом підакцизних товарів у містах, районах, районах у мм. Києві та Севастополі за місцем торгівлі суб'єкта підприємницької діяльності	роздрібна торгівля алкогольними напоями та тютюновими виробами
28. Укрдержрибгосп	діяльність, пов'язана з промисловим виловом риби на промислових ділянках рибогосподарських водойм, крім внутрішніх водойм (ставків) господарств
29. Департамент спеціальних телекомунікаційних систем та захисту інформації СБУ	розроблення, виробництво, використання, експлуатація, сертифікаційні випробування, тематичні дослідження, експертиза, ввезення, вивезення криптосистем і засобів криптографічного захисту інформації, надання послуг у галузі криптографічного захисту інформації (крім послуг електронного цифрового підпису), торгівля криптосистемами і засобами криптографічного захисту інформації розроблення, виробництво, впровадження, обслуговування, дослідження ефективності систем і засобів технічного захисту інформації, надання послуг у галузі технічного захисту інформації

30. Державний департамент пожежної безпеки МНС	проектування, монтаж, технічне обслуговування засобів протипожежного захисту та систем опалення, оцінка протипожежного стану об'єктів проведення випробувань на пожежну небезпеку речовин, матеріалів, будівельних конструкцій, виробів і обладнання, а також пожежної техніки, пожежно-технічного озброєння, продукції протипожежного призначення на відповідність встановленим вимогам
31. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації	організація та утримання тоталізаторів, гральних закладів турагентська діяльність
32. Мінісім'ямолодьспорт	фізкультурно-оздоровча та спортивна діяльність: організація і проведення спортивних занять професіоналів та любителів спорту; діяльність з підготовки спортсменів до змагань з різних видів спорту, визнаних в Україні
33. Мінагрополітики, Держкомлісгосп, Держжитлокомунгосп, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації*	оптова торгівля насінням
34. Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг	страхова діяльність
35. Держкомприродресурсів	пошук (розвідка) корисних копалин; видобування уранових руд; виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт

* На підставі ліцензії, виданої центральним органом виконавчої влади, господарська діяльність провадиться на всій території України, а на підставі ліцензії, виданої місцевим органом виконавчої влади, — на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

(Перелік із змінами, внесеними згідно з постановами КМ № 410 від 28.04.2001, № 832 від 11.07.2001, № 940 від 07.08.2001, № 639 від 17.05.2002, № 717 від 01.06.2002, № 730 від 01.06.2002, № 907 від 01.07.2002, № 1068 від 25.07.2002, № 204 від 24.02.2003, № 717 від 15.05.2003, № 797 від 02.06.2003, № 871 від 04.06.2003, № 873 від 04.06.2003, № 990 від 27.06.2003, № 1146 від

24.07.2003, № 1548 від 02.10.2003, № 267 від 04.03.2004, № 772 від 16.06.2004, № 792 від 21.06.2004, № 819 від 29.06.2004, № 1164 від 08.09.2004, № 1560 від 17.11.2004, № 1758 від 25.12.2004, № 322 від 28.04.2005, № 347 від 11.05.2005, № 482 від 16.06.2005, № 750 від 18.08.2005, № 797 від 23.08.2005)

Перелік документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності

Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 4 липня 2001 року № 756

Вид господарської діяльності	Документи, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності
1. Культивування, використання рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей	засвідчена в установленому порядку копія свідоцтва державної насіннєвої інспекції про кондиційність та репродукційність насіння маку і конопель засвідчена в установленому порядку копія акта апробації для насінницьких посівів засвідчена в установленому порядку копія накладної на відпуск насіння маку та конопель засвідчена в установленому порядку копія документа про оренду землі (у разі оренди землі заявником — суб'єктом господарської діяльності)
2. Виробництво та ремонт вогнепальної зброї невійськового призначення і боєприпасів до неї, холодної зброї, пневматичної зброї калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів на секунду, торгівля вогнепальною зброєю невійськового призначення та боєприпасами до неї, холодною зброєю, пневматичною зброєю калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів на секунду	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним приміщення, де буде провадитися відповідний вид господарської діяльності технічні умови на кожний вид зброї, боєприпасів та патронів, а також спеціальних засобів, що будуть вироблятися суб'єктом господарської діяльності дозвіл на об'єкт дозвільної системи, виданий органом внутрішніх справ

3. Виробництво спеціальних засобів, заряджених речовинами сльозоточивої та дратівної дії, індивідуального захисту, активної оборони та їх продаж	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним приміщення, де буде провадитися відповідний вид господарської діяльності технічні умови на кожний вид зброї, боєприпасів та патронів, а також спеціальних засобів, що будуть вироблятися суб'єктом господарської діяльності дозвіл на об'єкт дозвільної системи, виданий органом внутрішніх справ
4. Надання послуг, пов'язаних з охороною державної та іншої власності, надання послуг з охорони громадян	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти, кваліфікації та стаж роботи працівників, необхідні для провадження відповідного виду господарської діяльності
5. Пошук (розвідка) корисних копалин	засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації, необхідний для провадження відповідного виду господарської діяльності відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність та стан технічного обладнання засвідчена в установленому порядку копія договору оренди об'єкта з експлуатації (якщо цей об'єкт не належить заявнику)
6. Видобування уранових руд	відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність та стан технічного обладнання засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації, необхідний для провадження відповідного виду господарської діяльності
7. Заготівля, обробка окремих видів ресурсоцінних відходів, збирання, заготівля окремих видів відходів як вторинної сировини (за переліками, які визначаються Кабінетом Міністрів України)	засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним виробничих площ (приміщень) відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності

8. Операції у сфері поводження з небезпечними відходами	засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним виробничих площ (приміщень) відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації, необхідний для провадження відповідного виду господарської діяльності перелік видів небезпечних відходів, на поводження з якими отримується ліцензія засвідчена в установленому порядку копія позитивного висновку державної екологічної експертизи щодо проектної документації на об'єкти здійснення операцій поводження з небезпечними відходами засвідчена в установленому порядку копія позитивного висновку органів державної санітарно-епідеміологічної служби про дотримання вимог безпеки на об'єктах поводження з небезпечними відходами засвідчена в установленому порядку копія паспорта місця видалення відходів (у разі здійснення видалення чи захоронення небезпечних відходів) засвідчена в установленому порядку копія реєстрової карти об'єкта оброблення та утилізації відходів (форма 2) засвідчена в установленому порядку копія свідоцтва про страхування відповідальності на випадок настання негативних наслідків у разі здійснення операції перевезення небезпечних відходів
9. Виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт	відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації, необхідний для провадження відповідного виду господарської діяльності

	засвідчена в установленому порядку копія дозволу на провадження виду господарської діяльності, пов'язаного з державною таємницею (у разі використання інформації, яка належить до державної таємниці)
10. Діяльність арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)	засвідчена в установленому порядку копія диплома про вищу юридичну або економічну освіту засвідчена в установленому порядку копія свідоцтва про присвоєння кваліфікації арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)
11. Проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт (крім робіт на об'єктах ветеринарного контролю)	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) засвідчена в установленому порядку копія висновку державної санітарно-епідеміологічної служби про відповідність наявних приміщень, матеріально-технічної бази вимогам санітарних норм і правил у частині організації та проведення дезінфекційних, дезінсекційних і дератизаційних робіт та кваліфікації персоналу
12. Медична практика	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) засвідчена в установленому порядку копія висновку державної санітарно-епідеміологічної служби (за місцем провадження діяльності) про відповідність наявних приміщень вимогам санітарних норм і правил щодо здійснення медичної практики довідка МОЗ або уповноваженої ним установи про стан матеріально-технічної бази суб'єкта господарської діяльності, наявність у нього нормативно-правових документів, у тому числі нормативних документів із стандартизації, необхідних для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують відповідність кваліфікації персоналу вимогам до здійснення медичної практики (диплом державного зразка про медичну освіту або сертифікат лікаря-спеціаліста, виданий вищим медичним навчальним закладом III—IV рівня акредитації, закладом післядипломної освіти); посвідчення про присвоєння (підтвердження) відповідної кваліфікаційної категорії за спеціальністю; свідоцтво про проходження підвищення кваліфікації та перепідготовки молодших медичних і фармацевтичних працівників, видане вищим медичним навчальним закладом, закладом післядипломної освіти I—III рівня акредитації

	документ, що підтверджує стаж роботи за спеціальністю на момент подання заяви (засвідчена в установленому порядку копія трудової книжки з наявністю даних за останні п'ять років або витяг з неї, інший документ)
13. Переробка донорської крові та її компонентів, виготовлення з них препаратів	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) засвідчена в установленому порядку копія висновку державної санітарно-епідеміологічної служби (за місцем провадження діяльності) про відповідність наявних приміщень вимогам санітарних норм і правил щодо здійснення переробки донорської крові та її компонентів, виготовлення з них препаратів довідка МОЗ або уповноваженої ним установи про стан матеріально-технічної бази суб'єкта господарської діяльності, наявність у нього нормативно-правових документів, у тому числі нормативних документів із стандартизації, необхідних для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують відповідність кваліфікації персоналу вимогам до провадження діяльності з переробки донорської крові та її компонентів, виготовлення з них препаратів (диплом державного зразка про медичну освіту або сертифікат лікаря-спеціаліста, виданий вищим медичним навчальним закладом III—IV рівня акредитації, закладом післядипломної освіти); посвідчення про присвоєння (підтвердження) відповідної кваліфікаційної категорії за спеціальністю; свідоцтво про проходження підвищення кваліфікації і перепідготовки молодших медичних та фармацевтичних працівників, видане вищим медичним навчальним закладом, закладом післядипломної освіти I—III рівня акредитації засвідчена в установленому порядку копія договору на здійснення державного контролю за якістю донорської крові, її компонентів та виготовлених з них препаратів засвідчені в установленому порядку копії розроблених та затверджених пускових або промислових регламентів

14. Виробництво дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння	засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним нежитлового приміщення за місцем провадження відповідного виду господарської діяльності відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність у нього матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації фахівців провідних професій відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про стан охорони виробничих приміщень
15. Виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння, торгівля виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння	засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним нежитлового приміщення за місцем провадження відповідного виду господарської діяльності відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність дорогоцінного каміння матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації фахівців провідних професій відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про стан охорони виробничих приміщень
16. Виготовлення бланків цінних паперів, документів суворої звітності	перелік за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності обладнання із зазначенням його технічних характеристик перелік за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності фахівців, які забезпечують виконання всіх технологічних операцій відповідно до ліцензійних умов, із зазначенням їх кваліфікації перелік за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності технологій та матеріалів для виготовлення бланків (включаючи виготовлення фотоформ, пробних зразків, друкарських форм, нумерацію, обробку бланків)

	перелік за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності спеціальних технологій і матеріалів, які забезпечують захист бланків від підробки та несанкціонованого тиражування перелік за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності приладів та методик для контролю за якістю друку та наявністю захисних елементів бланків на всіх стадіях технологічного процесу їх виготовлення засвідчена в установленому порядку інструкція щодо організації перепусткового та внутрішньооб'єктового режиму на виробництві (дільниці) засвідчена в установленому порядку інструкція про порядок отримання, витрачання та зберігання у структурних підрозділах окремих видів матеріалів, які застосовуються під час виготовлення бланків (загальні положення) засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує охорону виготовлювача органами внутрішніх справ
17. Збирання, первинна обробка відходів і брухту дорогоцінних металів та дорогоцінного каміння, органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння	засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним дорогоцінного каміння нежитлового приміщення за місцем провадження відповідного виду господарської діяльності відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про стан охорони виробничих приміщень
18. Страхова діяльність	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) засвідчена в установленому порядку копія протоколу установчих зборів або рішення про створення страховика

	довідка банку про підтвердження повної сплати статутного фонду страховика відповідно до установчих документів (у сумі, еквівалентній 100 тис. євро або 500 тис. євро), якщо внески здійснюються лише у грошовій формі. У разі коли статутний фонд страховика сплачений у розмірі 60 відсотків у грошовій формі, а решта іншими цінностями, подається довідка банку (для підтвердження сплати грошової частини) та акт аудиторської перевірки (для підтвердження сплати частини статутного фонду іншими цінностями) баланс підприємства на останню звітну дату за підписом керівника суб'єкта господарської діяльності, скріплений печаткою засвідчена в установленому порядку копія диплома керівника про вищу освіту довідка про фінансовий стан засновників страховика, підтверджена аудитором, якщо страховик утворений у формі повного чи командитного товариства або товариства з додатковою відповідальністю правила (умови) страхування на кожний вид страхування у двох примірниках (для добровільних видів страхування) за підписом керівника суб'єкта господарської діяльності, скріплені печаткою економічне обгрунтування запланованої страхової (перестрахувальної) діяльності за підписом керівника суб'єкта господарської діяльності, скріплене печаткою відомості про учасників страховика, голову виконавчого органу та його заступників за підписом керівника суб'єкта господарської діяльності, скріплені печаткою засвідчені в установленому порядку копії відповідних сертифікатів у випадках, визначених органом ліцензування відповідно до статті 38 Закону України «Про страхування»
19. Випуск та проведення лотерей	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) список керівного складу (керівник, його заступники, головний бухгалтер) із зазначенням прізвища, ім'я та по батькові, займаної посади, освіти, робочого телефону за підписом керівника суб'єкта господарської діяльності, скріплений печаткою

	аудиторський висновок про фінансовий стан суб'єкта господарської діяльності, сформований розмір власного капіталу, в тому числі сплачений статутний фонд, із зазначенням документів, які їх підтверджують баланс, складені в установленому порядку відповідні звіти щодо фінансових результатів, руху грошових коштів та власного капіталу (надаються за останній звітний період) умови випуску та проведення лотереї у двох примірниках за підписом суб'єкта господарської діяльності
20. Централізоване водопостачання та водовідведення	відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про відповідність чисельності персоналу та його кваліфікаційного рівня нормативним вимогам провадження відповідного виду господарської діяльності технологічний регламент експлуатації системи водопостачання та водовідведення за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності засвідчена в установленому порядку копія атестата акредитації лабораторії, яка проводить виробничий лабораторний контроль або договір на проведення таких робіт з акредитованими лабораторіями інших організацій
21. Будівельна діяльність (вишукувальні та проектні роботи для будівництва, зведення несучих та огороджувальних конструкцій, будівництво та монтаж інженерних і транспортних мереж)	засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації, необхідний для провадження відповідного виду господарської діяльності відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про систему контролю та управління якістю виробництва на підприємстві відповідно до вимог державних будівельних норм і стандартів
22. Проведення землевпорядних та землеоцінних робіт	засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти, кваліфікації та стаж роботи за спеціальністю, необхідні для провадження відповідного виду господарської діяльності

	засвідчена в установленому порядку копія сертифіката на право виконання експертної оцінки земель
23. Пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів	відомості щодо утворення мережі пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів і надання послуг в її межах за підписом заявника — суб'єкта господарювання засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують право власності суб'єкта господарювання або оренди ним виробничих приміщень.
24.	
25.	
26.	
27. Туроператорська та турагентська діяльність	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів суб'єкта господарювання із зазначенням його найменування згідно із статтею 90 Цивільного кодексу України (для юридичних осіб) засвідчена в установленому порядку копія документа про затвердження складу органу управління (виконавчого органу), призначення керівника суб'єкта господарювання — для туроператора засвідчена в установленому порядку копія документа про затвердження складу органу управління (виконавчого органу), призначення керівника чи керівника філії, іншого відокремленого підрозділу суб'єкта господарювання — для турагента (юридичної особи) засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують право власності суб'єкта господарювання або оренди ним службового приміщення (офісу) засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти, кваліфікації та стаж роботи, необхідні для провадження відповідного виду господарської діяльності нотаріально засвідчена копія довідки банківської або іншої кредитної установи про підтвердження фінансового забезпечення відповідальності суб'єкта господарювання у розмірі, визначеному Законом України «Про туризм»

	засвідчена в установленому порядку копія договору із страховою компанією про обов'язкове страхування (медичне та від нещасного випадку) туристів, що здійснюють туристичні подорожі, — для туроператорів
28. Фізкультурно-оздоровча та спортивна діяльність: організація та проведення спортивних занять професіоналів та любителів спорту; діяльність з підготовки спортсменів до змагань з різних видів спорту, визнаних в Україні	засвідчені в установленому порядку копії дипломів штатних працівників, які безпосередньо провадять фізкультурно-оздоровчу та спортивну діяльність, про спеціальну освіту або підготовку в акредитованих навчальних закладах засвідчена в установленому порядку робоча програма фізкультурно-оздоровчої та спортивної роботи, погоджена акредитованим навчальним закладом у сфері фізичної культури і спорту (у разі відсутності у навчальному закладі фахівців відповідного профілю — фахівцем, якого рекомендовано органом ліцензування) засвідчена в установленому порядку копія паспорта спортивної споруди встановленого зразка, затверджена відповідним місцевим органом виконавчої влади з фізичної культури і спорту засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним приміщення для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчена в установленому порядку копія висновку місцевого органу санітарно-епідеміологічної служби про відповідність санітарним нормам споруди (приміщення), в якій провадитиметься фізкультурно-оздоровча та спортивна діяльність засвідчена в установленому порядку копія договору із страховою компанією про страхування користувачів послуг від нещасних випадків під час провадження фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про забезпечення ним диспансерного обслуговування користувачів послуг
29. Виробництво особливо небезпечних хімічних речовин (за переліком, який визначається Кабінетом Міністрів України)	засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним виробничих приміщень

	засвідчені в установленому порядку копії позитивних висновків органів, що здійснюють контроль за охороною праці, протипожежною і екологічною безпекою, за дотриманням санітарно-гігієнічних норм безпеки виробництва особливо небезпечних хімічних речовин, оформлені окремими листами цих органів безпосередньо на об'єкти за місцем виробництва (виготовлення) засвідчена в установленому порядку копія технологічного регламенту виробництва особливо небезпечних хімічних речовин перелік особливо небезпечних хімічних речовин із зазначенням найменування речовини, ГОСТ або ДСТУ, технічних умов, за якими вона виготовляється засвідчена в установленому порядку копія сертифіката (свідоцтва) державної реєстрації небезпечного фактора хімічного походження
30. Виробництво пестицидів та агрохімікатів, оптова, роздрібна торгівля пестицидами та агрохімікатами	засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним виробничих приміщень (для виробництва), складських, торгових приміщень (для оптової, роздрібної торгівлі) копії позитивних висновків органів, що здійснюють контроль за охороною праці, протипожежною і екологічною безпекою, за дотриманням санітарно-гігієнічних норм безпеки виробництва пестицидів та агрохімікатів, оформлені окремими листами цих органів безпосередньо на об'єкти за місцем виробництва (виготовлення і реалізації) засвідчена в установленому порядку копія технологічного регламенту виробництва пестицидів та агрохімікатів перелік пестицидів та агрохімікатів (для виробництва) із зазначенням найменування, ГОСТ або ДСТУ, технічних умов, за якими вони виготовляються засвідчена в установленому порядку копія санітарного паспорта на складське (торговельне) приміщення, який містить належним чином оформлені позитивні висновки органів, що здійснюють контроль за протипожежною та екологічною безпекою, дотриманням санітарно-гігієнічних норм торгівлі пестицидами та агрохімікатами або ці ж висновки, оформлені окремими листами зазначених органів, на місце провадження відповідного виду господарської діяльності

	засвідчені в установленому порядку копії допусків (посвідчень) працівників на право роботи із пестицидами та агрохімікатами (для оптової, роздрібної торгівлі) гарантійний лист щодо утилізації токсичних відходів, які виникають у процесі здійснення оптової та роздрібної торгівлі
31. Заготівля, переробка, металургійна переробка металобрухту кольорових і чорних металів	акт обстеження кожного зазначеного у заяві спеціалізованого підприємства або спеціалізованого металургійного переробного підприємства чи його приймального пункту на відповідність вимогам Закону України «Про металобрухт» засвідчена в установленому порядку копія установчих документів суб'єкта господарської діяльності (у разі створення цим суб'єктом додаткового приймального пункту — не подається) засвідчена в установленому порядку копія дозволу територіального управління Держнаглядохоронпраці на початок роботи кожного спеціалізованого підприємства або спеціалізованого металургійного переробного підприємства чи його приймального пункту за вказаними у заяві адресами засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним земельної ділянки (виробничої площі), де буде провадитися відповідний вид господарської діяльності довідка про відповідність суб'єкта господарської діяльності вимогам, що ставляться до спеціалізованого металургійного переробного підприємства, за встановленою Держпромполітики та погодженою з Держпідприємництвом формою (у разі здійснення металургійної переробки металобрухту)
32. Розроблення, випробування, виробництво, експлуатація ракет-носіїв, космічних апаратів та їх складових частин, наземної космічної інфраструктури та її складових частин, обладнання, що входить до складу космічного сегмента супутникових систем	засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним виробничих площ відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про освіту і кваліфікацію персоналу, який залучається до провадження відповідного виду господарської діяльності

	відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність нормативно-правових документів, у тому числі нормативних документів із стандартизації, необхідних для провадження відповідного виду господарської діяльності
	перелік за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності обладнання, яке планується до застосування для провадження відповідного виду господарської діяльності (виробниче, випробувальне обладнання, засоби вимірювання і контролю, обчислювальна техніка)
	копія сертифіката відповідності Української системи сертифікації космічної техніки на об'єкти космічної діяльності (космічну техніку) та сертифікат на систему якості продукції суб'єкта господарської діяльності або висновки відповідних інститутів космічної галузі на проектну документацію (технічні завдання) та Державного науково-інженерного центру сертифікації космічної техніки на систему якості продукції суб'єкта господарської діяльності (у разі потреби)
	засвідчена в установленому порядку копія дозволу на провадження виду господарської діяльності, пов'язаного з державною таємницею (у разі використання інформації, яка належить до державної таємниці)
	засвідчена в установленому порядку копія ліцензії на розроблення, виробництво, використання (впровадження) засобів криптографічного або технічного захисту інформації (у разі розроблення космічної техніки у цьому напрямі)
	засвідчена в установленому порядку копія рішення Держкомзв'язку про виділення смуг радіочастот (у разі розроблення, виробництва чи випробування космічної техніки, робота якої пов'язана з радіочастотним випромінюванням)
	засвідчена в установленому порядку копія ліцензії на використання радіочастотного ресурсу України (у разі експлуатації космічної техніки, робота якої пов'язана з радіочастотним випромінюванням)

33. Професійна діяльність на ринку цінних паперів:	
діяльність з випуску та обігу цінних паперів	нотаріально засвідчені копії статуту та установчого договору заявника — торговця цінними паперами (крім банку) із змінами та доповненнями, зареєстрованими в установленому порядку нотаріально засвідчена копія статуту заявника — банку із змінами та доповненнями до нього, зареєстрованими в установленому порядку Національним банком аудиторський висновок про сплату статутного фонду заявника — торговця цінними паперами (крім банку) довідка Національного банку (його територіального управління) про розмір зареєстрованого та фактично сплаченого статутного фонду заявника — банку на момент подання заяви довідка про засновників, акціонерів, учасників заявника — торговця цінними паперами (у тому числі банку) із зазначенням частки кожного у статутному фонді (в абсолютній сумі та у відсотках). Для заявника — торговця цінними паперами, утвореного у формі відкритого акціонерного товариства (в тому числі банку), зазначені відомості надаються по акціонерах (засновниках), на яких припадає понад 5 відсотків статутного фонду довідка про засновників, акціонерів, учасників тих юридичних осіб, які мають понад 10 відсотків у статутному фонді заявника — торговця цінними паперами (у тому числі банку). Для утвореної у формі відкритого акціонерного товариства юридичної особи, яка має понад 10 відсотків статутного фонду заявника — торговця цінними паперами (у тому числі банку), зазначені відомості надаються по акціонерах (засновниках), на яких припадає понад 5 відсотків її статутного фонду довідка про юридичних осіб, в яких заявник — торговець цінними паперами (в тому числі банк) має частку понад 5 відсотків статутного фонду цих юридичних осіб (зазначити в абсолютній сумі та у відсотках) довідка про здійснені та зареєстровані на момент подання заяви власні випуски цінних паперів (акції, облігації та інші) заявника — торговця цінними паперами (у тому числі банку)

	список керівних посадових осіб та фахівців заявника, його філій, що мають повноваження провадити діяльність з випуску та обігу цінних паперів та сертифіковані в установленому Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку
депозитарна діяльність депозитарію цінних паперів	нотаріально засвідчені копії статуту та установчого договору заявника із змінами та доповненнями, зареєстрованими в установленому порядку відомості про засновників, акціонерів, учасників заявника аудиторський висновок про сплату статутного фонду заявника список керівних посадових осіб та фахівців заявника, що мають повноваження безпосередньо провадити депозитарну діяльність та сертифіковані в установленому Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку
депозитарна діяльність зберігача цінних паперів	дозвіл Національного банку на провадження професійної депозитарної діяльності зберігача (для комерційних банків) відомості про засновників, акціонерів, учасників заявника, частка яких у статутному фонді становить не менш як 5 відсотків аудиторський висновок про сплату статутного фонду заявника (для торговців цінними паперами) список керівних посадових осіб та фахівців заявника, його філій, що мають повноваження провадити депозитарну діяльність та сертифіковані Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку в установленому порядку
розрахунково-клірингова діяльність за угодами щодо цінних паперів	аудиторський висновок про сплату статутного фонду депозитарія список керівних посадових осіб та фахівців заявника, що мають повноваження провадити депозитарну діяльність та сертифіковані в установленому Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку
діяльність щодо ведення реєстру власників іменних цінних паперів (яка здійснюється реєстраторами)	дозвіл Національного банку на провадження відповідного виду господарської діяльності (для комерційних банків) нотаріально засвідчені копії статуту та установчого договору заявника із змінами та доповненнями, зареєстрованими в установленому порядку

	відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність (відсутність) у складі його засновників (акціонерів) органів державної влади, центрів сертифікатних аукціонів та їх правонаступників — у разі якщо суб'єкт створений у формі акціонерного товариства аудиторський висновок про сплату статутного фонду заявника (крім банків) список керівних посадових осіб та штатних фахівців заявника, його філій, що мають повноваження провадити відповідний вид господарської діяльності та сертифіковані Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку в установленому порядку
діяльність щодо ведення власного реєстру власників іменних цінних паперів (яка здійснюється емітентами)	копія свідоцтва (свідоцтв) про реєстрацію випуску цінних паперів, засвідчена нотаріально або органом, який видав оригінал свідоцтва відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про кількість власників іменних цінних паперів у сукупності з усіх випусків іменних цінних паперів емітента список штатних фахівців емітента, що мають повноваження провадити відповідний вид господарської діяльності та сертифіковані Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку в установленому порядку
діяльність з організації торгівлі на ринку цінних паперів	засвідчена в установленому порядку копія свідоцтва про реєстрацію торговельно-інформаційної системи висновок аудитора (аудиторської фірми) про склад і розмір статутного фонду та активів організатора торгівлі відомості про засновників, акціонерів (учасників) організатора торгівлі із зазначенням частки кожного у статутному фонді (в абсолютній сумі та у відсотках) список членів фондової біржі або учасників торговельно-інформаційної системи, складений в алфавітному порядку із зазначенням їх назви, коду ЄДРПОУ, місцезнаходження та номерів телефонів список керівних посадових осіб організатора торгівлі та не менш як два його фахівці для кожного функціонального підрозділу організатора торгівлі, що мають повноваження провадити відповідний вид господарської діяльності та сертифіковані Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку в установленому порядку

	відомості про філії та інші відокремлені структурні підрозділи організатора торгівлі, яким надаються повноваження щодо провадження діяльності з організації торгівлі на ринку цінних паперів, та копії положень про них правила організатора торгівлі, складені відповідно до законодавства, зокрема, відповідних ліцензійних умов
діяльність з управління активами	копія свідоцтва (свідоцтв) про реєстрацію випуску цінних паперів (у разі його здійснення), засвідчена нотаріально або органом, який видав оригінал свідоцтва засвідчені нотаріально копії установчих документів заявника (із змінами та доповненнями, зареєстрованими в установленому порядку) аудиторський висновок про сплату статутного фонду заявника довідка про наявність (відсутність) у складі засновників (акціонерів) заявника органу (органів) державної влади (із зазначенням у разі наявності частки кожного у статутному фонді (капіталі), засвідчена підписом та печаткою заявника (тільки для компаній з управління активами інститутів спільного інвестування) відомості за підписом заявника щодо пов'язаних осіб заявника список керівних посадових осіб та фахівців заявника, його філій, що мають повноваження безпосередньо провадити діяльність з управління активами і сертифіковані в порядку, установленому Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку письмове подання відповідної саморегулівної організації на ринку цінних паперів, яка об'єднує компанії з управління активами, щодо спроможності заявника провадити діяльність з управління активами (тільки для компаній з управління активами інститутів спільного інвестування) засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують право власності заявника на приміщення, в якому провадиться діяльність з управління активами, або право оренди ним цього приміщення засвідчена в установленому порядку копія ліцензії на провадження діяльності з адміністрування пенсійних фондів (тільки для професійних адміністраторів недержавних пенсійних фондів)

34. Посередницька діяльність митного брокера та митного перевізника:	
посередницька діяльність митного брокера	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) засвідчена в установленому порядку копія договору страхування власної діяльності на суму, не менш як 2000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян
посередницька діяльність митного перевізника	засвідчена в установленому порядку копія кваліфікаційного свідоцтва особи, уповноваженої на декларування (для юридичних осіб — не менш як дві особи) засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) засвідчена в установленому порядку копія договору страхування власної діяльності на суму не менш як 2000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян
35. Розроблення, виготовлення спеціальних технічних засобів для зняття інформації з каналів зв'язку, інших засобів негласного отримання інформації, торгівля спеціальними технічними засобами для зняття інформації з каналів зв'язку, інших засобів негласного отримання інформації	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про матеріально-технічне оснащення та організаційно-технічні можливості заявника для провадження відповідного виду господарської діяльності відомості щодо дозволу на провадження виду господарської діяльності, пов'язаної з державною таємницею засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації співробітників суб'єкта господарської діяльності, які беруть участь у провадженні відповідного виду господарської діяльності засвідчена в установленому порядку копія письмової домовленості про співробітництво суб'єктів господарської діяльності з оперативним підрозділом, який провадить оперативно-розшукову діяльність, у разі отримання суб'єктом господарської діяльності відповідної ліцензії
36. Надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів залізничним транспортом	засвідчена в установленому порядку копія сертифіката відповідності надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів залізничним транспортом технічним умовам (технічному регламенту) технічні умови (технічний регламент), які визначають умови і порядок надання послуги, за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності

37. Надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів повітряним транспортом	засвідчена в установленому порядку копія сертифіката експлуатанта
38. Виконання авіаційно-хімічних робіт	засвідчена в установленому порядку копія сертифіката експлуатанта
39. Надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі)	відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про відповідність матеріально-технічної бази, необхідної для підтримання належного технічного стану транспортних засобів та проходження технічного огляду автомобілів, забезпечення проведення медичного огляду водіїв або копії договорів на проведення цих робіт у разі відсутності власної бази та спеціалістів
Надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі	засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує відповідний рівень освіти посадової особи, яка відповідає за експлуатацію та технічний стан транспортних засобів (для юридичних осіб з кількістю автомобілів 10 і більше) список власних або орендованих транспортних засобів із зазначенням типу, марки, моделі, державного номера, повної маси (пасажиромісткості), року випуску, номера свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу або тимчасового реєстраційного талона, оформленого ДАІ, які можуть бути допущені до надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів у межах України та відповідних міжнародних перевезень засвідчені заявником — суб'єктом господарської діяльності копії документів водіїв, які працюють за наймом з юридичними (з кількістю автомобілів до 10 одиниць) та фізичними особами, про наявність необхідної кваліфікації, своєчасність проходження медичного обстеження засвідчені заявником — суб'єктом господарської діяльності копії свідоцтв про реєстрацію власних транспортних засобів і тимчасових реєстраційних талонів на орендні автомобілі, оформлені ДАІ для юридичних (з кількістю автомобілів до 10 одиниць) та фізичних осіб засвідчені в установленому порядку копії страхових документів, що підтверджують наявність у перевізників обов'язкових видів страхування

	засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує закінчення водіями спеціальних курсів міжнародних перевізників у закладах, перелік яких встановлено Мінтрансом (для надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів і вантажів), та курсів водіїв, допущених до перевезення небезпечних вантажів, у разі використання спеціалізованого рухомого складу
40. Надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів річковим, морським транспортом	довідка, що підтверджує відповідність матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності, засвідчена Державною інспекцією з безпеки судноплавства засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації фахівців провідних професій, необхідний для провадження відповідного виду господарської діяльності
41. Виробництво ветеринарних медикаментів і препаратів, оптова, роздрібна торгівля ветеринарними медикаментами і препаратами	засвідчені в установленому порядку копії документів, які підтверджують право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним виробничих площ відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації, необхідний для проведення відповідного виду господарської діяльності копія договору щодо здійснення технологічного контролю якості препаратів, засвідчена в установленому порядку перелік ветеринарних медикаментів і препаратів, що будуть виготовлятися, за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності
42. Проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт (на об'єктах ветеринарного контролю)	відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації, необхідний для провадження відповідного виду господарської діяльності

	засвідчена в установленому порядку копія висновку органу державної метрологічної служби (за місцем провадження діяльності) про відповідність метрологічного забезпечення проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт засвідчена в установленому порядку копія договору з державною лабораторією ветеринарної медицини на проведення лабораторних досліджень
43. Ветеринарна практика	відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації, необхідний для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчена в установленому порядку копія договору з державною лабораторією ветеринарної медицини на проведення діагностичних досліджень
44. Виробництво лікарських засобів, оптова, роздрібна торгівля лікарськими засобами	для господарської діяльності з виробництва лікарських засобів — відомості за підписом керівника суб'єкта господарювання про наявність та відповідність його матеріально-технічної бази, кваліфікації працівників Ліцензійним умовам провадження господарської діяльності за формою, встановленою МОЗ, або засвідчені суб'єктом господарювання сертифікати належної виробничої практики на всі виробничі дільниці, видані у порядку, встановленому МОЗ для господарської діяльності з оптової, роздрібної торгівлі лікарськими засобами — засвідчена в установленому порядку копія паспорта аптечного закладу (структурного підрозділу), складеного за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України
45. Розроблення, виробництво, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, ввезення, вивезення, відпуск, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) засвідчена в установленому порядку копія висновку державної санітарно-епідеміологічної служби (за місцем провадження діяльності) про відповідність наявних приміщень вимогам санітарних норм і правил щодо провадження відповідного виду господарської діяльності за формою, встановленою МОЗ

	відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про відповідність його матеріально-технічної бази ліцензійним умовам провадження зазначеного виду господарської діяльності, наявність нормативно-правових документів, у тому числі нормативних документів із стандартизації, необхідних для провадження відповідного виду господарської діяльності, а також про рівень кваліфікації його працівників, які мають доступ до наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів засвідчені в установленому порядку копії технічних та технологічних регламентів щодо виробництва, виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, розроблених та затверджених в установленому порядку (для підприємств-виробників) довідка МВС про погодження видачі ліцензії суб'єкту господарської діяльності (видається за умови відсутності у працівників, які мають доступ до наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів, не погашеної чи не знятої судимості, пов'язаної з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів, відсутності інших даних щодо причетності цих працівників до незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів та забезпечення обліку і схоронності наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів) висновок територіального наркологічного закладу охорони здоров'я про відсутність у працівників суб'єкта господарської діяльності, які мають доступ до наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів, захворювань на наркоманію, токсикоманію чи хронічний алкоголізм (для суб'єктів господарської діяльності, які провадять діяльність, пов'язану з обігом наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів, включених до списку № 1 таблиці IV переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів)
46. Виробництво вибухових речовин і матеріалів (за переліком, який визначається Кабінетом Міністрів України)	дозвіл Держнаглядохоронпраці на початок роботи засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації, необхідний для провадження відповідного виду господарської діяльності

	затверджені в установленому порядку технологічні регламенти на виготовлення вибухових матеріалів засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують наявність місць для зберігання вибухових матеріалів або їх оренди, засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують право власності або договору оренди спецавтотранспорту для перевезення вибухових матеріалів положення за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про керівництво роботами, пов'язаними з обігом вибухових матеріалів акт контрольних обстежень
47. Розроблення, виробництво, використання, експлуатація, сертифікаційні випробування, тематичні дослідження, експертиза, ввезення, вивезення криптосистем і засобів криптографічного захисту інформації (крім послуг електронного цифрового підпису), торгівля криптосистемами і засобами криптографічного захисту інформації	засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації, необхідний для проведення відповідного виду господарської діяльності відомості за підписом заявника — суб'єкта інформації, надання послуг у господарської діяльності про наявність технічного обладнання, необхідного для провадження відповідного виду господарської діяльності відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про атестацію приміщень та (або) об'єктів електронно-обчислювальної техніки (у разі подання заяви на провадження виду господарської діяльності, пов'язаного з державною таємницею або конфіденційною інформацією, яка є власністю держави) відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність нормативно-правових документів, у тому числі нормативних документів із стандартизації, а також внутрішніх положень та інструкцій, які регламентують проведення робіт у межах відповідного виду господарської діяльності засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним виробничих площ

	засвідчена в установленому порядку копія дозволу на провадження виду господарської діяльності, пов'язаного з державною таємницею (у разі потреби), методики проведення сертифікаційних випробувань, тематичних досліджень та експертизи (у разі подання заяви на провадження відповідного виду господарської діяльності) перелік за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності надрукованих дописів, а також раніше виконаних робіт, у тому числі наукових, науково-дослідних, дослідно-конструкторських (у разі провадження виду господарської діяльності з розроблення криптосистем і засобів криптографічного захисту інформації) відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про завдання, програми та замовлення державних органів на виконання робіт у галузі криптографічного захисту інформації, до яких планується залучити заявника (для провадження виду господарської діяльності, пов'язаного з державною таємницею або конфіденційною інформацією, яка є власністю держави)
48. Розроблення, виробництво, впровадження, сертифікаційні випробування, ввезення, вивезення голографічних захисних елементів	засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації, необхідний для провадження відповідного виду господарської діяльності відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність технічного обладнання, необхідного для провадження відповідного виду господарської діяльності відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про атестацію приміщень та (або) об'єктів електронно-обчислювальної техніки (для провадження виду господарської діяльності, пов'язаного з державною таємницею або конфіденційною інформацією, яка є власністю держави) відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність нормативно-правових документів, у тому числі нормативних документів із стандартизації, а також внутрішніх положень та інструкцій, які регламентують проведення робіт у межах відповідного виду господарської діяльності

	засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним виробничих площ засвідчена в установленому порядку копія дозволу на провадження виду господарської діяльності, пов'язаного з державною таємницею (у разі потреби)
	методики проведення сертифікаційних випробувань та експертизи (у разі провадження відповідних робіт) за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності перелік за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності надрукованих дописів, а також раніше виконаних робіт, у тому числі наукових, науково-дослідних, дослідно-конструкторських (для виконання робіт з розроблення голографічних захисних елементів) відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про завдання, програми та замовлення державних органів на виконання робіт з голографічного захисту, до яких планується залучити заявника (для провадження виду господарської діяльності, пов'язаного з державною таємницею або конфіденційною інформацією, яка є власністю держави)
49. Розроблення, виробництво, впровадження, обслуговування, дослідження ефективності систем і засобів технічного захисту інформації, надання послуг у галузі технічного захисту інформації	відомості про кваліфікацію спеціалістів (освіта, спеціальність, перепідготовка, підвищення кваліфікації) відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про атестовані приміщення та (або) об'єкти електронно-обчислювальної техніки (назва та категорія приміщень та (або) об'єктів електронно-обчислювальної техніки, ким та коли проведена атестація) у разі потреби перелік за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності наявних засобів вимірювання, контролю, допоміжних засобів та обладнання, що забезпечують виконання обраних видів робіт (найменування, тип, заводський номер, дата останньої перевірки)

	перелік за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності наявних нормативних документів з питань технічного захисту інформації, необхідних для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчена в установленому порядку копія дозволу на провадження виду господарської діяльності, пов'язаного з державною таємницею, у разі потреби
50. Проектування, монтаж, технічне обслуговування засобів протипожежного захисту та систем опалення, оцінка протипожежного стану об'єктів	відомості за підписом керівника та печаткою заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність матеріально-технічної бази і спеціалістів, необхідних для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчені в установленому порядку копії документів, які підтверджують право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним обладнання та виробничих приміщень, необхідних для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації спеціалістів, необхідний для провадження відповідного виду господарської діяльності, згідно з ліцензійними умовами засвідчені в установленому порядку копії технічних умов, технологічних процесів, регламентів (якщо це вимагають ліцензійні умови на заявлені послуги та роботи протипожежного призначення)
51. Проведення випробувань на пожежну небезпеку речовин, матеріалів, будівельних конструкцій, виробів і обладнання, а також пожежної техніки, пожежно-технічного озброєння, продукції протипожежного призначення на відповідність встановленим вимогам	відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність матеріально-технічної бази і спеціалістів, необхідних для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчені в установленому порядку копії документів, які підтверджують право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним обладнання та виробничих приміщень, необхідних для провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації спеціалістів, необхідних для провадження відповідного виду господарської діяльності, згідно з ліцензійними умовами

	засвідчені в установленому порядку копії методик проведення випробувань (за відсутності стандартизованих) та акта обстеження метрологічного забезпечення робіт
	порівняльні протоколи випробувань на пожежну безпеку, підтверджені науково-дослідним інститутом пожежної безпеки МВС
52. Організація та утримання тоталізаторів, гральних закладів	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи)
	засвідчені в установленому порядку копії документів, які підтверджують право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним обладнання та виробничих приміщень, необхідних для провадження відповідного виду господарської діяльності
	засвідчена в установленому порядку копія положення про призовий фонд
53. Надання освітніх послуг загальноосвітніми, професійно-технічними та вищими навчальними закладами	рішення Державної акредитаційної комісії — для професійно-технічних та вищих навчальних закладів, Регіональної експертної ради — для загальноосвітніх навчальних закладів про спроможність навчального закладу надавати освітні послуги за заявленим видом, рівнем, напрямом (спеціальністю)
	копії засновницьких документів: затверджений або зареєстрований в установленому порядку статут чи положення про навчальний заклад; рішення про створення навчального закладу; для навчальних закладів, які засновані на недержавній формі власності, засновницькі угоди з підтвердженням фінансово-майнових гарантій щодо можливості виконання навчальним закладом визначених у статуті зобов'язань
	концепція про вид чи напрям освітньої діяльності, погоджена з органами державного управління освітою Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій стосовно питань, що належать до їх компетенції
	затверджені в установленому порядку програми освітньої діяльності за заявленим видом, рівнем чи напрямом, навчальні плани, кваліфікаційні та освітні вимоги до випускників тощо
	відомості про соціальну інфраструктуру навчального закладу, кадрове, матеріально-технічне та навчально-методичне забезпечення заявлених видів, рівнів чи напрямів освітньої діяльності

	документ, що підтверджує право володіння (користування) приміщеннями для здійснення навчально-виховного процесу на термін, необхідний для завершення циклу навчання. У разі подання договору оренди додається документ, що підтверджує право власності орендодавця або погодження власника приміщення на суборенду (оригінал або нотаріально засвідчену копію, якщо майно орендодавця не належить до державної чи комунальної власності) висновок місцевого органу державного санітарного нагляду про відповідність наявних приміщень вимогам санітарних норм, будівельних норм і нормативних документів, що регламентують порядок провадження відповідного виду господарської діяльності засвідчені в установленому порядку документи, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації керівника навчального закладу: копія диплома про вищу освіту, копії дипломів про наукові ступені та вчені звання (за їх наявності)*

* На отримання ліцензії навчальним закладом для кожного відокремленого структурного підрозділу до заяви додаються всі зазначені у цьому розділі документи.

54. Посередництво у працевлаштуванні за кордоном	засвідчена в установленому порядку копія документа про освіту (для фізичної особи) засвідчений в установленому порядку витяг з установчих документів із зазначенням виду господарської діяльності — посередництво у працевлаштуванні за кордоном (для юридичної особи) засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним приміщення для провадження діяльності з посередництва у працевлаштуванні за кордоном копія дозволу на працевлаштування громадян України, виданого роботодавцю уповноваженим органом країни працевлаштування — якщо зовнішньоекономічний договір укладено з роботодавцем* копія дозволу (ліцензії) на провадження посередницької діяльності у працевлаштуванні громадян України, виданого уповноваженим органом країни працевлаштування посереднику — якщо зовнішньоекономічний договір укладено з посередником*

	копія документа (витяг із торговельного, банківського або судового реєстру), що підтверджує факт реєстрації іноземного суб'єкта господарської діяльності у країні місцезнаходження — якщо зовнішньоекономічний договір передбачає тільки посередництво у працевлаштуванні моряків на судна іноземних власників*

* Зазначені документи повинні бути засвідчені згідно із законодавством країни їх видачі та легалізовані у консульській установі України (можуть бути також засвідчені у посольстві відповідної держави в Україні та легалізовані в МЗС, якщо міжнародними договорами, в яких бере участь Україна, не передбачено інше).

55. Виробництво дисків для лазерних систем зчитування	список керівного складу суб'єкта господарювання (керівник, його заступники, головний бухгалтер), із зазначенням прізвища, ім'я та по батькові, займаної посади, робочого телефону, та довідка про засновників за підписом керівника суб'єкта господарювання, скріпленим печаткою дані про керівника філіалу та керівників відокремлених підрозділів суб'єкта господарювання, які будуть займатися діяльністю, пов'язаною з виробництвом, зберіганням або розповсюдженням дисків для лазерних систем зчитування, із зазначенням прізвища, імені та по батькові, займаної посади, робочого телефону, за підписом керівника суб'єкта господарювання, скріпленим печаткою нотаріально засвідчені копії в установчих документів (для юридичної особи), свідоцтва про реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності (для фізичної особи) засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують право власності або оренди суб'єкта господарювання на усі приміщення, які він використовує заява про отримання спеціального ідентифікаційного коду (у разі, коли цей код був отриманий до моменту подання заяви) відомості про залишок дисків для лазерних систем зчитування станом на 21 квітня 2002 р. (у разі наявності) засвідчена в установленому порядку копія документа про власне або орендоване виробниче обладнання (найменування та кількість ліній)

56. Імпорт, експорт дисків для лазерних систем зчитування	список керівного складу (керівник, його заступники, головний бухгалтер), із зазначенням прізвища, імені та по батькові, займаної посади, робочого телефону, та довідка про засновників за підписом керівника суб'єкта господарювання, скріпленим печаткою нотаріально засвідчені копії установчих документів (для юридичної особи), свідоцтва про реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності (для фізичної особи) документально підтверджені відомості про власні або орендовані складські приміщення дані про приміщення, в яких буде здійснюватися оптова та/чи роздрібна торгівля дисками для лазерних систем зчитування (згідно з ліцензією на імпорт дисків) відомості про залишок дисків для лазерних систем зчитування станом на 21 квітня 2002 р. (у разі наявності)
57. Імпорт, експорт обладнання для виробництва дисків для лазерних систем зчитування	список керівного складу (керівник, його заступники, головний бухгалтер), із зазначенням прізвища, імені та по батькові, займаної посади, робочого телефону, та довідка про засновників за підписом керівника суб'єкта господарювання, скріпленим печаткою нотаріально засвідчені копії документів (для юридичної особи) або свідоцтва про реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності (для фізичної особи) документально підтверджені відомості про власні або орендовані складські приміщення перелік основних вузлів для спеціалізованого обладнання з виробництва дисків для лазерних систем зчитування, експорт чи імпорт яких підлягає ліцензуванню відповідно до законодавства, із зазначенням виду, моделі, серійного номера, коду виробника (у разі наявності)
58. Виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів довідка органу державної податкової служби про взяття заявника на облік як платника податків

	довідка органу державної податкової служби про внесення місця зберігання спирту до Єдиного державного реєстру місць зберігання засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують право власності або оренди суб'єкта господарювання на приміщення та виробничі потужності для провадження відповідного виду господарської діяльності довідка Держпроду про відповідність технологічного стану виробництва для провадження господарської діяльності щодо виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового, що видана на підставі акта обстеження підприємства, проведеного Держпродом разом з органом державної податкової служби засвідчена в установленому порядку копія атестату акредитації лабораторії
59. Оптова торгівля насінням	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним виробничих площ відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності
60. Виробництво, зберігання і реалізація племінних (генетичних) ресурсів, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин	засвідчена в установленому порядку копія атестата про присвоєння суб'єкту господарської діяльності статусу суб'єкта племінної справи у тваринництві засвідчена в установленому порядку копія свідоцтва про реєстрацію племінного стада в Державному племінному реєстрі засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним приміщень, де буде проводитися відповідний вид господарської діяльності засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації фахівців відповідних професій, необхідних для провадження відповідного виду господарської діяльності

	засвідчена в установленому порядку копія документа Державного департаменту ветеринарної медицини або його територіального органу щодо ветеринарно-санітарного стану суб'єкта господарської діяльності відомості за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності перелік видів генетичної експертизи племінних (генетичних) ресурсів та видів племінних (генетичних) ресурсів, що будуть вироблятися, зберігатися та реалізовуватися, — за підписом заявника — суб'єкта господарської діяльності для провадження відповідного виду господарської діяльності
61. Проведення знезараження підкарантинних матеріалів та об'єктів, які переміщуються через державний кордон та карантинні зони	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) засвідчені в установленому порядку копії допусків (посвідчень) працівників на право роботи з пестицидами та агрохімікатами
62. Діяльність, пов'язана з виробництвом, торгівлею піротехнічними засобами	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує право власності суб'єкта господарювання або оренди ним приміщення, де буде провадитися відповідний вид господарської діяльності технічні умови на кожний вид піротехнічних засобів, що будуть вироблятися суб'єктом господарювання затверджені в установленому порядку технологічні регламенти на виробництво піротехнічних засобів засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації, необхідний для провадження відповідного виду господарської діяльності
63. Діяльність, пов'язана з відкриттям та функціонуванням стрілецьких тирів, стрільбищ невійськового призначення, мисливських стендів	засвідчені в установленому порядку копії установчих документів (для юридичної особи) засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує право власності суб'єкта господарювання або оренди ним приміщення, території, де буде провадитися відповідний вид господарської діяльності дозвіл на об'єкт дозвільної системи

64. Транспортування нафти, нафтопродуктів магістральним трубопроводом, транспортування природного і нафтового газу трубопроводами та їх розподіл	засвідчені в установленому порядку копії свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта господарювання та установчих документів копія довідки про внесення до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій документи, що підтверджують наявність у суб'єкта господарювання матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності, засвідчені підписом керівника суб'єкта господарювання перелік трубопроводів, що перебувають у користуванні заявника, їх технічна характеристика та річні обсяги транспортування; схема трубопроводів, нанесена на географічну карту місцевості перелік і місця встановлення приладів обліку копія затвердженого місцевим органом виконавчої влади плану газифікації населених пунктів, розташованих на території провадження господарської діяльності з транспортування природного і нафтового газу розподільними трубопроводами баланс підприємства на останню звітну дату за підписом керівника суб'єкта господарювання, скріпленим печаткою
65. Постачання природного газу за нерегульованим тарифом	засвідчені в установленому порядку копії свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта господарювання та установчих документів копія довідки про внесення до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій документ, що підтверджує достатність власних активів суб'єкта господарювання у заявлених обсягах (баланс підприємства на останню звітну дату за підписом керівника суб'єкта господарювання, скріпленим печаткою, та у разі потреби — додаткові гарантії у формі банківської гарантії або договору про відкриття кредитної лінії)
66. Постачання природного газу за регульованим тарифом	засвідчені в установленому порядку копії свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта господарювання та установчих документів копія довідки про внесення до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій

	довідка про обсяги постачання природного газу, засвідчена підписом керівника суб'єкта господарювання баланс підприємства на останню звітну дату за підписом керівника суб'єкта господарювання, скріпленим печаткою
67. Зберігання природного газу в обсягах, що перевищують рівень, установлюваний ліцензійними умовами	засвідчені в установленому порядку копії свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта господарювання та установчих документів копія довідки про внесення до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій документи, що підтверджують наявність у суб'єкта матеріально-технічної бази, необхідної для провадження відповідного виду господарської діяльності, засвідчені підписом керівника суб'єкта господарювання річні обсяги зберігання природного газу баланс підприємства на останню звітну дату за підписом керівника суб'єкта господарювання, скріпленим печаткою
68. Розроблення, виготовлення, реалізація, ремонт, модернізація та утилізація озброєння, військової техніки, військової зброї і боєприпасів до неї	засвідчена в установленому порядку копія довідки про внесення до єдиного державного реєстру підприємств та організацій України засвідчена в установленому порядку копія свідоцтва про державну реєстрацію засвідчена в установленому порядку копія документа, що підтверджує право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним приміщення, де буде провадитися відповідний вид господарської діяльності засвідчена в установленому порядку копія дозволу на провадження відповідного виду господарської діяльності, пов'язаної з державною таємницею (у разі використання інформації, яка належить до державної таємниці) засвідчена в установленому порядку копія відповідного дозволу (висновку) на початок (продовження) виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію об'єктів, машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки, а також про проходження працівниками, які залучаються до виконання робіт з підвищеною небезпекою, відповідного навчання

(Перелік із змінами, внесеними згідно з постановами КМ № 638 від 17.05.2002, № 645 від 17.05.2002, № 1147 від 17.08.2002, № 1762 від 16.11.2002, № 1859 від 12.12.2002, № 204 від 24.02.2003, № 797 від 02.06.2003, № 846 від 04.06.2003, № 990 від 27.06.2003, № 1548 від 02.10.2003, № 267 від 04.03.2004, № 307 від 11.03.2004, № 772 від 16.06.2004, № 819 від 29.06.2004, № 1164 від 08.09.2004, № 322 від 28.04.2005, № 346 від 11.05.2005, № 379 від 26.05.2005, № 482 від 16.06.2005, № 750 від 18.08.2005)

Про Закон України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»

Лист Вищого арбітражного суду України від 13 вересня 2000 року № 01-8/493

У зв'язку з прийняттям Верховною Радою України Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» від 01.06.2000 № 1775-III (далі — Закон) вважаємо за необхідне звернути увагу на деякі приписи Закону, якими слід керуватися у розгляді справ зі спорів, пов'язаних з ліцензуванням господарської діяльності.

1. Закон опубліковано 21.07.2000 в Офіційному віснику України № 27. Відповідно до пункту 1 статті 24 Закону він набирає чинності через три місяці з дня опублікування, тобто з 21.10.2000.

Закон визначає види господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, порядок їх ліцензування, встановлює державний контроль у сфері ліцензування, відповідальність суб'єктів господарювання та органів ліцензування за порушення законодавства у сфері ліцензування.

2. Дія Закону поширюється на всіх суб'єктів господарювання, якими є зареєстровані в установленому законодавством порядку юридичні особи незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, що провадять господарську діяльність, крім органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також фізичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності.

Частиною другою статті 2 Закону передбачено, що ліцензування у названих цією нормою сферах повинно здійснюватись згідно з законами, які регулюють відповідні відносини.

Господарською, у розумінні Закону, є не лише підприємницька, а й будь-яка діяльність юридичних осіб і названих фізичних осіб, пов'язана з виробництвом (виготовленням) продукції, торгівлею, наданням послуг, виконанням робіт (статті 1, 2 Закону).

Перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, викладений у статті 9 та у частині другій статті 2 Закону і є вичерпним.

3. З огляду на вимоги частини третьої статті 3 Закону, зайняття певним видом господарської діяльності, що відповідно до законодавства підлягає обмеженню, без виданої у встановленому порядку ліцензії є незаконним, а укладені суб'єктами господарювання договори, спрямовані на здійснення такої діяльності, повинні визнаватись недійсними згідно з чинним законодавством.

(Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з листом Вищого господарського суду № 01-8/1000 від 09.09.2003)

4. Закон визначає (статті 4—6) повноваження органів державної влади у сфері ліцензування, у тому числі спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування.

Спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування є Державний комітет України з питань регуляторної політики та підприємництва, на який згідно з Положенням, затвердженим Указом Президента України «Питання Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва» № 721/2000 від 25.05.2000, покладено відповідні завдання у сфері ліцензування.

Перелік органів ліцензування затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 14.11.2000 № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування.

(Абзац третій пункту 4 в редакції листа Вищого арбітражного суду № 01-8/78 від 25.01.2001)

5. Частина п'ята статті 5 Закону передбачає можливість оскарження розпоряджень спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування до суду. У визначенні підвідомчості відповідних спорів арбітражному суду слід виходити з суб'єктного складу учасників спору (статті 1, 21 Арбітражного процесуального кодексу України).

Необхідно також мати на увазі, що передбачений частиною третьою статті 7 Закону розгляд заяв, претензій та скарг суб'єктів господарювання на рішення органів ліцензування, який здійснюється експертно-апеляційною радою, не позбавляє заінтересованих осіб права на звернення безпосередньо до суду.

6. Згідно із статтею 11 Закону рішення про видачу або про відмову у видачі ліцензії приймається органом ліцензування у строк не пізніше ніж десять робочих днів з дати надходження відповідної заяви та доданих до неї документів. Повідомлення про прийняття рішення щодо видачі ліцензії або про відмову у її видачі надсилається (видається) заявникові в письмовій формі протягом трьох робочих днів з дня прийняття відповідного рішення.

У видачі ліцензії може бути відмовлено лише з підстав, зазначених у частині третій статті 11 Закону. Суб'єкт господарювання, щодо якого прийнято рішення про відмову у видачі ліцензії, вправі звернутися до арбітражного суду із заявою про визнання такого рішення недійсним та/або про спонукання органу ліцензування видати ліцензію. Предметом спору в арбітражному суді може бути також і залишення заяви про видачу ліцензії без розгляду (частини восьма, дев'ята статті 10 Закону).

Якщо протягом зазначених у статті 11 Закону строків органом ліцензування не буде надіслано (не буде видано) суб'єкту господарювання рішення про видачу або про відмову у видачі ліцензії, останній так само не позбавлений права на звернення до арбітражного суду з позовом про спонукання цього органу видати ліцензію.

7. Закон (частина сьома статті 12) передбачає також можливість оскарження у судовому порядку, тобто шляхом подання відповідного позову, рішення про результати конкурсу на отримання ліцензій для здійснення господарської діяльності, пов'язаної з використанням обмежених ресурсів. Перелік таких видів господарської діяльності наведений у частині десятій згаданої статті Закону.

8. Рішення арбітражного суду про визнання недійсним рішення про відмову у видачі ліцензії та/або щодо спонукання органу ліцензування видати ліцензію не замінює самої ліцензії, оскільки здійснення ліцензування не віднесено до повноважень судового органу.

(Пункт 8 із змінами, внесеними згідно з листом Вищого арбітражного суду № 01-8/78 від 25.01.2001)

9. Стаття 13 Закону визначає, що на території України органи ліцензування використовують бланки ліцензії єдиного зразка. Зразок бланка ліцензії єдиного зразка та його опис затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 20.11.2000 № 1719 «Про запровадження ліцензії єдиного зразка для певних видів господарської діяльності». Відповідно до пункту 3 статті 24 Зако-

ну ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності, які видані в установленому порядку до набрання чинності цим Законом і ліцензування яких передбачено цим Законом, діють до закінчення встановлених у них строків, а бланки цих ліцензій підлягають заміні на бланки ліцензій єдиного зразка протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

(Лист доповнено пунктом 9 згідно з листом Вищого арбітражного суду № 01-8/78 від 25.01.2001)

10. Відповідно до статті 14 Закону строк дії ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності не може бути меншим ніж три роки. За видачу ліцензії справляється плата (стаття 15). Відповідний термін дії ліцензії, а також розміри та порядок зарахування плати за її видачу до Державного бюджету України встановлено постановою Кабінету Міністрів України від 29.11.2000 № 1755 «Про термін дії ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності, розміри і порядок зарахування плати за її видачу».

(Лист доповнено пунктом 10 згідно з листом Вищого арбітражного суду № 01-8/78 від 25.01.2001)

11. Стаття 19 Закону містить вимоги щодо ведення ліцензійних справ, журналу обліку заяв і виданих ліцензій та ліцензійного реєстру. Відповідні документи в оригіналі або належним чином завірені витяги з них можуть прийматись арбітражними судами як докази у справах зі спорів, пов'язаних з видачею ліцензій, зокрема, у визначенні строків такої видачі тощо. Порядок формування, ведення і користування відомостями ліцензійного реєстру та подання їх до Єдиного ліцензійного реєстру визначено постановою Кабінету Міністрів України від 08.11.2000 № 1658 про затвердження названого Порядку.

(Пункт 11 із змінами, внесеними згідно з листом Вищого арбітражного суду № 01-8/78 від 25.01.2001)

12. Вичерпний перелік підстав для анулювання ліцензій органом ліцензування наведено у частині першій статті 21 Закону. У разі незгоди з відповідним рішенням ліцензіат вправі на власний вибір вирішувати питання про звернення зі скаргою до експертно-апеляційної ради або безпосередньо до арбітражного суду із заявою про визнання недійсним рішення про анулювання ліцензії. Предметом спору у такому разі має бути саме рішення про анулювання ліцензії, але не акти, що зазначені у частинах першій і третій статті 21 Закону. Викладені у цих актах обставини можуть бути лише підставою для прийняття згаданого рішення.

13. Згідно з пунктом 2 статті 24 Закону до приведення законодавства у відповідність із Законом України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» закони та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

З моменту набрання Законом чинності роз'яснення президії Вищого арбітражного суду України від 06.08.97 № 02-5/276 «Про деякі питання практики застосування Закону України »Про підприємництво (у редакції роз'яснення президії Вищого арбітражного суду України від 03.06.98 № 02-5/202) до внесення до нього відповідних змін має застосовуватись у частині, що узгоджується із Законом.

Кримінальний кодекс України

Від 5 квітня 2001 року № 2341-III

(Витяг)

Стаття 202. **Порушення порядку зайняття господарською та банківською діяльністю**

1. Здійснення без державної реєстрації, як суб'єкта підприємницької діяльності, що містить ознаки підприємницької та яка підлягає ліцензуванню, або здійснення без одержання ліцензії видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до законодавства, чи здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування, якщо це було пов'язано з отриманням доходу у великих розмірах, —

карається штрафом від ста до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на той самий строк.

2. Здійснення банківської діяльності або банківських операцій, а також професійної діяльності на ринку цінних паперів, операцій небанківських фінансових установ без державної реєстрації або без спеціального дозволу (ліцензії), одержання якого передбачено законодавством, або з порушенням умов ліцензування, якщо це було пов'язано з отриманням доходу у великих розмірах, —

карається штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковува-

них мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років.

Примітка. Отримання доходу у великому розмірі має місце, коли його сума у тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Стаття 203. Зайняття забороненими видами господарської діяльності

1. Зайняття видами господарської діяльності, щодо яких є спеціальна заборона, встановлена законом, крім випадків, передбачених іншими статтями цього Кодексу, —

карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

2. Ті самі дії, якщо вони були пов'язані з отриманням доходу у великих розмірах або якщо вони були вчинені особою, раніше судимою за зайняття забороненими видами господарської діяльності, —

караються обмеженням волі на строк до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Примітка. Отримання доходу у великому розмірі має місце, коли його сума у тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Розділ 2

ЛІЦЕНЗІЙНІ УМОВИ ПРОВАДЖЕННЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства фінансів України від 26 грудня 2000 року № 82/350

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 16 січня 2001 року за № 24/5215

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до Законів України «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» і встановлюють кваліфікаційні, організаційні, технологічні та інші вимоги для провадження господарської діяльності з виробництва дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння (далі — дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння).

1.2. Ліцензійні умови є обов'язковими для суб'єктів господарювання всіх форм власності, які виробляють дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння.

1.3. У межах діяльності з виробництва дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння здійснюються такі види робіт:

а) переробка комплексних руд, концентратів та інших напівпродуктів, що містять дорогоцінні метали;

б) переробка брухту і відходів дорогоцінних металів і сплавів;

в) переробка твердих і рідких сріблovмісних відходів;

г) афінаж дорогоцінних металів;

ґ) обробка дорогоцінного каміння, у тому числі огранування алмазів у діаманти, обробка рекуперованого дорогоцінного каміння.

1.4. Визначені в цих Ліцензійних умовах терміни вживаються у такому значенні:

виробництво (виготовлення) дорогоцінних металів — діяльність, пов'язана з вилученням дорогоцінних металів із комплексних руд, концентратів та інших напівпродуктів, відходів і брухту, що містять ці метали, та афінаж дорогоцінних металів;

переробка комплексних руд, концентратів та інших напівпродуктів, що містять дорогоцінні метали; переробка брухту і відходів дорогоцінних металів і сплавів — комплекс підготовчих пірометалургійних та гідрометалургійних операцій, у тому числі афінаж для отримання дорогоцінних металів і сплавів;

афінаж дорогоцінних металів — металургійний процес одержання дорогоцінних металів високої чистоти шляхом відділення від них забруднюючих домішок;

рекуперація дорогоцінного каміння — повернення частини дорогоцінного каміння для повторного використання;

обробка дорогоцінного каміння — будь-який технологічний вплив на камінь, внаслідок якого відбувається зміна його характеристик, порівнюючи з природним станом, з метою подальшого використання цього каменя як виробу або складової частини виробу;

огранення — вид обробки каменя з метою надання йому певної форми, утвореної плоскими багатокутниками (гранями) різного контуру і розміру;

пробовідбір — комплекс операцій, пов'язаних з відбором та підготовкою проби для визначення засміченості, металургійного виходу та хімічного складу.

1.5. Органом, що видає ліцензії, є Міністерство фінансів України.

1.6. Видача, переоформлення та анулювання ліцензій, видача дублікатів ліцензій, ведення ліцензійних справ та ліцензійних реєстрів здійснюються Управлінням контролю за обігом дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння Міністерства фінансів України у порядку й терміни, визначені Законом України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

1.7. Ліцензія на виробництво дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння є документом, що дає право суб'єкту господарювання на здійснення конкретного виду або всіх видів робіт, передбачених п. 1.3, у разі дотримання ним ліцензійних умов здійснення цієї діяльності в межах території України.

2. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння

2.1. Загальноорганізаційні вимоги

2.1.1. Суб'єкт господарювання при здійсненні діяльності з виробництва дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння повинен дотримуватися вимог:

а) законів України:

«Про підприємництво»,

«Про підприємства в Україні»,

«Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними»,

«Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

б) постанови Кабінету Міністрів України від 15.03.99 № 383 «Питання переробки брухту та відходів, що містять дорогоцінні метали»;

в) Державних стандартів України:

ДСТУ 2250-93 Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Терміни та визначення,

ДСТУ 2964-94 Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Загальні технічні умови,

ДСТУ 2897-94 Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Відбір та підготовка проб,

ДСТУ 2829.0-94 Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Загальні вимоги до методів аналізу.

При цьому в кожному випадку враховується специфіка конкретного виду робіт згідно з переліком, зазначеним у п. 1.3 цих Ліцензійних умов;

г) інших чинних нормативних актів.

2.1.2. Суб'єкт господарювання повинен забезпечити відповідність матеріально-технічної бази вимогам нормативних документів щодо виробництва дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, охорони праці та охорони навколишнього середовища від забруднення.

2.2. Спеціальні вимоги до виробництва дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння

2.2.1. Виробництво дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння здійснюється за умови наявності технічного та технологічного регламентів (далі — регламент), розроблених відповідно до законів та інших нормативних актів, що діють у сфері, пов'язаній з виробництвом дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, та затверджених наказом керівника суб'єкта господарської діяльності.

Регламент повинен містити вимоги до рівня технології, комплексу технологічного обладнання, умов ефективної та безпечної його експлуатації, якості вихідної продукції, комплексного й раціонального використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, їхнього брухту та відходів, вимоги щодо техніки безпеки й охорони навколишнього середовища.

2.2.2. Суб'єкт господарювання повинен:

а) керуватися у своїй діяльності Інструкцією про порядок одержання, використання, обліку та зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, затвердженою наказом Міністерства фінансів України від 6 квітня 1998 року № 84, зареєстрованою у Міністерстві юстиції України 28 квітня 1998 року за № 271/2711;

б) розробити та затвердити (наказом керівника суб'єкта господарської діяльності) схеми руху дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, їхнього брухту та відходів на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу та вимог до кінцевої продукції;

в) розробити та затвердити (наказом керівника суб'єкта господарської діяльності) норми втрат дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння при здійсненні робіт, передбачених п. 1.3 цих Ліцензійних умов;

г) забезпечити схоронність дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, їхнього брухту та відходів при переробці, зберіганні, використанні та транспортуванні дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, їхнього брухту та відходів.

2.3. Спеціальні вимоги до переробки комплексних руд, концентратів та інших напівпродуктів, що містять дорогоцінні метали; переробки брухту і відходів дорогоцінних металів; переробки твердих і рідких сріблovмісних відходів; афінажу дорогоцінних металів

Суб'єкт господарської діяльності повинен:

а) здійснювати обов'язковий відбір проб. Відібрані проби поділяються на основну, яка направляється до лабораторії переробного підприємства для проведення аналізу на вміст дорогоцінних металів, і арбітражну, яка зберігається на переробному підприємстві.

Порядок відбору проб на переробному підприємстві повинен відповідати ДСТУ 2897-94 Брухт та відходи дорогоцінних металів і сплавів. Відбір та підготовка проб;

б) визначати вміст дорогоцінних металів в аналітичній лабораторії, акредитованій в установленому порядку.

2.4. Спеціальні вимоги до контролю якості продуктів переробки та афінажу дорогоцінних металів

2.4.1. Прилади, устаткування, апарати, якими обладнана аналітична лабораторія, повинні мати технічні паспорти, а також підлягати своєчасному технічному обслуговуванню та перевірці.

2.4.2. Обладнання для контролю якості має забезпечувати необхідну точність та інші характеристики для контролю всіх показників якості продукції, що передбачені нормативно-технічною документацією.

2.4.3. Засоби вимірювання, що використовуються для контролю якості, повинні мати державне повірочне тавро і проходити повірку в установленому порядку.

2.5. Спеціальні вимоги до обробки дорогоцінного каміння, у тому числі огранування алмазів у діаманти, обробки рекуперованого дорогоцінного каміння

2.5.1. Рух дорогоцінного каміння у виробництві здійснюється партіями. Під партією слід розуміти один або декілька дорогоцінних каменів, скомплектованих в одному паперовому пакеті, на якому зазначаються необхідні реквізити: номер партії, кількість, загальна маса партії, середня маса дорогоцінного каменя, заданий (фактичний) діаметр, технологічний індекс, код напівфабрикату, код сировини, дата сортування. На пакеті ставляться штамп і підпис сортувальника або комплектувальника.

2.5.2. Сортування та здача в комору розсортованих дорогоцінних каменів здійснюються щодо кожної партії окремо. Невкомплектоване дорогоцінне каміння, яке утворилося в процесі сортування, пакується в окремий пакет.

Не допускається змішування дорогоцінного каміння з різних партій.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння, торгівлі виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства фінансів України від 26 грудня 2000 року № 82/350

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 16 січня 2001 року за № 25/5216

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до Законів України «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» і встановлюють кваліфікаційні, організаційні, технологічні та інші вимоги для провадження господарської діяльності з виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння, торгівлі виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння (далі — дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння).

1.2. Ліцензійні умови є обов'язковими для суб'єктів господарювання всіх форм власності, які виготовляють вироби з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, торгують виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння.

1.3. У межах діяльності з виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, торгівлі виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння здійснюються такі види робіт:

а) виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння або таких, що містять у собі дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння (у тому числі при проведенні науково-дослідних робіт);

б) виготовлення ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння;

в) виготовлення напівфабрикатів та елементів ювелірних та побутових виробів при здійсненні ремонту ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння;

г) виготовлення монет, державних нагород, відзнак тощо з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння;

ґ) виготовлення зубних протезів з дорогоцінних металів;

д) виготовлення інструменту та інших виробів технічного призначення із застосуванням природних і технічних алмазів;

е) оптова, роздрібна торгівля, комісійна торгівля, торгівля скупленими в населення та прийнятими під заставу ювелірними та побутовими виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння;

є) оптова, роздрібна торгівля обробленим та необробленим дорогоцінним камінням;

ж) оптова, роздрібна торгівля промисловими виробами з дорогоцінних металів (дріт, пластини, фільєри тощо).

1.4. Ліцензуванню не підлягає господарська діяльність, пов'язана:

з виготовленням виробів, у процесі виробництва яких використовуються дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння (платино-родієві термопари, тиглі, алмазні олівці тощо);

з виготовленням виробів, у процесі виробництва яких дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння використовуються у складі обладнання, приладів електронної техніки, комплектувальних виробів тощо;

з виготовленням виробів, у процесі виробництва яких використовуються срібловмісні світлочутливі матеріали (крім кінокопіювальних підприємств та кіностудій).

1.5. Визначені в цих Ліцензійних умовах терміни вживаються у такому значенні:

виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння — діяльність, пов'язана з випуском продукції з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі при проведенні науково-дослідних робіт; діяльність, пов'язана з випуском продукції, що містить у собі дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння;

торгівля виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння — будь-які операції, що здійснюються за договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими цивільно-правовими договорами, які передбачають передачу прав власності на товари, і включають у себе оптову, роздрібну, комісійну торгівлю, торгівлю прийнятими під заставу та скупленими у населення ювелірними та побутовими виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння.

1.6. Органом, що видає ліцензії, є Міністерство фінансів України.

1.7. Видача, переоформлення та анулювання ліцензій, видача дублікатів ліцензій, ведення ліцензійних справ та ліцензійних реєстрів здійснюються Управлінням контролю за обігом дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння Міністерства фінансів України в порядку й терміни, що визначені Законом України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

1.8. Ліцензія на виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, торгівлю виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння є документом, що дає право суб'єкту господарювання на здійснення конкретного виду або всіх видів робіт, передбачених п. 1.3, у разі дотримання ним ліцензійних умов здійснення цієї діяльності в межах території України.

2. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, торгівлі виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння

2.1. Загальноорганізаційні вимоги

2.1.1. Суб'єкт господарювання при здійсненні діяльності з виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, торгівлі виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння повинен дотримуватися вимог:

а) Законів України:

«Про підприємництво»,

«Про захист прав споживачів»,

«Про підприємства в Україні»,

«Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними»,

«Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

б) постанов Кабінету Міністрів України:

від 08.02.95 № 108 «Про Порядок заняття торгівельною діяльністю і правила торгівельного обслуговування населення»,

від 07.05.98 № 653 «Про порядок продажу суб'єктам підприємницької діяльності дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння з Державного фонду дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння»,

від 04.06.98 № 802 «Про Правила торгівлі дорогоцінними металами (крім банківських металів) і дорогоцінним камінням, дорогоцінним камінням органогенного утворення та напівдорогоцінним камінням у сирому та обробленому вигляді і виробами з них, що належать суб'єктам підприємницької діяльності на праві власності»,

від 25.03.99 № 460 «Про затвердження Правил роздрібної торгівлі ювелірними та іншими виробами з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння»;

в) Державних стандартів України:

ДСТУ 3375-96 Вироби золотарські. Терміни та визначення,

ДСТУ 3527-97 Вироби золотарські з коштовних металів. Загальні технічні умови.

При цьому в кожному випадку враховується специфіка конкретного виду робіт згідно з переліком, зазначеним у п. 1.3 цих Ліцензійних умов;

г) інших чинних нормативних актів.

2.1.2. Суб'єкт господарювання повинен забезпечити відповідність матеріально-технічної бази вимогам нормативних документів щодо виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, торгівлі виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, охорони праці та охорони навколишнього середовища від забруднення.

2.2. Спеціальні вимоги до виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння

2.2.1. Виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння здійснюється за умови наявності технічного та технологічного регламентів (далі — регламент), розроблених відповідно до законів та інших нормативних актів, що діють у сфері, пов'язаній з обігом дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, та затверджених наказом керівника суб'єкта господарської діяльності.

Регламент повинен містити вимоги до рівня технології, комплексу технологічного обладнання, умов ефективної та безпечної його експлуатації, якості вихідної продукції, комплексного і раціонального використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, їхнього брухту та відходів і вимоги щодо техніки безпеки й охорони навколишнього середовища.

2.2.2. Суб'єкт господарювання повинен:

а) керуватися у своїй діяльності Інструкцією про порядок одержання, використання, обліку та зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, затвердженою наказом Міністерства фінансів України від 6 квітня 1998 року № 84, зареєстрованою у Міністерстві юстиції України 28 квітня 1998 року за № 271/2711;

б) розробити та затвердити (наказом керівника суб'єкта господарської діяльності) схеми руху дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, їхнього брухту та відходів на виробничих дільницях і місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу та вимог до кінцевої продукції;

в) розробити та затвердити (наказом керівника суб'єкта господарської діяльності) норми використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння при здійсненні робіт, передбачених п. 1.3 цих Ліцензійних умов;

г) забезпечити схоронність дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, їхнього брухту та відходів при виготовленні, зберіганні, використанні та транспортуванні дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, їхнього брухту та відходів;

ґ) розробити та затвердити (наказом керівника суб'єкта господарської діяльності) внутрішню інструкцію щодо порядку виконання конкретного виду робіт, зазначених у п. 1.3 цих Ліцензійних умов (далі — внутрішня інструкція);

д) забезпечити облік, збирання, зберігання брухту та відходів дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, які утворюються в процесі виробництва.

2.2.3. Суб'єкт господарювання, що здійснює виготовлення ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та виготовлення напівфабрикатів і елементів ювелірних виробів при здійсненні ремонту ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, повинен:

а) дотримуватися вимог, передбачених пунктами 2.2.1, 2.2.2 цих Ліцензійних умов;

б) виготовляти ювелірні та побутові вироби з дорогоцінних металів, які відповідають пробам, установленим в Україні.

Усі виготовлені ювелірні та побутові вироби з дорогоцінних металів повинні мати відбиток державного пробірного клейма.

Не підлягають обов'язковому клеймуванню напівфабрикати і зливки з дорогоцінних металів; вироби з дорогоцінних металів, які мають історичну або археологічну цінність, а також ордени, медалі і монети; дрібна насічка (інкрустація) золотом і сріблом на зброї, предметах побуту, релігійного культу тощо; сухозлітка жовта і сухозлітка срібна; прилади, лабораторний посуд та інші вироби, що виготовляються з дорогоцінних металів і призначені для наукової, виробничої, медичної та іншої мети;

в) проставляти відбиток іменника на всіх виготовлених ювелірних та побутових виробах з дорогоцінних металів та щорічно реєструвати відбиток іменника в органах, які здійснюють державний пробірний контроль.

Використання іменника, не зареєстрованого в органах державного пробірного контролю, забороняється;

г) забезпечити якість ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння відповідно до вимог ДСТУ 3527-97 Вироби золотарські з коштовних матеріалів. Загальні технічні умови;

ґ) забезпечити кваліфікацію фахівців у сфері ювелірного виробництва відповідно до вимог навчальних програм Державної пробірної служби та Державного гемологічного центру України.

2.3. Спеціальні вимоги до торгівлі виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння

2.3.1. Суб'єкт господарювання, що здійснює торгівлю виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, повинен:

а) розробити та затвердити (наказом керівника суб'єкта господарської діяльності) внутрішню інструкцію щодо порядку виконання конкретного виду робіт, зазначених у п. 1.3 цих Ліцензійних умов (далі — внутрішня інструкція);

б) забезпечити торговельні приміщення спеціальним торговельно-технологічним обладнанням та торговельним інвентарем, що створюють необхідні умови для зберігання, підготовки до продажу, демонстрації та продажу ювелірних та побутових виробів;

в) забезпечити торговельні та складські приміщення системою охорони та протипожежної безпеки;

г) забезпечити кваліфікацію працівників торгівлі відповідно

до вимог навчальних програм Державної пробірної служби та Державного гемологічного центру України;

ґ) розмістити в місцях торгівлі інформацію щодо діючих в Україні проб на дорогоцінні метали, витяги з нормативних документів про порядок проведення експертизи якості дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, витяги із статті 14 Закону України «Про захист прав споживачів», копію ліцензії на право торгівлі, внутрішню інструкцію та іншу необхідну інформацію.

2.3.2. Суб'єкт господарювання, що здійснює оптову, роздрібну, комісійну торгівлю ювелірними та побутовими виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, повинен:

а) дотримуватися вимог, передбачених п. 2.3.1 цих Ліцензійних умов;

б) постачати в торговельну мережу ювелірні вироби як вітчизняного, так і іноземного виробництва за наявності на них відбитків іменників виробників, відбитків державних пробірних клейм України та опломбованих товарних ярликів.

Окремі види ювелірних виробів з дорогоцінних металів, які відповідно до п. 23 статті 1 Закону України «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними» не підлягають клеймуванню державним пробірним клеймом, але призначаються для продажу, повинні мати документ органів державного пробірного контролю, що підтверджує належну якість виробу, а для дорогоцінного каміння — відповідний експертний висновок Державного гемологічного центру України.

Торгівля ювелірними виробами без відбитків державних пробірних клейм або документів, що підтверджують їхню якість, забороняється.

2.3.3. Суб'єкт господарювання, що здійснює торгівлю скупленими в населення ювелірними та побутовими виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, повинен:

а) дотримуватися вимог п. 2.3.1 цих Ліцензійних умов;

б) розташувати робочі місця оцінників таким чином, щоб забезпечити присутність здавача при здійсненні оцінки виробів (визначенні проби, зважуванні, вилученні штифтів тощо);

в) обладнати робочі місця оцінників ваговимірювальними засобами необхідної точності та меж вимірювання, приладами, інструментом тощо згідно з вимогами внутрішньої інструкції;

г) приймати (скуповувати) у населення ювелірні та побутові

вироби незалежно від наявності на них відбитків іменників та відбитків державних пробірних клейм;

ґ) приймати (скуповувати) вироби в очищеному від жиру та бруду вигляді;

д) приймати (скуповувати) ювелірні та побутові вироби після пред'явлення документа, що посвідчує особу.

Забороняється приймати вироби безпосередньо у дітей та підлітків, які не досягли вісімнадцятирічного віку.

2.3.4. Суб'єкт господарювання, що здійснює торгівлю ювелірними та побутовими виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, прийнятими під заставу, повинен:

а) дотримуватися вимог п. 2.3.1 цих Ліцензійних умов;

б) приймати під заставу ювелірні та побутові вироби з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння тільки за наявності документа, що посвідчує особу, яка передає предмет застави в забезпечення своїх грошових зобов'язань (далі — заставодатель);

в) розташувати робочі місця оцінників таким чином, щоб забезпечити присутність заставодателя при здійсненні оцінки виробів (визначенні проби, зважуванні, вилученні штифтів тощо);

г) обладнати робочі місця оцінників ваговимірювальними засобами необхідної точності та меж вимірювання, приладами, інструментом тощо згідно з вимогами внутрішньої інструкції.

Оцінку виробів здійснювати за вагою і пробою відповідно до затвердженого прейскуранта цін. Якщо відбиток викликає сумнів, то з дозволу заставодателя для визначення проби використовують хімічні реактиви. У разі відмови заставодателя від опробування вироби під заставу не приймають;

ґ) приймати під заставу вироби з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння згідно з переліком:

ювелірні вироби з дорогоцінних металів зі вставками з дорогоцінного каміння та без вставок;

монети з дорогоцінних металів та таких, що містять у собі дорогоцінні метали: старі (дореволюційні та радянські), ювілейні, пам'ятні та іноземні монети;

медалі та жетони дореволюційного виготовлення, іноземні, а також радянські ювілейні та пам'ятні медалі з дорогоцінних металів і таких, що містять у собі дорогоцінні метали;

корпуси годинників з дорогоцінних металів вітчизняного та іноземного виробництва;

срібні оправи фарфорових та кришталевих виробів;

вироби із срібла (столові прибори, портсигари, шкатулки, підсвічники тощо);

предмети релігійного культу з дорогоцінних металів або таких, що містять у собі дорогоцінні метали;

елементи знімних протезів, зубні протези із золота, срібла, платини, що були у використанні, а також зубні диски;

інші вироби, які не заборонені для приймання під заставу чинним законодавством.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з розроблення, виробництва, використання, експлуатації, сертифікаційних випробувань, тематичних досліджень, експертизи, ввезення, вивезення криптосистем і засобів криптографічного захисту інформації, надання послуг в галузі криптографічного захисту інформації (крім послуг електронного цифрового підпису), торгівлі криптосистемами і засобами криптографічного захисту інформації

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Департаменту спеціальних телекомунікаційних систем та захисту інформації Служби безпеки України від 29 грудня 2000 № 88/66

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 20 січня 2001 року за № 49/5240

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблено відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», з урахуванням вимог Законів України «Про інформацію», «Про державну таємницю», «Про електронний цифровий підпис», Положення про порядок здійснення криптографічного захисту інформації в Україні, затвердженого Указом Президента України від 22 травня 1998 року № 505, постанов Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2000 року № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування» та від 4 липня 2001 року № 756 «Про затвердження переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності».

1.2. Ці Ліцензійні умови визначають організаційні, кваліфікаційні, технологічні та інші вимоги до суб'єктів господарювання, виконання яких є обов'язковою умовою провадження певних робіт і надання послуг у межах господарської діяльності з розроблення, виробництва, використання, експлуатації, сертифікаційних випробувань, тематичних досліджень, експертизи, ввезення, вивезення криптосистем і засобів криптографічного захисту інформації, надання послуг в галузі криптографічного захисту інформації (крім послуг електронного цифрового підпису), торгівлі криптосистемами і засобами криптографічного захисту інформації (далі — господарська діяльність у галузі КЗІ).

1.3. Дія цих Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарювання незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, які здійснюють господарську діяльність у галузі КЗІ.

1.4. Ліцензування господарської діяльності у галузі КЗІ здійснює Департамент спеціальних телекомунікаційних систем та захисту інформації Служби безпеки України (далі — Департамент).

2. Терміни та визначення

У цих Ліцензійних умовах терміни та визначення вживаються у такому значенні:

засіб КЗІ — програмний, апаратно-програмний, апаратний або інший засіб, призначений для криптографічного захисту інформації. До засобів КЗІ належать:

апаратні, програмні та апаратно-програмні засоби, що реалізують криптографічні алгоритми перетворення інформації;

апаратні, програмні та апаратно-програмні засоби, системи і комплекси захисту від нав'язування неправдивої інформації, включаючи засоби імітозахисту та «електронного підпису», що реалізують криптографічні алгоритми перетворення інформації;

апаратні, програмні та апаратно-програмні засоби, системи і комплекси, призначені для виготовлення та розподілу ключових документів, які використовуються в засобах КЗІ, незалежно від виду носія ключової інформації;

системи та комплекси (у тому числі ті, які входять до систем та комплексів захисту інформації від несанкціонованого доступу), до складу яких входять апаратні, програмні та апаратно-програмні засоби, що реалізують криптографічні алгоритми перетворення інформації;

криптографічна система (криптосистема) — сукупність засобів КЗІ, необхідної ключової, нормативної, експлуатаційної, а

також іншої документації (у тому числі такої, що визначає заходи безпеки), використання яких забезпечує належний рівень захищеності інформації, що обробляється, зберігається та (або) передається;

ключові документи — матеріальні об'єкти із зафіксованими відповідним чином ключовими даними для подальшого практичного застосування щодо криптографічного перетворення повідомлення;

криптографічний захист інформації — вид захисту, що реалізується за допомогою перетворень інформації з використанням спеціальних даних (ключових даних), з метою приховування (або відновлення) змісту інформації, підтвердження її справжності, цілісності, авторства тощо;

режим безпеки — реалізована система правових норм, організаційно-технічних заходів, яка створюється суб'єктами господарювання під час провадження робіт у галузі КЗІ, з метою обмеження доступу до конфіденційної інформації;

розроблення — усі стадії робіт до серійного виробництва, такі як: прикладні наукові дослідження, вибір напрямків та проведення теоретичних (експериментальних) досліджень (фундаментальних наукових досліджень), ескізне (технічне) проектування і макетування, проектно-пошукові роботи та технологічне проектування, створення і виготовлення конструкторської документації, створення та проведення випробувань дослідних зразків, створення схеми виробництва, користування конструкторською документацією або доопрацювання дослідних зразків за результатами випробувань;

сертифікаційні випробування засобів КЗІ та криптосистем — діяльність, пов'язана з перевіркою відповідності засобів КЗІ та криптосистем вимогам, що визначені нормативними документами щодо цих засобів та систем;

експертиза (державна експертиза у сфері КЗІ) засобів КЗІ та криптосистем — діяльність, метою якої є підготовка висновків і надання рекомендацій для прийняття рішень про використання (застосування) об'єктів експертизи та яка включає перевірку відповідності об'єктів експертизи вимогам нормативних документів, оцінку рівня захисту інформації об'єктами експертизи або науково-технічного рівня об'єктів експертизи;

надання послуг в галузі КЗІ — виконання робіт із шифрування інформації, монтажу (у тому числі встановлення на місці), наладки, ремонту, утилізації. Під виконанням робіт із шифрування інформації розуміється забезпечення суб'єктом господа-

рювання криптографічного захисту інформації клієнтів (юридичних або фізичних осіб), що може включати встановлення засобів КЗІ у клієнта, забезпечення їх ключовими документами, обслуговування цих засобів та вжиття заходів щодо забезпечення режиму безпеки;

ввезення, вивезення засобів КЗІ та криптосистем — фактичне переміщення через митний кордон України криптосистем і засобів КЗІ (їх частин, нормативно-технічної документації);

торгівля засобами КЗІ та криптосистемами — будь-які операції, що здійснюються за договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими цивільно-правовими договорами, які передбачають передання прав власності на засоби КЗІ та криптосистеми.

3. Особливості ліцензування та здійснення діяльності в галузі КЗІ

3.1. Суб'єкт господарювання, який має намір провадити господарську діяльність у галузі КЗІ та відповідає цим Ліцензійним умовам, подає до Департаменту заяву про видачу ліцензії за встановленою формою (додаток* 1).

Суб'єкт господарювання може провадити господарську діяльність у галузі КЗІ в повному обсязі або частково, з окремих робіт, операцій, послуг (далі — роботи).

Якщо суб'єкт господарювання провадить господарську діяльність у галузі КЗІ не в повному обсязі, а частково, то ці Ліцензійні умови поширюються на нього в частині, що встановлює вимоги до провадження окремих робіт.

У разі забезпечення суб'єктом господарювання криптографічного захисту інформації клієнтів (юридичних або фізичних осіб) шляхом надання послуг з шифрування дія цих Ліцензійних умов поширюється на суб'єкт господарювання, який організовує використання, експлуатацію засобів КЗІ та встановлює відповідний режим безпеки і порядок доступу до засобів захисту інформації. Клієнти, які отримують послуги з шифрування, ліцензію на право здійснення діяльності в галузі КЗІ не одержують.

3.2. Порядок проведення розроблення, виробництва, використання, експлуатації, сертифікаційних випробувань, тематичних досліджень, експертизи, ввезення, вивезення криптосистем і засобів криптографічного захисту інформації (далі — криптосистеми і засоби КЗІ), надання послуг у галузі КЗІ визна-

* Додатки не наводяться. — *Ред.*

чається окремими нормативно-правовими актами та є обов'язковим до виконання всіма суб'єктами господарювання.

3.3. Конкретні вимоги до штатного персоналу, приміщень, режиму секретності (безпеки), інформаційно-обчислювальних комплексів, налагоджувальних стендів, виробничих потужностей і площ, технічних засобів вимірювання та контролю, технічної та експлуатаційної документації, що використовуються суб'єктами господарювання для провадження господарської діяльності у галузі КЗІ, визначаються відповідними нормативно-правовими актами, які зареєстровані Міністерством юстиції України або є державними стандартами України.

3.4. У разі наявності у суб'єкта господарювання філій, інших відокремлених підрозділів, які провадитимуть господарську діяльність у галузі КЗІ, загальне керівництво провадженням ними робіт у галузі КЗІ здійснює суб'єкт господарювання, у тому числі забезпечує їх відповідність цим Ліцензійним умовам.

3.5. У разі зміни:

найменування юридичної особи (якщо ця зміна не пов'язана з реорганізацією юридичної особи) або прізвища, ім'я та по батькові фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності;

місцезнаходження юридичної особи або місця проживання фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності;

ліцензіат зобов'язаний протягом десяти робочих днів подати органу ліцензування заяву (додаток 2) про переоформлення ліцензії разом з ліцензією, що підлягає переоформленню, та відповідними документами або їх нотаріально засвідченими копіями, які підтверджують зазначені зміни.

У разі переоформлення ліцензії у зв'язку зі змінами, пов'язаними з провадженням ліцензіатом господарської діяльності в галузі КЗІ, якщо ця зміна пов'язана з намірами ліцензіата розширити свою діяльність, заява оформляється за встановленою формою (додаток 3), а ліцензія переоформляється в порядку і в строки, передбачені для видачі ліцензії.

3.6. Заява про видачу дубліката ліцензії оформлюється ліцензіатом у довільній формі із зазначенням підстави видачі дубліката ліцензії.

4. Роботи, які виконуються у межах господарської діяльності в галузі КЗІ, що підлягає ліцензуванню

4.1. Розроблення апаратних, апаратно-програмних засобів КЗІ та криптосистем.

4.2. Розроблення програмних засобів КЗІ та криптосистем.

4.3. Виробництво апаратних, апаратно-програмних засобів КЗІ та криптосистем.

4.4. Виробництво програмних засобів КЗІ та криптосистем.

4.5. Використання, експлуатація засобів КЗІ та криптосистем.

4.6. Сертифікаційні випробування, експертиза криптосистем та засобів КЗІ.

4.7. Тематичні дослідження засобів КЗІ та криптосистем.

4.8. Надання послуг в галузі КЗІ.

4.9. Ввезення, вивезення засобів КЗІ та криптосистем.

4.10. Торгівля засобами КЗІ та криптосистемами.

5. Вимоги для провадження господарської діяльності у галузі КЗІ

5.1. Кваліфікаційні вимоги

5.1.1. Суб'єкт господарювання має бути укомплектований штатними спеціалістами, які відповідають заявленому виду діяльності та обсягу робіт (за кількістю, освітою, професійною підготовкою, кваліфікацією, досвідом роботи).

5.1.2. Спеціалісти повинні забезпечувати:

проведення повного циклу розроблення криптосистем і засобів КЗІ, що може включати або бути пов'язаний з прикладними науковими дослідженнями, вибором напрямків та проведенням теоретичних (експериментальних) досліджень (фундаментальних наукових досліджень), ескізним (технічним) проектуванням і макетуванням, проектно-пошуковими роботами та технологічним проектуванням, створенням і виготовленням конструкторської документації, створенням та проведенням випробувань дослідних зразків, схемою виробництва, користуванням конструкторською документацією або доопрацюванням дослідних зразків за результатами випробувань (для робіт, які визначені пунктами 4.1, 4.2);

проведення повного циклу (всіх стадій) виробництва криптосистем і засобів КЗІ, що може включати або бути пов'язаний із впровадженням технології виробництва, комплектуванням, монтажем (включаючи встановлення), виготовленням, контролем за забезпеченням якості та випробуванням (для робіт, які визначені пунктами 4.3, 4.4);

використання криптосистем і засобів КЗІ, у тому числі їх експлуатацію, налагодження, перевірку та всі види технічного обслуговування (перевірок) відповідно до вимог технічної документації, ремонт (для робіт, які визначені пунктом 4.5);

5.1.3. Спеціалісти, які забезпечують виконання робіт у галузі КЗІ, повинні мати повну вищу освіту відповідного професійного спрямування та спеціальну підготовку для виконання робіт у галузі КЗІ (для робіт, які визначені пунктами 4.1—4.4, 4.6—4.8).

5.1.4. Суб'єкт господарювання повинен мати спеціалістів, які за професійною підготовкою та кваліфікацією є фахівцями з питань криптографічного та технічного захисту інформації, криптографії, математики, схемотехніки, програмування тощо (для робіт, які визначені пунктами 4.1, 4.2, 4.6, 4.7).

5.1.5. Спеціалісти повинні володіти такими знаннями:

основних нормативних, керівних документів, що регламентують порядок виконання робіт у галузі КЗІ (в обсязі, необхідному для їх виконання);

з питань криптографії (в обсязі, необхідному для виконання робіт);

принципів роботи і технічних характеристик необхідної контрольної, вимірювальної апаратури, засобів і комплексів обчислювальної техніки, що використовуються (для робіт, які визначені пунктами 4.1—4.8);

методів проектування і розроблення криптосистем і засобів КЗІ (для робіт, які визначені пунктами 4.1, 4.2);

особливостей виробництва криптосистем і засобів КЗІ (для робіт, які визначені пунктами 4.3, 4.4);

експлуатаційної документації на криптосистеми і засоби КЗІ, документів щодо порядку організації експлуатації та забезпечення безпеки (для робіт, які визначені пунктом 4.5);

алгебраїчних, статистичних, комбінаторних досліджень, розрахунку імовірних характеристик (для робіт, які визначені пунктами 4.1, 4.2, 4.6, 4.7);

методик проведення сертифікаційних випробувань та експертизи криптосистем і засобів КЗІ (для робіт, які визначені пунктом 4.6);

вимог встановленого режиму безпеки при проведенні робіт у галузі криптографічного захисту конфіденційної інформації.

Для провадження робіт у галузі криптографічного захисту інформації, що становить державну таємницю, або конфіденційної інформації, що є державною власністю, спеціалісти повинні додатково володіти знаннями:

з питань інженерної криптографії (для робіт, які визначені пунктами 4.1, 4.6, 4.7);

принципів роботи, побудови та технічних характеристик різних типів засобів КЗІ і працюючих спільно з ними технічних засобів (для робіт, які визначені пунктами 4.1, 4.2, 4.6, 4.7);

основних системотехнічних і схемотехнічних рішень, архітектурно-логічного та конструктивного будування криптосистем і засобів КЗІ (для робіт, які визначені пунктами 4.1, 4.2, 4.6, 4.7);

питань технічного захисту криптосистем і засобів КЗІ (для робіт, які визначені пунктами 4.1, 4.2, 4.6, 4.7);

методик проведення тематичних досліджень (для робіт, які визначені пунктом 4.7);

вимог встановленого режиму секретності (безпеки).

5.1.6. Спеціалісти повинні вміти:

користуватися на практиці всім інструментарієм, який є в наявності, включаючи і використання інформаційно-обчислювальних комплексів (для робіт, які визначені пунктами 4.1—4.8);

проводити повний цикл заявлених робіт з урахуванням вимог режиму секретності (безпеки);

на практиці використовувати, експлуатувати криптосистеми і засоби КЗІ, які є в наявності (для робіт, що визначені пунктами 4.5, 4.8);

надавати необхідні пояснення та консультації з питань, пов'язаних з криптосистемами і засобами КЗІ, які пропонуються (для робіт, які визначені пунктом 4.10).

5.1.7. Для провадження робіт у галузі криптографічного захисту інформації, що становить державну таємницю, або конфіденційної інформації, що є державною власністю, провідні спеціалісти повинні мати досвід роботи не менше 3 років на інженерних та (або) наукових посадах, які пов'язані із діяльністю у галузі КЗІ (для робіт, які визначені пунктами 4.1—4.10).

5.2. Організаційні вимоги

5.2.1. Для провадження господарської діяльності у галузі КЗІ суб'єкт господарювання повинен мати затверджені керівником:

— документи, у яких визначені:

підрозділ (підрозділи) або група співробітників, які безпосередньо організовуватимуть та забезпечуватимуть проведення робіт у галузі КЗІ, його структура (склад) та завдання;

інструкції щодо порядку проведення робіт у галузі КЗІ;

функціональні обов'язки та кваліфікаційні вимоги до спеціалістів, які залучаються до виконання робіт у галузі КЗІ;

відповідальність спеціалістів, які забезпечуватимуть проведення робіт у галузі КЗІ, за забезпечення збереження інформації з обмеженим доступом при виконанні робіт;

— документ, який встановлює режим безпеки при провадженні робіт у галузі КЗІ, у тому числі порядок отримання, об-

ліку, зберігання, транспортування, знищення засобів КЗІ та ключових документів.

Ці документи можуть бути поєднані в один.

Кожен спеціаліст, що залучається до провадження господарської діяльності у галузі КЗІ, повинен бути ознайомлений під розписку із зазначеними документами у частині, що його стосується.

5.2.2. Суб'єкт господарювання повинен мати визначений у документальному вигляді перелік відомостей, які відносяться до інформації з обмеженим доступом.

5.2.3. В установчих документах суб'єкта господарювання повинно бути передбачено здійснення господарської діяльності у галузі КЗІ (крім банківських установ).

5.2.4. Суб'єкт господарювання для провадження господарської діяльності у галузі КЗІ, крім штатних спеціалістів, що працюють на постійній основі, може з урахуванням вимог, наведених у пунктах 5.1.1—5.1.7, залучати на законних підставах інших кваліфікованих спеціалістів (на умовах сумісництва, за цивільно-правовими угодами).

Для виконання окремих етапів робіт у галузі КЗІ суб'єктом господарювання можуть залучатися спеціалісти, які мають професійно-технічну освіту.

5.2.5. Порядок розроблення суб'єктом господарювання криптосистем і засобів КЗІ повинен відповідати вимогам державних стандартів, інших нормативних документів та нормативно-правових актів.

5.2.6. Порядок виробництва криптосистем і засобів КЗІ повинен відповідати вимогам стандартів системи розроблення і поставлення продукції на виробництво (у частині, що стосується виробництва), інших нормативних документів та нормативно-правових актів.

5.2.7. Суб'єкти господарювання ввозять на територію України, вивозять з території України засоби КЗІ та криптосистеми за погодженням з Департаментом (для робіт, які визначені пунктом 4.9).

5.2.8. Для провадження робіт у галузі криптографічного захисту інформації, що становить державну таємницю, спеціалісти повинні мати допуск до державної таємниці, оформлений у встановленому законодавством України порядку.

5.2.9. Виконання робіт у галузі КЗІ за замовленнями (в інтересах) інших суб'єктів господарювання, органів державної влади, органів місцевого самоврядування або в кооперації з іншими ліцензіатами повинно бути оформлено документально.

Вибір постачальника окремих комплектуючих виробів для криптосистем та засобів КЗІ, співвиконавців робіт у галузі КЗІ здійснюється ліцензіатом за погодженням із замовником цих робіт (для провадження господарської діяльності в галузі криптографічного захисту інформації, що становить державну таємницю, конфіденційної інформації, що є державною власністю).

5.2.10. До 1 березня поточного року суб'єкт господарювання надає до Департаменту відомості про виконані за попередній рік роботи у галузі КЗІ, у тому числі науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи.

5.3. Технологічні та інші вимоги

5.3.1. Суб'єкт господарювання повинен мати власні (або такі, що використовуються на інших законних підставах) приміщення, виробничі потужності (зокрема, дослідне виробництво, випробувальну базу, обладнані робочі місця для збирання та налагодження макетів розроблених криптосистем і засобів КЗІ, налагоджувальні стенди, призначені для здійснення моделювання роботи апаратури, інформаційно-обчислювальні комплекси, оснащені сучасними апаратними та програмними засобами, перевірені згідно з діючими нормативними вимогами технічні засоби вимірювання і контролю, інструмент, оснащене виробництво, ліцензійне програмне забезпечення), потрібні для провадження господарської діяльності у галузі КЗІ.

Для провадження робіт у галузі криптографічного захисту інформації, що становить державну таємницю, суб'єкт господарювання повинен мати спеціальний дозвіл на провадження діяльності, пов'язаної з державною таємницею, атестовані на відповідність вимогам нормативних документів з питань технічного захисту інформації приміщення та (або) об'єкти електронно-обчислювальної техніки.

Для проведення тематичних досліджень криптосистем і засобів КЗІ необхідно мати спеціалізовані приміщення.

Виробниче обладнання повинно:

відповідати стандарту або технічній документації на обладнання (паспорт, формуляр, технічні умови тощо);

бути перевірене (атестоване) або каліброване (для обладнання, що має метрологічні характеристики);

бути укомплектоване експлуатаційною документацією;

мати сертифікат відповідності системи державної сертифікації УкрСЕПРО (якщо продукція підлягає обов'язковій сертифікації в Україні).

5.3.2. Суб'єкт господарювання повинен проводити роботи в галузі КЗІ за умови обов'язкової відповідності засобів КЗІ та криптосистем вимогам щодо їх сертифікації, експертизи або допуску до експлуатації (для робіт, які визначені пунктами 4.1—4.10).

5.3.3. Суб'єкт господарювання повинен виконувати при провадженні господарської діяльності в галузі КЗІ вимоги нормативно-правових актів і нормативних документів та мати (у друкованому вигляді) інформаційну базу (нормативно-правових актів і нормативних документів, у тому числі внутрішніх інструкцій та положень):

з питань ліцензування господарської діяльності;

з питань порядку проведення заявлених робіт;

технічну та експлуатаційну документацію на криптосистеми і засоби КЗІ, інструкції та графіки проведення технічного обслуговування апаратури, що потребує періодичного технічного обслуговування (для робіт, які визначені пунктом 4.5);

інструкції щодо забезпечення безпеки експлуатації криптосистем і засобів КЗІ та порядку постачання, обліку, зберігання та використання ключових документів, затверджені керівником організації, а також топологію мережі, де планується використання, експлуатація криптосистем і засобів КЗІ (для робіт, які визначені пунктом 4.5);

методики проведення досліджень (для робіт, які визначені пунктами 4.6, 4.7);

нормативні документи щодо підготовки договорів на ввезення, вивезення криптосистем і засобів КЗІ (для робіт, які визначені пунктом 4.9);

з питань здійснення міжнародних передач товарів подвійного використання та військового призначення (для робіт, які визначені пунктом 4.9);

щодо забезпечення режиму секретності та порядку поводження з інформацією, що становить державну таємницю (у разі отримання ліцензії на провадження робіт у галузі криптографічного захисту інформації, що становить державну таємницю);

щодо забезпечення режиму безпеки та порядку поводження з конфіденційною інформацією (у разі отримання ліцензії на провадження робіт у галузі криптографічного захисту конфіденційної інформації, у тому числі тієї, що є державною власністю).

6. Особливі вимоги провадження господарської діяльності у галузі КЗІ

6.1. Залежно від важливості інформації для особистості, суспільства, держави та правового режиму доступу до інформації встановлюються особливі умови провадження робіт у межах господарської діяльності у галузі КЗІ, які відображаються у ліцензії, що видається суб'єкту господарювання:

з наданням права провадження робіт у галузі криптографічного захисту інформації, що становить державну таємницю;

з наданням права провадження робіт у галузі криптографічного захисту конфіденційної інформації, що є державною власністю;

з наданням права провадження робіт у галузі криптографічного захисту конфіденційної інформації.

6.2. Отримання суб'єктом господарювання ліцензії з наданням права провадження робіт у галузі криптографічного захисту інформації, що становить державну таємницю, також надає право провадження робіт у галузі криптографічного захисту конфіденційної інформації, у тому числі тієї, що є державною власністю.

Отримання суб'єктом господарювання ліцензії з наданням права провадження робіт у галузі криптографічного захисту конфіденційної інформації, що є державною власністю, також надає право провадження робіт у галузі криптографічного захисту конфіденційної інформації.

Отримання суб'єктом господарювання ліцензії з наданням права провадження робіт у галузі криптографічного захисту конфіденційної інформації надає право провадження робіт тільки у галузі криптографічного захисту конфіденційної інформації.

6.3. Для провадження робіт у галузі криптографічного захисту інформації, що становить державну таємницю, суб'єкти господарювання повинні забезпечити встановлений режим секретності, а також мати матеріали, які відповідно до завдань, програм та замовлень державних органів підтверджують залучення заявника до їх виконання. Провадження цих робіт дозволяється лише в межах терміну дії дозволу на здійснення діяльності, пов'язаної з державною таємницею.

Для провадження робіт у галузі криптографічного захисту конфіденційної інформації, у тому числі тієї, що є державною власністю, суб'єкти господарювання повинні забезпечити встановлений режим безпеки.

(Ліцензійні умови в редакції наказу Державного комітету з питань регуляторної політики та підприємництва № 121/80 від 15.10.2004)

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виготовлення бланків цінних паперів, документів суворої звітності

Затверджено
наказом Державного комітету України
з питань регуляторної політики та підприємництва,
Міністерства фінансів України
від 9 січня 2001 року № 1/3

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
23 січня 2001 року за № 58/5249

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблено відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», постанови Кабінету Міністрів України від 19.04.93 № 283 «Про встановлення порядку виготовлення бланків цінних паперів і документів суворого обліку», а також Правил виготовлення бланків цінних паперів і документів суворого обліку, затверджених наказами Міністерства фінансів України від 25.11.93 № 98, Служби безпеки України від 15.11.93 № 118, Міністерства внутрішніх справ України від 24.11.93 № 740 та зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 14.01.94 за № 8/217.

1.2. Ці Ліцензійні умови поширюються на всіх суб'єктів господарювання, зареєстрованих в Україні, які здійснюють діяльність у галузі виготовлення бланків цінних паперів, документів суворої звітності (далі — бланки).

1.3. Ці Ліцензійні умови визначають режимні, технологічні та організаційні вимоги до провадження господарської діяльності з виготовлення бланків.

1.4. Бланки виготовляються спеціалізованими поліграфічними підприємствами або спеціалізованими дільницями на поліграфічних підприємствах (далі — виготовлювачі), що мають

потрібне обладнання, технологію, матеріали, рівень кваліфікації фахівців та ліцензію на провадження цього виду діяльності.

1.5. Виготовлювач повинен мати повний завершений технологічний цикл виготовлення бланків на одному підприємстві відповідно до вимог Правил виготовлення бланків цінних паперів і документів суворого обліку.

1.6. Технологічні процеси мають виконуватися відповідно до галузевих технологічних інструкцій, а в разі їхньої відсутності — згідно з розробленими і затвердженими виготовлювачем внутрішніми інструкціями.

1.7. Поліграфічне виготовлення бланків цінних паперів має відповідати технічним умовам ТУ У 47.001-98 «Бланки цінних паперів», зареєстрованим Львівським Державним центром стандартизації, метрології та сертифікації Держстандарту України 18.12.98 за № 093/003962.

1.8. Територія, виробничі приміщення виготовлювача мають відповідати протипожежним нормам згідно із Законом України «Про пожежну безпеку» та Правилами пожежної безпеки на підприємствах та організаціях поліграфічної промисловості (ВДОП 1.10-4.01-96), затвердженими наказом Міністерства інформації України від 20.05.96 № 68.

2. Вимоги до провадження господарської діяльності з виготовлення бланків

2.1. Режимні вимоги

2.1.1. Охорона виготовлювача має здійснюватись органами внутрішніх справ згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 19.04.93 № 283 «Про встановлення порядку виготовлення бланків цінних паперів і документів суворого обліку».

2.1.2. Виготовлювач повинен мати підрозділ або особу, відповідальну за дотримання вимог режиму та контролю, на всіх стадіях виробничого циклу.

2.1.3. Виготовлювач повинен мати режимно-секретний відділ або особу, яка відповідає за додержання державної або комерційної таємниць, щодо розроблених схем захисту бланків у процесі їхньої реалізації.

2.1.4. Виготовлювач повинен мати режимну та облікову документацію, яка визначає умови виробництва, до якої входить:

— інструкція щодо організації перепусткового та внутрішньо-об'єктового режиму на виробництві (дільниці);

— інструкція про порядок одержання, витрачання, обліку та зберігання у структурних підрозділах окремих видів матеріалів, які застосовують при виготовленні бланків (загальні положення);

— інструкція про порядок одержання, витрачання, обліку та зберігання окремих видів матеріалів у кожному із структурних підрозділів;

— інструкція про забезпечення режиму секретності при реалізації схем захисту бланків;

— інструкція, яка визначає фахівців, що відповідають за розробку та виконання системи захисту бланків від підробки та несанкціонованого тиражування; коло осіб, що ознайомлені з повною схемою захисту.

2.2. Технологічні вимоги

2.2.1. Технологічні вимоги включають вимоги до технічних показників обладнання, матеріалів, напівфабрикатів та кваліфікаційні вимоги.

2.2.2. Технічні показники обладнання мають забезпечити:

— комп'ютерний дизайн та виготовлення фотоформ із товщиною ліній 40—50 мікрометрів, мікрошрифтів із висотою літер 200—250 мікрометрів;

— одержання відбитків із товщиною ліній 40—50 мікрометрів, суміщення фарб і зображень із лицьового та зворотного боків на багатоколірних друкарських офсетних машинах, які дають змогу друкувати вологим (або високим) офсетом;

— захист бланків від підробки та несанкціонованого копіювання з використанням спеціальних технологій і матеріалів: райдужного друку, припресовки голограм, спеціальних фарб, паперу, плівок тощо;

— нумерування бланків;

— розрізування паперу та готової продукції з точністю до 200 мікрометрів;

— контроль якості друку та наявності елементів захисту бланків на всіх стадіях технологічного процесу їх виготовлення: вимірювання оптичної щільності, кольору, лінійних розмірів, магнітних та хімічних властивостей, інфрачервоної та ультрафіолетової люмінесценцій, а також здійснення вхідного контролю матеріалів та напівфабрикатів;

2.2.3. Для виготовлення бланків мають використовуватися матеріали та напівфабрикати з технічними показниками, які забезпечують захист бланків від підробки та несанкціонованого тиражування, а саме:

— захищений папір (з водяними знаками, волокнами, іншими включеннями);

— спеціальні фарби, плівки, клеї (лаки);

— напівфабрикати бланків, виготовлених із застосуванням матеріалів із захисними властивостями та спеціальних технологій тощо.

2.2.4. Матеріали та напівфабрикати із захисними властивостями для виготовлення бланків можуть використовувати тільки виготовлювачі бланків, які мають ліцензію Міністерства фінансів України на їх виготовлення.

2.2.5. Матеріали та напівфабрикати із захисними властивостями, виготовлені за кордоном, можуть використовуватись виготовлювачем при наявності сертифіката якості, сертифіката походження та сертифіката відповідності.

2.2.6. Кваліфікація фахівців повинна забезпечити виконання всіх технологічних операцій відповідно до технологічних інструкцій, затверджених виготовлювачем, та ліцензійних умов.

2.3. Організаційні вимоги

2.3.1. Виготовлювач повинен забезпечити:

— реалізацію затвердженої схеми захисту в повному обсязі;

— технологічний та інструментальний контроль виготовлення бланків на всіх технологічних ділянках;

— суцільний контроль якості та кількості бланків у процесі виробництва.

2.3.2. Усі замовлення на виготовлення бланків виготовлювач повинен обов'язково реєструвати у спеціальному журналі, сторінки якого мають бути пронумеровані, прошнуровані та скріплені печаткою виготовлювача.

2.3.3. Виготовлювач повинен мати:

— інструкції, що регламентують порядок порізки рулону на листи, знищення браку та відходів виробництва;

— інструкцію, яка регламентує порядок передачі замовлення з дільниці на дільницю.

2.3.4. Виготовлювач повинен надавати замовнику сертифікат якості бланка для перевірки його на справжність (автентичність).

2.4. Особливі умови

2.4.1. При виготовленні бланків за межами України суб'єкт господарювання, зареєстрований в Україні, повинен узгодити з Міністерством фінансів України їх технічний опис, який є невід'ємною частиною договору (контракту) на виготовлення бланків.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової, роздрібної торгівлі лікарськими засобами

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства охорони здоров'я України від 12 січня 2001 року № 3/8

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 26 січня 2001 року за № 80/5271

1. Загальні положення

1.1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової, роздрібної торгівлі лікарськими засобами (далі — Умови), розроблені відповідно до законів України «Про підприємництво», «Основи законодавства України про охорону здоров'я», «Про лікарські засоби», «Про підприємства в Україні», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», визначають Умови провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової, роздрібної торгівлі лікарськими засобами.

1.2. Дія цих Умов поширюється на всіх суб'єктів господарювання: зареєстрованих в установленому законодавством порядку юридичних осіб незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, які проводять господарську діяльність, пов'язану з виробництвом лікарських засобів, оптовою, роздрібною торгівлею лікарськими засобами, а також на фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності, які здійснюють діяльність у зазначеній галузі.

1.3. Відповідно до законодавства ліцензуванню підлягає:

виробництво лікарських засобів;

оптова торгівля лікарськими засобами;

роздрібна торгівля лікарськими засобами.

1.4. Види діяльності, що підлягають ліцензуванню, повинні бути зазначені в установчих документах суб'єкта господарювання.

1.5. Ліцензування зазначеного виду господарської діяльності є засобом контролю держави за додержанням ліцензіатом вимог законодавства до фармацевтичної діяльності, пов'язаної з виробництвом лікарських засобів, оптовою, роздрібною торгівлею лікарськими засобами.

1.6. Приймання документів, що подаються для одержання ліцензії, видача, переоформлення й анулювання ліцензій, видача дублікатів ліцензій, ведення ліцензійних справ і ліцензійних реєстрів, контроль у межах своєї компетенції за додержанням ліцензіатами ліцензійних умов, видача розпоряджень про усунення порушень ліцензійних умов проводиться Державним департаментом з контролю за якістю, безпекою та виробництвом лікарських засобів і виробів медичного призначення (далі — Державний департамент).

(Пункт 1.6 із змінами, внесеними згідно з наказом Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

1.7. Ліцензія Державного департаменту є єдиним документом дозвільного характеру, який дає право на здійснення діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової, роздрібної торгівлі лікарськими засобами та дозволяє провадження зазначених видів діяльності на всій території України.

1.8. Для одержання ліцензії на діяльність, зазначену в пункті 1.3 цих Умов, у повному обсязі або частково суб'єкт господарювання подає до Державного департаменту заяву за встановленою формою (додаток 1*). Зазначена заява подається особисто або через уповноважену особу.

У разі наявності в заявника відокремлених підрозділів, які провадитимуть господарську діяльність на підставі отриманої ліцензії, у заяві зазначається їх місцезнаходження.

1.9. До заяви додаються документи згідно із статтею 10 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

Заява про видачу ліцензії та документи, що додаються до неї, приймаються за описом (додаток 2), копія якого видається заявнику з відміткою про дату прийняття документів Державним департаментом та підписом відповідальної особи.

Усі подані заявником документи формуються в окрему справу.

1.10. Заява про видачу ліцензії залишається без розгляду, якщо:

1) заява подана (підписана) особою, яка не має на це повноважень;

2) документи оформлені з порушенням Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

Про залишення заяви про видачу ліцензії без розгляду заявник повідомляється в письмовій формі.

---

* Наводиться лише додаток 1. — *Ред.*

1.11. Після усунення причин, що були підставою для винесення рішення про залишення заяви про видачу ліцензії без розгляду, заявник може повторно подати заяву про видачу ліцензії.

(Пункт 1.11 в редакції наказу Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

1.12. Державний департамент приймає рішення про видачу ліцензії або про відмову в її видачі у строк не пізніше ніж десять робочих днів з дати надходження заяви про видачу ліцензії та документів, що додаються до заяви.

1.13. Повідомлення про прийняття рішення про видачу ліцензії або про відмову у видачі ліцензії надсилається (видається) заявникові в письмовій формі протягом трьох робочих днів з дати прийняття відповідного рішення.

1.14. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії є:

недостовірність даних у документах, поданих заявником для отримання ліцензії;

невідповідність заявника згідно з поданими документами ліцензійним умовам, установленим для виду господарської діяльності, зазначеного в заяві про видачу ліцензії.

У разі відмови у видачі ліцензії на підставі виявлення недостовірних даних у документах, поданих заявником про видачу ліцензії, суб'єкт господарювання може подати до Державного департаменту нову заяву про видачу ліцензії не раніше ніж через три місяці з дати прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії.

У разі відмови у видачі ліцензії на підставі невідповідності заявника ліцензійним умовам, установленим для виду господарської діяльності, указаного в заяві про видачу ліцензії, суб'єкт господарювання може подати до Державного департаменту нову заяву про видачу ліцензії після усунення причин, що стали підставою для відмови у видачі ліцензії.

1.15. Відповідність суб'єкта господарювання ліцензійним умовам установлюється на підставі висновку Державного департаменту або уповноваженої Державним департаментом установи про відповідність матеріально-технічної, нормативно-правової бази, кваліфікації персоналу вимогам до фармацевтичної діяльності.

1.16. Ліцензії на виробництво лікарських засобів, оптову, роздрібну торгівлю лікарськими засобами оформляються на бланках єдиного зразка, що затверджені Кабінетом Міністрів України.

Ліцензія підписується керівником Державного департаменту або його заступником та засвідчується печаткою цього органу.

1.17. Ліцензія видається заявнику особисто не пізніше ніж за три робочих дні після надходження документа, що підтверджує внесення плати за видачу ліцензії.

Якщо заявник протягом тридцяти календарних днів з дня направлення йому повідомлення про прийняття рішення про видачу ліцензії не подав документа, що підтверджує внесення плати за видачу ліцензії, або не звернувся до Державного департаменту для отримання оформленої ліцензії, то Державний департамент, який оформив ліцензію, має право скасувати рішення про видачу ліцензії або прийняти рішення про визнання такої ліцензії недійсною.

1.18. Видача ліцензії реєструється у пронумерованому, прошнурованому та опечатаному журналі обліку заяв та виданих ліцензій за встановленою формою (додаток 3). Журнал обліку заяв та виданих ліцензій ведеться окремо на кожний вид господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню.

1.19. Для кожного відокремленого підрозділу ліцензіата, який провадитиме господарську діяльність на підставі отриманої ним ліцензії, Державний департамент видає ліцензіату засвідчену ним копію ліцензії, яка реєструється в журналі обліку заяв та виданих ліцензій. Засвідчена Державним департаментом копія ліцензії є документом, що підтверджує право підрозділу ліцензіата на провадження певного виду господарської діяльності на підставі отриманої ліцензії.

1.20. У разі створення ліцензіатом нового відокремленого підрозділу, який провадитиме певний вид господарської діяльності згідно з отриманою ліцензією, ліцензіат повинен подати до Державного департаменту заяву про видачу копії ліцензії (додаток 4), а також висновок Державного департаменту або уповноваженої Державним департаментом установи про відповідність матеріально-технічної, нормативно-правової бази, кваліфікації персоналу вимогам до фармацевтичної діяльності відокремленого підрозділу суб'єкта господарювання.

1.21. У разі ліквідації відокремленого підрозділу ліцензіата, який провадив господарську діяльність згідно з отриманою ліцензією, або в разі припинення провадження відокремленим підрозділом ліцензіата господарської діяльності згідно з отриманою ліцензією ліцензіат зобов'язаний протягом семи робочих днів з дати ліквідації такого відокремленого підрозділу або з дати припинення діяльності такого відокремленого підрозділу подати до Державного департаменту відповідне повідомлення в письмовій формі.

1.22. Ліцензіат не може передавати ліцензію або її копію іншій юридичній або фізичній особі для провадження господарської діяльності.

1.23. Ліцензія підлягає переоформленню у разі:

зміни найменування юридичної особи (якщо зміна найменування не пов'язана з реорганізацією юридичної особи) або прізвища, імені, по батькові фізичної особи суб'єкта підприємницької діяльності;

зміни місцезнаходження юридичної особи або місця проживання фізичної особи суб'єкта підприємницької діяльності;

змін, пов'язаних з провадженням ліцензіатом певного виду господарської діяльності, указаного в пункті 1.3 цих Умов.

1.24. У разі виникнення підстав для переоформлення ліцензії ліцензіат зобов'язаний протягом десяти робочих днів подати до Державного департаменту заяву про переоформлення ліцензії (додаток 5) разом з ліцензією, що підлягає переоформленню, та відповідними документами або їх нотаріально засвідченими копіями, які підтверджують зазначені зміни.

1.25. Ліцензіат, який подав заяву та відповідні документи про переоформлення ліцензії, може провадити свою діяльність на підставі довідки про прийняття зазначених документів до розгляду, яка видається Державним департаментом.

1.26. У разі втрати або пошкодження ліцензії ліцензіат зобов'язаний звернутися до Державного департаменту із заявою про видачу дубліката ліцензії (додаток 6).

1.27. Ліцензіат, який подав заяву та відповідні документи для видачі дубліката ліцензії замість утраченої або пошкодженої, може провадити свою діяльність на підставі відповідної довідки Державного департаменту.

1.28. Державний департамент формує і веде ліцензійний реєстр з певного виду господарської діяльності.

2. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової, роздрібної торгівлі лікарськими засобами

2.1. Загальноорганізаційні вимоги

2.1.1. Суб'єкт господарювання при здійсненні діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової та роздрібної торгівлі лікарськими засобами повинен дотримуватись вимог:

а) законів України:

«Про підприємництво»;

«Про захист прав споживачів»;

«Про підприємства в Україні»;

«Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення»;

«Основи законодавства України про охорону здоров'я»;

«Про лікарські засоби»;

«Про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів»;

«Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

б) постанов Кабінету Міністрів України:

від 08.02.95 № 108 «Про порядок заняття торговельною діяльністю і правила торговельного обслуговування населення»;

від 03.01.96 № 6 «Про затвердження Положення про порядок здійснення діяльності у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів»;

від 15.01.96 № 73 «Про затвердження Положення про контроль за відповідністю імунобіологічних препаратів, що застосовуються в медичній практиці, вимогам державних та міжнародних стандартів»;

від 12.05.97 № 447 «Про впорядкування діяльності аптечних закладів та затвердження Правил роздрібної реалізації лікарських засобів»;

від 15.07.97 № 765 «Про порядок державної акредитації закладу охорони здоров'я»;

в) наказів Міністерства охорони здоров'я України:

від 14.06.93 № 139 «Про затвердження Інструкції по санітарно-протиепідемічному режиму аптек», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 22 листопада 1995 р. за № 420/956;

від 30.06.94 № 117 «Про порядок виписування рецептів та відпуску лікарських засобів і виробів медичного призначення з аптек», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28 липня 1994 р. за № 171/380;

від 22.06.95 № 114 «Про затвердження Переліку закладів охорони здоров'я, Переліку лікарських посад і Переліку посад фармацевтичних працівників», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 2 листопада 1995 р. за № 399/935;

від 08.07.96 № 199 «Про затвердження Правил проведення утилізації та знищення неякісних лікарських засобів», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 26 липня 1996 р. за № 407/1432;

від 10.06.97 № 177 «Про затвердження нормативних актів з питань реклами лікарських засобів», зареєстрованого в Мініс-

терстві юстиції України 24 липня 1997 р. за № 268/2072; від 25.07.97 № 233 «Про затвердження Переліків лікарських засобів, зареєстрованих в Україні», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 24 вересня 1997 р. за № 444/2248;

від 18.12.97 № 356 «Про затвердження Порядку обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів в державних і комунальних закладах охорони здоров'я», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 3 лютого 1998 р. за № 67/2507;

від 31.07.98 № 231 «Про вдосконалення атестації провізорів та фармацевтів», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17 серпня 1998 р. за № 513/2953;

у частині, що регулює діяльність, пов'язану з реєстрацією, виробництвом, зберіганням, контролем якості, оптовою та роздрібною торгівлею лікарськими засобами.

2.1.2. Виробництво лікарських засобів, оптова, роздрібна торгівля лікарськими засобами здійснюються суб'єктами господарювання на підставі ліцензії на певний вид діяльності за умови виконання кваліфікаційних, організаційних, інших спеціальних вимог, установлених ліцензійними умовами.

2.1.3. До виробництва допускаються лікарські засоби після їх державної реєстрації, крім випадків, передбачених Законом України «Про лікарські засоби». До оптової, роздрібної торгівлі лікарськими засобами допускаються лише зареєстровані в Україні лікарські засоби за наявності сертифіката якості, що видається виробником.

Торгівля неякісними лікарськими засобами, або такими, термін придатності яких минув, або на які відсутній сертифікат якості, що видається виробником, забороняється.

Торгівля лікарськими засобами, виготовленими аптекою з порушеннями умов виробництва, заборонена.

2.1.4. Виробництво лікарських засобів здійснюється з додержанням вимог діючої Державної Фармакопеї, інших нормативно-технічних документів, які встановлюють вимоги до лікарського засобу, його упаковки, умов і термінів зберігання та методів контролю якості лікарського засобу.

(Пункт 2.1.4 із змінами, внесеними згідно з наказом Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

2.1.5. Торгівля лікарськими засобами здійснюється лише через аптеки, аптечні бази (склади).

Аптека, аптечна база (склад) належать до закладів охорони здоров'я, що функціонують з дозволу і під контролем державних органів.

2.1.6. Аптека, аптечна база (склад) повинні відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 15.07.97 № 765 «Про порядок державної акредитації закладу охорони здоров'я» пройти державну акредитацію протягом року з дати отримання ліцензії.

2.1.7. Суб'єкт господарювання повинен забезпечити:

відповідність матеріально-технічної бази вимогам нормативних документів щодо виробництва, зберігання, контролю якості, торгівлі лікарськими засобами;

дотримання вимог законодавства щодо якості лікарських засобів під час виробництва, транспортування, зберігання та торгівлі ними, а також наявності підрозділу чи фахівця з контролю якості лікарських засобів або наявності договору з акредитованою Державним департаментом лабораторією з аналізу якості лікарських засобів.

2.1.8. Суб'єкт господарювання зобов'язаний мати план термінових дій, які забезпечують виконання наказів, вимог Державного департаменту та Державної інспекції з контролю якості лікарських засобів МОЗ України щодо зупинення виробництва, торгівлі, вилучення із торгівлі лікарських засобів і вжиття відповідних заходів щодо повернення продавцю (виробнику) зазначених лікарських засобів або їх знищення та утилізації.

2.1.9. Суб'єкт господарювання повинен зберігати та надавати контрольним органам для перевірок документи, що фіксують: закупівлю, виробництво, зберігання, транспортування, знищення або утилізацію лікарських засобів для виробництва лікарських засобів; закупівлю, зберігання, транспортування, торгівлю, знищення або утилізацію лікарських засобів для оптової та роздрібної торгівлі лікарськими засобами.

2.2. Спеціальні вимоги

2.2.1. До виробництва лікарських засобів

2.2.1.1. Виробництво лікарських засобів здійснюється за умови наявності технічного та технологічного регламентів (далі — регламент) виробництва лікарських засобів, аналітичної нормативної документації (фармакопейна стаття, ТУ), розроблених відповідно до нормативних документів, стандартів, діючих у медичній та мікробіологічній промисловості.

Регламент повинен містити вимоги до виробництва конкретного лікарського засобу та визначати рівень технології, технологічного обладнання, кваліфікації персоналу, проведення виробничого контролю якості лікарських засобів, а також вимоги щодо охорони навколишнього середовища, техніки безпеки ви-

робництва, створення необхідних санітарно-гігієнічних умов виробництва, що гарантують виробництво лікарських засобів відповідно до вимог аналітичної нормативної документації.

2.2.1.2. Приміщення для виробництва лікарських засобів повинні бути розміщені та впорядковані відповідно до технологічних зон: виробничих, складських, зон контролю якості, допоміжних зон.

Виробничі зони (приміщення) приміщення, в яких виробляються, контролюються, пакуються, етикетуються лікарські засоби.

Складські зони приміщення для прийняття, складування та зберігання, відбору проб для контролю якості, відпуску сировини, допоміжних речовин, матеріалів та готових лікарських засобів.

Зони контролю якості приміщення для контролю (фізико-хімічних показників та мікробіологічного, біологічного, клінічного) сировини, матеріалів, напівпродуктів, проміжного (міжопераційного) контролю виробництва та контролю якості готових лікарських засобів.

Допоміжні зони приміщення, необхідні для обслуговування проведення технологічного процесу, які не входять у виробничі, складські зони і зони контролю якості та відокремлені від них (майстерні, кімнати відпочинку, їдальні, умивальні, туалети, приміщення для утримання тварин).

Загальні вимоги до виробничих зон

2.2.1.3. У виробничих приміщеннях і в зоні виконання технологічних операцій відповідно до технологічного регламенту встановлюються класи чистоти повітряного середовища за вмістом механічних часток і мікроорганізмів.

2.2.1.4. Виробничі приміщення повинні бути обладнані системою вентиляції повітря, яка забезпечує відповідний клас чистоти навколишнього середовища для виконання стадій технологічного процесу відповідно до технологічного регламенту. Для досягнення певного класу чистоти система вентиляції повітря повинна враховувати розмір приміщення, обладнання і персонал, який у ньому перебуває, забезпечувати багатократний повітрообмін і мати відповідні фільтри.

2.2.1.5. Освітлення, температура, вологість і вентиляція повинні відповідати вимогам технологічного регламенту і не впливати ні на якість лікарського засобу під час його виробництва і зберігання, ні на точність функціонування обладнання.

2.2.1.6. Розташування приміщень має відповідати послідовності виконання операцій виробничого процесу і вимогам рівня чистоти, унеможливлювати перехрещення технологічних, матеріальних та людських потоків.

2.2.1.7. Повинні бути вжиті заходи до запобігання входу в приміщення сторонніх. Зони виробництва, зберігання і контролю якості не повинні використовуватись як прохідні для персоналу, який у них не працює.

2.2.1.8. Розміщення і робота обладнання повинні здійснюватися таким чином, щоб звести до мінімуму ризик помилок, а також забезпечити ефективне очищення та експлуатацію, які дадуть змогу уникнути контамінації та будь-якого шкідливого впливу на якість лікарського засобу.

2.2.1.9. Внутрішні поверхні приміщень (стіни, підлога, стеля) повинні бути гладкими, без щілин та тріщин, легко та ефективно очищуватися і при потребі дезінфікуватися; від них не повинні відокремлюватися частинки.

2.2.1.10. Виробниче обладнання повинно очищуватися відповідно до затверджених керівником підприємства, організації чи установи методик і не впливати на якість лікарського засобу.

2.2.1.11. Робочі трубопроводи, освітлювальні прилади, вентиляційне устаткування та інші системи обслуговування повинні бути розташовані таким чином, щоб не було заглиблень, що ускладнюють очистку. Обладнання та трубопроводи повинні бути чітко промарковані.

2.2.1.12. На підприємстві має бути вся основна документація щодо виробництва та контролю якості лікарських засобів, що виробляються.

Основна документація: регламенти, фармакопейні статті, аналітична нормативна документація, стандарти, інструкції, виробничі реєстраційні записи (протоколи виробництва серій), результати контролю якості вихідної сировини, матеріалів, напівпродуктів, проміжних та нерозфасованих продуктів, готових лікарських засобів.

Загальні вимоги до складських зон

2.2.1.13. Складські зони повинні бути пристосовані для забезпечення умов зберігання вихідної сировини, матеріалів, нерозфасованої, готової продукції та продукції, що перебуває в процесі контролю (карантинна зона). Вони повинні бути чистими, сухими, у них мають підтримуватися визначені в технологічному регламенті температура та вологість. Температура та вологість контролюються та реєструються у журналах.

2.2.1.14. Для відбору проб вихідної сировини повинна бути відокремлена зона. Якщо відбір проб здійснюється в зоні зберігання, то він повинен проводитись таким чином, щоб запобігти контамінації та будь-якому шкідливому впливу на якість лікарського засобу

2.2.1.15. Відбраковані, відкликані або повернені матеріали, вихідна сировина, пакувальні матеріали та готова продукція повинні зберігатися в ізольованих зонах.

2.2.1.16. Лікарські засоби та сировину потрібно зберігати відповідно до токсикологічних груп, визначених у технологічному регламенті, та з урахуванням фізико-хімічних властивостей.

Загальні вимоги до зон контролю якості

2.2.1.17. Лабораторії з контролю за якістю лікарських засобів повинні мати місця для зберігання зразків і протоколів та відокремлюватись від виробничих зон.

2.2.1.18. Прилади, обладнання та апарати, які є в лабораторії, повинні мати технічні паспорти, а також підлягати своєчасному технічному обслуговуванню та перевірці.

2.2.1.19. Обладнання для контролю якості має забезпечувати необхідну точність та інші характеристики для контролю всіх показників якості продукції, що передбачені нормативно-технічною документацією.

2.2.1.20. Засоби вимірювання, що використовуються під час виробництва лікарських препаратів та контролю їх якості, повинні бути метрологічно атестовані, мати державне повірочне тавро і проходити повірку в установленому порядку.

Загальні вимоги до допоміжних зон

2.2.1.21. Кімнати відпочинку і їдальні повинні бути відокремлені від інших зон.

2.2.1.22. Гардеробні, умивальні (душові) та туалети повинні бути доступні і за кількістю відповідати вимогам норм до санітарно-технічного обладнання. Туалети не повинні безпосередньо сполучатись з виробничими, складськими зонами та зонами контролю якості.

2.2.1.23. Майстерні повинні бути відокремлені від виробничих зон. Якщо запасні частини та інструменти зберігаються у виробничій зоні, то вони повинні зберігатися в спеціально передбачених для цього кімнатах чи місцях.

2.2.1.24. Приміщення, у яких перебувають тварини, повинні бути ізольованими від інших зон, мати окремий вхід і систему підготовки (обробки) повітря.

Спеціальні вимоги до стерильного виробництва

2.2.1.25. Стерильну продукцію дозволяється виробляти тільки в чистих зонах (приміщеннях), доступ у які персоналу, подача сировини і матеріалів повинні здійснюватись через повітряні шлюзи.

2.2.1.26. Чисті зони для виробництва стерильних лікарських засобів класифікуються за класами чистоти відповідно до вимог технологічного регламенту. Кожна технологічна операція потребує рівня чистоти навколишнього середовища, визначеного в технологічному регламенті.

2.2.1.27. У чисті зони повинно подаватися підготовлене повітря для забезпечення необхідних класів чистоти, що передбачено нормативно-технічною документацією (технологічним регламентом). Контроль ефективності очистки повітря та ефективності використаних фільтрів є систематичним і обов'язковим.

2.2.1.28. У чистих зонах має перебувати кількість персоналу згідно з штатним розкладом, затвердженим керівником підприємства, організації, установи.

2.2.1.29. Персонал, що працює в чистих зонах виробництва стерильних лікарських засобів, повинен володіти знанням і досвідом практичної роботи, що необхідно для виробництва стерильних лікарських засобів, регулярно підвищувати кваліфікацію.

2.2.1.30. До персоналу висуваються вимоги щодо особистої гігієни та чистоти відповідно до вимог технологічного регламенту. Переодягатися та митися слід у спеціально відведених і опоряджених приміщеннях, розташованих безпосередньо біля чистої зони, щоб звести до мінімуму ризик контамінації спеціального технологічного одягу для роботи в чистих зонах і не внести забруднення в чисті зони. Розміщення приміщень визначається технологічним регламентом.

2.2.1.31. Під час проведення технологічного процесу персонал повинен бути одягнутий в спеціальний технологічний одяг з безворсової тканини, що відповідає виконуваним технологічним операціям, і має дотримуватись вимог, які регламентують виробництво стерильних лікарських засобів, технологічних регламентів, затверджених керівником підприємства, організації, установи, технологічних інструкцій.

2.2.1.32. Підготовка спеціального технологічного одягу здійснюється в окремій чистій зоні виробничого приміщення відповідно до вимог технологічного регламенту.

Спеціальні вимоги до виробництва імунобіологічних препаратів

2.2.1.33. Роботу із стерильними імунобіологічними препаратами слід проводити в зонах з підвищеним тиском, але в особливих зонах у точках локалізації патогенних мікроорганізмів

повинен бути знижений тиск, що використовується з метою ізоляції. Якщо для роботи в асептичних умовах з патогенними мікроорганізмами використовуються зони зі зниженим тиском або безпечні бокси, то вони повинні бути розташовані всередині стерильної зони з підвищеним тиском.

2.2.1.34. У виробничих зонах повинні бути спеціальні установки для фільтрації повітря; не допускається рециркуляція повітря із зон, де працюють з живими патогенними організмами.

2.2.2. До оптової торгівлі лікарськими засобами

2.2.2.1. Оптова торгівля лікарськими засобами здійснюється лише через аптечні бази (склади).

2.2.2.2. Аптечна база (склад) повинна бути розміщена в капітальній споруді і займати ізольовані приміщення з окремим входом.

Розміщення аптечної бази (складу) в житлових будинках, спортивних спорудах, школах, навчальних і дитячих дошкільних закладах, закладах культури, спорту, освіти та соціального забезпечення, лікувально-профілактичних закладах, магазинах допускається за умови експлуатації відповідних відокремлених будівель не за призначенням.

(Абзац другий пункту 2.2.2.2 в редакції наказу Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

2.2.2.3. Аптечна база (склад) обов'язково повинна мати:

виробничі приміщення (для приймання, зберігання різних груп лікарських засобів з урахуванням їх фізико-хімічних властивостей та дії на них різноманітних факторів зовнішнього середовища, тари, комплектації і відпуску продукції (експедиційна);

службово-побутові приміщення (кімната персоналу, обладнана рукомийником, приміщення для зберігання господарського інвентарю, туалет).

2.2.2.4. Площа виробничих приміщень повинна становити не менше ніж 100 кв. м.

При здійсненні торговельних операцій з лікарськими засобами специфічних груп, а саме: отруйними та наркотичними, імунобіологічними та бактерійними препаратами, препаратами, що потребують захисту від дії підвищеної температури, вогненебезпечними та вибухонебезпечними, лікарською рослинною сировиною, дезінфекційними засобами, суб'єкт господарювання повинен забезпечити особливі умови їх зберігання.

(Абзац другий пункту 2.2.2.4 в редакції наказу Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

2.2.2.5. Склад, площі, розміщення виробничих приміщень, їх упорядкування, обладнання та експлуатація повинні:

відповідати вимогам Державних будівельних норм, санітарних норм і правил, інших нормативних документів;

забезпечувати послідовність технологічного процесу, що включає такі етапи: приймання, зберігання, контроль якості, комплектацію, відпуск (відвантаження) лікарських засобів та їх схоронність.

2.2.2.6. Електрозабезпечення, опалення, освітлення, вентиляція, температура і вологість повітря у складських приміщеннях повинні відповідати нормативним вимогам щодо будівельних і санітарних норм і правил та не впливати негативно (прямо чи опосередковано) на діючу речовину (субстанції), готові лікарські засоби.

2.2.2.7. Аптечні бази (склади) повинні бути обладнані приладами центрального опалення або іншими автономними системами опалення, які відповідають нормам пожежної безпеки. Не допускається опалення приміщень газовими приладами з відкритим полум'ям або електронагрівальними приладами з відкритою електроспіраллю.

2.2.2.8. Лікарські засоби у виробничих складських приміщеннях повинні зберігатися на стелажах, піддонах, підтоварниках, у шафах, у холодильному та іншому спеціальному обладнанні для забезпечення умов зберігання лікарських засобів відповідно до діючих вимог.

Установлення стелажів здійснюється таким чином, щоб вони розміщувалися на відстані 0,6—0,7 м від зовнішніх стін, не менше ніж 0,5 м від стелі та не менше ніж 0,25 м від підлоги. Стелажі щодо вікон повинні бути розташовані так, щоб проходи були освітлені, а відстань між стелажами становила не менше 0,75 м для забезпечення вільного доступу до товару.

2.2.2.9. Для підтримання чистоти повітря приміщення для зберігання повинні бути обладнані припливно-витяжною вентиляцією з механічним спонуканням.

2.2.2.10. Складські приміщення повинні бути забезпечені термометрами і гігрометрами, які кріпляться на внутрішніх стінах сховища від нагрівальних приладів на висоті 1,5—1,7 м від підлоги та віддалі не менш 3 м від дверей. У кожному приміщенні (кімнаті) має бути заведена карта обліку температури та відносної вологості.

2.2.2.11. Складські приміщення для зберігання вогненебезпечних та вибухонебезпечних речовин повинні бути ізольовані,

захищені від світла прямих сонячних променів, атмосферних опадів та ґрунтових вод.

2.2.2.12. При відсутності окремих сховищ для легкозаймистих речовин допускається зберігання їх у загальних вогнетривких будівлях, а також у будівлях, поділених на секції при обов'язковій ізоляції приміщень, виділених для зберігання речовин від сусідніх приміщень вогнетривкими стінами, які відповідають вимогам пожежної безпеки та узгоджені з органами Державного пожежного нагляду. Такі приміщення повинні мати вентиляцію.

2.2.2.13. За наявності на аптечній базі (складі) імунобіологічних препаратів загальний об'єм холодильного обладнання повинен забезпечувати відповідно до діючих вимог зберігання всієї кількості зазначених ліків, що містяться на базі (складі).

2.2.2.14. Матеріали для покриття стін, стелі, підлоги виробничих приміщень аптечної бази (складу) повинні допускати вологе прибирання з використанням дезінфікуючих засобів.

Поверхня виробничого устаткування, як ззовні, так і всередині, повинна бути гладкою, виготовленою з матеріалів, стійких до дії лікарських засобів, витримувати обробку дезінфікуючими розчинами.

Устаткування виробничих приміщень повинно розташовуватися таким чином, щоб не залишалися місця, не доступні для прибирання.

(Пункт 2.2.2.14 із змінами, внесеними згідно з наказом Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

2.2.2.15. Санітарний стан приміщень та устаткування аптечної бази (складу) повинен відповідати діючим вимогам.

Підлога миється не рідше 1 разу на день, стіни і двері — не рідше 1 разу на тиждень із застосуванням дезінфікуючих засобів, стеля 1 раз на місяць очищається від пилу.

Устаткування підлягає прибиранню кожного дня.

Раковини для миття рук та санітарні вузли чистяться і дезінфікуються кожного дня.

2.2.2.16. Для прибирання різних приміщень (виробничі приміщення, санітарний вузол) повинен бути виділений інвентар (відра, тази, щітки, ганчір'я), який маркується. Зберігання його здійснюється в спеціально визначеному місці (кімната, шафа) окремо за призначенням.

2.2.2.17. Приміщення та устаткування кімнати персоналу аптечної бази (складу) повинні забезпечити утримання та схоронність особистого та спеціального одягу відповідно до вимог

санітарно-епідемічного режиму, а також можливість вживання їжі та відпочинку (обладнані шафами для одягу, холодильником, меблями).

2.2.2.18. Обов'язковим для аптечної бази (складу) є наявність чинної Державної Фармакопеї, нормативно-технічних та нормативно-правових документів, спеціальної довідкової літератури з питань приймання, контролю якості, зберігання, порядку відпуску (відвантаження) лікарських засобів.

(Пункт 2.2.2.18 із змінами, внесеними згідно з наказом Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

2.2.3. До роздрібної торгівлі лікарськими засобами

2.2.3.1. Роздрібна торгівля лікарськими засобами здійснюється лише через аптеки та їх структурні підрозділи (аптечні пункти й аптечні кіоски).

(Абзац другий пункту 2.2.3.1 виключено на підставі наказу Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

2.2.3.2. Аптека повинна бути розміщена в окремому ізольованому приміщенні, що розташоване в капітальній споруді з окремим входом, і мати торговельний зал для обслуговування населення.

Аптечні пункти та аптечні кіоски повинні займати відокремлені приміщення тільки в капітальних спорудах.

Мінімальна площа: аптечного пункту — 18 кв. м, аптечного кіоску — 8 кв. м.

Аптечні пункти створюються при закладах охорони здоров'я.

(Абзац четвертий пункту 2.2.3.2 в редакції наказу Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

Розміщення аптечних кіосків на територіях пішохідних переходів (надземних, підземних), транспортних зупинок, ринків (ярмарків), ринкових майданчиків, станціях метрополітену та в продовольчих магазинах дозволяється за умови безумовного виконання всіх вимог до зберігання та реалізації лікарських засобів.

(Абзац п'ятий пункту 2.2.3.2 в редакції наказу Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

2.2.3.3. Склад та площі виробничих і допоміжних приміщень аптеки, крім розташованих у сільській місцевості, повинні відповідати вимогам Правил роздрібної реалізації лікарських засобів (додаток 1), затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 12 травня 1997 р. № 447.

(Абзац перший пункту 2.2.3.3 із змінами, внесеними згідно з наказом Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

Аптека, яка займається виробництвом (виготовленням) лікарських засобів за рецептами лікарів (магістральними формами) та на замовлення лікувально-профілактичних закладів (офіціальними формами), повинна додержуватись діючих вимог до виготовлення лікарських засобів в умовах аптеки.

(Абзац другий пункту 2.2.3.3 в редакції наказу Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

Мінімальна площа аптеки, яка розташована в сільській місцевості, повинна бути не менше 40 кв. м за умови наявності складу виробничих та службово-побутових приміщень, передбачених пунктом 21 Правил роздрібної реалізації лікарських засобів, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 12.05.97 № 447.

(Пункт 2.2.3.3 доповнено абзацом третім згідно з наказом Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

Роздрібна торгівля лікарськими засобами може здійснюватись через фельдшерсько-акушерські пункти, що організовані в сільських населених пунктах, на підставі угод, укладених з аптекою, за умови, що відпуск лікарських засобів буде здійснюватись особою з медичною освітою.

(Пункт 2.2.3.3 доповнено абзацом четвертим згідно з наказом Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

2.2.3.4. Приміщення для зберігання запасів лікарських засобів повинні бути обладнані стелажами, шафами, холодильним та іншим устаткуванням для забезпечення умов зберігання отруйних, наркотичних, сильнодійних, вогненебезпечних та вибухонебезпечних, термолабільних та інших лікарських засобів, лікарської рослинної сировини відповідно до діючих вимог.

Для контролю за температурою і вологістю приміщення для зберігання повинні бути забезпечені термометрами і гігрометрами.

2.2.3.5. Кімната персоналу аптеки повинна бути обладнана холодильником, меблями для організації вживання їжі.

2.2.3.6. Обробка стін та стель виробничих приміщень повинна допускати вологе прибирання з використанням дезінфікуючих засобів.

Усі матеріали для покриття стін, стелі, підлоги повинні застосовуватися тільки за наявності відповідних рекомендацій МОЗ.

2.2.3.7. Приміщення аптек повинні підлягати вологому прибиранню з застосуванням мийних і дезінфікуючих засобів. Сухе прибирання забороняється.

2.2.3.8. Приміщення та устаткування гардеробної повинні забезпечити утримування та схоронність спецодягу працівни-

ків відповідно до вимог санітарно-протиепідемічного режиму аптек.

2.2.3.9. Приміщення аптечного пункту обладнується стелажами, шафами, холодильником, сейфом для збереження отруйних лікарських засобів, рукомийником; аптечного кіоску — стелажами, шафами, холодильником.

У приміщенні аптечного пункту та аптечного кіоску забороняється зберігання та вживання їжі.

2.2.3.10. Прилади, апарати, які є в аптеці, повинні мати технічні паспорти, а також підлягати своєчасному технічному обслуговуванню та перевірці.

Засоби вимірювання, що використовуються, повинні бути метрологічно атестовані, мати державне повірочне тавро і проходити повірку в установленому порядку.

2.2.3.11. Приміщення, в яких зберігаються наркотичні засоби, психотропні речовини та прекурсори, повинні бути обладнані засобами охоронно-пожежної сигналізації. Обладнання цих приміщень, умови зберігання зазначених лікарських засобів повинні відповідати вимогам законодавства про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів.

2.2.3.12. Стан приміщень аптек та їх відокремлених структурних підрозділів, технічного оснащення повинен відповідати санітарно-гігієнічним умовам, установленим для аптек.

2.2.3.13. Аптека повинна бути забезпечена чинною Державною Фармакопеєю, нормативно-технічними та нормативно-правовими документами, спеціальною довідковою літературою з питань приймання, контролю якості, зберігання, торгівлі лікарськими засобами.

(Пункт 2.2.3.13 із змінами, внесеними згідно з наказом Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

2.2.3.14. Аптека повинна мати лікарські та інші засоби для надання долікарської медичної допомоги.

2.2.3.15. На фасаді аптеки та її відокремленого структурного підрозділу повинна бути відповідна вивіска із зазначенням назви суб'єкта господарювання та власника або уповноваженого ним органу. Біля входу до цього приміщення на видному місці розміщується інформація про режим роботи, адреса чергової та найближчої аптеки (структурного підрозділу).

У залі обслуговування населення повинна бути інформація про встановлений порядок лікарського забезпечення, додаткові послуги, що надаються аптекою.

2.3. Кваліфікаційні та інші вимоги до персоналу

2.3.1. Особи, які безпосередньо займаються виробництвом, оптовою і роздрібною торгівлею лікарськими засобами, повинні мати відповідну спеціальну освіту і відповідати єдиним кваліфікаційним вимогам.

Зазначені особи повинні мати:

а) диплом державного зразка про фармацевтичну освіту;

б) сертифікат про присвоєння (підтвердження) звання провізора загального профілю (для фахівців, які закінчили вищий навчальний заклад після 1992 року).

(Абзац п'ятий пункту 2.3.1 виключено на підставі наказу Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

2.3.2. Фахівці, які пройшли спеціальну підготовку в навчальних закладах іноземних країн, допускаються до професійної діяльності після перевірки їх кваліфікації.

2.3.3. Спеціалісти, які не працюють понад три роки за зазначеною у дипломі, сертифікаті (посвідченні) спеціальністю, можуть бути допущені до діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової або роздрібної торгівлі лікарськими засобами тільки після проходження перепідготовки.

2.3.4. Аптека, аптечна база (склад) повинні бути укомплектовані штатними спеціалістами, які мають відповідну спеціальну освіту і відповідають єдиним кваліфікаційним вимогам.

(Абзац перший пункту 2.3.4 в редакції наказу Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

Посади завідувачів, заступників завідувачів аптеки, аптечної бази (складу) можуть заміщатися лише фахівцями з вищою фармацевтичною освітою (провізорами). Для аптек, аптечних баз (складів), розташованих у сільській місцевості, посади завідувачів, заступників завідувачів можуть займати фахівці із середньою фармацевтичною освітою.

(Абзац другий пункту 2.3.4 із змінами, внесеними згідно з наказом Держпідприємництва № 106/345 від 30.08.2001)

Не допускається займання посади завідувача аптеки, аптечної бази (складу) за сумісництвом.

2.3.5. Працівники аптек, аптечних баз (складів), підприємств-виробників лікарських засобів при прийманні на роботу проходять медичне обстеження, а надалі — періодичний медичний огляд згідно з діючими вимогами.

2.3.6. У суб'єкта господарювання повинні бути затверджені посадові інструкції для спеціалістів, діяльність яких безпосередньо пов'язана з виробництвом лікарських засобів, оптовою, роз-

дрібною торгівлею лікарськими засобами, у яких викладені основні функції, професійні знання, компетенція та інші вимоги до працівників.

Додаток 1

Державний департамент з контролю за якістю, безпекою
та виробництвом лікарських засобів
і виробів медичного призначення

Заява
про видачу ліцензії

Заявник _____
(найменування, місцезнаходження юридичної особи)
_____
(прізвище, ім'я, по батькові керівника юридичної особи)
_____
(прізвище, ім'я, по батькові громадянина-підприємця)
_____,
(серія, номер паспорта, ким і коли виданий, місце проживання)
номер телефону _____,
організаційно-правова форма _____,
ідентифікаційний код юридичної особи _____,
ідентифікаційний номер фізичної особи платника податків та інших обов'язкових платежів _____,
розрахунковий рахунок № _____ у _____,
валютний рахунок № _____ у _____.

Прошу видати ліцензію на провадження такого виду діяльності (потрібне підкреслити): виробництво лікарських засобів; оптова торгівля лікарськими засобами; роздрібна торгівля лікарськими засобами.

Місце провадження діяльності:

Аптечний склад _____
(адреса місця провадження діяльності)

Аптека _____
(адреса місця провадження діяльності)

Аптечний пункт _____
(адреса місця провадження діяльності)

Аптечний кіоск _____
(адреса місця провадження діяльності)

З порядком отримання ліцензії ознайомлений. Ліцензійним умовам провадження господарської діяльності відповідаю і зобов'язуюсь їх виконувати.

Підпис заявника _____ Розшифрування підпису

«____»_____200__ р.

М. П.

Дата і номер реєстрації заяви «_____» _____ 200_ р. № _____

_____	_____	_____
(посада особи, яка прийняла заяву)	(підпис)	(прізвище)

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва вибухових речовин і матеріалів (за переліком, який визначається Кабінетом Міністрів України)

Затверджено
наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства праці та соціальної політики України від 22 січня 2001 року № 13/18

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 2 лютого 2001 року за № 101/5292

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», Гірничого закону України та Закону України «Про охорону праці».

1.2. Дія Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарювання, які виготовляють вибухові речовини і матеріали (далі — ВМ), що використовуються в суспільному виробництві.

1.3. Якщо суб'єкт господарювання здійснює виробництво ВМ не в повному обсязі, а частково або з окремих робіт, операцій,

послуг, то Ліцензійні умови поширюються на суб'єкта господарювання в частині, що встановлює вимоги до провадження господарської діяльності, зазначеної в ліцензії.

2. Вимоги для провадження господарської діяльності з виробництва вибухових речовин і матеріалів

2.1. При здійсненні господарської діяльності згідно з отриманою ліцензією суб'єкт господарювання повинен дотримуватись вимог чинного законодавства України.

2.2. Господарська діяльність, пов'язана з виробництвом ВМ, здійснюється відповідно до вимог:

Закону України «Про охорону праці»;

Єдиних правил безпеки при підривних роботах, затверджених Держгіртехнаглядом України, ДНАОП 0.00-1.17-92;

Правил будови і безпечної експлуатації стаціонарних пунктів виготовлення гранульованих і водовмісних вибухових речовин та пунктів підготовки вибухових речовин заводського виробництва на підприємствах, які виконують підривні роботи, затверджених Держгіртехнаглядом СРСР, НАОП 1.2.90-1.08-88.

2.3. Виробництво ВМ, що здійснюється на спеціалізованих державних та казенних підприємствах, додатково регламентується нормативними актами, перелік яких додається (додаток ДСК).

2.4. Виробництво ВМ на місцевих пунктах виготовлення здійснюється за умов:

розташування пункту з виготовлення вибухових матеріалів (далі — ПВВМ) на окремій ізольованій площадці або в межах складу ВМ на безпечній відстані, яка визначається відповідно до вимог ДНАОП 0.00-1.17-92;

територія, де розташований ПВВМ, повинна бути огороджена та охоронятись відповідно з ДНАОП 0.00-1.17-92;

наявності спеціальної площадки для випробувань і знищення вибухових матеріалів, обладнаної та розміщеної відповідно до вимог ДНАОП 0.00-1.17-92;

обладнання ПВВМ повинно відповідати конструкторській документації, яка узгоджена в установленому порядку;

обладнання ПВВМ повинно містити засоби контрольно-вимі-

рювальної апаратури, системи заземлення та захисту від статичної електрики;

ПВВМ повинні бути обладнані пристроями реєстрування маси вибухових речовин та їх компонентів, які завантажуються у пункт виготовлення або в транспортно-зарядні засоби;

конструкція обладнання повинна забезпечувати рівні його шкідливого впливу в межах діючих стандартів і санітарних норм;

ПВВМ повинен бути обладнаний протипожежною системою відповідно до групи пожежо-вибухонебезпечних речовин, які присутні в технологічному процесі.

3. Особливі вимоги провадження господарської діяльності з виробництва вибухових речовин і матеріалів

Суб'єкт господарювання здійснює виробництво ВМ на пунктах місцевого виготовлення за умов наявності:

проектної документації на ПВВМ;

регламенту технологічного процесу;

паспортів (формулярів) обладнання, пристроїв управління і контролю виробничого процесу;

стандартів і технічних умов на сировину, матеріали та готову продукцію;

креслення нестандартизованого обладнання, оснащення і пристроїв;

виробничих журналів;

інструкцій з охорони праці;

місць зберігання ВМ або документів, що засвідчують їх оренду;

спеціального автотранспорту для перевезення ВМ;

посадових осіб, які мають відповідну вищу або середньо-технічну освіту;

спеціально підготовленого персоналу, допущеного до процесу виготовлення ВМ відповідними наказами;

положення про керівництво роботами, пов'язаними з обігом ВМ;

експертного висновку щодо додержання вимог безпеки;

акта приймальної комісії щодо готовності ПВВМ.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт

Затверджено
наказом Державного комітету України
з питань регуляторної політики та підприємництва
та Міністерства екології та природних ресурсів України
від 12 лютого 2001 року № 24/43

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
27 лютого 2001 року за № 178/5369

1. Загальні положення

1.1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт (далі — Ліцензійні умови) розроблені на підставі законів України «Про топографо-геодезичну та картографічну діяльність», «Про державну таємницю», «Про метрологію та метрологічну діяльність» та у відповідності до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», постанови Кабінету Міністрів України від 14.11.2000 № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування».

1.2. Ліцензійні умови встановлюють кваліфікаційні, організаційні, технологічні та інші вимоги для провадження господарської діяльності з виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт.

1.3. Ліцензування господарської діяльності з виконання топографо-геодезичних і картографічних робіт здійснюється Міністерством екології та природних ресурсів України.

1.4. Ліцензії, залежно від фахової підготовки персоналу, технічного забезпечення та забезпечення режиму виконання робіт, надаються для здійснення окремих видів топографо-геодезичних і картографічних робіт суб'єктам господарської діяльності у відповідності до видів робіт, указаних у Переліку видів топографо-геодезичних і картографічних робіт та кваліфікації виконавців (далі — Перелік, додається).

1.5. Приймання документів, що подаються для одержання ліцензій та ліцензування проводиться Управлінням державного геодезичного нагляду, експертизи та ліцензування Департамен-

ту геодезії, картографії та кадастру Міністерства екології та природних ресурсів України

1.6. При здійсненні господарської діяльності з виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт суб'єкт господарювання повинен дотримуватись норм Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», діючих санітарно-епідеміологічних, протипожежних норм, а також застосовувати методи і способи робіт, які є безпечними для життя і здоров'я людей.

Дія Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарської діяльності з виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності.

2. Вимоги до провадження господарської діяльності з виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт

2.1. Господарська діяльність з виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт потребує додержання кваліфікаційних, організаційних та технологічних вимог, які встановлені чинними нормативно-правовими актами та нормативно-технічними документами галузі, додержання яких є обов'язковими для всіх суб'єктів господарювання.

2.2. Кваліфікаційні вимоги

2.2.1. Суб'єкт господарювання здійснює топографо-геодезичні, картографічні роботи за умови:

наявності в складі юридичної особи (постійна робота) фахівців з однієї з зазначених спеціальностей: астрономо-геодезист, фотограмметрист, інженер-геодезист, прикладна геодезія, топограф, картограф, маркшейдер, землевпорядник, геоінформаційні системи, кадастр, які закінчили вищі навчальні заклади геодезичного профілю (інші спеціалісти можуть мати споріднений фах — будівельник, землевпорядник, гідромеліорація) залежно від виду робіт (додаток);

призначення цього фахівця в організації відповідальним за якість виконання робіт, що ліцензуються;

наявності у фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності фаху астрономо-геодезист, фотограмметрист, інженер-геодезист, прикладна геодезія, топограф, картограф або маркшейдер, а також землевпорядник, геоінформаційні систе-

ми або кадастр — після закінчення навчального закладу геодезичного профілю залежно від виду робіт (додаток).

2.2.2. Фах у всіх працівників організацій, які здійснюють господарську діяльність з виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт повинен бути підтверджений копіями диплома державного зразка про закінчення відповідного навчального закладу, завіреними підписом керівника та печаткою організації.

Для виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт загальнодержавного призначення юридичні особи повинні мати спеціалістів указаних вище спеціальностей, а також повний перелік необхідних для роботи геодезичних приладів та обладнання.

2.3. Організаційні вимоги

2.3.1. Суб'єкт господарювання, що здійснює господарську діяльність з виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт повинен:

виконувати топографо-геодезичні і картографічні роботи відповідно до чинних та затверджених у встановленому порядку нормативно-технічних документів щодо додержання технології виконання робіт, ведення польової та камеральної документації, оформлення технічних проектів, звітів, пояснювальних записок, повноти, точності і відповідності відображення місцевості на топографічних планах та картах умовним знакам, здійснення контролю робіт, що визначено статтями 10 та 16 Закону України «Про топографо-геодезичну та картографічну діяльність»;

мати дозвіл Служби безпеки України, згідно з вимогами статті 20 Закону України «Про державну таємницю», у разі виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт загальнодержавного та спеціального призначення, за результатами яких можуть бути отримані відомості, що становлять державну таємницю України, та спеціально обладнані приміщення і захищені засоби математичної обробки;

виконувати роботи в установлених системах координат;

отримувати у відповідних органах (Укркартгеофонд, органи місцевої виконавчої влади) вихідні топографо-геодезичні та картографічні дані, що необхідні для виконання робіт на конкретних об'єктах, відповідно до статті 10 Закону України «Про топографо-геодезичну та картографічну діяльність» та постанови Кабінету Міністрів від 25.03.97 № 269 «Про затвердження Положення про порядок розпорядження картографічною інформацією»;

здійснювати картографічну діяльність у відповідності до Положення про авторське право в картографії, що затверджено спільним наказом Головного управління геодезії, картографії та кадастру при Кабінеті Міністрів України та Державного агентства України з авторських та суміжних прав при Кабінеті Міністрів України від 26.08.97 № 85/41 та зареєстровано Міністерством юстиції України 24.09.97 за № 422/2226;

подавати для контролю в Управління державного геодезичного нагляду, експертизи та ліцензування Департаменту геодезії, картографії та кадастру створену картографічну продукцію у відповідності до статті 24 Закону України «Про топографо-геодезичну та картографічну діяльність»;

передавати до Державного картографо-геодезичного фонду України копії матеріалів робіт відповідно до Порядку надходження, зберігання, використання та обліку матеріалів Державного картографо-геодезичного фонду України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22.07.99 № 1344;

брати участь у загальнодержавному топографічному моніторингу;

забезпечувати регулярність метрологічних перевірок геодезичних приладів в органах Держстандарту відповідно до Закону України «Про метрологію та метрологічну діяльність» та виконання обов'язкових технологічних перевірок засобів вимірювання з відображенням їх у польових журналах згідно з інструкціями за видами робіт;

повідомляти один раз на рік, до 15 січня наступного року, про обсяги виконаних астрономо-геодезичних, нівелірних, гравіметричних, картографічних, аерознімальних та інших робіт;

надавати до Департаменту геодезії, картографії та кадастру Міністерства екології та природних ресурсів України відомості про технічний стан пунктів державної геодезичної і нівелірної мереж України, а також пунктів мереж згущення, що використовуються для створення знімальних геодезичних мереж як вихідні відповідно до статті 22 Закону України «Про топографо-геодезичну та картографічну діяльність»;

забезпечувати контроль усіх технологічних процесів з боку виконавців та керівників робіт відповідно до положень технологічних інструкцій, з оформленням відповідного акта.

2.4. Технологічні вимоги

2.4.1. Технологічні вимоги включають вимоги до технічних показників обладнання та приладів, а також наявність нормативно-технічних документів.

2.4.2. Для провадження господарської діяльності з топографо-геодезичних, картографічних робіт мають використовуватися прилади та обладнання, необхідні за номенклатурою (теодоліти, нівеліри та ін.) та точністю (високоточні, точні та технічної точності), що пройшли метрологічну перевірку, підтверджену свідоцтвом органу Держстандарту, а також засоби математичної обробки результатів вимірювання, створення та розмноження оригіналів картографічних матеріалів та ліцензоване програмне забезпечення, у тому числі:

геодезичні супутникові (GPS) — приймачі, високоточні і точні електронні тахеометри, теодоліти та нівеліри, гравіметри, комп'ютери та відповідне програмне забезпечення для виконання робіт, передбачених кодами Єдиного ліцензійного реєстру (ЄЛР) 43.01—43.03, зазначеними в Переліку;

— аерофотоапарати, прилади обробки аерофільмів та друку фотографій, сканери високої роздільної здатності, аналітичні та цифрові фотограмметричні прилади, точні та технічної точності тахеометри (електронні), теодоліти та нівеліри, кіпрегелі, комп'ютери та відповідне програмне забезпечення для виконання робіт, передбачених кодами ЄЛР 43.04, 43.05, указаними в Переліку;

— сканери високої роздільної здатності, обладнання для підготовки карт до видання, комп'ютери та спеціалізоване програмне забезпечення (Геоінформаційни системи, Система управління банком даних тощо) для виконання робіт, передбачених кодами ЄЛР 43.06, 43.07, указаними в Переліку.

2.4.3. Для здійснення зазначеного у ліцензії виду діяльності необхідно мати повний перелік нормативно-технічних документів щодо виконання топографо-геодезичних та картографічних робіт, включаючи основні положення, інструкції та керівні технічні матеріали, що підтверджується наданням відповідної довідки.

Додаток

Перелік
видів топографо-геодезичних, картографічних робіт
та кваліфікації виконавців

Даний перелік розроблено відповідно до Закону України «Про топографічну та картографічну діяльність».

Коди ЄЛР	Перелік видів робіт	Кваліфікація виконавців
1	2	3
Топографо-геодезичні роботи		
Геодезичні роботи		
43.01	Створення державної геодезичної мережі	Астрономо-геодезист, інженер-геодезист, прикладна геодезія
43.01.01	Уточнення параметрів земного еліпсоїда і гравітаційного поля Землі, зв'язок координатних, гравіметричних і висотних систем	
43.01.02	Створення і розвиток державних геодезичних (планових) мереж 1, 2 і 3 класів	
43.01.03	Створення і розвиток державної нівелірної мережі I, II, III і IV класів	
43.01.04	Створення і розвиток державної гравіметричної мережі	
43.01.05	Врівноваження, складання, підготовка до видання і видання каталогів пунктів державної геодезичної мережі всіх класів	
43.01.06	Обстеження і відновлення пунктів державної геодезичної мережі	
43.02	Створення мереж згущення	Астрономо-геодезист, інженер-геодезист, прикладна геодезія, маркшейдер, фотограмметрист, кадастр, землевпорядник
43.02.01	Побудова і розвиток геодезичних мереж згущення 4 класу, 1 і 2 розрядів, нівелювання III, IV класів	
43.02.02	Побудова і розвиток знімальних мереж	
43.02.03	Урівноваження, складання, підготовка до видання і видання каталогів геодезичних мереж згущення	
43.02.04	Обстеження і відновлення пунктів геодезичних мереж згущення	

43.03	Створення спеціальних геодезичних мереж, інженерно-геодезичні вишукування	Астрономо-геодезист, інженер-геодезист, прикладна геодезія, фотограмметрист, маркшейдер, топограф, кадастр, землевпорядник
43.03.01	Створення спеціальних геодезичних і нівелірних мереж при проектуванні та будівництві будівель та інженерно-технічних споруд	
43.03.02	Геодезичні, нівелірні і гравіметричні роботи на геодинамічних та техногенних полігонах з метою сейсмологічних спостережень і прогнозу землетрусів	
43.03.03	Геодезичні роботи з визначення та встановлення меж адміністративно-територіальних утворень (крім землевпорядних робіт)	
43.03.04	Геодезичні роботи з інвентаризації та встановлення меж земельних ділянок (крім землевпорядних робіт)	
43.03.05	Урівноваження спеціальних геодезичних і нівелірних мереж усіх класів і розрядів та складання, підготовка каталогів координат та висот геодезичних пунктів та межевих знаків (кутів повороту меж)	
Топографічні роботи, що виконуються за результатами дистанційних та наземних методів збирання інформації		
43.04	Аерофототопографічні роботи	Астрономо-геодезист фотограмметрист, топограф, картограф
43.04.01	Виконання аерофотознімальних робіт, виготовлення похідних матеріалів аерофотозйомки (дублікати негативів і позитивів, контактні, проекційні і трансформовані фотознімки, репродукції накидного монтажу)	
43.04.02	Виготовлення фотосхем, фотопланів, відкоригованих фотокарт, відеозображень, синтезованих багатозональних відеозображень, розквантованих за щільністю відбитків і їх фрагментів, дублікатів растрових зображень, ортофотопланів, ортофотокарт, растрових, векторних і геокодованих зображень і т. ін.	

43.04.03	Створення похідних матеріалів аерофотознімальних робіт, аналогічних указаним під кодом 43.04.01 Переліку (без виконання самих аерофотознімальних робіт);	
43.04.04	Створення матеріалів за результатами космічних зйомок, аналогічних зазначеним під кодом 43.04.02 Переліку	
43.05.00	Топографічні зйомки	Топограф, картограф, прикладна геодезія, інженер-геодезист, маркшейдер, фотограмметрист, землевпорядник, кадастр
43.05.01	Топографічні зйомки масштабів 1:500—1:5 000 та їх поновлення	
43.05.02	Топографічна зйомка масштабу 1:10000 та її поновлення	
43.05.03	Топографічні зйомки шельфу та внутрішніх водоймищ	
43.05.04	Кадастрові зйомки, топографічні роботи для забезпечення основи різних кадастрів	
Картографічні роботи		
43.06	Роботи зі створення (укладання, поновлення, підготовка до видання) карт (планів) у графічному, цифровому та електронному видах	Картограф, топограф, фотограмметрист, прикладна геодезія, інженерна-геодезія, астрономо-геодезія
43.06.01	Топографічних карт та планів міст інших населених пунктів	
43.06.02	Топографічних карт шельфу та внутрішніх водоймищ	
43.06.03	Кадастрових карт і планів (крім земельно-кадастрової документації)	
43.06.04	Навігаційних морських карт та карт внутрішніх водних шляхів	
43.06.05	Тематичних і спеціальних (геологічних, кліматичних, економічних, охорони природи тощо) карт, планів і атласів	

43.06.06	Довідкових загальногеографічних, політичних, політико-адміністративних, адміністративних карт і атласів, атласів автомобільних і залізничних доріг	
43.06.07	Навчальних карт, атласів, інших картографічних посібників (включаючи фотосхеми, фотоплани, фотокарти, екранні або демонстраційні карти тощо) для загальноосвітніх закладів	
43.06.08	Туристичних карт (оглядових, маршрутів відпочинку і ін.), карт та атласів для мисливців і рибалок	
43.06.09	Планів міст і інших населених пунктів і їх частин, у тому числі з різним тематичним змістом: туристичних, торгових, архітектурних тощо; інформаційних видань на картографічній основі; картографічних схем адміністративних і муніципальних утворень міст і інших населених пунктів	
43.06.10	Рельєфних карт і глобусів, інших видань на картографічній основі або з її використанням, указаних під кодом 43.04	
43.07	Роботи з створення та ведення	Геоінформаційні системи, інженер-геодезист, прикладна геодезія, топограф, маркшейдер
43.07.01	Створення, впровадження і ведення географічних інформаційних (геоінформаційних) систем	
43.07.02	Формування і ведення банків, баз цифрових та електронних даних, зазначених під кодами 43.06.01—43.06.09	
43.07.03	Формування і ведення банків, баз топографо-геодезичної і картографічної інформації для створення кадастрів	
43.07.04	Формування і ведення державних картографо-геодезичних фондів	
43.07.05	Формування і ведення регіональних картографо-геодезичних фондів	

43.07.06	Створення і ведення відомчих інформаційних фондів, які включають топографо-геодезичні і картографічні матеріали і дані	
43.08	Науково-дослідні роботи	Наукові працівники з будь-якою геодезичною спеціальністю
43.08.01	Здійснення науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт в галузі геодезії, картографії, дистанційного зондування Землі, метрологічного та нормативно-технічного забезпечення топографо-геодезичних і картографічних робіт	

Ліцензійні умови провадження діяльності із здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами

Затверджено
наказом Державного комітету України
з питань регуляторної політики та підприємництва,
Міністерства екології та природних ресурсів України
від 12 лютого 2001 року № 27/44

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
1 березня 2001 року за № 187/5378

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» і постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліку органів ліцензування» від 14.11.2000 № 1698.

1.2. Терміни, що використовуються в цих Ліцензійних умовах, мають таке значення:

небезпечні відходи — відходи, які зазначені в абзаці другому пункту 2 Положення про контроль за транскордонними перевезеннями небезпечних відходів та їх утилізацією/видаленням, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13.07.2000 № 1120;

операції поводження з небезпечними відходами — збирання,

перевезення, зберігання, оброблення, утилізація, видалення, знешкодження і захоронення небезпечних відходів.

1.3. Ці Ліцензійні умови встановлюють кваліфікаційні, організаційні, технологічні та інші вимоги для провадження діяльності із здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами.

1.4. Ці Ліцензійні умови поширюються на всіх суб'єктів господарської діяльності незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, що здійснюють операції у сфері поводження з небезпечними відходами на території України.

1.5. Для одержання ліцензії на провадження діяльності із здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами суб'єкт господарської діяльності подає до Мінекоресурсів України заяву встановленого зразка (додаток 1). Зазначена заява подається особисто або через уповноважену особу.

(Пункт 1 доповнено підпунктом 1.5 згідно з наказом Держпідприємництва № 89/220 від 20.06.2001)

1.6. Заява про видачу ліцензії та документи, що додаються до неї, приймаються за описом (додаток 2*), копія якого видається заявнику з відміткою про дату прийняття документів Мінекоресурсів України та підписом відповідальної особи.

(Пункт 1 доповнено підпунктом 1.6 згідно з наказом Держпідприємництва № 89/220 від 20.06.2001)

1.7. У разі створення у ліцензіата нової філії, іншого нового відокремленого підрозділу, які провадитимуть вид господарської діяльності згідно з отриманою ліцензією, ліцензіат повинен подати до органу ліцензування заяву встановленого зразка про видачу копії ліцензії (додаток 3), а також документи відповідно до статті 10 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

(Пункт 1 доповнено підпунктом 1.7 згідно з наказом Держпідприємництва № 89/220 від 20.06.2001)

1.8. У разі виникнення підстав для переоформлення ліцензії відповідно до статті 16 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» ліцензіат зобов'язаний протягом десяти робочих днів подати до Мінекоресурсів України заяву про переоформлення ліцензії (додаток 4) разом з ліцензією, що підлягає переоформленню, та відповідними документами або їх нотаріально засвідченими копіями, які підтверджують зазначені підстави.

(Пункт 1 доповнено підпунктом 1.8 згідно з наказом Держпідприємництва № 89/220 від 20.06.2001)

---

* Додатки 2—5 не наводяться. — *Ред.*

1.9. У разі втрати або пошкодження ліцензії ліцензіат зобов'язаний звернутися до Мінекоресурсів України із заявою про видачу дубліката ліцензії (додаток 5). До заяви в разі втрати ліцензії додається документ, що засвідчує внесення плати за видачу дубліката ліцензії, а в разі пошкодження — непридатна для користування ліцензія і документ, що засвідчує внесення плати за видачу дубліката ліцензії.

(Пункт 1 доповнено підпунктом 1.9 згідно з наказом Держпідприємництва № 89/220 від 20.06.2001)

2. Організаційні вимоги

Суб'єкти господарської діяльності при здійсненні операцій у сфері поводження з небезпечними відходами зобов'язані дотримуватися вимог чинного законодавства та інших нормативно-правових актів (додаток 6), що регулюють цю діяльність.

(Пункт 2 із змінами, внесеними згідно з наказом Держпідприємництва № 89/220 від 20.06.2001)

3. Кваліфікаційні вимоги

3.1. При здійсненні операцій у сфері поводження з небезпечними відходами згідно з отриманою ліцензією суб'єкти господарської діяльності зобов'язані забезпечити призначення на керівні посади осіб зі спеціальною освітою з питань поводження з небезпечними відходами або осіб, які мають вищу чи середню технічну освіту.

3.2. Суб'єкти господарської діяльності зобов'язані забезпечити допуск до поводження з небезпечними відходами тільки осіб, які мають професійну підготовку щодо поводження з небезпечними речовинами, що підтверджено посвідченням відповідно до Типового положення про навчання з питань охорони праці, затвердженого наказом Комітету по нагляду за охороною праці України від 17.02.99 № 27, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 21.04.99 за № 248/3541, та не мають медичних протипоказань.

4. Технологічні вимоги

4.1. Суб'єкти господарської діяльності зобов'язані мати узгоджену та затверджену в установленому порядку нормативно-технічну документацію (технологічний регламент, технічні умови, державний стандарт, локальні спеціальні правила, інструкції), за якою здійснюються певні операції у сфері поводження з небезпечними відходами.

4.2. Суб'єкти господарської діяльності для здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами повинні мати таку матеріально-технічну базу:

при здійсненні збирання небезпечних відходів — спеціально обладнані транспортні засоби, призначені для перевезення відходів відповідного класу небезпеки (при потребі); спеціально відведені і відповідно обладнані місця чи об'єкти (майданчики, складські приміщення, споруди тощо) для тимчасового зберігання небезпечних відходів; герметичну тару (сталеві бочки, контейнери тощо) для тимчасового зберігання відходів I класу небезпеки; спеціальну тару (поліетиленові мішки, пакети, діжки тощо) для тимчасового зберігання відходів II і III класів небезпеки; вантажно-розвантажувальні механізми відповідно до класу небезпеки відходів та їх агрегатного стану;

при здійсненні перевезення небезпечних відходів — спеціально обладнані транспортні засоби, призначені для перевезення відходів відповідного класу небезпеки, з відповідним маркуванням, що визначає характер їх використання;

при здійсненні зберігання небезпечних відходів — спеціально відведені і відповідно обладнані місця чи об'єкти (майданчики, складські приміщення, споруди тощо) для тимчасового розміщення небезпечних відходів; герметичну тару (сталеві бочки, контейнери тощо) для тимчасового зберігання відходів I класу небезпеки; спеціальну тару (поліетиленові мішки, пакети, діжки тощо) для тимчасового зберігання відходів II і III класів небезпеки; вантажно-розвантажувальні механізми відповідно до класу небезпеки відходів та їх агрегатного стану;

при здійсненні оброблення небезпечних відходів — спеціально відведені і відповідно обладнані місця чи об'єкти (майданчики, складські приміщення, споруди тощо) для тимчасового зберігання небезпечних відходів; герметичну тару (сталеві бочки, контейнери тощо) для тимчасового зберігання відходів I класу небезпеки; спеціальну тару (поліетиленові мішки, пакети, діжки тощо) для тимчасового зберігання відходів II і III класів небезпеки; вантажно-розвантажувальні механізми відповідно до класу небезпеки відходів та їх агрегатного стану; технічне обладнання відповідно до технологічного регламенту здійснення певного процесу оброблення;

при здійсненні утилізації небезпечних відходів — спеціально відведені і відповідно обладнані місця чи об'єкти (майданчики, складські приміщення, споруди тощо) для тимчасового зберігання небезпечних відходів; герметичну тару (сталеві бочки,

контейнери тощо) для тимчасового зберігання відходів I класу небезпеки; спеціальну тару (поліетиленові мішки, пакети, діжки тощо) для тимчасового зберігання відходів II і III класів небезпеки; вантажно-розвантажувальні механізми відповідно до класу небезпеки відходів та їх агрегатного стану; технічне обладнання відповідно до технологічного регламенту здійснення певного процесу утилізації;

при здійсненні видалення небезпечних відходів — спеціально відведені і відповідно обладнані місця чи об'єкти (майданчики, складські приміщення, споруди тощо) і спеціальну тару для тимчасового або постійного зберігання небезпечних відходів; технічне обладнання відповідно до технологічного регламенту при здійсненні певної операції з видалення відходів, зазначеної у переліку операцій з видалення відходів, наведеному в додатку 2 до Порядку ведення реєстру місць видалення відходів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03.08.98 № 1216;

при здійсненні знешкодження небезпечних відходів — спеціально відведені і відповідно обладнані місця чи об'єкти (майданчики, складські приміщення, споруди тощо) для тимчасового зберігання небезпечних відходів; герметичну тару (сталеві бочки, контейнери тощо) для тимчасового зберігання відходів I класу небезпеки; спеціальну тару (поліетиленові мішки, пакети, діжки тощо) для тимчасового зберігання відходів II і III класів небезпеки; вантажно-розвантажувальні механізми відповідно до класу небезпеки відходів та їх агрегатного стану; технічне обладнання відповідно до технологічного регламенту здійснення певного виду (механічне, фізико-хімічне, біологічне оброблення) знешкодження;

при здійсненні захоронення небезпечних відходів — спеціальна інженерна споруда (полігон) для захоронення небезпечних відходів, збудована відповідно до вимог ДСанПіН 2.2.7.029-99 «Гігієнічні вимоги щодо поводження з промисловими відходами та визначення їх класу небезпеки для здоров'я населення» від 01.07.99 № 29 і СНиП 2.01.28-85 «Полигоны по обезвреживанию и захоронению токсичных промышленных отходов. Основные положения по проектированию», М., 1985; технічне обладнання відповідно до технологічного регламенту здійснення захоронення.

5. Інші вимоги

5.1. Суб'єкти господарської діяльності зобов'язані дотримуватися державних санітарних норм, правил, гігієнічних норма-

тивів під час здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами.

5.2. Суб'єкти господарської діяльності (відправник, перевізник, одержувач небезпечних відходів) зобов'язані відповідно до Закону України «Про перевезення небезпечних вантажів» здійснити страхування відповідальності на випадок настання негативних наслідків перевезення небезпечних вантажів.

Додаток 1

Міністерство екології та природних ресурсів України

Заява
про видачу ліцензії

Заявник _____
(найменування юридичної особи або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи)

_____
(посада, прізвище, ім'я та по батькові керівника юридичної особи

_____
або серія і номер паспорта фізичної особи, ким і коли виданий)

_____
(місцезнаходження юридичної особи
або місце проживання фізичної особи)

_____

_____ _____ _____
(телефон) (факс) (адреса електронної пошти)

організаційно-правова форма _____ _____ _____ ідентифікаційний код юридичної особи або ідентифікаційний номер фізичної особи — платника податків та інших платежів _____

банківські реквізити _____
(поточний рахунок, МФО,
найменування відділення банку)

Коди: КОПФГ_____, КОАТУУ_____,
СПОДУ_____, КФВ_____

просить видати ліцензію на провадження господарської діяльності із здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами з таких робіт (непотрібне закреслити):

1. збирання небезпечних відходів (код 38.01)
2. перевезення небезпечних відходів (код 38.02)
3. зберігання небезпечних відходів (код 38.03)
4. оброблення небезпечних відходів (код 38.04)
5. утилізація небезпечних відходів (код 38.05)
6. видалення небезпечних відходів (код 38.06)
7. знешкодження небезпечних відходів (код 38.07)
8. захоронення небезпечних відходів (код 38.08)

Місце провадження діяльності _____

Нормативно-технічна документація, за якою здійснюються операції поводження з небезпечними відходами: _____

_____

(вказати технологічний регламент, технічні умови, державний стандарт, локальні спеціальні правила, інструкції тощо)

_____

_____

Відомості про відокремлені підрозділи (філії), що провадитимуть діяльність на підставі ліцензії:

№ з/п	Найменування	Місцезнаходження	Тел. факс	Код роботи

З Ліцензійними умовами провадження вказаного виду діяльності, порядком контролю за їх додержанням ознайомлений і зобов'язуюсь їх виконувати.

До заяви додаються документи, які прийняті за описом № ___

Підпис заявника _____ _____

(підпис) (прізвище, ініціали)

«___»_____ 20__ р.

М. П.

Дата і номер реєстрації заяви «____» _____ 200_ р. № _____

_____ _____ _____

(посада особи, яка прийняла заяву) (підпис) (прізвище, ініціали)

(Умови доповнено додатком 1 згідно з наказом Держпідприємництва № 89/220 від 20.06.2001)

Додаток 6

Перелік
законодавчих та нормативно-правових актів,
які регулюють поводження з небезпечними відходами

1. Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 25.06.91 № 1264-XII.

2. Закон України «Про відходи» від 05.03.98 № 187/98-ВР.

3. Закон України «Про екологічну експертизу» від 09.02.95 № 45/95-ВР.

4. Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» від 24.02.94 № 4004-XII.

5. Закон України «Про пестициди і агрохімікати» від 02.03.95 № 86/95-ВР.

6. Закон України «Про перевезення небезпечних вантажів» від 06.04.2000 № 1644-III.

7. Державні санітарні правила та норми ДСанПіН 2.2.7. 029-99 «Гігієнічні вимоги щодо поводження з промисловими відходами та визначення їх класу небезпеки для здоров'я населення» від 01.07.99 № 29.

8. Постанова Кабінету Міністрів України «Про перелік видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку» від 27.07.95 № 554.

9. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку розроблення, затвердження і перегляду лімітів на утворення та розміщення відходів» від 03.08.98 № 1218.

10. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення реєстру місць видалення відходів» від 03.08.98 № 1216.

11. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів» від 31.08.98 № 1360.

12. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку встановлення нормативів збору за забруднення навколишнього природного середовища і стягнення цього збору» від 01.03.99 № 303.

13. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення державного обліку та паспортизації відходів» від 01.11.99 № 2034.

14. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про контроль за транскордонними перевезеннями небезпечних відходів та їх утилізацією/видаленням і Жовтого та Зеленого переліків відходів» від 13.07.2000 № 1120.

15. СНиП 2.01.28-85 «Полигоны по обезвреживанию и захоронению токсичных промышленных отходов. Основные положения по проектированию», М., 1985.

16. Інструкція про зміст і складання паспорта місць видалення відходів, затверджена наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки від 14.01.99 № 12 і зареєстрована в Міністерстві юстиції України 03.02.99 за № 60/3353.

17. Інструкція щодо складання реєстрових карт об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів, затверджена наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки від 17.02.99 № 41 і зареєстрована в Міністерстві юстиції України 18.03.99 за № 169/3462.

18. Інструкція про порядок обчислення та сплати збору за забруднення навколишнього природного середовища, затверджена наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки від 19.07.99 № 162/379 і зареєстрована в Міністерстві юстиції України 09.08.99 за № 544/3837.

(Додаток 6 із змінами, внесеними згідно з наказом Держпідприємництва № 89/220 від 20.06.2001)

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності щодо проведення землевпорядних та землеоціночних робіт

Затверджено наказом Держпідприємництва, Держкомзему України від 13 лютого 2001 № 28/18

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 27 лютого 2001 року за № 174/5365

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблено на підставі законів України від 13 березня 1992 р. № 2196-XII «Про внесення змін і доповнень до Земельного кодексу України», від 1 червня 2000 р. № 1775-III «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» та постанови Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2000 р. № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування» з урахуванням вимог антимонопольного законодавства.

1.2. Органом ліцензування на провадження господарської діяльності щодо проведення землевпорядних та землеоціночних робіт є Державний комітет України по земельних ресурсах.

1.3. Ліцензійні умови встановлюють кваліфікаційні, організаційні, технологічні та інші вимоги щодо здійснення землевпорядних та землеоціночних робіт, забезпечення встановленого порядку обліку, зберігання та використання матеріалів і відомостей про виконані роботи, захисту держави, територіальних громад і споживача від неякісної продукції відповідно до чинного законодавства та нормативно-технічних документів.

1.4. Суб'єкт господарювання зобов'язаний провадити господарську діяльність щодо проведення землевпорядних та землеоціночних робіт відповідно до затверджених Ліцензійних умов.

1.5. Ліцензійні умови обов'язкові для всіх суб'єктів господарювання, які виконують землевпорядні та землеоціночні роботи на території України незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності.

2. Види землевпорядних та землеоціночних робіт, які підлягають ліцензуванню

2.1. Ліцензійні умови поширюються на такі види землевпорядних та землеоціночних робіт.

2.1.1. Землевпорядні роботи

а) розробка проектів державної і регіональної програм використання та охорони земель;

б) установлення на місцевості меж адміністративно-територіальних одиниць (область, район, місто, район у місті, селище, село) (крім топографо-геодезичних і картографічних робіт);

в) складання схем землеустрою, розроблення техніко-економічних обгрунтувань з використання та охорони земельних ресурсів адміністративно-територіальних одиниць;

г) складання проектів створення нових і впорядкування існуючих землеволодінь і землекористувань;

ґ) складання проектів внутрігосподарського землеустрою сільськогосподарських підприємств, установ і організацій, селянських (фермерських) господарств та землеволодінь громадян;

д) розробка проектів культуртехнічних робіт, землювання, рекультивації, протиерозійних гідротехнічних споруд, створення захисних лісових насаджень та інших проектів і програм, реалізація яких забезпечує охорону і раціональне використання земель;

е) розробка нормативно-технічної документації з питань зем-

левпорядних, грунтових, геоботанічних та інших обстежень і розвідувань земельних угідь з метою отримання земельно-кадастрової інформації;

є) розробка технічної документації зі складання державних актів на право приватної власності на землю, на право власності на землю і право постійного користування землею, договорів на право тимчасового користування землею (в тому числі на умовах оренди) та договорів оренди землі (крім топографо-геодезичних і картографічних робіт);

ж) оформлення документів, що посвідчують право приватної власності на землю, право власності на землю або право постійного користування землею;

з) складання проектів відведення земельних ділянок у власність або користування (у тому числі на умовах оренди), перенесення в натуру (на місцевість) меж вилучених (викуплених) і відведених земельних ділянок (крім топографо-геодезичних і картографічних робіт);

и) ведення державного земельного кадастру, складання земельно-кадастрової документації;

і) складання планів земельно-господарського устрою поселень;

ї) оновлення земельно-кадастрових планів зйомок минулих років (крім топографо-геодезичних і картографічних робіт);

й) проведення (оновлення матеріалів) грунтових обстежень земель з одночасним визначенням балів бонітету агровиробничих груп грунтів;

к) складання технічної документації з якісної характеристики земель у межах та за межами населених пунктів;

л) інвентаризація земель усіх категорій.

2.1.2. Землеоціночні роботи

2.1.2.1. Грошова оцінка земель:

а) сільськогосподарського призначення;

б) населених пунктів;

в) несільськогосподарського призначення за межами населених пунктів.

2.1.2.2. Експертна грошова оцінка земель.

2.1.2.3. Бонітування грунтів.

2.1.2.4. Економічна оцінка земель.

3. Вимоги до проведення землевпорядних та землеоціночних робіт

3.1. Господарська діяльність щодо виконання землевпорядних та землеоціночних робіт потребує додержання кваліфіка-

ційних вимог, які встановлені чинними нормативно-правовими актами та нормативно-технічними документами галузі (додаток 1).

3.2. Суб'єкт господарювання здійснює провадження господарської діяльності щодо виконання землевпорядних та землеоціночних робіт за таких умов:

наявності в штаті юридичної особи (постійна робота) спеціалістів з однієї із зазначених спеціальностей: землевпорядкування, землевпорядкування та кадастр, які закінчили вищі навчальні заклади землевпорядного профілю зі стажем роботи за спеціальністю не менше трьох років;

призначення цього фахівця в організації відповідальним за якість робіт, що ліцензуються;

при виконанні експертної грошової оцінки земель мати в штаті не менше двох спеціалістів, які мають сертифікат установленого зразка на право виконання зазначених робіт, затверджений наказом Держкомзему України від 08.07.99 № 72 «Про затвердження Порядку проведення експертної грошової оцінки земельних ділянок несільськогосподарського призначення», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 27.09.99 за № 651/3944;

наявності у фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності диплома про закінчення вищого навчального закладу землевпорядного профілю за спеціальностями: землевпорядкування, землевпорядкування та кадастр та стажу роботи за вказаною спеціальністю не менше трьох років.

3.3. Фах усіх спеціалістів, які виконують землевпорядні та землеоціночні роботи, повинен бути підтверджений копією диплома про закінчення відповідного навчального закладу, засвідченою підписом керівника та печаткою організації.

3.4. Суб'єкти господарювання, які виконують землевпорядні та землеоціночні роботи, повинні здавати проектну та технічну документацію, отриману в результаті виконання вказаних робіт, органам Держкомзему України, на які покладено функції контролю за їх виконанням та прийманням згідно з Положенням про Державний комітет України по земельних ресурсах, затвердженим Указом Президента України від 14.08.2000 № 970, Типовим положенням про місцеві державні органи земельних ресурсів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 07.08.96 № 930 «Про затвердження типових положень про місцеві державні органи земельних ресурсів», або Центру державного земельного кадастру при Держкомземі України та його структурним підрозділам на місцях у разі залучення їх Держком-

земом України або його місцевими державними органами до виконання вказаних функцій.

3.5. У разі виконання топографо-геодезичних і картографічних робіт — мати ліцензію Мінекоресурсів України на виконання топографо-геодезичних і картографічних робіт.

3.6. Суб'єкт господарювання, що здійснює провадження господарської діяльності щодо виконання землевпорядних та землеоціночних робіт, зобов'язаний представляти результати вказаних робіт в електронному вигляді на магнітних носіях згідно з вимогами, затвердженими Держкомземом України на виконання постанов Кабінету Міністрів України від 02.12.97 № 1355 «Про Програму створення автоматизованої системи ведення державного земельного кадастру» та від 12.01.93 № 15 «Про порядок ведення державного земельного кадастру».

3.7. Видача ліцензій на провадження господарської діяльності з проведення землевпорядних та землеоціночних робіт здійснюється на види робіт, указаних у заяві на отримання ліцензії (додаток 2), відповідно до п. 2.1 Ліцензійних умов. На бажання суб'єкта господарської діяльності виконувати інші види робіт, зазначені у вказаному пункті, після отримання ліцензії, ліцензія на їх провадження видається у порядку і в строки, установлені для видачі ліцензії.

Додаток 1

Перелік
нормативно-правових актів
та нормативно-технічних документів
щодо виконання землевпорядних
та землеоціночних робіт

Конституція України (ст. 13, 14) від 28.06.96.

Кодекси України

1. Земельний кодекс України від 13.03.92 № 2196-XII.
2. Лісовий кодекс України від 21.01.94 № 3852-XII.
3. Водний кодекс України від 06.06.95 № 213/95-ВР.
4. Кодекс України про надра від 27.07.94 № 132/94-ВР.
5. Цивільний кодекс Української РСР від 18.07.63 № 1540-VI.

Закони України

1. Закон України «Про плату за землю» від 19.09.96 № 378/96-ВР.
2. Закон України «Про оренду землі» від 06.10.98 № 161-XIV.

3. Декрет Кабінету Міністрів України «Про приватизацію земельних ділянок» від 26.12.92 № 15-92.

Постанови Верховної Ради України

1. «Про земельну реформу» від 18.12.90 № 563-XII.
2. «Про прискорення земельної реформи та приватизацію землі» від 13.03.92 № 2200-XII.
3. «Про форми державних актів на право власності на землю і право постійного користування землею» від 13.03.92 № 2201-XII.

Укази Президента України

1. «Про невідкладні заходи щодо прискорення земельної реформи у сфері сільськогосподарського виробництва» від 10.11.94 № 666/94.
2. «Про порядок паювання земель, переданих у колективну власність сільськогосподарським підприємствам і організаціям» від 08.08.95 № 720/95.
3. «Про приватизацію та оренду земельних ділянок несільськогосподарського призначення для здійснення підприємницької діяльності» від 12.07.95 № 608/95.
4. «Про продаж земельних ділянок несільськогосподарського призначення» від 19.01.99 № 32/99.

Постанови Кабінету Міністрів України

1. «Про Методику грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів» від 23.03.95 № 213.
2. «Про Методику грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель населених пунктів)» від 30.05.97 № 525.
3. «Про розміри та Порядок визначення втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, які підлягають відшкодуванню» від 17.11.97 № 1279.
4. «Про затвердження Порядку та розмірів плати, що справляється за видачу державного акта на право власності на землю» від 01.06.99 № 934.
5. «Про експертну грошову оцінку земельних ділянок несільськогосподарського призначення» від 16.06.99 № 1050.
6. «Про проведення індексації грошової оцінки земель» від 12.05.2000 № 783.

Нормативні акти
Державного комітету України по земельних ресурсах

1. Наказ Мінбудархітектури, Держкомзему «Про затверджен-

ня Порядку складання плану земельно-господарського устрою населеного пункту» від 24.09.93 № 158/61, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 11.11.93 за № 152.

2. Наказ Держкомзему, Держкоммістобудування, Держжитлокомунгоспу, ФДМУ «Про затвердження Положення про порядок встановлення та закріплення меж прибудинкових територій існуючого житлового фонду та надання у спільне користування або спільну сумісну власність земельних ділянок для спорудження житлових будинків» від 05.04.96 № 31/30/53/396, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 26.04.96 за № 203/1228.

3. Наказ «Про затвердження Положення про здійснення державної землевпорядної експертизи» від 11.03.97 № 39, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 12.05.97 за № 171/1975.

4. Наказ «Про затвердження Положення про земельно-кадастрову інвентаризацію земель населених пунктів» від 26.08.97 № 85, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 31.10.97 за № 522/2326.

5. Наказ Держбуду, Держводгоспу, Мінагропрому, Держлісгоспу, УААН «Про Порядок грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель населених пунктів)» від 29.08.97 № 86/19/148/86/76/88, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 14.10.97 за № 477/2281.

6. Наказ «Про затвердження Положення про технічний паспорт земельної ділянки несільськогосподарського призначення, яка підлягає продажу» від 16.03.99 № 25, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 15.04.99 за № 237/3530.

7. Наказ Держкомзему, Держбуду, МінАПК, УААН «Про внесення змін до Порядку грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів» (із змінами та доповненнями, внесеними спільним наказом від 15.04.97 № 46/131/63/34, від 14.09.99 № 87/224/300/104), зареєстрований в Міністерстві юстиції України 02.11.99 за № 749/4042.

8. Наказ «Про внесення змін і доповнень до Інструкції про порядок складання, видачі, реєстрації і зберігання державних актів на право приватної власності на землю, право колективної власності на землю, право власності на землю і право постійного користування землею, договорів на право тимчасового користування землею (в тому числі на умовах оренди) та договорів оренди землі, затвердженої наказом Держкомзему від 04.05.99 № 43» від 29.02.2000 № 27, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 21.03.2000 за № 181/4402.

9. Наказ «Про затвердження Порядку проведення експертної грошової оцінки земельних ділянок несільськогосподарського призначення» від 08.07.99 № 72, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 27.09.99 за № 651/3944.

10. Наказ «Про затвердження Порядку визначення тарифів на проведення робіт з грошової оцінки земель за рахунок бюджетних коштів на основі Методик, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 23.03.95 № 213 та 30.05.97 № 525» від 08.02.2000 № 18, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 07.04.2000 за № 215/4436.

11. Наказ «Про затвердження форми Типового договору оренди земельної частки (паю)» від 17.01.2000 № 5, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 23.02.2000 за № 101/4322.

Додаток 2

Заява

Голові Держкомзему України _____

від _____

(прізвище, ім'я, по батькові керівника, найменування, місцезнаходження, банківські реквізити,

_____

ідентифікаційний код — для юридичної особи;

_____

прізвище, ім'я, по батькові, паспортні дані, ідентифікаційний номер

_____

фізичної особи-платника податків та інших обов'язкових платежів — для фізичної особи)

Прошу видати ліцензію щодо проведення _____

(указати конкретні види робіт

_____

згідно з переліком, визначеним Ліцензійними умовами)

_____

Роботи будуть виконуватись на території _____

(указати назву

_____

населених пунктів, районів, областей)

строком на _____ з додержанням чинних нормативних документів.

Оплату за видачу ліцензії гарантуємо.

Підпис заявника _____ _____

(розшифрування підпису)

«___» _____ 200__ р.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з видобування уранових руд

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства екології та природних ресурсів України від 13 лютого 2001 року № 30/50

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 1 березня 2001 року за № 184/5375

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови, розроблені відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», Закону України «Про видобування і переробку уранових руд», Кодексу України про надра та постанови Кабінету Міністрів України від 14.11.2000 № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування», визначають умови провадження господарської діяльності з видобування уранових руд у межах території України, її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони.

1.2. Дія Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарської діяльності незалежно від їх організаційно-правових форм та форм власності, що провадять діяльність з видобування уранових руд.

1.3. Ліцензійні умови визначають кваліфікаційні та організаційні вимоги до провадження господарської діяльності з видобування уранових руд.

1.4. Господарська діяльність з видобування уранових руд повинна забезпечувати повноту вилучення та комплексне раціональне видобування корисних копалин згідно з технічними проектами, технологічними схемами, регламентами, затвердженими в установленому порядку, рекомендаціями геологічних звітів з розвідки родовищ, які визначені до експлуатації, та протоколами Державної комісії України по запасах корисних копалин про затвердження запасів мінеральної сировини.

1.5. Господарська діяльність з видобування урану повинна здійснюватися з дотриманням вимог Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», Закону України «Про видобування і переробку уранових руд», Кодексу України про надра та чинного законодавства щодо користування надрами.

2. Вимоги до провадження господарської діяльності з видобування уранових руд

2.1. Суб'єкт господарювання, що проводить діяльність з видобування уранових руд, повинен мати:

фахівців, які мають відповідну геологічну, гірничо-технічну освіту та професійну підготовку з проведення робіт, що засвідчується документами державного зразка;

обладнання, машини та механізми, що виготовлені відповідно до стандартів або технічних умов, згідно з галуззю застосування, зазначеною в інструкції з експлуатації.

2.2. Господарську діяльність необхідно здійснювати за умов:

ведення геологічної, геофізичної, маркшейдерської і виконавчо-технічної документації, збереження її, а також зразків гірських порід і руд, дублікатів проб;

застосування методів і способів, які унеможливлювали б невиправдані втрати корисних копалин, зниження їх якості, надмірне руйнування грунтового покриву та забруднення довкілля;

визначення при проектуванні робіт усіх потенційних збитків та розроблення необхідних природоохоронних заходів з розділенням їх на попереджувальні і такі, що здійснюються у разі проявлення збитків;

виконання гігієнічних регламентів щодо проведення технічних та організаційних заходів для забезпечення радіаційної безпеки гірничодобувного підприємства відповідно до Норм радіаційної безпеки України (НРБУ-97), затверджених постановою Головного державного санітарного лікаря України від 01.12.97 № 62;

організації та дотримання методик об'єктового обстеження й моніторингу району підприємства з видобування урану, здійснення екологічного контролю за виробничими процесами та станом промислових зон, збирання, зберігання та безоплатного надання даних і/або узагальненої інформації для її комплексного оброблення згідно з Положенням про державну систему моніторингу довкілля, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 30.03.98 № 391;

забезпечення підготовки та перепідготовки персоналу гірничодобувного підприємства з ведення робіт згідно з чинним законодавством;

такого розміщення видобутих гірських порід і корисних копалин, яке передбачало б можливість та ефективність наступної рекультивації зайнятої ними території і не завдавало шкоди довкіллю відповідно до Закону України «Про відходи».

2.3. Додатково до звичайних заходів щодо безпеки ведення робіт на гірничодобувних уранових об'єктах відповідно до статті 11 Закону України «Про видобування і переробку уранових руд» необхідно виконувати заходи:

зменшення впливу випромінювання радону та інших радіоактивних газів, пилу та руд на персонал;

забезпечення контролю за дозами опромінення персоналу;

забезпечення контролю за рівнем радіоактивного забруднення довкілля;

захисту довкілля від радіоактивного забруднення;

забезпечення контролю за радіоактивним забрудненням гірничошахтного устаткування, обладнання, транспортних засобів тощо;

забезпечення очищення шахтних вод та вод спеціальних пралень.

2.4. У місцях розташування гірничодобувних уранових об'єктів з метою захисту населення від можливого негативного впливу їх діяльності необхідно встановлювати території з особливим режимом, санітарно-захисні зони і зони спостереження.

Розміри та межі території з особливим режимом, санітарно-захисної зони і зони спостереження необхідно визначати в проектах гірничодобувних уранових об'єктів згідно з діючими санітарними правилами протирадіаційного захисту України.

На територіях з особливим режимом необхідно здійснювати обов'язковий постійний контроль за станом радіаційної обстановки.

2.5. Суб'єкт господарювання відповідно до статті 11 Закону України «Про видобування і переробку уранових руд» зобов'язаний в установленому порядку, а також на вимогу органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, інформувати ці органи та населення про радіаційний стан на території з особливим режимом, виникнення на об'єктах аварійних та інших ситуацій, які можуть негативно вплинути на стан довкілля чи становлять загрозу для населення.

3. Особливі вимоги з провадження господарської діяльності

3.1. Суб'єкт господарювання у разі необхідності геологічну та нормативно-технічну інформацію для здійснення видобувних робіт повинен отримувати на умовах згідно з Положенням про порядок розпорядження геологічною інформацією, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 13.06.95 № 423.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з пошуку (розвідки) корисних копалин

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства екології та природних ресурсів України від 13 лютого 2001 року № 31/51

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 1 березня 2001 року за № 185/5376

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови, розроблені відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», Кодексу України про надра та постанови Кабінету Міністрів України від 14.11.2000 № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування», визначають умови провадження господарської діяльності з пошуку (розвідки) корисних копалин у межах території України, її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони.

1.2. Дія Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарської діяльності незалежно від їх організаційно-правових форм та форм власності, що провадять діяльність з пошуку (розвідки) корисних копалин.

1.3. Ліцензійні умови визначають кваліфікаційні та організаційні вимоги до провадження господарської діяльності з пошуку (розвідки) корисних копалин (додаток 1), що виконуються за єдиними для Державного фонду надр України принципами підрахунку, геолого-економічної оцінки і обліку запасів корисних копалин відповідно до Класифікації запасів і ресурсів корисних копалин державного фонду надр, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 05.05.97 № 432.

1.4. Якщо суб'єкт господарювання провадить господарську діяльність з пошуку (розвідки) корисних копалин не в повному обсязі, а частково або з окремих спеціальних робіт, то ліцензійні умови поширюються на суб'єкта господарювання в частині, що встановлює вимоги до провадження господарської діяльності, зазначеної в ліцензії.

1.5. Господарська діяльність з пошуку (розвідки) корисних копалин повинна здійснюватись відповідно до вимог інструкцій із застосування класифікації запасів до родовищ корисних

копалин (додаток 2), які визначають порядок геологічного вивчення окремого виду корисних копалин.

1.6. Господарська діяльність з пошуку (розвідки) корисних копалин повинна здійснюватися з дотриманням вимог Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», Кодексу України про надра та чинного законодавства щодо користування надрами.

2. Вимоги до провадження господарської діяльності з пошуку (розвідки) корисних копалин

2.1. Суб'єкт господарювання, що проводить діяльність з пошуку (розвідки) корисних копалин, повинен мати:

фахівців, які мають відповідну геологічну або гірничотехнічну освіту та професійну підготовку з проведення робіт, що засвідчується документами державного зразка. При цьому технічне керівництво геологорозвідувальними роботами можуть здійснювати особи, які мають закінчену гірничотехнічну освіту з відповідної спеціальності;

обладнання, машини та механізми, що виготовлені відповідно до стандартів або технічних умов, згідно з галуззю застосування, зазначеною в інструкції з експлуатації;

технологічні засоби, експлуатація яких відповідає вимогам нормативно-технічної документації заводу-виготовлювача, ремонтній документації, вимогам з охорони праці та довкілля;

будівлі, приміщення, виробничі майданчики, які обладнані з урахуванням шкідливості виробництва та відповідають вимогам санітарних норм відповідно до Санітарних правил планування та забудови населених пунктів, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 19.06.96 за № 173 та зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 24.07.96 за № 379/1404;

лабораторії, атестовані згідно з Порядком акредитації вимірювальних лабораторій, затвердженим наказом Держстандарту України від 05.11.98 № 886 та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 22.12.98 за № 806/3246.

2.2. Господарську діяльність необхідно здійснювати:

з веденням геологічної, геофізичної, маркшейдерської і виконавчо-технічної документації, збереженням її, а також зразків гірських порід і руд, дублікатів проб;

з повнотою вивчення геологічної будови надр, гірничотехнічних, гідрогеологічних та виконання інших умов, необхідних для експлуатації розвіданих родовищ;

з достовірністю визначення кількості та якості запасів усіх корисних копалин і наявних у них компонентів відповідно до Інструкції про зміст, оформлення і порядок подання на розгляд Державної комісії по запасах корисних копалин матеріалів геолого-економічних оцінок родовищ металічних і неметалічних корисних копалин, затвердженої наказом Державної комісії України по запасах корисних копалин (далі — ДКЗ) від 04.09.95 № 35 і зареєстрованої Міністерством юстиції України 01.11.95 за № 394/930;

з веденням робіт методами і способами, які виключають невиправдані втрати корисних копалин, зниження їх якості, надмірне руйнування грунтового покриву та забруднення довкілля та забезпечують ефективну рекультивацію території.

3. Особливі вимоги до провадження господарської діяльності

3.1. Результати проведених робіт з пошуку (розвідки) корисних копалин та рекомендації з їх використання викладаються у геологічних звітах із розвідки родовищ і протоколах ДКЗ про затвердження запасів мінеральної сировини.

3.2. Господарська діяльність з пошуку (розвідки) корисних копалин у разі проведення дослідно-промислової розробки родовищ повинна передбачати повноту вилучення та комплексне раціональне видобування корисних копалин.

3.3. Суб'єкт господарювання у разі потреби геологічну інформацію, необхідну для здійснення робіт з пошуку (розвідки) корисних копалин, повинен отримувати на умовах згідно з Положенням про порядок розпорядження геологічною інформацією, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 13.06.95 № 423.

Додаток 1

Види господарської діяльності з пошуку (розвідки) корисних копалин

1. Геофізичні роботи

1.1. Наземні
1.1.1. Сейсморозвідка
1.1.2. Магніторозвідка
1.1.3. Радіометрія і ядерна геофізика
1.1.4. Гравіорозвідка
1.1.5. Електророзвідка

1.2. Свердловинна геофізика
1.3. Шахтна геофізика
1.4. Каротаж нафтогазових свердловин
1.5. Каротаж свердловин на тверді корисні копалини
1.6. Каротаж гідрогеологічних свердловин
1.7. Морські геофізичні дослідження
1.7.1. Сейсморозвідка (набортна та донна)
1.7.2. Гравіорозвідка (набортна та донна)
1.7.3. Магніторозвідка (набортна та донна)
1.7.4. Електророзвідка
1.7.5. Радіометрія
1.8. Повітряні дослідження
1.8.1. Електророзвідка
1.8.2. Магніторозвідка
1.8.3. Радіометрія та ядерна геофізика
1.8.4. Гравіорозвідка

2. Геологічне супроводження геологорозвідувальних робіт

2.1. Складання проектів та кошторисів
2.2. Геолого-економічна оцінка об'єктів
2.3. Розвідка родовищ
2.4. Дослідно-промислова розвідка
2.5. Експлуатаційна розвідка родовищ
2.6. Підрахунок запасів корисних копалин
2.7. Складання звітів про виконані роботи

3. Буріння свердловин з метою пошуку (розвідки) твердих корисних копалин

3.1. Ударно-канатне буріння
3.2. Механічне колонкове буріння
3.3. Шарошкове (безкернове) буріння
3.4. Буріння з гідротранспортом керна
3.5. Тампонування свердловин

4. Буріння спеціальних гідрогеологічних свердловин

4.1. Складання проектів та кошторисів
4.2. Буріння та ремонт свердловин
4.3. Тампонування свердловин

5. Буріння свердловин з метою пошуку (розвідки) нафти і газу

5.1. Буріння свердловин на нафту і газ
5.2. Спрямоване буріння та перебурювання свердловин

6. Монтаж-демонтаж бурових комплексів з пошуку (розвідки) нафти і газу

7. Дослідно-промислова розробка родовищ нафти і газу

7.1. Випробування свердловин на продуктивність
7.2. Освоєння та інтенсифікація продуктивних горизонтів у експлуатаційній колоні

8. Цементування обсадних колон, капітальний ремонт, тампонування та консервування нафтових і газових свердловин

9. Лабораторні роботи

10. Гірничі роботи (у тому числі дослідно-промислова розробка)

10.1. Проходження відкритих гірничих виробок (кар'єри, канави, траншеї тощо)
10.2. Проходження підземних гірничих виробок (шурфи, шахти, допоміжні виробки тощо)

11. Гідрогеологічні, інженерно-геологічні, геоекологічні роботи

11.1. Складання проектів та кошторисів
11.2. Гідрогеологічні роботи і дослідження
11.2.1. Польові дослідно-фільтраційні роботи
11.2.2. Стаціонарні гідрогеологічні спостереження
11.3. Інженерно-геологічні роботи і дослідження
11.4. Геоекологічні роботи і дослідження
11.4.1. Геоекологічне картування
11.4.2. Моніторинг підземних вод
11.4.3. Моніторинг екзогенних геологічних процесів
11.4.4. Моніторинг ендогенних геологічних процесів
11.4.5. Моніторинг геохімічного стану ландшафтів
11.5. Складання звітів про виконані роботи

Додаток 2

Перелік інструкцій із застосування Класифікації запасів до родовищ корисних копалин

Назва інструкції	Затверджено Державною комісією по запасах корисних копалин при Раді Міністрів СРСР
1	2
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ залізних руд	06.10.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ хромових руд	14.03.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ марганцевих руд	14.03.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ алюмінієвих руд	11.01.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ свинцевих та цинкових руд	29.09.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ мідних руд	17.09.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ нікелевих і кобальтових руд	30.12.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ олов'яних руд	30.11.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ вольфрамових руд	30.12.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ молібденових руд	30.12.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ сурм'яних руд	18.02.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ ртутних руд	18.02.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до золоторудних родовищ	23.11.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до розсипних родовищ корисних копалин	10.08.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ вугілля та горючих сланців	20.09.82

Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ апатитових і фосфоритових руд	31.12.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ азбесту	29.12.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ бариту і вітериту	30.06.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ бору	30.09.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ гіпсу та ангідриту	24.02.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ глинистих порід	20.08.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ графіту	14.03.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ викопних солей	31.12.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ каолінів	21.06.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ карбонатних порід	31.12.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ крем'янистих порід	24.02.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ магматичних порід	21.06.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ магнезиту і бруситу	29.09.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ озерних солей	30.06.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ піску і гравію	20.08.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ плавикового шпату	30.06.83
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ самородної сірки	22.11.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ слюди (мусковіту, флогопіту, вермикуліту)	28.09.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ будівельного та облицювального каміння	10.08.82
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ тальку і пірофіліту	30.08.83

Тимчасова інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ ювелірно-обробного каміння	30.11.84
Інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ перспективних і прогнозних ресурсів нафти і горючих газів	14.10.83
Тимчасова інструкція із застосування Класифікації запасів до родовищ і прогнозних ресурсів природних нафтових бітумів	15.03.85
Інструкція із застосування Класифікації експлуатаційних запасів підземних вод до родовищ питних і технічних вод	19.01.84
Інструкція із застосування Класифікації експлуатаційних запасів підземних вод до родовищ лікувальних мінеральних вод	06.06.84
Інструкція із застосування Класифікації експлуатаційних запасів підземних вод до родовищ теплоенергетичних вод	06.06.84
Інструкція із застосування Класифікації експлуатаційних запасів підземних вод до родовищ промислових вод	06.06.84

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з централізованого водопостачання та водовідведення

Затверджено
наказом Державного комітету України
з питань регуляторної політики та підприємництва,
Державного комітету будівництва, архітектури
та житлової політики України
від 14 лютого 2001 року № 35/34

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
1 березня 2001 року за № 183/5374

1. Загальні положення

1.1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з централізованого водопостачання та водовідведення (далі —

Ліцензійні умови) розроблені відповідно до Законів України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», «Про трубопровідний транспорт», «Про природні монополії», постанови Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2000 р. № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування» та інших нормативних актів, що регулюють зазначену діяльність.

1.2. Ліцензійні умови встановлюють технологічні, організаційні, кваліфікаційні та особливі вимоги провадження господарської діяльності з централізованого водопостачання та водовідведення.

1.3. Ліцензійні умови поширюються на суб'єктів господарювання, незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, які здійснюють діяльність із забезпечення споживачів централізованим водопостачанням та водовідведенням.

1.4. Державну політику у сфері ліцензування господарської діяльності з централізованого водопостачання та водовідведення реалізують Держпідприємництво України, а також:

Держбуд України, який здійснює ліцензування діяльності суб'єктів господарювання, що надають (мають намір надавати) послуги з централізованого водопостачання та водовідведення не менше ніж ста тисячам фізичних осіб або системи централізованого водопостачання та водовідведення яких розташовані на території двох або більше областей, а також спільних підприємств та підприємств з іноземними інвестиціями;

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, які здійснюють ліцензування діяльності з централізованого водопостачання та водовідведення суб'єктів господарювання, що провадять її у межах відповідних адміністративно-територіальних одиниць.

1.5. Визначення термінів, які вживаються у Ліцензійних умовах:

система централізованого водопостачання — комплекс об'єктів, споруд, розподільних водопровідних мереж, пов'язаних єдиним технологічним процесом забору, виробництва, транспортування та подачі питної води споживачам;

система централізованого водовідведення — комплекс об'єктів, споруд, колекторів, зв'язаних єдиним технологічним процесом відведення та очищення комунальних стічних вод населених пунктів.

2. Загальні вимоги до провадження господарської діяльності з централізованого водопостачання та водовідведення

Суб'єкти господарювання, що здійснюють господарську діяльність з централізованого водопостачання та водовідведення, повинні дотримуватися законодавства України щодо забезпечення споживачів якісною питною водою, охорони довкілля, відтворення джерел питного водопостачання, експлуатації об'єктів питного водопостачання, водовідведення та очищення стічних вод, моніторингу, обліку і контролю в цій сфері та вимог нормативних актів, наведених у додатку.

3. Технологічні, організаційні та кваліфікаційні вимоги до провадження господарської діяльності з централізованого водопостачання

3.1. Суб'єкти господарювання, які здійснюють централізоване водопостачання, повинні:

проводити лабораторно-виробничий контроль на відповідність якості питної води, що подається споживачам, державному стандарту ГОСТ 2874-82 «Вода питьевая. Гигиенические требования и контроль за качеством» та технологічний контроль за роботою очисних споруд і устаткування відповідно до Правил технічної експлуатації систем водопостачання та каналізації населених пунктів України, затверджених наказом Держжитлокомунгоспу України від 05.07.95 № 30 та зареєстрованих Мін'юстом 21.07.95 за № 231/767;

здійснювати моніторинг якості питної води централізованих систем водопостачання відповідно до вимог Положення про державну систему моніторингу довкілля, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30.03.98 № 391;

мати технологічний регламент з експлуатації об'єктів централізованого водопостачання, затверджений керівником підприємства;

мати атестат акредитації лабораторії, яка проводить лабораторно-виробничий контроль на відповідність якості питної води державному стандарту ГОСТ 2874-82 «Вода питьевая. Гигиенические требования и контроль за качеством» відповідно до Порядку акредитації вимірювальних лабораторій, затвердженого наказом Держстандарту України від 05.11.98 № 886 та зареє-

строваного Мін'юстом України 22.12.98 за № 806/3246, або договір на проведення аналогічних робіт з акредитованими лабораторіями інших організацій;

забезпечити наявність виробничо-технічної бази, необхідної для експлуатації споруд та мереж централізованого водопостачання, відповідно до нормативів оснащення машинами, механізмами і спеціальним устаткуванням підприємств і організацій водопровідно-каналізаційного господарства, затверджених наказом Міністра житлово-комунального господарства Української РСР від 07.12.77 № 430;

проводити планово-попереджувальні ремонти об'єктів водопостачання відповідно до Положення про проведення планово-попереджувальних ремонтів на підприємствах водопровідно-каналізаційного господарства України, затвердженого наказом Держжитлокомунгоспу України від 08.08.97 № 63.

3.2. Склад, чисельність і кваліфікація обслуговуючого персоналу з експлуатації систем централізованого водопостачання визначаються залежно від потужності та ступеня складності споруд, технологічних процесів з урахуванням обсягів роботи з обслуговування і ремонту діючих мереж і споруд.

Перелік спеціалістів та їх чисельність визначаються відповідно до Норм обслуговування та нормативів чисельності працівників, зайнятих на роботах з експлуатації мереж, очисних споруд, насосних станцій водопровідно-каналізаційних господарств та допоміжних об'єктів на них, затверджених наказом Державного комітету України по житлово-комунальному господарству від 06.06.97 № 39.

4. Технологічні, організаційні та кваліфікаційні вимоги до провадження господарської діяльності з централізованого водовідведення

4.1. Суб'єкти господарської діяльності, які здійснюють централізоване водовідведення, повинні:

дотримуватися вимог Правил охорони поверхневих вод від забруднення зворотними водами, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25.03.99 № 465, щодо показників вмісту забруднювальних речовин у зворотних водах, що скидаються системами каналізації населеного пункту до водних об'єктів;

здійснювати моніторинг стічних вод міської каналізаційної мережі та очисних споруд відповідно до Положення про дер-

жавну систему моніторингу довкілля, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30.03.98 № 391;

мати технологічний регламент з експлуатації об'єктів централізованого водовідведення, затверджений керівником підприємства;

проводити лабораторно-виробничий контроль показників вмісту забруднювальних речовин у зворотних водах, що скидаються системами каналізації населеного пункту до водних об'єктів, та технологічний контроль за роботою очисних споруд і устаткування відповідно до Правил технічної експлуатації систем водопостачання та каналізації населених пунктів України, затверджених наказом Держжитлокомунгоспу України від 05.07.95 № 30 та зареєстрованих Мін'юстом 21.07.95 за № 231/767;

мати атестат акредитації лабораторії, яка проводить лабораторно-виробничий контроль показників вмісту забруднювальних речовин у зворотних водах, відповідно до Порядку акредитації вимірювальних лабораторій, затвердженого наказом Держстандарту України від 05.11.98 № 886 та зареєстрованого Мін'юстом України 22.12.98 за № 806/3246, або договір на проведення аналогічних робіт з акредитованими лабораторіями інших організацій;

забезпечити наявність виробничо-технічної бази, необхідної для експлуатації споруд та мереж централізованого водовідведення, відповідно до нормативів оснащення машинами, механізмами і спеціальним устаткуванням підприємств і організацій водопровідно-каналізаційного господарства, затверджених наказом Міністра житлово-комунального господарства Української РСР від 07.12.77 № 430;

проводити планово-попереджувальні ремонти об'єктів водовідведення відповідно до Положення про проведення планово-попереджувальних ремонтів на підприємствах водопровідно-каналізаційного господарства України, затвердженого наказом Держитлокомунгоспу України від 08.08.97 № 63.

4.2. Склад, чисельність і кваліфікація обслуговуючого персоналу з експлуатації систем централізованого водовідведення визначаються залежно від потужності та ступеня складності споруд, технологічних процесів з урахуванням обсягів роботи з обслуговування і ремонту діючих мереж і споруд.

Перелік спеціалістів та їх чисельність визначаються відповідно до Норм обслуговування та нормативів чисельності працівників, зайнятих на роботах з експлуатації мереж, очисних споруд,

насосних станцій водопровідно-каналізаційних господарств та допоміжних об'єктів на них, затверджених наказом Державного комітету України по житлово-комунальному господарству від 06.06.97 № 39.

5. Особливі вимоги, необхідні для здійснення діяльності

5.1. У разі загрози чи виникнення надзвичайної ситуації, пов'язаної зі шкідливими наслідками для джерел чи систем питного водопостачання, суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність з централізованого водопостачання та водовідведення, повинні здійснювати виробничий контроль за окремими показниками, що додатково визначаються органами державного санітарно-епідемічного нагляду залежно від конкретної ситуації.

5.2. Під час ремонту, експлуатації, проведення лабораторного контролю на системах централізованого питного водопостачання забороняється використовувати лабораторні приміщення, обладнання та інші технічні засоби, які застосовуються при виконанні аналогічних робіт на системах централізованого водовідведення.

Додаток

Нормативні акти

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 05.05.97 № 409 «Про забезпечення надійності й безпечної експлуатації будівель, споруд та інженерних мереж».

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 18.12.98 № 2024 «Про правовий режим зон санітарної охорони водних об'єктів».

3. Положення про державну систему моніторингу довкілля, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 30.03.98 № 391.

4. Правила охорони поверхневих вод від забруднення зворотними водами, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 25.03.99 № 465.

5. Правила надання населенню послуг з водо-, теплопостачання та водовідведення, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 30.12.97 № 1497.

6. ГОСТ 2761-84. Источники централизованного хозяйственно-питьевого водоснабжения. Гигиенические, технические требования и правила выбора.

7. ГОСТ 2874-82. Вода питьевая. Гигиеничекие требования и контроль за качеством.

8. СНиП 2.04.02-84 «Водоснабжение. Наружные сети и сооружения», затверджені Держбудом СРСР 27.07.84 № 123.

9. СНиП 2.04.03-85 «Канализация. Наружные сети и сооружения», затверджені Держбудом СРСР 21.05.85 № 71

10. СНиП 2.04.01-85 «Внутренний водопровод и канализация зданий», затверджені Держбудом СРСР 04.10.85 № 169.

11. СНиП 3.05.04-85 «Наружные сети и сооружения водоснабжения и канализации. Призводство и приемка работ», затверджені Держбудом СРСР 31.05.85 № 73.

12. СНиП 3.05.05-84 «Технологическое оборудование и технологические трубопроводы», затверджені Держбудом СРСР 07.05.84 № 72.

13. Правила технічної експлуатації систем водопостачання та каналізації населених пунктів України, затверджені наказом Держжитлокомунгоспу України від 05.07.95 № 30 і зареєстровані Мін'юстом 21.07.95 за № 231/767.

14. Правила користування системами комунального водопостачання та водовідведення у містах і селищах України, затверджені наказом Держжитлокомунгоспу України від 01.07.94 № 65 і зареєстровані Мін'юстом 22.07.94 за № 165/374.

15. Положення про проведення планово-попереджувальних ремонтів на підприємствах водопровідно-каналізаційного господарства України, затверджене наказом Держжитлокомунгоспу України від 08.08.97 № 63.

16. Методика розробки технологічних нормативів використання води на підприємствах водопровідно-каналізаційного господарства України, затверджена наказом Держбуду України від 21.07.98 № 161.

17. Порядок акредитації вимірювальних лабораторій, затверджений наказом Держстандарту України від 05.11.98 № 886 і зареєстрований Мін'юстом 22.12.98 за № 806/3246.

18. Норми обслуговування та нормативи чисельності робітників, зайнятих на роботах з експлуатації мереж, очисних споруд, насосних станцій водопровідно-каналізаційних господарств та допоміжних об'єктів на них, затверджені наказом Держжитлокомунгоспу України від 06.06.97 № 39.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з переробки донорської крові та її компонентів, виготовлення з них препаратів

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства охорони здоров'я України від 16 лютого 2001 року № 38/63

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 2 березня 2001 року за № 188/5379

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до Закону України «Про донорство крові та її компонентів», Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», постанов Кабінету Міністрів України: від 16.06.98 № 920 «Про затвердження порядку переробки і зберігання донорської крові та її компонентів, реалізації їх і виготовлених з них препаратів», від 14.09.98 № 1427 «Про затвердження Порядку реалізації за межі України компонентів донорської крові і препаратів, виготовлених з донорської крові та її компонентів, а також вивезення з України донорської крові та її компонентів», від 14.11.2000 № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування».

Визначений в Ліцензійних умовах термін вживається у такому значенні: Переробка донорської крові та її компонентів, виготовлення з них препаратів — це регламентована чинним законодавством діяльність, пов'язана з переробкою донорської крові та її компонентів, виготовленням з них препаратів, яка включає всі стадії технологічного процесу з урахуванням дотримання спеціальних умов зберігання та контролю якості, а також реалізацію продукції власного виробництва.

1.2. Дія Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарювання, що зареєстровані в установленому порядку як суб'єкти підприємницької діяльності незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності і які проводять господарську діяльність з переробки донорської крові та її компонентів, виготовлення з них препаратів.

1.3. Ліцензування господарської діяльності з переробки донорської крові та її компонентів, виготовлення з них препаратів є засобом контролю держави за додержанням вимог законодав-

ства суб'єктами господарювання, які здійснюють зазначену господарську діяльність.

1.4. Видача ліцензії здійснюється Міністерством охорони здоров'я України (далі — МОЗ).

1.5. Ліцензія МОЗ — єдиний документ дозвільного характеру, який дає право на здійснення діяльності з переробки донорської крові та її компонентів, виготовлення з них препаратів та дозволяє провадження зазначеного виду діяльності на всій території України.

1.6. У ліцензіях на переробку донорської крові та її компонентів, виготовлення з них препаратів зазначаються: компоненти, препарати крові, переробка та виготовлення яких може здійснюватись суб'єктом господарювання залежно від наявності і відповідності матеріально-технічної бази, нормативно-технічної документації, кваліфікації фахівців.

1.7. Суб'єкти господарювання мають право здійснювати виготовлення лише препаратів крові, які зареєстровані в Україні.

1.8. МОЗ для розгляду заяв про видачу ліцензій і відповідних документів створює ліцензійну комісію. Положення про комісію та її склад затверджується наказом МОЗ.

Рішення ліцензійної комісії оформлюється протоколом її засідання та затверджується наказом МОЗ.

1.9. Для кожного відокремленого структурного підрозділу ліцензіата, який провадитиме господарську діяльність на підставі отриманої ліцензії, МОЗ видає ліцензіату засвідчену копію ліцензії, яка реєструється в журналі обліку виданих ліцензій. Засвідчена МОЗ копія ліцензії є документом, що підтверджує право структурного підрозділу ліцензіата на провадження певного виду господарської діяльності на підставі отриманої ліцензії.

1.10. Після отримання ліцензії суб'єкт господарювання повинен після року роботи пройти акредитацію згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 15.07.97 № 765 «Про затвердження Порядку державної акредитації закладу охорони здоров'я».

1.11. Суб'єкт господарювання під час проведення перевірок, зазначених в абзаці 7 статті 20 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», надає всі необхідні для проведення перевірки документи (що фіксують отримання, виробництво, зберігання, реалізацію компонентів і препаратів крові) та забезпечує умови для її проведення.

2. Кваліфікаційні вимоги до працівників

2.1. Згідно зі статтею 74 Основ законодавства України про охорону здоров'я господарською діяльністю з переробки донор-

ської крові та її компонентів, реалізацією їх і виготовлених з них препаратів можуть займатись особи, які відповідають кваліфікаційним вимогам, мають відповідну спеціальну освіту і диплом, що дає право займатись медичною і фармацевтичною діяльністю.

2.2. Про відповідність зазначеним вимогам можуть свідчити:

— диплом про медичну (фармацевтичну) освіту державного зразка;

— сертифікат лікаря-спеціаліста, виданий вищими медичними закладами післядипломної освіти III—IV рівнів акредитації (відповідно до Положення про порядок проведення атестації лікарів, затвердженого наказом МОЗ України від 19.12.97 № 359, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 14.01.98 за № 14/2454), або сертифікат провізора загального профілю, виданий вищими медичними (фармацевтичними) навчальними закладами (закладами післядипломної освіти) III—IV рівнів акредитації (відповідно до Положення про порядок проведення атестації провізорів, затвердженого наказом МОЗ України від 31.07.98 № 231, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 17.08.98 за № 513/2953);

— посвідчення про присвоєння (підтвердження) відповідної кваліфікаційної категорії за спеціальністю: для лікарів — видане відповідно до Положення про порядок проведення атестації лікарів, затвердженого наказом МОЗ України від 19.12.97 № 359, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 14.01.98 за № 14/2454; для провізорів — видане відповідно до Положення про порядок проведення атестації провізорів, затвердженого наказом МОЗ України від 31.07.98 № 231, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 17.08.98 за № 513/2953.

2.3. Особи, які пройшли медичну підготовку в навчальних закладах іноземних країн, допускаються до діяльності з переробки донорської крові та її компонентів, реалізації їх та виготовлених з них препаратів після перевірки їх кваліфікації в порядку, встановленому наказом МОЗ України від 19.08.94 № 118-с «Про порядок допуску до медичної і фармацевтичної діяльності в Україні громадян, які пройшли медичну або фармацевтичну підготовку в навчальних закладах іноземних країн», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 12.09.94 за № 218/428.

2.4. Лікарі, які не працювали за конкретною лікарською спеціальністю понад 3 роки, та провізори, які не працювали за спеціальністю понад 5 років, допускаються до діяльності з переробки донорської крові та її компонентів, реалізації їх та виготов-

лених з них препаратів тільки після проходження стажування в порядку, встановленому наказом МОЗ України від 17.03.93 № 48 «Про порядок направлення на стажування лікарів і їх наступного доступу до лікарської діяльності», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 01.04.93 за № 19, та відповідно наказом МОЗ України від 31.07.98 № 231 «Про вдосконалення атестації провізорів та фармацевтів», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 17.08.98 за № 513/2953.

2.5. Особи, які приймаються на роботу, проходять медичне обстеження, а надалі — періодичний медичний огляд згідно з діючими вимогами.

3. Умови і правила переробки донорської крові та її компонентів, виготовлення з них препаратів

3.1. Переробка донорської крові та її компонентів, виготовлення з них препаратів здійснюються за умови наявності аналітичної нормативної документації, затвердженої керівником суб'єкта господарювання, пускових, промислових регламентів, розроблених відповідно до діючого стандарту ГСТУ 42.4-01-96 (далі — регламенти), фармакопейної статті та відповідного технологічного регламенту на кожний препарат окремо.

3.2. Вимоги до матеріально-технічної бази, складу приміщень та їх опорядження, підготовки до роботи приміщень, персоналу, обладнання, техніки безпеки, пожежної безпеки, створення необхідних санітарно-гігієнічних умов виробництва, що гарантують виробництво компонентів і препаратів крові відповідно до вимог, що встановлюються регламентами.

3.3. Приміщення для виготовлення препаратів крові повинні бути розміщені та впорядковані відповідно до технологічних зон: виробничих, контролю якості, складських, допоміжних.

3.4. Розташування приміщень має відповідати послідовності виконання технологічного процесу, унеможливлювати перехрещення технологічних, матеріальних та людських потоків.

3.5. У виробничих приміщеннях відповідно до технологічного регламенту встановлюються норми чистоти повітряного середовища за вмістом механічних часток і мікроорганізмів.

3.6. Освітлення, температура, вологість і вентиляція повинні відповідати вимогам регламенту і не впливати негативно на якість препарату під час виробництва і зберігання, на точність функціонування обладнання.

3.7. Повинні бути вжиті заходи для запобігання входу в при-

міщення сторонніх. Зони виробництва, контролю якості не повинні використовуватись як прохідні для персоналу, який в них не працює.

3.8. Розміщення і робота обладнання повинні здійснюватись таким чином, щоб звести до мінімуму ризик помилок, а також забезпечити ефективне очищення та експлуатацію, які дають змогу уникнути контамінації та будь-якого шкідливого впливу на якість препарату.

3.9. Внутрішні поверхні приміщень (стіни, підлога, стеля) повинні бути гладкими, легко та ефективно очищуватися і при потребі дезінфекуватися.

3.10. Виробниче обладнання повинно очищуватися відповідно до затверджених керівником підприємства, організації чи установи методик і не впливати на якість препарату.

3.11. Робочі трубопроводи, освітлювальні прилади, вентиляційне устаткування та інші системи обслуговування повинні бути розташовані таким чином, щоб не було заглиблень, що ускладнюють очистку. Обладнання та трубопроводи повинні бути чітко промарковані.

3.12. На підприємстві має бути вся необхідна документація стосовно виробництва та контролю якості препаратів, що виробляються, а саме: регламенти, стандарти, результати контролю якості вхідної сировини, матеріалів, напівпродуктів, проміжних та нерозфасованих продуктів, готових препаратів.

3.13. Складські зони повинні бути пристосовані для забезпечення належних умов зберігання вихідної сировини, матеріалів, нерозфасованої, готової продукції та продукції, що перебуває в процесі контролю. Вони повинні бути чистими, сухими, у них мають підтримуватися визначені в технологічному регламенті температура та вологість. Температура та вологість контролюються та реєструються в журналах.

3.14. Відбраковані, відкликані або повернені матеріали, вихідна сировина, пакувальні матеріали та готова продукція повинні зберігатися в ізольованих зонах.

3.15. Препарати та сировину потрібно зберігати відповідно до технологічного регламенту.

3.16. Відділ технічного контролю повинен мати місця для зберігання зразків і протоколів та відокремлюватись від виробничих зон.

3.17. Прилади, обладнання та апарати, які є у відділі, повинні мати технічні паспорти, а також підлягати своєчасному технічному обслуговуванню.

3.18. Обладнання для контролю якості має забезпечувати необхідну точність та інші характеристики для контролю всіх показників якості продукції, що передбачені нормативно-технічною документацією.

3.19. Засоби вимірювання, що використовуються під час виробництва препаратів та контролю їх якості, повинні мати державне повірочне тавро і проходити повірку в установленому порядку.

3.20. Стерильну продукцію дозволяється виробляти тільки в чистих зонах (приміщеннях).

3.21. У чистих зонах має перебувати кількість персоналу згідно із штатним розкладом, затвердженим керівником.

3.22. До персоналу висуваються вимоги до особистої гігієни та чистоти відповідно до вимог технологічного регламенту.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з медичної практики

Затверджено
наказом Державного комітету України
з питань регуляторної політики та підприємництва,
Міністерства охорони здоров'я України
від 16 лютого 2001 року № 38/63

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
2 березня 2001 року за № 189/5380

1. Загальні положення

1.1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з медичної практики (далі — Ліцензійні умови), розроблені відповідно до Основ законодавства України про охорону здоров'я, законів України «Про лікарські засоби», «Про підприємства в Україні», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», інших актів законодавства, визначають ліцензійні умови провадження господарської діяльності з медичної практики.

Дія цих Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарювання, що зареєстровані в установленому законодавством порядку як юридичні особи незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності і які проводять господарську діяльність з медичної практики, а також на фізичних

осіб — суб'єктів підприємницької діяльності, які здійснюють діяльність у зазначеній галузі.

(Абзац другий пункту 1.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Держпідприємництва № 23/57 від 15.02.02)

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» медична практика як вид господарської діяльності підлягає ліцензуванню.

1.2. Визначені в цих Ліцензійних умовах терміни вживаються в такому значенні:

Медична практика — це діяльність, пов'язана з комплексом спеціальних заходів, спрямованих на сприяння поліпшенню здоров'я, підвищення санітарної культури, запобігання захворюванням та інвалідності, на діагностику, допомогу особам з гострими і хронічними захворюваннями й реабілітацію хворих та інвалідів, що здійснюється особами, які мають спеціальну освіту

Ліцензія на здійснення медичної практики — документ державного зразка, який засвідчує право ліцензіата на провадження зазначеного в ньому виду діяльності з медичної практики протягом визначеного строку та за умови виконання ним Ліцензійних умов.

1.3. Приймання документів, що подаються для одержання ліцензії, видача ліцензії, переоформлення та анулювання ліцензії, видача дублікатів ліцензій, ведення ліцензійних справ і ліцензійних реєстрів, контроль у межах своєї компетенції за додержанням ліцензіатами ліцензійних умов, видача розпоряджень про усунення порушень Ліцензійних умов проводяться Міністерством охорони здоров'я України.

(Пункт 1.4 виключено на підставі наказу Держпідприємництва № 23/57 від 15.02.02)

2. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з медичної практики

2.1. Загальноорганізаційні умови

2.1.1. При здійсненні господарської діяльності з медичної практики ліцензіат повинен дотримуватись вимог:

1) законів України:

«Про захист прав споживачів»;

«Про підприємства в Україні»;

«Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

Основи законодавства України про охорону здоров'я;

«Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення»;

«Про захист населення від інфекційних хвороб»;

«Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунодефіциту (СНіД) та соціальний захист населення»;

«Про лікарські засоби»;

«Про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів»;

«Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними»;

«Про психіатричну допомогу»;

«Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людині»;

2) наказів Міністерства охорони здоров'я України щодо організації та надання медико-санітарної допомоги населенню, що зареєстровані в Міністерстві юстиції України;

3) постанови Кабінету Міністрів України від 15.07.97 № 765 «Про затвердження Порядку державної акредитації закладу охорони здоров'я».

2.1.2. Медична практика здійснюється суб'єктами господарювання на підставі ліцензії на певний вид медичної практики за умови виконання ними кваліфікаційних, організаційних та інших спеціальних вимог, установлених цими Ліцензійними умовами.

2.1.3. Господарська діяльність з певних видів медичної практики здійснюється суб'єктами господарювання на підставі ліцензії та за наявності:

приміщень, що відповідають установленим санітарним нормам і правилам; відповідність приміщень цим нормам засвідчується висновком закладу державної санітарно-епідеміологічної служби (за місцем провадження діяльності);

приладів, обладнання, оснащення відповідно до Табеля оснащення виробами медичного призначення лікувальних та діагностичних кабінетів амбулаторно-поліклінічних закладів, стаціонарних відділень лікарень (далі — Табель оснащення), що затверджується МОЗ України.

При цьому засоби вимірювальної техніки повинні бути метрологічно повірені.

Відповідність матеріально-технічної бази Табелю оснащення, наявність нормативно-правової бази з певних видів медичної практики підтверджується висновком МОЗ або уповноваженої ним установи.

(Пункт 2.1.4 виключено на підставі наказу Держпідприємництва № 23/57 від 15.02.02)

2.2. Кваліфікаційні вимоги до суб'єктів господарювання, що здійснюють медичну практику

2.2.1. Згідно зі статтею 74 Основ законодавства України про охорону здоров'я медичною діяльності можуть займатись особи, які мають відповідну спеціальну освіту і відповідають єдиним кваліфікаційним вимогам. Такі вимоги встановлені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 19.12.97 № 359 «Про подальше удосконалення атестації лікарів», зареєстрованим Міністерством юстиції України 14.01.98 за № 14/2454 (із змінами та доповненнями), та в переліку вищих навчальних закладів першого—четвертого рівнів акредитації, що затверджується Міністерством охорони здоров'я України.

(Абзац перший пункту 2.2.1 в редакції наказу Держпідприємництва № 23/57 від 15.02.02)

Відповідність спеціальним освітнім та кваліфікаційним вимогам може засвідчуватись:

(Абзац другий пункту 2.2.1 в редакції наказу Держпідприємництва № 23/57 від 15.02.02)

1) дипломом державного зразка про медичну освіту;

2) сертифікатом лікаря-спеціаліста, виданим вищими медичними навчальними закладами, закладами післядипломної освіти III—IV рівнів акредитації відповідно до Положення про порядок проведення атестації лікарів, затвердженого наказом МОЗ України від 19.12.97 № 359 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 14.01.98 за № 14/2454;

3) посвідченням про присвоєння (підтвердження) відповідної кваліфікаційної категорії за спеціальністю, виданим відповідно до Положення про порядок проведення атестації лікарів, затвердженого наказом МОЗ України від 19.12.97 № 359 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 14.01.98 за № 14/2454;

4) свідоцтвом про проходження підвищення кваліфікації та перепідготовки молодших медичних та фармацевтичних працівників, виданим вищими медичними навчальними закладами (закладами післядипломної освіти) I—III рівнів акредитації відповідно до Положення про Свідоцтво про проходження підвищення кваліфікації та перепідготовки молодших медичних та фармацевтичних спеціалістів, затвердженого наказом МОЗ України від 07.09.93 № 198 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 31.12.93 за № 208;

5) документом, що підтверджує стаж роботи за спеціальністю на момент подачі заяви (копія трудової книжки з наявністю даних за останні п'ять років або виписка з неї).

2.2.2. Особи без спеціальної освіти, які хочуть отримати ліцензію на медичну практику в галузі народної та нетрадиційної медицини, повинні відповідати кваліфікаційним вимогам, що встановлені наказом МОЗ України від 10.08.2000 № 195 «Про надання спеціального дозволу на медичну діяльність у галузі народної і нетрадиційної медицини», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 20.02.2001 за № 150/5341.

(Пункт 2.2.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Держпідприємництва № 23/57 від 15.02.02)

2.2.3. Лікарі, які не працюють понад три роки за конкретною лікарською спеціальністю, допускаються до медичної практики після проходження стажування відповідно до наказу МОЗ України від 17.03.93 № 48 «Про порядок направлення на стажування лікарів і їх наступного допуску до лікарської діяльності», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 01.04.93 за № 19.

(Пункт 2.2.4 виключено на підставі наказу Держпідприємництва № 23/57 від 15.02.02)

2.2.4. Фахівці, які пройшли медичну підготовку в навчальних закладах іноземних країн, допускаються до професійної діяльності в Україні після перевірки їх кваліфікації згідно з Порядком допуску до медичної і фармацевтичної діяльності в Україні громадян, які пройшли медичну або фармацевтичну підготовку в навчальних закладах іноземних країн, затвердженим наказом МОЗ України від 19.08.94 № 118-с (зі змінами та доповненнями) та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 12.09.94 за № 218/428.

2.2.5. Суб'єктам господарювання забороняється допускати до здійснення медичної практики осіб, які не відповідають кваліфікаційним вимогам, установленим пунктами 2.2.1—2.2.4 цих Ліцензійних умов.

(Пункт 2.2.5 із змінами, внесеними згідно з наказом Держпідприємництва № 23/57 від 15.02.02)

2.3. Спеціальні вимоги до суб'єктів господарювання, що здійснюють медичну практику

2.3.1. Суб'єкти господарювання, що здійснюють медичну практику, повинні:

дотримуватись діючих санітарно-гігієнічних і протиепідемічних норм, правил і нормативів, правил асептики і антисептики;

виконувати вимоги експлуатації та застосування виробів медичного призначення, матеріалів відповідно до інструкцій із застосування та технічних паспортів;

дотримуватись вимог щодо ведення медичної документації (обліку та звітності) за формами державної статистичної звітності, затвердженими наказом МОЗ та Держкомстату від 31.07.2000 № 256/184 «Про затвердження форм державної статистичної звітності з питань охорони здоров'я та інструкцій щодо їх заповнень» і зареєстрованими у Міністерстві юстиції України 22.09.2000 за № 635/4856, та надавати звіти до територіальних органів медичної статистики та обласних центрів медичної статистики в установлені терміни;

надавати першу невідкладну медичну допомогу хворим, які перебувають у критичному для життя стані, а також при нещасному випадку та гострих захворюваннях;

дотримуватись вимог професійної етики і деонтології, зберігати лікарську таємницю, крім випадків, передбачених законодавчими актами.

2.3.2. Медичне втручання (застосування методів діагностики, профілактики або лікування, пов'язаних із впливом на організм людини) здійснюється в порядку, передбаченому ст. 42—44 Основ законодавства України про охорону здоров'я.

2.3.3. Медична практика ліцензіатами здійснюється за спеціальностями, які зазначаються в ліцензії відповідно до Номенклатури лікарських спеціальностей, затвердженої наказом МОЗ України від 19.12.97 № 359 «Про подальше удосконалення атестації лікарів» і зареєстрованої Міністерством юстиції України 14.01.98 за № 14/2454, та номенклатури спеціальностей молодших спеціалістів з медичною освітою, яка затверджується МОЗ України, та відповідно до обсягів, визначених кваліфікаційними характеристиками, які затверджуються МОЗ України.

(Пункт 2.3.3 в редакції наказу Держпідприємництва № 23/57 від 15.02.02)

2.3.4. Видача рецептів для отримання пацієнтами медикаментів і виробів медичного призначення безоплатно чи на пільгових умовах, а також виписування рецептів на дозволені до застосування в Україні наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори, віднесені до відповідних таблиць Переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06.05.2000 № 770, здійснюються суб'єктами господарювання відповідно до Правил виписування рецептів на лікарські засоби та вироби ме-

дичного призначення, затверджених наказом МОЗ від 30.06.94 № 117 та зареєстрованих у Мін'юсті 28.07.94 за № 171/380 (із змінами та доповненнями).

(Розділ 2 доповнено пунктом 2.3.4 згідно з наказом Держпідприємництва № 23/57 від 15.02.02)

2.4. Особливі вимоги до суб'єктів господарювання, що здійснюють медичну практику

2.4.1. Суб'єкти господарської діяльності при здійсненні медичної практики повинні дотримуватись вимог Порядку та умов обов'язкового страхування медичних працівників та інших осіб на випадок інфікування вірусом імунодефіциту людини під час виконання ними професійних обов'язків, а також на випадок настання у зв'язку з цим інвалідності або смерті від захворювань, зумовлених розвитком ВІЛ-інфекції, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16.10.98 № 1642.

(Додаток до пункту 1.4 (Перелік дозволених видів медичної практики за спеціальностями) виключено на підставі наказу Держпідприємництва № 23/57 від 15.02.02)

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт (крім робіт на об'єктах ветеринарного контролю)

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства охорони здоров'я України від 16 лютого 2001 року № 38/63

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 2 березня 2001 року за № 190/5381

1. Загальні положення

1.1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт (крім робіт на об'єктах ветеринарного контролю) (далі — Умови), розроблені відповідно до Основ законодавства України про охорону здоров'я та законів України: «Про підприємництво», «Про підприємства в Україні», «Про забезпечення санітарно-

го та епідемічного благополуччя населення», «Про захист населення від інфекційних хвороб», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», визначають Умови провадження господарської діяльності з проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт.

1.2. Дія цих Умов поширюється на всіх суб'єктів господарювання, що зареєстровані в установленому законодавством порядку як юридичні особи незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності і які проводять господарську діяльність, пов'язану з проведенням дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт, а також на фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності, які здійснюють діяльність у зазначеній сфері (крім робіт на об'єктах ветеринарного контролю).

1.3. Відповідно до чинного законодавства ліцензуванню підлягає господарська діяльність з проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт.

1.4. Визначені в цих Умовах терміни вживаються у такому значенні:

проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт включає: застосування, зберігання, транспортування, фасування і пакування засобів дезінфекції, дезінсекції, дератизації та приготування робочих розчинів і приманок цих засобів;

дезінфекційні роботи — це комплекс санітарно-гігієнічних та протиепідемічних заходів, що виконуються з метою знезараження приміщень, меблів, посуду, білизни, виділень, іграшок, устаткування, виробів медичного призначення, предметів догляду за хворими, технологічного та санітарно-технічного обладнання, інших об'єктів у закладах охорони здоров'я, навчальних закладах, на комунальних об'єктах, транспорті, підприємствах фармацевтичної, косметичної, харчової і переробної промисловості;

дезінсекційні роботи — це комплекс санітарно-гігієнічних, інженерно-технічних та протиепідемічних заходів, які включають роботи з винищування та захисту від нападу членистоногих (комах, кліщів), що мають епідемічне та санітарно-гігієнічне значення, у будівлях і спорудах населених пунктів, на транспорті та в навколишньому середовищі;

дератизаційні роботи — це комплекс санітарно-гігієнічних, інженерно-технічних та протиепідемічних заходів, які включають роботи з винищування та захисту від синантропних гризунів (у тому числі носіїв та розповсюджувачів інфекційних хвороб людини і тварин) у будівлях і спорудах населених пунктів, на транспорті та в навколишньому середовищі.

1.5. Ліцензування зазначеного виду господарської діяльності є заходом контролю держави за додержанням ліцензіатом вимог законодавства щодо діяльності, пов'язаної з проведенням дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт.

1.6. Приймання документів, що подаються для одержання ліцензії, видача ліцензії, переоформлення й анулювання ліцензії, видача дублікатів ліцензій, ведення ліцензійних справ і ліцензійних реєстрів, контроль у межах своєї компетенції за додержанням ліцензіатами ліцензійних умов проводяться Міністерством охорони здоров'я України (далі — МОЗ України).

1.7. У ліцензіях на проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт зазначаються вид діяльності, який може здійснюватись суб'єктом господарювання, а також особливі умови та правила провадження певного виду діяльності залежно від наявності і відповідності матеріально-технічної бази, нормативно-технічної документації, кваліфікації фахівців.

1.8. Ліцензія МОЗ України є єдиним документом дозвільного характеру, який дає право на здійснення діяльності з проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт та дозволяє провадження зазначеного виду діяльності на всій території України.

2. Загальні організаційні вимоги провадження господарської діяльності з проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт

2.1. Суб'єкт господарювання при проведенні дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт повинен дотримуватися у частині, що регулює цю діяльність, таких вимог:

законодавчих актів України:

«Про підприємництво»;

«Про захист прав споживачів»;

«Про підприємства в Україні»;

«Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення»;

«Про захист населення від інфекційних хвороб»;

«Про пестициди і агрохімікати»;

«Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

Основи законодавства України про охорону здоров'я;

Кодекс законів про працю України;

постанов Кабінету Міністрів України:

від 18.09.95 № 746 «Про затвердження Порядку одержання

допуску (посвідчення) на право роботи, пов'язаної з транспортуванням, зберіганням, застосуванням та торгівлею пестицидами і агрохімікатами»;

від 20.06.95 № 440 «Про затвердження Порядку одержання дозволу на виробництво, зберігання, транспортування, використання, захоронення, знищення та утилізацію отруйних речовин, у тому числі токсичних промислових відходів, продуктів біотехнології та інших біологічних агентів»;

від 15.07.97 № 765 «Про затвердження порядку державної акредитації закладу охорони здоров'я»;

від 14.11.00 № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування»;

від 22.06.99 № 1109 «Про затвердження Положення про державний санітарно-епідеміологічний нагляд в Україні»;

наказів Міністерства охорони здоров'я України:

від 18.04.2000 № 78 «Про затвердження Положення про державну санітарно-епідеміологічну службу Міністерства охорони здоров'я України», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 16.06.2000 за № 357/4578;

від 09.04.93 № 75 «Про порядок розробки, впровадження та застосування дезінфекційних засобів», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28.05.93 за № 58;

від 24.04.99 № 97 «Про затвердження Положення про порядок спеціалізованої оцінки (експертизи) та обліку дезінфекційних засобів в Україні та Положення про Обліковий перелік дезінфекційних засобів в Україні», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28.04.99 за № 265/3559;

від 24.04.99 № 98 «Про внесення змін до Положення про Раду з регламентації застосування та впровадження дезінфекційних засобів, затвердженого наказом МОЗ України від 09.04.93 № 75», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06.05.99 за № 290/3583.

2.2. Проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт здійснюється суб'єктами господарювання на підставі ліцензії на певний вид господарської діяльності за наявності:

відповідної матеріально-технічної бази, яка відповідає санітарно-гігієнічним нормам щодо проведення робіт з дезінфекції, дезінсекції, дератизації та охорони праці;

фахівців з належним рівнем кваліфікації;

нормативно-технічної, інструктивно-методичної, а в разі потреби технологічної документації;

обов'язкового виконання кваліфікаційних, організаційних та спеціальних вимог цих Умов.

2.3. Для проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт допускаються лише ті дезінфекційні, дезінсекційні, дератизаційні засоби, які зареєстровані і дозволені до застосування в Україні, мають затверджені МОЗ України інструктивно-методичні документи щодо їх застосування, а також на які є сертифікат якості, що видається виробником.

Забороняється застосування дезінфекційних, дезінсекційних та дератизаційних засобів з простроченим терміном придатності.

2.4. Виготовлення робочих розчинів та приманок дезінсекційних і дератизаційних засобів здійснюється за нормативно-технічними документами, які встановлюють вимоги до дезінсекційних та дератизаційних робіт. Виготовлення робочих розчинів дезінфекційних засобів здійснюється відповідно до вимог інструктивно-методичних документів.

2.5. Суб'єкт господарювання повинен мати план термінових дій, які забезпечують безумовне виконання розпоряджень, зазначених у статті 20 Закону Україні «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», щодо зупинення реалізації, вилучення із реалізації дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних засобів і вжиття відповідних заходів щодо їх знищення та утилізації.

3. Спеціальні вимоги провадження господарської діяльності з проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт

3.1. Загальні спеціальні вимоги при проведенні дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт

3.1.1. Виробничі приміщення, які призначені для виготовлення робочих розчинів та приманок дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних засобів, повинні бути обладнані загальнообмінною припливно-витяжною вентиляцією відповідно до вимог ГОСТ 12.4.021 та СНиП 2.04.05, питною водою за ГОСТ 2874. Опалення, вентиляція та кондиціювання повітря повинні відповідати вимогам СНиП 2.04.05. Технологічне обладнання повинно відповідати вимогам СП 1042, ГОСТ 12.2.003. Приміщення повинні бути обладнані згідно з ОНТП 24 та ГОСТ 12.1.004.

3.1.2. Лабораторні прилади, обладнання та апаратура повинні мати технічні паспорти та підлягати своєчасному технічному обслуговуванню й атестації, засоби вимірювальної техніки — своєчасній повірці.

3.1.3. Виробничий персонал, який виконує роботи з дезінфекції, дезінсекції та дератизації, повинен бути забезпечений засобами індивідуального захисту (спецодяг, спецвзуття, захисні окуляри, гумові рукавички, протигази, респіратори, захисні мазі і пасти).

3.1.4. У приміщеннях для виготовлення і зберігання робочих розчинів та приманок дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних засобів не повинні перебувати сторонні особи, і вони не повинні використовуватись як прохідні для персоналу, який в них не працює.

3.1.5. Виробниче обладнання і технологічні трубопроводи з температурою теплоносія, вищою за 45 град. С, розміщені в зоні виготовлення та використання робочих розчинів та приманок дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних засобів, повинні мати теплову ізоляцію.

3.1.6. Кімнати відпочинку і приймання їжі повинні бути відокремлені від інших приміщень. Туалети не повинні безпосередньо сполучатись з виробничими та складськими приміщеннями.

3.1.7. Приміщення, в яких утримують лабораторних тварин (віварій), повинні бути ізольованими від інших приміщень, мати окремий вхід і систему підготовки (обробки) повітря.

3.1.8. Суб'єкт господарювання, який виконує дезінфекційні, дезінсекційні, дератизаційні роботи, повинен мати приміщення для зберігання дезінфекційних засобів, забезпечені вантажно-розвантажувальними механізмами, що дають змогу механізувати вантажно-розвантажувальні операції.

3.1.9. Сипкі засоби повинні зберігатися в закритих приміщеннях у тарі виробника. Подачу сипких матеріалів та їх розвантаження потрібно виконувати механізованим способом.

3.1.10. Ємкості для зберігання рідких засобів і скраплених газів повинні перевищувати за об'ємом транспортну тару. Заповнення ємкостей для зберігання рідких засобів і скраплених газів виконують способами, які унеможливлюють надходження у повітря шкідливих речовин або контакт з ними шкіри персоналу.

Ємкості для зберігання рідких засобів повинні бути обладнані рівнемірами або іншими аналогічними пристроями.

3.1.11. Приміщення для зберігання дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних засобів повинні бути забезпечені необхідною кількістю стелажів, шаф, піддонів, підтоварників тощо. Установлення стелажів здійснюється таким чином, щоб вони розміщувалися на відстані 0,6—0,7 м від зовнішніх стін, не менше ніж 0,5 м від стелі та не менше ніж 0,25 м від підлоги. Стелажі щодо вікон повинні бути розташовані так, щоб проходи були освітлені, а відстань між стелажами становила не менше 0,75 м для забезпечення вільного доступу до засобів.

3.1.12. Приміщення для зберігання дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних засобів необхідно забезпечити термометрами і гігрометрами, які кріпляться на внутрішніх стінах сховища подалі від нагрівальних приладів на висоті 1,5—1,7 м від підлоги та на віддалі не менше 3 м від дверей. У кожному приміщенні (кімнаті) має бути заведена карта обліку температури та відносної вологості.

3.1.13. Приміщення для зберігання вогненебезпечних та легкозаймистих речовин повинні бути побудовані з вогнетривких матеріалів, захищені від світла, прямих сонячних променів, атмосферних опадів та грунтових вод, ізольовані від інших складських будівель та від житлових приміщень, мати пожежно-охоронну сигналізацію.

3.1.14. При відсутності окремих приміщень для зберігання легкозаймистих речовин допускається зберігання їх у загальних вогнетривких будівлях, а також у будівлях, поділених на секції, виділених для зберігання речовин, при обов'язковій ізоляції приміщень від сусідніх приміщень вогнетривкими стінами, які відповідають вимогам пожежної безпеки. Такі приміщення повинні мати вентиляцію.

Легкозаймисті речовини потрібно зберігати осторонь від джерел відкритого вогню і тепла.

3.1.15. Контроль за викидами в атмосферне повітря шкідливих речовин, що входять до складу дезінсекційних та дератизаційних засобів, містять залишки компонентів дезінфекційних засобів, здійснюють відповідно до вимог Державних санітарних правил (ДСП) 201-97.

3.1.16. Захист грунту від забруднення побутовими і промисловими відходами, які містять залишки компонентів дезінсекційних, дератизаційних, дезінфекційних засобів, провадять відповідно до вимог Санітарних правил і норм (СанПиН) 42-128-4690-88.

3.2. Вимоги до проведення дезінфекційних робіт

3.2.1. Суб'єкт господарювання повинен виконувати вимоги нормативно-технічних та інструктивно-методичних документів стосовно зберігання, транспортування дезінфекційних засобів, а також виготовлення і використання їх робочих розчинів з метою дезінфекції.

3.2.2. Суб'єкт господарювання повинен виконувати вимоги інструктивно-методичних документів щодо зберігання та розміщення відходів, які містять компоненти дезінфекційних засобів.

3.2.3. Дезінфекційні роботи повинні здійснюватись одним із таких способів:

зрошенням робочим розчином дезінфекційного засобу поверхонь приміщень, обладнання, меблів, транспортних засобів тощо за допомогою гідропульта та іншої дезінфекційної техніки або мийних голівок (для підприємств фармацевтичної, косметичної, харчової і переробної промисловості);

нанесенням аерозолю дезінфекційного засобу на поверхні приміщень, обладнання, меблів, транспортних засобів тощо за допомогою розпилювача, який забезпечує переважно дрібнокрапельне розпилення робочого розчину дезінфекційних засобів;

знезараженням герметичних приміщень (бокси, спеціальні транспортні засоби тощо) аерозолями дезінфекційних засобів об'ємним методом;

протиранням поверхонь меблів, обладнання, іграшок, виробів медичного призначення, предметів догляду за хворими тощо ганчір'ям, яке змочене робочим розчином дезінфекційного засобу;

занурюванням у робочий розчин дезінфекційного засобу посуду, білизни, іграшок, виробів медичного призначення, предметів догляду за хворими, інвентарю, дрібної тари тощо;

засипанням виділень, залишків їжі, трупів, сміттєзбірників, грунту тощо дезінфекційними засобами, які виробляють у формі порошку, гранул;

обробкою пароповітряною сумішшю, парою, пароформалінової сумішшю, гарячим повітрям у дезінфекційних камерах одягу, взуття, білизни, м'яких іграшок тощо;

опромінюванням ультрафіолетовим промінням повітря, води, поверхонь та інших об'єктів;

об'ємним методом (повне заповнення робочим розчином дезінфекційного засобу) технологічних ємкостей, трубопроводів, комунікацій на підприємствах фармацевтичної, косметичної, харчової та переробної промисловості;

циркуляційним методом трубопроводів, комунікацій на підприємствах фармацевтичної, косметичної, харчової та переробної промисловості, водопровідної та каналізаційної мережі;

розведенням порошкових чи рідких дезінфекційних засобів у воді колодязів, басейнів та штучних ємкостей.

Вибір способу дезінфекції визначається особливостями конкретного об'єкта дезінфекції та відповідними інструктивно-методичними документами.

3.2.4. Робочі розчини дезінфекційних засобів повинні готуватись у спеціально виділеній промаркованій тарі з корозійностійких матеріалів шляхом інтенсивного перемішування з водою. Для приготування розчинів лужних дезінфекційних засобів (кальцинована сода, каустична сода тощо) забороняється використовувати тару, яка виготовлена з алюмінію, для приготування розчинів перекису водню — тару, яка виготовлена з низьколегованої сталі, міді, латуні.

Для приготування робочих розчинів дезінфекційних засобів та промивання об'єктів дезінфекції необхідно використовувати воду, що відповідає вимогам ГОСТ 2874. Виготовлені робочі розчини дезінфекційних засобів повинні зберігатись у тарі, яка щільно закрита кришкою.

3.2.5. Допускається готувати робочі розчини дезінфекційних засобів безпосередньо в технологічних ємкостях та резервуарах, які призначені для циркуляції розчинів, з урахуванням корозійної стійкості матеріалів, які використані на їх виготовлення.

3.2.6. Робочі розчини лужних та кислотних дезінфекційних засобів готують із концентрованих розчинів або сухих порошків з дотриманням нижченаведених правил.

Бочки з сухою каустичною содою розкривають за допомогою спеціального ножа. Великі частини каустичної соди розколюють у спеціально відведеному місці, попередньо накривши їх цупкою тканиною (бельтинг). Частини твердого лугу беруть за допомогою щипців.

Концентровані розчини лугів та кислот вносять у ємкості після заповнення їх водою. Кислоти та луги переливають у ємкості за допомогою сифона чи спеціальної лійки, які запобігають їх розбризкуванню. Концентровані кислоти та луги дозволяється наливати лише в чисті відра з нержавіючої сталі чи емальовані в кількості, яка не перевищує 70 % ємкості відра. Відра повинні щільно закриватися кришками.

У місцях, які призначені для виконання робіт з концентрованими кислотами та лугами, повинні зберігатися відповідні нейтралізуючі засоби (розчин соди, аміаку або борної кислоти).

Прибирання розлитих кислот та лугів виконують у протигазі з коробкою «В».

3.2.7. При використанні дезінфекційних засобів, які містять спирт етиловий або спирт пропіловий (ізопропіловий), резервуари, технологічне обладнання, трубопроводи і зливно-наливні пристрої, що використовують з метою приймання, зберігання і переміщення дезінфекційних засобів або спирту етилового (при виготовленні спиртовмісних робочих розчинів), повинні бути захищені від статичної електрики. Захисне заземлення від статичної електрики об'єднують, як правило, із заземленням електрообладнання. Величина опору заземлювального пристрою, призначеного виключно для захисту від статичної електрики, не повинна перевищувати 100 Ом.

3.2.8. Дезінфекцію об'єктів виконують з дотриманням режимів, які регламентовані нормативно-технічними та інструктивно-методичними документами.

3.2.9. Забороняється виконувати роботи з дезінфекції на підприємствах фармацевтичної, мікробіологічної, косметичної, харчової та переробної промисловості, навчальних закладах, підприємствах торгівлі та громадського харчування, транспортних засобах із застосуванням дезінфекційних засобів, компоненти яких не мають гігієнічних нормативів, у повітрі робочої зони на рівні гранично допустимої концентрації (ГДК).

3.2.10. Відпрацьовані розчини дезінфекційних засобів зливають у каналізаційну систему виходячи з ГДК компонентів дезінфекційного засобу у воді водоймищ господарсько-питного та культурно-побутового водокористування.

Злив до каналізаційної системи розчинів дезінфекційних засобів, компоненти яких не пронормовані у воді водних об'єктів господарсько-питного та культурно-побутового водокористування, забороняється.

3.3. Вимоги до проведення дезінсекційних робіт

3.3.1. Суб'єкт господарювання повинен виконувати вимоги інструктивно-методичних документів щодо збирання і тимчасового розміщення (зберігання) відходів, які містять компоненти дезінсекційних засобів. Відходи в міру їх накопичення збирають у тару, призначену для кожного класу небезпеки, з дотриманням правил безпеки.

3.3.2. Дезінсекційні роботи повинні здійснюватись одним із таких способів:

зрошення робочими розчинами дезінсекційних засобів по-

верхонь приміщень, обладнання, устаткування, меблів, транспортних засобів тощо;

нанесення аерозолів інсектицидних засобів на поверхні, насичення аерозолями інсектицидних засобів або репелентів об'єктів приміщень та транспортних засобів;

фумігації аерозолями, димом, туманами інсектицидних засобів герметичних приміщень та транспортних засобів;

нанесення інсектицидних засобів у формі лаків, гелів, дустів та інших форм інсектицидного покриття на поверхні;

застосування робочих форм інсектицидних приманок локально в місцях скупчення, укриття та пересування членистоногих;

імпрегнації робочими розчинами інсектицидних засобів або репелентів одягу, наметів, фіранок, штор тощо;

обробки дустами інсектицидних засобів одягу, білизни тощо;

нанесення інсектицидних засобів та репелентів у формі лосьйонів, шампунів, дустів, мазей, кремів тощо на ділянки тіла людини;

обробки пароповітряною сумішшю, парою, сухим гарячим повітрям у дезінфекційних камерах одягу, взуття, білизни, м'яких іграшок тощо;

обробки робочими розчинами, суспензіями, аерозолями, димом, туманами інсектицидних засобів або спеціальних біологічних препаратів рослин, водних поверхонь, будівель у вогнищах природно-вогнищевих інфекцій та за епідпоказниками за допомогою спеціальної розпилювальної апаратури (включаючи авіа- та наземну апаратуру).

Вибір способу дезінсекції визначається особливостями конкретного об'єкта дезінсекції та відповідними інструктивно-методичними документами.

3.3.3. З метою проведення дезінсекційних робіт допускається використовувати такі засоби:

фізичні (спалювання, сухе або вологе гаряче повітря, гаряча вода, пара, низькі температури, генератори звукових коливань тощо);

механічні (клейові поверхні, пастки тощо);

хімічні дезінсекційні засоби з різних класів хімічних сполук, які в установленому порядку зареєстровані в Україні;

біологічні засоби (синтетичні регулятори розвитку, збудники хвороб членистоногих, хижаки-ентомофаги тощо), які в установленому порядку зареєстровані в Україні;

репеленти та атрактанти.

3.3.4. Приготування приманок дезінсекційних засобів здійснюється за умови:

наявності нормативно-технічної документації на приготування приманок дезінсекційних засобів, розробленої відповідно до санітарних норм та правил;

наявності матеріально-технічної бази для приготування приманок дезінсекційних засобів.

3.4. Вимоги до проведення дератизаційних робіт

3.4.1. Суб'єкт господарювання повинен виконувати вимоги інструктивно-методичних документів щодо збирання і тимчасового розміщення (зберігання) відходів, які містять компоненти дератизаційних засобів.

3.4.2. Дератизаційні роботи повинні здійснюватись одним із таких способів:

розкладання харчових отруєних приманок у місцях концентрації та пересування гризунів у приміщеннях (комунікаціях) та відкритих станціях;

обпилювання входів у нори та шляхів пересування гризунів робочими розчинами дератизаційних засобів;

застосування механічних засобів вилову (капкани, клейові покриття тощо);

застосування липкого отруйного покриття в місцях переміщення гризунів та входів у нори;

газації ізольованих складських приміщень та транспортних засобів;

подачі газоподібних отруйних речовин (газація) або порошкоподібних родентицидів (обпилювання) у нори гризунів у навколишньому природному середовищі, у вогнищах природно-вогнищевих інфекційних хвороб людини та тварин за допомогою спеціальної апаратури;

застосування ультразвукового устаткування з метою відлякування гризунів.

3.4.3. Дератизаційні роботи з метою дератизації конкретних об'єктів потрібно виконувати відповідно до вимог інструктивно-методичних документів.

3.4.4. Приготування приманок дератизаційних засобів здійснюється за умови:

наявності нормативно-технічної документації на приготування приманок дератизаційних засобів, розробленої відповідно до санітарних норм та правил;

наявності матеріально-технічної бази для приготування приманок дератизаційних засобів.

4. Кваліфікаційні та інші вимоги до працівників, що проводять дезінфекційні, дезінсекційні, дератизаційні роботи

4.1. Суб'єкт господарювання, що проводить дезінфекційні, дезінсекційні, дератизаційні роботи, повинен мати не менше двох штатних спеціалістів, які займаються організацією проведення робіт з дезінфекції, дезінсекції, дератизації, мають відповідну спеціальну освіту і відповідають єдиним кваліфікаційним вимогам.

Зазначені особи повинні мати:

а) диплом державного зразка про вищу або середню спеціальну медичну освіту;

б) сертифікат лікаря-спеціаліста;

в) посвідчення про присвоєння (підтвердження) відповідної кваліфікаційної категорії (за наявності).

Видача сертифікатів, посвідчень здійснюється у порядку встановленому Положенням про порядок проведення атестації лікарів, затвердженим наказом МОЗ України від 19.12.97 № 359 «Про подальше удосконалення атестації лікарів» та зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 14.01.98 за № 14/2454.

Посади завідуючих, заступників, керівників підрозділів можуть займати лише спеціалісти з вищою медичною освітою, які пройшли підготовку за спеціальністю лікар-дезінфекціоніст згідно з наказом МОЗ України від 22.07.93 № 166 «Про подальше удосконалення системи післядипломної підготовки лікарів (провізорів)», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 27.07.93 за № 113.

4.2. Спеціалісти, які пройшли підготовку в навчальних закладах іноземних країн, допускаються до професійної діяльності у порядку, встановленому наказом МОЗ України від 19.08.94 № 118-С «Про затвердження Порядку допуску до медичної і фармацевтичної діяльності в Україні громадян, які пройшли медичну чи фармацевтичну підготовку в навчальних закладах іноземних країн», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 12.09.94 за № 218/428.

4.3. Спеціалісти, які не працюють понад три роки за зазначеною у дипломі, сертифікаті (посвідченні) спеціальністю, допускаються на посаду лікаря-дезінфекціоніста тільки після проходження перепідготовки згідно з наказом МОЗ України від 19.12.97 № 359 «Про подальше удосконалення атестації лікарів», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 14.01.98 за № 14/2454.

4.4. Працівники суб'єктів господарювання, що безпосередньо виконують дезінфекційні, дезінсекційні, дератизаційні роботи, зобов'язані:

пройти підготовку на курсах за спеціальністю дезінфектор та інструктор-дезінфектор;

здійснювати виробничу діяльність згідно з діючими правилами техніки безпеки, особистої гігієни та виробничої санітарії, регламентованими нормативно-технічними та інструктивно-методичними документами;

пройти попередній медичний огляд при прийманні на роботу, а надалі — періодичний медичний огляд.

4.5. У суб'єкта господарювання повинні бути затверджені посадові інструкції для спеціалістів, діяльність яких безпосередньо пов'язана з провадженням дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт, у яких викладені основні функції, професійні знання, компетенція та інші вимоги до працівників.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з розроблення, виробництва, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуску, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства охорони здоров'я України від 20 лютого 2001 року № 39/66

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 13 березня 2001 року за № 224/5415

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови, розроблені відповідно до Основ законодавства України про охорону здоров'я, законів України: «Про підприємництво», «Про лікарські засоби», «Про підприємства в Україні», «Про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів», «Про ліцензування

певних видів господарської діяльності», визначають ліцензійні умови провадження господарської діяльності з розроблення, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуску, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів.

1.2. Дія цих Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарювання, зареєстрованих в установленому законодавством порядку як юридичні особи, незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, які проводять господарську діяльність, пов'язану з розробленням, виробництвом, виготовленням, зберіганням, перевезенням, придбанням, пересиланням, ввезенням, вивезенням, відпуском, знищенням дозволених до застосування в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, зазначених у Переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 6 травня 2000 р. № 770 (далі — Перелік).

1.3. Відповідно до законодавства ліцензуванню підлягають розроблення, виробництво, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуск, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів.

1.4. Вид господарської діяльності (повністю або частково), що підлягає ліцензуванню, повинен бути зазначений в установчих документах суб'єкта господарювання.

1.5. Ліцензування зазначеного виду господарської діяльності є засобом контролю держави за додержанням ліцензіатом вимог законодавства до діяльності, пов'язаної з розробленням, виробництвом, виготовленням, зберіганням, перевезенням, придбанням, пересиланням, ввезенням, вивезенням, відпуском, знищенням наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів.

1.6. Приймання документів, що подаються для одержання ліцензії, видача ліцензії, переоформлення і анулювання ліцензій, видача дублікатів ліцензій, ведення ліцензійних справ і ліцензійних реєстрів, контроль у межах своєї компетенції за додержанням ліцензіатами ліцензійних умов, видача розпоряджень про усунення порушень ліцензійних умов проводиться Державним департаментом з контролю за якістю, безпекою та виробництвом лікарських засобів і виробів медичного призначення (далі — Державний департамент).

Організаційні вимоги

1.7. У ліцензії на розроблення, виробництво, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуск, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів повинні зазначатися групи наркотичних (психотропних) лікарських засобів або прекурсорів, вид господарської діяльності (повністю або частково), який може здійснюватись суб'єктом господарювання, залежно від наявності і відповідності матеріально-технічної бази, нормативної документації, кваліфікації фахівців.

1.8. Ліцензія Державного департаменту є єдиним документом дозвільного характеру, який дає право на здійснення господарської діяльності з розроблення, виробництва, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуску, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та дозволяє провадження зазначеного виду діяльності на всій території України.

1.9 Для одержання ліцензії на господарську діяльність з розроблення, виробництва, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуску, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів (в повному обсязі або частково) суб'єкт господарювання подає до Державного департаменту заяву встановленго зразка (додаток* 1). Зазначена заява подається особисто або через уповноважену ним установу чи особу.

У разі наявності у заявника відокремлених підрозділів, філій, які провадитимуть господарську діяльність на підставі отриманої ліцензії, у заяві зазначається їх місцезнаходження.

1.10. До заяви додаються документи згідно зі статтею 10 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

Заява про видачу ліцензії та документи, що додаються до неї, приймаються за описом (додаток 2), копія якого видається заявнику з відміткою про дату прийняття документів Державним департаментом та підписом відповідальної особи.

Усі подані заявником документи формуються в окрему справу ліцензіата.

1.11. Заява про видачу ліцензії залишається без розгляду, якщо:

1) заява подана (підписана) особою, яка не має на це повноважень;

---

* Додатки не наводяться. — *Ред.*

2) документи оформлені з порушенням статті 10 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

Про залишення заяви про видачу ліцензії без розгляду заявник повідомляється в письмовій формі з зазначенням підстав залишення заяви про видачу ліцензії без розгляду у строки, передбачені для видачі ліцензії.

1.12. Державний департамент для розгляду заяв про видачу ліцензій і відповідних документів створює Ліцензійну комісію. Положення про комісію та її склад затверджується наказом Державного департаменту.

Рішення Ліцензійної комісії оформлюється протоколом її засідання і затверджується наказом Державного департаменту.

1.13. Державний департамент приймає рішення про видачу ліцензії або про відмову в її видачі у строк не пізніше ніж десять робочих днів з дати надходження заяви про видачу ліцензії та документів, що додаються до заяви.

1.14. Повідомлення про прийняття рішення про видачу ліцензії або про відмову у видачі ліцензії надсилається (видається) заявникові в письмовій формі протягом трьох робочих днів з дати прийняття відповідного рішення.

1.15. Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії є:

недостовірність даних у документах, поданих заявником для отримання ліцензії;

невідповідність заявника згідно з поданими документами Ліцензійним умовам, установленим для виду господарської діяльності, зазначеного в заяві про видачу ліцензії.

У разі відмови у видачі ліцензії на підставі виявлення недостовірних даних у документах, поданих заявником про видачу ліцензії, суб'єкт господарювання може подати до Державного департаменту нову заяву про видачу ліцензії не раніше ніж через три місяці з дати прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії.

У разі відмови у видачі ліцензії на підставі невідповідності заявника Ліцензійним умовам, установленим для виду господарської діяльності, указаного в заяві про видачу ліцензії, суб'єкт господарювання може подати до Державного департаменту нову заяву про видачу ліцензії після усунення причин, що стали підставою для відмови у видачі ліцензії.

1.16. Відповідність матеріально-технічної, нормативно-правової бази, кваліфікації персоналу суб'єкта господарювання ви-

могам до відповідної діяльності встановлюється на підставі довідки Державного департаменту або уповноваженої Державним департаментом установи про відповідність матеріально-технічної, нормативно-правової бази, кваліфікації персоналу вимогам до відповідної діяльності; погодження МВС України про діяльність, пов'язану з розробленням, виробництвом, виготовленням, зберіганням, перевезенням, придбанням, пересиланням, ввезенням, вивезенням, відпуском, знищенням наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, виданого на підставі результатів перевірки щодо відсутності незнятої чи непогашеної судимості за наркозлочини у працівників, допущених до роботи з наркотичними засобами, психотропними речовинами і прекурсорами, інших даних про причетність до їх незаконного обігу, а також забезпечення умов для здійснення належної охорони суб'єктів господарювання та їх продукції; висновку місцевого органу охорони здоров'я про відсутність у працівників підприємства захворювань на наркоманію, токсикоманію та хронічний алкоголізм.

1.17. Ліцензія на розроблення, виробництво, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуск, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів оформлюється на бланку єдиного зразка, що затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 20 листопада 2000 р. № 1719.

Ліцензія підписується керівником Державного департаменту або його заступником та засвідчується печаткою цього органу.

1.18. Ліцензія видається заявнику особисто не пізніше ніж за три робочі дні після надходження документа, що підтверджує внесення плати за видачу ліцензії.

Якщо заявник протягом тридцяти календарних днів з дня направлення йому повідомлення про прийняття рішення про видачу ліцензії не подав документа, що підтверджує внесення плати за видачу ліцензії, або не звернувся до Державного департаменту для отримання оформленої ліцензії, то Державний департамент, який оформив ліцензію, має право скасувати рішення про видачу ліцензії або прийняти рішення про визнання такої ліцензії недійсною.

1.19. Відомості про видачу ліцензії заносяться до пронумерованого, прошнурованого та скріпленого печаткою журналу обліку заяв та виданих ліцензій за встановленою формою (додаток 3).

1.20. Для кожного відокремленого підрозділу, філії ліцензіата, яка провадитиме господарську діяльність на підставі отриманої ним ліцензії, Державний департамент видає ліцензіату засвідчену ним копію ліцензії, яка реєструється в журналі обліку заяв та виданих ліцензій. Засвідчена Державним департаментом копія ліцензії є документом, що підтверджує право структурного підрозділу ліцензіата на провадження певного виду господарської діяльності на підставі отриманої ліцензії.

1.21. У разі створення ліцензіатом нового відокремленого підрозділу, філії, яка провадитиме певний вид господарської діяльності згідно з отриманою ліцензією, ліцензіат повинен подати до Державного департаменту заяву про видачу копії ліцензії (додаток 4), а також довідку Державного департаменту або уповноваженої Державним департаментом установи про відповідність матеріально-технічної, нормативно-правової бази, кваліфікації персоналу вимогам до відповідної діяльності відокремленого підрозділу суб'єкта господарювання; погодження МВС України про діяльність, пов'язану з розробленням, виробництвом, виготовленням, зберіганням, перевезенням, придбанням, пересиланням, ввезенням, вивезенням, відпуском, знищенням наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, виданого на підставі результатів перевірки щодо відсутності незнятої чи непогашеної судимості за наркозлочини у працівників, допущених до роботи з наркотичними засобами, психотропними речовинами і прекурсорами, інших даних про причетність до їх незаконного обігу, а також забезпечення умов для здійснення належної охорони відокремленого підрозділу, філії суб'єкта господарювання та його продукції; висновку місцевого органу охорони здоров'я про відсутність у працівників відокремленого підрозділу, філії суб'єкта господарювання захворювань на наркоманію, токсикоманію та хронічний алкоголізм.

1.22. У разі ліквідації відокремленого підрозділу, філії ліцензіата, який провадив господарську діяльність згідно з отриманою ліцензією, або в разі припинення провадження відокремленим підрозділом, філією ліцензіата господарської діяльності згідно з отриманою ліцензією, ліцензіат зобов'язаний протягом семи робочих днів з дати ліквідації такого відокремленого підрозділу, філії або з дати припинення діяльності такого відокремленого підрозділу, філії подати до Державного департаменту відповідне повідомлення в письмовій формі.

1.23. Ліцензіат не може передавати ліцензію або її копію іншій юридичній особі для провадження господарської діяльності

1.24. Ліцензія підлягає переоформленню у разі:

зміни найменування юридичної особи (якщо зміна найменування не пов'язана з реорганізацією юридичної особи);

зміни місцезнаходження юридичної особи;

змін, пов'язаних з провадженням ліцензіатом певного виду господарської діяльності, вказаного в пункті 1.3 цих Ліцензійних умов.

1.25. У разі виникнення підстав для переоформлення ліцензії ліцензіат зобов'язаний протягом десяти робочих днів подати до Державного департаменту заяву про переоформлення ліцензії (додаток 5) разом з ліцензією, що підлягає переоформленню, та відповідними документами або їх нотаріально засвідченими копіями, які підтверджують зазначені зміни.

1.26. Ліцензіат, який подав заяву та відповідні документи про переоформлення ліцензії, може провадити свою діяльність на підставі довідки про прийняття зазначених документів до розгляду, яка видається Державним департаментом.

1.27. У разі втрати або пошкодження ліцензії ліцензіат зобов'язаний звернутися до Державного департаменту із заявою про видачу дубліката ліцензії (додаток 6).

1.28. Ліцензіат, який подав заяву та відповідні документи для видачі дубліката ліцензії замість втраченої або пошкодженої, може провадити свою діяльність на підставі відповідної довідки Державного департаменту.

1.29. Державний департамент формує і веде ліцензійний реєстр з певного виду господарської діяльності.

2. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з розроблення, виробництва, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуску, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів

2.1. Загальноорганізаційні вимоги

2.1.1. Суб'єкт господарювання при здійсненні діяльності з розроблення, виробництва, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуску, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів повинен дотримуватись вимог:

1) законів України:

Основи законодавства України про охорону здоров'я;

«Про підприємництво»;

«Про захист прав споживачів»;

«Про підприємства в Україні»;

«Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення»;

«Про лікарські засоби»;

«Про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів»;

«Про захист населення від інфекційних хвороб»;

«Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

2) постанов Кабінету Міністрів України:

від 03.01.96 № 6 «Про затвердження Положення про порядок здійснення діяльності у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів»;

від 06.05.2000 № 770 «Про затвердження переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і рекурсорів»;

від 03.02.97 № 146 «Про затвердження Порядку видачі сертифікатів на ввезення в Україну та вивезення з України наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів»;

від 10.05.99 № 786 «Про затвердження переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, з обігом яких пов'язана діяльність, що підлягає ліцензуванню»;

3) наказів Міністерства охорони здоров'я України:

від 31.07.98 № 231 «Про вдосконалення атестації провізорів та фармацевтів», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 17 серпня 1998 р. за № 513/2953;

від 14.06.93 № 139 «Про затвердження Інструкції по санітарно-протиепідемічному режиму аптек», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 22 листопада 1995 р. за № 420/956,

від 30.06.94 № 117 «Про порядок виписування рецептів та відпуску лікарських засобів і виробів медичного призначення з аптек», зареєстрованого у Міністерстві юстиції 28 липня 1994 р за № 171/380;

від 08.07.96 № 199 «Про затвердження Правил проведення утилізації та знищення неякісних лікарських засобів», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 26 липня 1996 р за № 407/1432;

від 10.06.97 № 177 «Про затвердження нормативних актів з питань реклами лікарських засобів», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 24 липня 1997 р. за № 268/2072,

від 18.12.97 № 356 «Про затвердження Порядку обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів в держав-

них і комунальних закладах охорони здоров'я», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 3 лютого 1998 р. за № 67/2507;

від 19.03.99 № 67/59 «Про затвердження Правил проведення утилізації та знищення неякісних лікарських засобів, до складу яких входять наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 22 липня 1999 р. за № 496/3789,

у частині, що регулює діяльність, пов'язану з розробленням, виробництвом, виготовленням, зберіганням, перевезенням, придбанням, пересиланням, ввезенням, вивезенням, відпуском, знищенням наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів.

2.1.2. Розроблення, виробництво, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуск, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів здійснюються суб'єктами господарювання на підставі ліцензії за умови виконання кваліфікаційних, організаційних, інших спеціальних вимог, установлених Ліцензійними умовами.

2.1.3. Діяльність, пов'язана з виробництвом, виготовленням, зберіганням, придбанням, відпуском, ввезенням, вивезенням та знищенням наркотичних засобів, психотропних речовин (за винятком психотропних речовин списку № 2 таблиці III Переліку) і прекурсорів списку № 1 таблиці IV Переліку, здійснюється суб'єктами господарювання державної та комунальної форми власності.

2.1.4. Діяльність, пов'язана із зберіганням, придбанням, відпуском (оптовою торгівлею), знищенням, ввезенням та вивезенням психотропних речовин списку № 2 таблиці III Переліку, може здійснюватись суб'єктами господарювання всіх форм власності.

2.1.5. Діяльність, пов'язана з розробленням, виробництвом, виготовленням, зберіганням, перевезенням, придбанням, пересиланням, ввезенням, вивезенням, відпуском, знищенням комбінованих лікарських препаратів, до складу яких входять наркотичні засоби, включені до списку № 1 таблиці III Переліку, психотропні речовини та прекурсори списку № 1 таблиці IV Переліку у незначній кількості та які не можуть бути видобуті легкодоступним способом, у кількостях, що дозволяють зловживати ними, може здійснюватись суб'єктами господарювання всіх форм власності. Перелік таких препаратів визначається та затверджується Комітетом з контролю за наркотиками при МОЗ України.

2.1.6. Відпуск (роздрібна торгівля) громадянам наркотичних засобів, психотропних речовин, включених до таблиць II і III Переліку, та прекурсорів, включених до списку № 1 таблиці IV Переліку, дозволених до застосування у медичній практиці, здійснюється через аптечні заклади державної та комунальної форми власності.

2.1.7. Діяльність, пов'язана з розробленням, виробництвом, виготовленням, зберіганням, перевезенням, придбанням, пересиланням, ввезенням, вивезенням, відпуском, знищенням прекурсорів списку № 2 таблиці IV Переліку, здійснюється суб'єктами господарювання всіх форм власності.

Суб'єктам господарювання з роздрібної торгівлі забороняється оптова торгівля прекурсорами, включеними до списку № 1 таблиці IV Переліку.

2.1.8. Розроблення нових наркотичних засобів та психотропних речовин з метою застосування у медичній практиці здійснюється за державним замовленням згідно з законодавством про лікарські засоби державними науково-дослідними інститутами, підприємствами.

2.1.9. Виробництво, виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів здійснюється з додержанням вимог Державної фармакопеї, інших нормативно-технічних документів, які встановлюють вимоги до лікарського засобу, його упаковки, умов і термінів зберігання та методів контролю якості лікарського засобу.

2.1.10. Перевезення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів здійснюється підприємствами, установами і організаціями всіх форм власності за умови забезпечення схоронності вантажу та на підставі супроводжувальних документів суворої звітності.

2.1.11. Пересилання наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів у поштових (у тому числі міжнародних) відправленнях забороняється.

3. Спеціальні вимоги

3.1. Для здійснення діяльності з розроблення, виробництва, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуску, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів до штату підприємницької структури повинні входити не менше двох дипломованих спеціалістів (провізор, лікар) відповідної кваліфікації.

3.2. Наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори

повинні зберігатись у вогнетривких сейфах або металевих шафах, в окремих приміщеннях (кімнатах), обладнаних відповідно до Типових вимог з техніки укріплення та оснащення засобами охоронно-пожежної сигналізації приміщень, де зберігаються наркотичні засоби, затверджених МОЗ України та узгоджених з МВС України від 14.01.94.

3.3. Наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори зберігаються залежно від їх фізичних, фізико-хімічних і токсикологічних властивостей.

3.4. Керівники суб'єктів господарювання, що здійснюють зазначений вид діяльності, зобов'язані забезпечувати конфіденційність інформації щодо здійснення операцій, пов'язаних з обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, у тому числі при придбанні й транспортуванні цих засобів зі складів.

3.5. Рекламування наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів заборонено. Інформація про лікарські засоби, діючими речовинами яких є наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори, може надаватись тільки в спеціальних медичних виданнях.

3.6. Розроблення, виробництво, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуск, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, що не зареєстровані в Україні в установленому порядку, крім випадків, передбачених Законом України «Про лікарські засоби», заборонено.

Наркотичні та психотропні лікарські засоби, які за висновком лабораторії аналізу якості не придатні до застосування, підлягають знищенню відповідно до Правил проведення утилізації та знищення неякісних лікарських засобів, до складу яких входять наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори, затверджених спільним наказом МОЗ України та Мінохорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України від 19.03.99 № 67/59 та зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 22 липня 1999 р. за № 496/3789.

3.7. Суб'єкти господарювання, що здійснюють господарську діяльність з розроблення, виробництва, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуску, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, повинні надавати Комітетові з контролю за наркотиками при МОЗ України та до Державного департаменту відомості про:

виробництво, виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів — щоквартально;

ввезення в Україну або вивезення з України наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів — щоквартально;

кількість наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, що виробляються, виготовляються, ввозяться в Україну чи вивозяться з України, реалізовуються чи використовуються, — щорічно із зазначенням залишків на кінець року.

3.8. Суб'єкти господарювання, що здійснюють господарську діяльність з розроблення, виробництва, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуску, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, зобов'язані проводити щоквартальну інвентаризацію наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, які є в їх розпорядженні, складати баланс товарно-матеріальних цінностей, відомості про що надсилаються до Державного департаменту та Комітету з контролю за наркотиками при МОЗ України відповідно до Положення про порядок здійснення діяльності у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 січня 1996 р. № 6.

3.9. Усі документи про інвентаризацію та баланс товарно-матеріальних цінностей щодо наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів повинні зберігатися протягом п'яти років, не враховуючи поточного року, у суб'єктів господарювання, що здійснюють таку діяльність.

Зазначені документи повинні зберігатись у сейфах за описом, у відповідальних осіб, уповноважених наказом керівника суб'єкта господарювання.

Після закінчення п'ятирічного терміну зберігання документація підлягає знищенню шляхом спалювання за участю представників інстанції вищого рівня зі складанням відповідного акта.

3.10. Керівники суб'єктів господарювання та інші відповідальні особи, уповноважені наказом керівника, несуть відповідальність за дотримання порядку ведення та схоронності документації з обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів.

3.11. Відомості про розбіжності в балансі або невідповідність показників балансу результатам проведеної інвентаризації подаються:

стосовно операцій, проведених у межах України, — територіальним органам МВС;

стосовно експортно-імпортних операцій — органам СБУ та територіальним органам МВС.

3.12. Операції, здійснені в процесі діяльності щодо розроблення, виробництва, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуску, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів у межах України та експортно-імпортні операції підлягають реєстрації у спеціальних журналах, форма яких розробляється Комітетом з контролю за наркотиками при МОЗ України відповідно до Положення про порядок здійснення діяльності у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03.01.96 № 6.

3.13. Реєстраційні журнали повинні бути пронумеровані, прошнуровані, скріплені підписом керівника та печаткою суб'єкта господарювання, установи або організації. Ведення журналів реєстрації покладено на відповідальних осіб, призначених наказом керівника суб'єкта господарювання.

Реєстраційні журнали зберігаються протягом десяти років після внесення до них останнього запису.

3.14. У реєстраційному журналі зазначаються відомості про види операцій з наркотичними засобами, психотропними речовинами і прекурсорами, найменування постачальника та отримувача засобів, дату здійснення певних операцій, номер та вид документа про здійснення певних операцій, номер та вид документа про здійснення операцій, залишки на перше число місяця, загальну кількість засобів, надходження та витрати за кожним окремим підвидом діяльності за датами та всього за місяць, прізвище, ім'я та по батькові, особистий підпис відповідальної особи.

3.15. Виробництво сировини, що містить наркотичні речовини, прекурсорів, внесених до списку № 1 таблиці IV Переліку, а також виготовлення і ввезення на територію України наркотичних і психотропних лікарських засобів без наявності державного замовлення, а також понад обсяги, встановлені ним, забороняється.

Спеціальні вимоги до виробництва, виготовлення наркотичних засобів та психотропних речовин і прекурсорів

3.16. Відповідальність за дотриманням на підприємствах (організаціях) порядку розроблення, виробництва, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуску, знищення наркотичних засобів, психо-

тропних речовин і прекурсорів, забезпеченням збереження наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів у процесі виробництва, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, реалізації, розроблення, відпуску, знищення несуть керівники суб'єктів господарювання.

3.17. Матеріально-відповідальні особи та особи, які за посадовими інструкціями мають доступ до розроблення, виробництва, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуску, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, визначаються спеціальним наказом суб'єкта господарювання із зазначенням конкретних повноважень, відповідальності.

3.18. Виробництво наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів здійснюється за умови наявності технічного та технологічного регламентів (далі — регламент) виробництва лікарських засобів, аналітичної нормативної документації (фармакопейна стаття тощо) розроблених відповідно до нормативних документів, стандартів, що діють у медичній та мікробіологічній промисловості.

3.19. Регламент повинен містити вимоги до виробництва конкретного лікарського засобу та визначати рівень технології, технологічного обладнання, кваліфікації персоналу, проведення виробничого контролю якості готових до використання форм наркотичних засобів чи психотропних речовин або лікарських засобів, що їх містять, а також вимоги щодо охорони навколишнього середовища, техніки безпеки виробництва, створення необхідних санітарно-гігієнічних умов виробництва, що гарантують виробництво лікарських засобів відповідно до вимог аналітичної нормативної документації.

3.20. Приміщення для виробництва наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів повинні бути розміщені та упорядковані відповідно до технологічних зон: виробничих, складських, зон контролю якості, допоміжних зон.

Виробничі зони (приміщення) — приміщення, у яких виробляються, виготовляються, розробляються, контролюються, пакуються, етикетуються готові до використання форми наркотичних засобів чи психотропних речовин або лікарські засоби, що їх містять.

Складські зони — приміщення для прийняття, складування та зберігання, відбору проб для контролю якості, відпуску сировини, допоміжних речовин, матеріалів та готових до використання форм наркотичних засобів чи психотропних речовин або лікарських засобів, що їх містять.

Зони контролю якості — приміщення і обладнання для контролю (фізико-хімічних показників та мікробіологічного, біологічного, клінічного) сировини, матеріалів, напівпродуктів, проміжного (міжопераційного) контролю виробництва та контролю якості готових до використання форм наркотичних засобів чи психотропних речовин або лікарських засобів, що їх містять.

Допоміжні зони — приміщення для обслуговування проведення технологічного процесу, які не входять у виробничі, складські зони і зони контролю якості та, по можливості, відокремлені від них (майстерні, кімнати відпочинку, їдальні, умивальні, туалети, приміщення для утримання тварин тощо).

Режимні вимоги

3.21. Суб'єкт господарювання повинен створити умови, що унеможливлюють вхід до виробничих, складських приміщень та зон контролю якості сторонніх осіб.

3.22. Виробничі цехи, робочі місця та приміщення, де здійснюються розроблення, виробництво, виготовлення, зберігання, придбання, відпуск, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, повинні бути режимними.

3.23. Для забезпечення режимності виробничих цехів, робочих місць та всіх приміщень, де здійснюються розроблення, виробництво, виготовлення, зберігання, придбання, відпуск, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів, слід передбачити:

наявність затверджених керівником суб'єкта господарювання інструкцій про порядок організації пропускного режиму;

наявність контрольно-пропускних пунктів та окремих гардеробів для чоловіків та жінок для їх повного переодягання (стосується наркотичних засобів і психотропних речовин);

наявність в контрольно-пропускному пункті режимного приміщення місця для постійного зберігання перепусток.

3.24. Суб'єкт господарювання повинен мати журнал приймання та здавання під охорону приміщень, де виробляються, виготовляються, реалізуються, розробляються, відпускаються, знищуються наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори, та облікової документації охорони, відповідно до Інструкції про Порядок придбання сировини, що містить наркотичні і психотропні речовини, прекурсорів, виробництва наркотичних і психотропних засобів, здійснення їх обліку, зберігання, перевезення, пересилання і збуту, затвердженої наказом Комітету з медичної та мікробіологічної промисловості України від 02.04.99

№ 41 та зареєстрованої у Міністерстві юстиції України 03.06.99 за № 344/3637.

3.25. Двері вентиляційних камер повинні бути закриті й опломбовані (опечатані) пломбіром керівника підрозділу і охорони.

3.26. Усі віконні прорізи режимних приміщень повинні мати справні засклені рами, обладнані охоронною сигналізацією та опломбовані (опечатані) пломбіром керівників підрозділу та охорони.

Вимоги до виробничих зон

3.27. У виробничих приміщеннях і в зоні виконання технологічних операцій відповідно до технологічного регламенту встановлюються відповідні класи чистоти повітряного середовища за вмістом механічних часток і мікроорганізмів.

3.28. Виробничі приміщення повинні бути обладнані системою вентиляції повітря, яка забезпечує відповідний клас чистоти навколишнього середовища для виконання стадії технологічного процесу, відповідно до технологічного регламенту. Для досягнення певного класу чистоти система вентиляції повітря повинна враховувати розмір приміщення, обладнання і персонал, які в ньому перебувають, забезпечувати багаторазовий повітрообмін і мати відповідні фільтри.

3.29. Освітлення, температура, вологість і вентиляція повинні відповідати вимогам технологічного регламенту і не впливати ні на якість готових до використання форм наркотичних засобів чи психотропних речовин або лікарських засобів, що їх містять, під час виробництва і зберігання, ні на точність функціонування обладнання.

3.30. Слід вжити заходів для запобігання входу в приміщення сторонніх. Зони виробництва, зберігання і контролю якості не повинні використовуватись як прохідні для персоналу, який в них не працює.

3.31. Розташування приміщень має відповідати послідовності виконання операцій виробничого процесу і вимогам рівня чистоти, унеможлювати перехрещення технологічних, матеріальних та людських потоків.

3.32. Внутрішні поверхні приміщень (стіни, підлога, стеля) повинні бути гладкими, без щілин та тріщин, легко та ефективно очищуватися і при потребі дезінфікуватися; від них не повинні відокремлюватися частинки.

3.33. Виробниче обладнання повинно очищуватися відповідно до затверджених керівником підприємства, організації чи

установи методик і не впливати на якість наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів.

3.34. Робочі трубопроводи, освітлювальні прилади, вентиляційне устаткування та інші системи обслуговування повинні бути розташовані таким чином, щоб не було заглиблень, що ускладнюють очищення. Обладнання та трубопроводи повинні бути чітко промарковані.

3.35. У суб'єкта господарювання має бути вся основна документація щодо виробництва та контролю наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів, що виробляються.

Основна документація: регламенти, фармакопейні статті, аналітична нормативна документація, стандарти, інструкції, виробничі реєстраційні записи (протоколи виробництва серій), результати контролю якості вхідної сировини, матеріалів, напівпродуктів, проміжних та нерозфасованих продуктів, готових до використання форм наркотичних засобів чи психотропних речовин або лікарських засобів, що їх містять.

Вимоги до складських зон

3.36. Наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори повинні зберігатися на складах, у цехах підприємства — у спеціальних приміщеннях, обладнаних охоронно-пожежною сигналізацією з блокуванням дверей, вікон, стін, стелі. Двері повинні бути пожежостійкими й оббиті залізом, віконні отвори обладнані гратами з металевого прута діаметром не менше 15 мм. Розміри боків вічок грат повинні бути не більше 150 мм і на перехрестях прути повинні бути зварені.

3.37. Складські зони повинні бути пристосовані для забезпечення належних умов зберігання вихідної сировини, матеріалів, нерозфасованої, готової продукції та продукції, що перебуває в процесі контролю (карантинна зона), тощо. Вони повинні бути чистими, сухими, в них мають підтримуватись визначені в технологічних регламентах температура та вологість. Показники температури та вологості контролюються та реєструються у журналах.

3.38. Для відбору проб вихідної сировини повинна бути відокремлена зона. Якщо відбір проб здійснюється в зоні зберігання, то його слід проводити таким чином, щоб запобігти контамінації та будь-якому шкідливому впливу на якість готових до використання форм наркотичних засобів чи психотропних речовин або лікарських засобів, що їх містять.

3.39. Відбраковані, відкликані або повернені матеріали, вихідна сировина, пакувальні матеріали та готова продукція повинні зберігатися в ізольованих зонах.

3.40. Наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори, відпущені складом підприємства для виробництва, виготовлення, розроблення готових до використання форм наркотичних засобів чи психотропних речовин або лікарських засобів, що їх містять, повинні зберігатися у цеху в спеціально обладнаній коморі в металевих шафах-сейфах чи закріплених сейфах; у науково-дослідних організаціях та лабораторіях підприємств — у металевих шафах-сейфах та сейфах у спеціальному приміщенні, обладнаному охоронною сигналізацією. Вікна повинні бути обладнані металевими гратами з діаметром прута не менше 15 мм, розміри боків вічок грат повинні бути не менше 150 мм і на перехрестях прути повинні бути зварені. Двері, що зачиняються на надвірні замки, мають бути оббиті залізом.

3.41. Готові до використання форми наркотичних засобів чи психотропних речовин або лікарські засоби, що їх містять, та сировину потрібно зберігати відповідно до токсикологічних груп, визначених у технологічному регламенті, та з урахуванням фізико-хімічних властивостей.

Вимоги до зон контролю якості

3.42. Лабораторії з контролю за якістю готових до використання форм наркотичних засобів чи психотропних речовин або лікарських засобів, що їх містять, повинні мати місця для зберігання зразків та протоколів та відокремлюватись від виробничих зон

3.43. Видані на аналіз та дослідження проби наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та напівпродуктів їх виробництва повинні зберігатися у закріпленому сейфі в кімнаті, де провадяться роботи.

3.44. Прилади, обладнання та апарати, які є в лабораторії, повинні мати технічні паспорти, а також підлягати своєчасному технічному обслуговуванню та перевірці.

3.45. Обладнання для контролю якості має забезпечувати небхідну точність та інші характеристики для контролю всіх показників якості продукції, що передбачені нормативно-технічною документацією.

3.46. Засоби вимірювання, що використовуються під час виробництва, виготовлення, розробки готових до використання форм наркотичних засобів чи психотропних речовин або лікар-

ських засобів, що їх містять, та контролю їх якості, повинні мати державне повірочне тавро і проходити повірку у встановленому порядку.

Вимоги до обладнання

3.47. Розміщення і робота обладнання повинні здійснюватись таким чином, щоб звести до мінімуму ризик помилок, а також забезпечити ефективне очищення та експлуатацію обладнання, які дадуть змогу уникнути контамінації та будь-якого шкідливого впливу на якість готових до використання форм наркотичних засобів чи психотропних речовин або лікарських засобів, що їх містять.

3.48. Виробниче обладнання повинно легко і ретельно очищуватися відповідно до письмових методик і не впливати на якість готових до використання форм наркотичних засобів чи психотропних речовин або лікарських засобів, що їх містять.

3.49. Для кожного виду наркотичного засобу, психотропної речовини чи прекурсору повинна бути спеціально виділена тара із зазначенням його найменування та напису «Отрута» і з зображенням черепа та кісток.

Вимоги до допоміжних зон

3.50. Кімнати відпочинку і їдальні мають бути відокремлені від інших зон.

3.51. Гардеробні, умивальні (душові) та туалети мають бути легко доступні і за кількістю відповідати вимогам норм санітарно-технічного обладнання. Туалети не повинні безпосередньо сполучатись з виробничими, складськими зонами та зонами контролю якості.

3.52. Майстерні мають бути відокремлені від виробничих зон. Якщо запасні частини та інструменти зберігаються у виробничій зоні, то вони повинні зберігатися в спеціально передбачених для цього кімнатах чи місцях.

3.53. Приміщення, у яких перебувають тварини, повинні бути ізольованими від інших зон, мати окремий вхід і систему підготовки (обробки) повітря.

Спеціальні вимоги до стерильного виробництва

3.54 Стерильну продукцію слід виробляти в чистих зонах

(приміщеннях), доступ у які персоналу, подача сировини і матеріалів повинні здійснюватись через повітряні шлюзи.

3.55. Чисті зони для виробництва стерильної продукції класифікуються за класами чистоти відповідно до технологічного регламенту. Кожна технологічна операція потребує рівня чистоти навколишнього середовища, визначеного в технологічному регламенті.

3.56. У чисті зони належить подавати підготовлене повітря для забезпечення потрібних класів чистоти, що передбачено нормативно-технічною документацією (технологічним регламентом). Контроль ефективності очищення повітря та ефективності використаних фільтрів є систематичним і обов'язковим.

3.57. У чистих зонах має перебувати кількість персоналу згідно зі штатним розкладом, затвердженим керівником підприємства, організації, установи.

3.58. Персонал, що працює в чистих зонах виробництва стерильних, готових до використання форм наркотичних засобів чи психотропних речовин або лікарських засобів, що їх містять, повинен володіти знанням і досвідом практичної роботи, що необхідно для виробництва стерильних, готових до використання форм наркотичних засобів чи психотропних речовин або лікарських засобів, що їх містять.

3.59. До персоналу висуваються вимоги до особистої гігієни та чистоти відповідно до вимог технологічного регламенту. Переодягатися та митися необхідно в спеціально відведених і опорядженних приміщеннях, розташованих безпосередньо біля чистої зони, щоб звести до мінімуму ризик контамінації спеціального технологічного одягу для роботи в чистих зонах і не внести забруднення в чисті зони. Розміщення приміщень визначається технологічним регламентом.

3.60. Під час проведення технологічного процесу персонал повинен бути одягнутий в спеціальний технологічний одяг з безворсової тканини, що відповідає виконуваним технологічним операціям, і має дотримуватись вимог, які регламентують виробництво стерильних лікарських засобів, технологічних регламентів, затверджених керівником підприємства, організації, установи, технологічних інструкцій.

3.61. Підготовка спеціального технологічного одягу здійснюється в окремій чистій зоні виробничого приміщення відповідно до вимог технологічного регламенту.

4. Кваліфікаційні та інші вимоги до персоналу

4.1. Особи, які безпосередньо займаються розробленням, виробництвом, виготовленням, зберіганням, перевезенням, придбанням, пересиланням, ввезенням, вивезенням, відпуском, знищенням дозволених до застосування в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, повинні мати відповідну спеціальну освіту і відповідати єдиним кваліфікаційним вимогам.

Зазначені особи повинні мати:

а) диплом державного зразка про фармацевтичну освіту;

б) сертифікат про присвоєння (підтвердження) звання провізора загального профілю, виданий відповідно до наказу МОЗ України від 31.07.98 № 231 «Про вдосконалення атестації провізорів та фармацевтів», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 17.08.98 за № 513/2953.

4.2. Фахівці, які пройшли спеціальну підготовку в навчальних закладах іноземних країн, допускаються до професійної діяльності після перевірки їх кваліфікації згідно з Порядком, затвердженим наказом МОЗ України від 19.08.94 № 118-С (зі змінами та доповненнями) та зареєстрованим у Міністерстві юстиції 12.09.94 за № 218/428.

4.3. Спеціалісти, які не працюють понад три роки за зазначеною у дипломі, сертифікаті спеціальністю, можуть бути допущені до діяльності з розроблення, виробництва, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуску, знищення дозволених до застосування в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів тільки після проходження перепідготовки, згідно з Порядком, затвердженим наказом МОЗ України від 31.07.98 № 231.

4.4. У суб'єкта господарювання повинні бути затверджені посадові інструкції для спеціалістів, діяльність яких безпосередньо пов'язана з розробленням, виготовленням, зберіганням, перевезенням, придбанням, пересиланням, ввезенням, вивезенням, відпуском, знищенням дозволених до застосування в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, в яких викладені основні функції, професійні знання, компетенція та інші вимоги до працівників.

Контроль за обігом в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів здійснює Комітет з контролю за наркотиками при МОЗ України.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва пестицидів та агрохімікатів, оптової, роздрібної торгівлі пестицидами та агрохімікатами

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Державного комітету промислової політики України від 22 лютого 2001 року № 40/70

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 березня 2001 року за № 213/5404

1. Загальні положення

1.1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва пестицидів та агрохімікатів, оптової, роздрібної торгівлі пестицидами та агрохімікатами (далі — Ліцензійні умови) розроблені відповідно до законів України «Про пестициди і агрохімікати», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», «Про охорону праці», «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення».

1.2. Ліцензійні умови встановлюють організаційні, кваліфікаційні та інші вимоги для провадження господарської діяльності з виробництва пестицидів та агрохімікатів, оптової, роздрібної торгівлі пестицидами та агрохімікатами.

1.3. Ліцензійні умови поширюються на всіх суб'єктів господарювання, що здійснюють виробництво пестицидів та агрохімікатів, оптову, роздрібну торгівлю пестицидами та агрохімікатами на території України.

1.4. Ліцензування господарської діяльності з виробництва пестицидів та агрохімікатів, оптової, роздрібної торгівлі пестицидами та агрохімікатами здійснює Державний комітет промислової політики України.

1.5. Оформлення заяв про видачу ліцензії, про видачу копії ліцензії, про переоформлення ліцензії, про видачу дубліката ліцензії та опису документів, що додаються до заяви про видачу ліцензії, здійснюється суб'єктами господарювання за встановленими формами (додатки* 1—5).

* Додатки не наводяться. — *Ред.*

2. Організаційні вимоги для провадження господарської діяльності з виробництва пестицидів та агрохімікатів, оптової, роздрібної торгівлі пестицидами та агрохімікатами

2.1. Забороняється провадження господарської діяльності з виробництва препаративних форм пестицидів та агрохімікатів, оптової, роздрібної торгівлі пестицидами та агрохімікатами до їх державної реєстрації.

2.2. Забороняється суб'єкту господарювання, що здійснює господарську діяльність з оптової, роздрібної торгівлі пестицидами та агрохімікатами, приймати для продажу та зберігання пестициди та агрохімікати від суб'єктів господарювання, що не мають ліцензії на їх виробництво та/або торгівлю.

2.3. Перелік пестицидів та агрохімікатів, зареєстрованих в Україні, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 04.03.96 № 295 «Про затвердження Порядку проведення державних випробувань, державної реєстрації та перереєстрації, видання переліків пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні» визначається офіційним виданням «Перелік пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні» та щорічними доповненнями до нього про нові зареєстровані препарати, а також заборонені до використання препарати.

2.4. Торгівля незареєстрованими пестицидами та агрохімікатами іноземного виробництва у випадках, що передбачені статтею 4 Закону України «Про пестициди і агрохімікати», здійснюється за наявності дозволу уповноваженого органу на їх ввезення та застосування, порядок надання якого визначається постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.96 № 288 «Про затвердження Порядку надання дозволу на ввезення та застосування незареєстрованих пестицидів та агрохімікатів іноземного виробництва».

2.5. Суб'єкт господарювання повинен вести облік наявності та використання пестицидів і агрохімікатів у прибутково-видаткових книгах (журналах) і подавати статистичну звітність за затвердженими формами про наявність та реалізацію пестицидів і агрохімікатів відповідно до Порядку державного обліку наявності та використання пестицидів і агрохімікатів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02.11.95 № 881 «Про затвердження Порядку державного обліку наявності та використання пестицидів і агрохімікатів».

2.6. Суб'єкт господарювання при провадженні господарської діяльності з виробництва пестицидів, оптової, роздрібної торгівлі пестицидами повинен дотримуватись вимог Державних санітарних правил ДСП 8.8.1.2.001-98 «Транспортування, зберігання та застосування пестицидів у народному господарстві», затверджених постановою Головного державного санітарного лікаря України від 03.07.98 № 1, у частині, що регулює діяльність, пов'язану з реєстрацією, виробництвом, зберіганням, контролем за якістю, оптовою, роздрібною торгівлею пестицидами.

3. Вимоги для провадження господарської діяльності з виробництва пестицидів та агрохімікатів

3.1. Суб'єкт господарювання повинен забезпечити обов'язкове дотримання вимог технологічного регламенту та інструкцій, що гарантують якість виготовленої продукції, раціональне та економічне ведення технологічного процесу, збереження обладнання, унеможливлення виникнення аварій і забруднення виробничого і навколишнього середовища, безпеку ведення технологічного процесу.

3.2. Для виробництва пестицидів та агрохімікатів суб'єкт господарювання повинен мати:

нормативні документи стандартизації (ГОСТ, ТУ, ДСТУ) на випуск продукції заданої якості;

технологічний регламент, розроблений, погоджений та затверджений відповідно до галузевих положень про технологічні регламенти;

позитивні висновки санітарно-епідеміологічної служби, органів державного пожежного нагляду, спеціально уповноважених органів з питань екології та природних ресурсів на провадження господарської діяльності з виробництва пестицидів і агрохімікатів за місцем їх виготовлення і реалізації;

дозвіл на початок роботи, виданий відповідними органами, згідно з Положенням про видачу Державним комітетом по нагляду за охороною праці власникові підприємства, установи, організації або уповноваженому ним органу дозволу на початок роботи підприємства, установи, організації, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06.10.93 № 831;

дозвіл на виробництво дослідних партій вітчизняних пестицидів та агрохімікатів відповідно до Порядку проведення державних випробовувань, державної реєстрації та перереєстра-

ції, видання переліків пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.96 № 295;

інструкції, розроблені та затверджені суб'єктом господарювання на основі затвердженого технологічного регламенту.

4. Вимоги для провадження господарської діяльності з оптової, роздрібної торгівлі пестицидами та агрохімікатами

4.1. Суб'єкт господарювання повинен мати:

складські приміщення для зберігання пестицидів та агрохімікатів, що відповідають санітарно-гігієнічним вимогам та правилам техніки безпеки і мають санітарні паспорти, засвідчені санітарно-епідеміологічною службою, органами державного пожежного нагляду, спеціально уповноваженими органами з питань екології та природних ресурсів, станцією захисту рослин;

сертифікати якості пестицидів та агрохімікатів;

регламент провадження торгових операцій;

інструкції з охорони праці, виробничої санітарії та пожежної безпеки, затверджені керівником та станцією захисту рослин;

посадові інструкції;

позитивні висновки санітарно-епідеміологічної служби, органів державного пожежного нагляду, спеціально уповноважених органів з питань екології та природних ресурсів щодо відповідності торгових приміщень санітарно-гігієнічним вимогам, правилам техніки безпеки, екологічної безпеки.

4.2. Суб'єкт господарювання відповідно до статті 10 Закону України «Про пестициди і агрохімікати» повинен видавати споживачеві на кожну товарну одиницю пестицидів та агрохімікатів рекомендацію щодо її застосування із зазначенням культур та об'єктів, для оброблення яких призначено препарат, способів, норм і кратності використання, термінів вичікування (для пестицидів), заборони та обмеження на застосування, способів і засобів знешкодження пестицидів та агрохімікатів, а також заходів безпеки під час роботи, заходів подання першої медичної допомоги в разі отруєння.

4.3. Суб'єкт господарювання відповідно до статті 11 Закону України «Про пестициди і агрохімікати» повинен здійснювати реалізацію населенню пестицидів та агрохімікатів у дрібнофасо-

ваному вигляді з обов'язковим наданням інструкції, що надрукована українською мовою, щодо безпечного їх використання.

4.4. Суб'єкт господарювання при здійсненні роздрібної торгівлі пестицидами та агрохімікатами повинен дотримуватись вимог правил продажу непродовольчих товарів.

5. Кваліфікаційні вимоги для провадження господарської діяльності з виробництва пестицидів та агрохімікатів, оптової, роздрібної торгівлі пестицидами та агрохімікатами

5.1. Працівники суб'єкта господарювання, що провадить господарську діяльність з виробництва пестицидів та агрохімікатів, повинні проходити попереднє спеціальне навчання і щорічну перевірку знань відповідних нормативних актів з охорони праці відповідно до Переліку робіт з підвищеною небезпекою, затвердженого наказом Державного комітету України по нагляду за охороною праці від 30.11.93 № 123 та зареєстрованого Міністерством юстиції України 23.12.93 за № 196.

5.2. Посадові особи суб'єкта господарювання, що провадить господарську діяльність з виробництва пестицидів та агрохімікатів, згідно з Переліком посад посадових осіб, які зобов'язані проходити попередню і періодичну перевірку знань з охорони праці, затвердженим наказом Державного комітету України по нагляду за охороною праці від 11.10.93 № 94 та зареєстрованим Міністерством юстиції України 20.10.93 за № 154, до початку виконання своїх обов'язків і періодично, один раз на три роки, проходять навчання, а також перевірку знань з охорони праці.

5.3. Працівники суб'єкта господарювання, діяльність яких пов'язана з оптовою, роздрібною торгівлею пестицидами та агрохімікатами, повинні проходити навчання за затвердженою програмою, перепідготовку один раз на три роки, медичний огляд, мати допуск на право роботи із зазначеними препаратами, посвідчення та медичну книжку встановлених зразків (додатки 1, 2, 3 до постанови Кабінету Міністрів України від 18.09.95 № 746 «Про затвердження Порядку одержання допуску (посвідчення) на право роботи, пов'язаної з транспортуванням, зберігання, застосуванням та торгівлею пестицидами і агрохімікатами») і пред'являти їх на вимогу представників державного нагляду та контролю.

5.4. Працівники суб'єкта господарювання, які організовують виконання робіт, пов'язаних з оптовою, роздрібною торгівлею пестицидами та агрохімікатами, повинні мати досвід у цій роботі, спеціальну освіту чи пройти підготовку на відповідних курсах і семінарах при станціях захисту рослин, спеціальних навчальних закладах, а також щорічно підвищувати свої знання на курсах і семінарах, проходити медичний огляд, мати допуск, посвідчення та медичну книжку встановлених зразків (додатки 1, 2, 3 до постанови Кабінету Міністрів України від 18.09.95 № 746).

6. Особливі вимоги для провадження господарської діяльності з виробництва пестицидів та агрохімікатів, оптової, роздрібної торгівлі пестицидами та агрохімікатами

6.1. Суб'єкт господарювання для провадження господарської діяльності з виробництва пестицидів та агрохімікатів, оптової, роздрібної торгівлі пестицидами та агрохімікатами повинен забезпечити:

організацію та проведення атестації робочих місць відповідно до Порядку проведення атестації робочих місць за умовами праці, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01.08.92 № 442, у строки, передбачені колективним договором, але не рідше 1 разу на 5 років;

організацію та проведення попереднього (при прийнятті на роботу) і періодичних (один раз на рік) медичних оглядів працівників згідно з Положенням про медичний огляд працівників певних категорій, затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 31.03.94 № 45 та зареєстрованим Міністерством юстиції України 21.06.94 за № 136/345.

6.2. Суб'єкт господарювання, що провадить господарську діяльність з виробництва пестицидів та агрохімікатів, оптової, роздрібної торгівлі пестицидами та агрохімікатами, повинен нести матеріальну відповідальність за шкоду, заподіяну працівникові каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ним трудових обов'язків, а також за моральну шкоду, заподіяну потерпілому внаслідок фізичного чи психічного впливу небезпечних або шкідливих умов праці, згідно з Правилами відшкодування власником підприємства, установи

і організації або уповноваженим ним органом шкоди, заподіяної працівникові ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ним трудових обов'язків, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 23.06.93 № 472.

6.3. Суб'єкт господарювання згідно зі статтею 10 Закону України «Про охорону праці» повинен безплатно забезпечувати працівників спеціальним одягом, взуттям та іншими засобами індивідуального захисту за встановленими нормами згідно з:

«Типовыми отраслевыми нормами бесплатной выдачи одежды, специальной обуви и других средств индивидуальной защиты рабочим и служащим химических производств», затвердженими постановою Державного комітету СРСР з праці і соціальних питань і Президії ВЦРПС від 29.05.81 № 154/П-5,

«Типовыми отраслевыми нормами бесплатной выдачи одежды, специальной обуви и других средств индивидуальной защиты рабочим и служащим горной и металлургической промышленности и металлургических производств других отраслей промышленности», затвердженими постановою Державного комітету СРСР з праці і соціальних питань і Президії ВЦРПС від 01.08.79 № 344/П-7;

«Типовыми отраслевыми нормами бесплатной выдачи одежды, специальной обуви и других средств индивидуальной защиты работникам государственной торговли», затвердженими постановою Державного комітету СРСР з праці і соціальних питань і Президії ВЦРПС від 20.02.80 № 43/П-2.

7. Вимоги щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, охорони навколишнього природного середовища при провадженні господарської діяльності з виробництва пестицидів та агрохімікатів, оптової, роздрібної торгівлі пестицидами та агрохімікатами

7.1. Суб'єкт господарювання відповідно до Законів України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» та «Про охорону навколишнього природного середовища» у процесі експлуатації виробничих, побутових та інших приміщень, споруд, обладнання, устаткування, транспортних засобів, використовуючи технології, повинен забезпечувати

безпечні і відповідні умови праці та відпочинку, що відповідають вимогам санітарних норм;

заходи, спрямовані на запобігання захворюванням, отруєнням, травмам, забрудненню навколишнього середовища;

екологічну безпеку людей, раціональне використання природних ресурсів, додержання нормативів шкідливих впливів на навколишнє природне середовище;

вловлювання, утилізацію, знешкодження шкідливих речовин і відходів або повну їх ліквідацію;

проведення екологічної та санітарно-гігієнічної експертиз процесів виробництва.

7.2 Суб'єкт господарювання повинен забезпечувати знешкодження та утилізацію токсичних відходів (твердих, рідких, газоподібних) за умови наявності дозволу державних санітарно-епідеміологічних служб, спеціально уповноважених органів виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів.

7.3 Пестициди, агрохімікати, а також тара іноземного виробництва, що ввозяться на територію України, повинні супроводжуватись документами про технологію їх знешкодження та утилізацію відповідно до статті 10 Закону України «Про пестициди та агрохімікати».

7.4 Утилізація, знищення та знешкодження непридатних або заборонених до використання пестицидів, агрохімікатів, а також тари від них здійснюються підприємствами суб'єкта господарювання, на яких вони виготовлені, а також іншими підприємствами, що мають дозвіл санітарно-епідеміологічних служб Міністерства охорони здоров'я України та органів Міністерства екології та природних ресурсів України, на договірних умовах, згідно з Порядком вилучення, утилізації, знищення та знешкодження непридатних або заборонених до використання пестицидів і агрохімікатів та тари від них, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 27.03.96 № 354.

7.5 Суб'єкт господарювання, що провадить господарську діяльність з виробництва пестицидів, повинен приймати металеву та поліетиленову тару від пестицидів власного виробництва без знезараження, зовні чисту та щільно закриту, для повторного її використання відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 27.03.96 № 354.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин (за переліком, який визначається Кабінетом Міністрів України)

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Державного комітету промислової політики України від 22 лютого 2001 року № 41/71

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 березня 2001 року за № 214/5405

1. Загальні положення

1.1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин (за переліком, який визначається Кабінетом Міністрів України) (далі — Ліцензійні умови) розроблені відповідно до законів України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», «Про охорону праці», «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення».

1.2. Ліцензійні умови встановлюють організаційні, кваліфікаційні та інші вимоги для провадження господарської діяльності з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин (за переліком, який визначається Кабінетом Міністрів України) (далі — господарська діяльність з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин).

1.3. Ліцензійні умови поширюються на всіх суб'єктів господарювання, що здійснюють виробництво особливо небезпечних хімічних речовин на території України

1.4. Ліцензування господарської діяльності з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин здійснює Державний комітет промислової політики України.

1.5. Оформлення заяв про видачу ліцензії, про видачу копії ліцензії, про переоформлення ліцензії, про видачу дубліката ліцензії та опису документів, що додаються до заяви про видачу ліцензії, здійснюється суб'єктами господарювання за встановленими формами (додатки* 1—5).

* Додатки не наводяться. — *Ред.*

1.6. Суб'єкт господарювання при провадженні господарської діяльності з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин повинен дотримуватися чинних стандартів, правил технічної експлуатації виробництв, державних нормативних актів про охорону праці та навколишнього природного середовища, вимог санітарного законодавства, правил пожежної безпеки в Україні.

2. Організаційні вимоги для провадження господарської діяльності з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин

2.1. Для виробництва особливо небезпечних хімічних речовин суб'єкт господарювання повинен мати:

нормативні документи стандартизації (ГОСТ, ТУ, ДСТУ) на випуск продукції заданої якості;

технологічний регламент, розроблений, погоджений та затверджений відповідно до галузевих положень про технологічні регламенти;

позитивні висновки санітарно-епідеміологічної служби, органів державного пожежного нагляду, спеціально уповноважених органів з питань екології та природних ресурсів на провадження господарської діяльності з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин за місцем їх виготовлення і реалізації;

дозвіл на початок роботи, виданий відповідними органами, згідно з Положенням про видачу Державним комітетом по нагляду за охороною праці власникові підприємства, установи, організації або уповноваженому ним органу дозволу на початок роботи підприємства, установи, організації, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06.10.93 № 831;

сертифікат (свідоцтво) державної реєстрації небезпечного фактора хімічного походження відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 13.06.95 № 420 «Про затвердження Положення про гігієнічну регламентацію та державну реєстрацію небезпечних факторів і Порядку оплати робіт із проведення гігієнічної регламентації та державної реєстрації небезпечних факторів»;

інструкції, розроблені та затверджені суб'єктом господарювання на основі затвердженого технологічного регламенту.

2.2. Суб'єкт господарювання повинен забезпечити обов'язкове дотримання вимог технологічного регламенту, інструкцій, що гарантують якість виготовленої продукції, раціональне та

економічне ведення технологічного процесу, збереження обладнання, виключення можливості виникнення аварій і забруднення виробничого і навколишнього природного середовища, безпеку ведення технологічного процесу.

2.3. На кожну партію особливо небезпечної хімічної речовини, що реалізується, суб'єкт господарювання видає споживачеві інструкцію щодо безпечного поводження з конкретною хімічною речовиною, розроблену на підставі відповідних стандартів, технічних умов, правил.

3. Кваліфікаційні вимоги для провадження господарської діяльності з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин

3.1. Працівники суб'єкта господарювання, що провадить господарську діяльність з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин, повинні проходити попереднє спеціальне навчання і щорічну перевірку знань відповідних нормативних актів з охорони праці відповідно до Переліку робіт з підвищеною небезпекою, затвердженого наказом Державного комітету України по нагляду за охороною праці від 30.11.93 № 123 та зареєстрованого Міністерством юстиції України 23.12.93 за № 196.

3.2. Посадові особи суб'єкта господарювання, що провадить господарську діяльність з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин, згідно з Переліком посад посадових осіб, які зобов'язані проходити попередню і періодичну перевірку знань з охорони праці, затвердженим наказом Державного комітету України по нагляду за охороною праці від 11.10.93 № 94 та зареєстрованим Міністерством юстиції України 20.10.93 за № 154, до початку виконання своїх обов'язків і періодично, один раз на три роки, проходять навчання, а також перевірку знань з охорони праці.

4. Особливі вимоги для провадження господарської діяльності з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин

4.1. Суб'єкт господарювання для провадження господарської діяльності з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин повинен забезпечити:

організацію та проведення атестації робочих місць відповідно до Порядку проведення атестації робочих місць за умовами праці, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України

від 01.08.92 № 442, у строки, передбачені колективним договором, але не рідше 1 разу на 5 років;

організацію та проведення попереднього (при прийнятті на роботу) і періодичних (один раз на рік) медичних оглядів працівників згідно з Положенням про медичний огляд працівників певних категорій, затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 31.03.94 № 45 та зареєстрованим Міністерством юстиції України 21.06.94 за № 136/345.

4.2. Суб'єкт господарювання, що провадить господарську діяльність з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин, повинен нести матеріальну відповідальність за шкоду, заподіяну працівникові каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ним трудових обов'язків, а також за моральну шкоду, заподіяну потерпілому внаслідок фізичного чи психічного впливу небезпечних або шкідливих умов праці, згідно з Правилами відшкодування власником підприємства, установи і організації або уповноваженим ним органом шкоди, заподіяної працівникові ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ним трудових обов'язків, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 23.06.93 № 472.

4.3. Суб'єкт господарювання згідно зі статтею 10 Закону України «Про охорону праці» повинен безплатно забезпечувати працівників спеціальним одягом, взуттям та іншими засобами індивідуального захисту за встановленими нормами згідно з:

«Типовыми отраслевыми нормами бесплатной выдачи одежды, специальной обуви и других средств индивидуальной защиты рабочим и служащим химических производств», затвердженими постановою Державного комітету СРСР з праці і соціальних питань і Президії ВЦРПС від 29.05.81 № 154/П-5;

«Типовыми отраслевыми нормами бесплатной выдачи одежды, специальной обуви и других средств индивидуальной защиты рабочим и служащим горной и металлургической промышленности и металлургических производств других отраслей промышленности», затвердженими постановою Державного комітету СРСР з праці і соціальних питань і Президії ВЦРПС від 01.08.79 № 344/П-7.

5. Вимоги щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, охорони навколишнього природного середовища при провадженні господарської діяльності з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин

5.1. Суб'єкт господарювання відповідно до Законів України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя на-

селення» та «Про охорону навколишнього природного середовища» у процесі експлуатації виробничих, побутових та інших приміщень, споруд, обладнання, устаткування, транспортних засобів, використовуючи технології, повинен забезпечувати:

безпечні і відповідні умови праці та відпочинку, що відповідають вимогам санітарних норм;

заходи, спрямовані на запобігання захворюванням, отруєнням, травмам, забрудненню навколишнього природного середовища;

екологічну безпеку людей, раціональне використання природних ресурсів, додержання нормативів шкідливих впливів на навколишнє природне середовище;

вловлювання, утилізацію, знешкодження шкідливих речовин і відходів або повну їх ліквідацію;

проведення екологічної та санітарно-гігієнічної експертиз процесів виробництва.

5.2. Суб'єкт господарювання повинен забезпечувати знешкодження та утилізацію токсичних відходів (твердих, рідких, газоподібних) за умови наявності дозволу державних санітарно-епідеміологічних служб, спеціально уповноважених органів виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності із збирання, заготівлі окремих видів відходів як вторинної сировини

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства екології та природних ресурсів України від 19 березня 2001 року № 52/105р

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 6 квітня 2001 року за № 319/5510

1. Загальні положення

1.1 Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», постанови Кабінету Міністрів України від 14.11.2000 № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування» та постанови

Кабінету Міністрів України від 28.02.2001 № 183 «Про затвердження переліку окремих видів відходів як вторинної сировини, збирання та заготівля яких підлягають ліцензуванню».

1.2. Терміни, що використовуються в цих Ліцензійних умовах, мають таке значення:

збирання, заготівля відходів як вторинної сировини — діяльність, пов'язана із збиранням, купівлею, прийманням, зберіганням, обробленням, перевезенням, реалізацією і постачанням відходів переробним підприємствам на утилізацію;

власник відходів як вторинної сировини — юридична або фізична особа, яка володіє, користується і розпоряджається відходами в межах, визначених законодавством;

реалізація відходів як вторинної сировини — діяльність, пов'язана з передачею права власності на відходи іншому власнику в обмін на еквівалентну суму коштів;

спеціалізовані підприємства із збирання, заготівлі відходів як вторинної сировини — підприємства (суб'єкти господарської діяльності усіх форм власності) та їх філії, інші відокремлені підрозділи, які здійснюють збирання, заготівлю відходів як вторинної сировини на підставі відповідної ліцензії, мають (або орендують) територію, виробничі, складські приміщення та приймальні пункти, мають у власності технічне обладнання (пресове, вантажопідйомне, вагове господарство тощо), мають кваліфікований персонал, необхідну документацію стосовно правил поводження з відходами;

приймальний пункт відходів як вторинної сировини — стаціонарний або пересувний відокремлений підрозділ спеціалізованого підприємства із збирання, заготівлі відходів як вторинної сировини, що здійснює приймання, закупівлю відходів як вторинної сировини від фізичних або юридичних осіб на підставі відповідної ліцензії, має складські приміщення, кваліфікований персонал, вагове господарство, необхідну документацію стосовно правил поводження з відходами.

1.3. Ці Ліцензійні умови встановлюють організаційні, кваліфікаційні, технологічні та інші вимоги для провадження діяльності із збирання та заготівлі окремих видів відходів як вторинної сировини, перелік яких визначений постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2001 № 183.

1.4. Ці Ліцензійні умови поширюються на всі суб'єкти господарської діяльності незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, що здійснюють збирання та заготівлю окремих видів відходів як вторинної сировини.

1.5. Ліцензуванню не підлягає діяльність фізичних осіб, пов'язана зі збиранням та реалізацією окремих видів відходів як вторинної сировини спеціалізованим підприємствам, а також діяльність юридичних осіб, пов'язана з накопиченням та реалізацією окремих видів відходів як вторинної сировини, які утворюються в результаті їх власної діяльності.

1.6. Для одержання ліцензії на провадження господарської діяльності із збирання, заготівлі окремих видів відходів як вторинної сировини суб'єкт господарської діяльності подає до Мінекоресурсів України заяву встановленого зразка (додаток* 1). Зазначена заява подається особисто або через уповноважену особу.

(Пункт 1 доповнено підпунктом 1.6 згідно з наказом Держпідприємництва № 90/221 від 20.06.2001)

1.7. Заява про видачу ліцензії та документи, що додаються до неї, приймаються за описом (додаток 2), копія якого видається заявнику з відміткою про дату прийняття документів Мінекоресурсів України та підписом відповідальної особи.

(Пункт 1 доповнено підпунктом 1.7 згідно з наказом Держпідприємництва № 90/221 від 20.06.2001)

1.8. У разі створення у ліцензіата нової філії, іншого нового відокремленого підрозділу, які провадитимуть вид господарської діяльності згідно з отриманою ліцензією, ліцензіат повинен подати до органу ліцензування заяву встановленого зразка про видачу копії ліцензії (додаток 3), а також документи відповідно до статті 10 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

(Пункт 1 доповнено підпунктом 1.8 згідно з наказом Держпідприємництва № 90/221 від 20.06.2001)

1.9. У разі виникнення підстав для переоформлення ліцензії відповідно до статті 16 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» ліцензіат зобов'язаний протягом десяти робочих днів подати до Мінекоресурсів України заяву про переоформлення ліцензії (додаток 4) разом з ліцензією, що підлягає переоформленню, та відповідними документами або їх нотаріально засвідченими копіями, які підтверджують зазначені підстави.

(Пункт 1 доповнено підпунктом 1.9 згідно з наказом Держпідприємництва № 90/221 від 20.06.2001)

* Додатки не наводяться. — *Ред.*

1.10. У разі втрати або пошкодження ліцензії ліцензіат зобов'язаний звернутися до Мінекоресурсів України із заявою про видачу дубліката ліцензії (додаток 5). До заяви в разі втрати ліцензії додається документ, що засвідчує внесення плати за видачу дубліката ліцензії, а в разі пошкодження — непридатна для користування ліцензія і документ, що засвідчує внесення плати за видачу дубліката ліцензії.

(Пункт 1 доповнено підпунктом 1.10 згідно з наказом Держпідприємництва № 90/221 від 20.06.2001)

2. Організаційні вимоги

Суб'єкти господарської діяльності при здійсненні збирання, заготівлі окремих видів відходів як вторинної сировини зобов'язані дотримуватися вимог таких нормативно-правових актів, які регулюють цю діяльність:

Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища»;

Закон України «Про відходи»;

Закон України «Про екологічну експертизу»;

Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення»;

Державні санітарні правила та норми ДСанПіН 2.2.7. 029-99 «Гігієнічні вимоги щодо поводження з промисловими відходами та визначення їх класу небезпеки для здоров'я населення» від 01.07.99 № 29;

постанова Кабінету Міністрів України «Про перелік видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку» від 27.07.95 № 554;

постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку розроблення, затвердження і перегляду лімітів на утворення та розміщення відходів» від 03.08.98 № 1218;

постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів» від 31.08.98 № 1360;

постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку встановлення нормативів збору за забруднення навколишнього природного середовища і стягнення цього збору» від 01.03.99 № 303;

постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення державного обліку та паспортизації відходів» від 01.11.99 № 2034;

Інструкція щодо складання реєстрових карт об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів, затверджена наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки від 17.02.99 № 41 і зареєстрована в Міністерстві юстиції України 18.03.99 за № 169/3462;

Інструкція про порядок обчислення та сплати збору за забруднення навколишнього природного середовища, затверджена наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки від 19.07.99 № 162/379 і зареєстрована в Міністерстві юстиції України 09.08.99 за № 544/3837.

3. Кваліфікаційні вимоги

Суб'єкти господарської діяльності зобов'язані допускати до здійснення збирання та заготівлі окремих видів відходів як вторинної сировини тільки осіб, які пройшли професійну підготовку, що підтверджено протоколом або посвідченням відповідно до Типового положення про навчання з питань охорони праці, затвердженого наказом Комітету по нагляду за охороною праці України від 17.02.99 № 27, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 21.04.99 за № 248/3541.

4. Технологічні вимоги

4.1. Збирання, заготівля окремих видів відходів як вторинної сировини повинні здійснюватись спеціалізованими підприємствами, їх філіями, іншими відокремленими підрозділами через приймальні пункти.

4.2. Суб'єкти господарської діяльності зобов'язані збирання, заготівлю макулатури здійснювати згідно з ТУ 13-0281041-207-93 «Макулатура паперова та картонна необроблена» та ДСТУ 3500-97 «Макулатура паперова та картонна», склобою — згідно з ТУУ 21564327.01-94 «Склобій для скляної тари», відходів гумових, у тому числі зношених шин, — згідно з ГОСТ 8407-89 «Сировина вторинна гумова. Покришки і камери шин», матеріалів текстильних вторинних — згідно з ТУУ 21564327.03-95 «Відходи споживання текстильні необроблені» і ТУУ 21564327.02-95 «Відходи виробництва текстильних матеріалів», відходів полімерних — згідно з ТУУ 63.04741331.006-95 зі змінами № 1 «Сировина полімерна вторинна необроблена».

4.3. Суб'єкти господарської діяльності для здійснення збирання, заготівлі окремих видів відходів як вторинної сировини повинні мати таку матеріально-технічну базу:

для збирання, заготівлі макулатури:
окрема територія;
складські приміщення для зберігання макулатури;
пресове обладнання з виходом паки масою 200—600 кг;
ваги з діапазоном зважування від 200 кг, які пройшли перевірку метрологічної служби;
автоваги з діапазоном зважування від 10 т;
лабораторне обладнання для визначення вологості;
вантажопідйомне обладнання вантажопідйомністю не менше ніж 200 кг;
для збирання, заготівлі склобою:
окрема територія;
складські приміщення або площі з твердим покриттям для окремого зберігання склобою за кольорами;
ваги, які пройшли перевірку метрологічної служби;
автоваги з діапазоном зважування від 10 т;
вантажопідйомне обладнання;
для збирання, заготівлі відходів полімерних:
окрема територія;
складські приміщення або площі з твердим покриттям для окремого зберігання полімерних відходів за видами;
ваги, які пройшли перевірку метрологічної служби;
автоваги з діапазоном зважування 10 т;
вантажопідйомне обладнання;
обладнання для оброблення полімерних відходів (пресове, подрібнювальне тощо);
для збирання, заготівлі відходів гумових, у тому числі зношених шин:
окрема територія;
складські приміщення або площі з твердим покриттям для окремого зберігання відходів гумових за видами;
автоваги з діапазоном зважування від 10 т;
вантажопідйомне обладнання;
для збирання, заготівлі матеріалів текстильних вторинних:
окрема територія;
складські приміщення для окремого зберігання матеріалів текстильних вторинних за видами;
пресове обладнання;
ваги, які пройшли перевірку метрологічної служби;
автоваги з діапазоном зважування від 10 т;
лабораторне обладнання для визначення вологості;
вантажопідйомне обладнання.

Ліцензійні умови провадження фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності: організації та проведення спортивних занять професіоналів та любителів спорту, діяльності з підготовки спортсменів до змагань з різних видів спорту, визнаних в Україні

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Державного комітету молодіжної політики, спорту і туризму України від 2 квітня 2001 року № 58/852

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 11 квітня 2001 року за № 336/5527

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови є нормативно-правовим актом, положення якого встановлюють організаційні, кваліфікаційні, інші спеціальні вимоги щодо провадження господарської діяльності з організації та проведення спортивних занять професіоналів та любителів спорту, діяльності з підготовки спортсменів до змагань з різних видів спорту, визнаних в Україні (далі — фізкультурно-оздоровча та спортивна діяльність).

1.2. Ці Ліцензійні умови спрямовані на забезпечення:

захисту прав та інтересів держави в галузі фізичного виховання, фізичної культури і спорту;

рівності прав і законних інтересів усіх суб'єктів господарювання України в галузі фізичного виховання, фізичної культури і спорту;

захисту прав, законних інтересів, життя та здоров'я спортсменів і громадян — споживачів фізкультурно-оздоровчих та спортивних послуг.

1.3. Терміни та визначення, що використані в Ліцензійних умовах

Суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності — зареєстрована в установленому законодавством порядку юридична особа незалежно від її організаційно-правової форми та форми власності, яка провадить фізкультурно-оздоровчу та

спортивну діяльність, крім органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також фізична особа — суб'єкт підприємницької діяльності.

Робоча програма — програма фізкультурно-оздоровчих, навчально-тренувальних заходів з виду спорту (версії) відповідно до переліку видів спорту, що визнані в Україні, затвердженого наказом Державного комітету молодіжної політики, спорту і туризму України від 07.02.2001 № 261, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 22.02.2001 за № 155/5346.

Фізкультурно-оздоровчі та спортивні послуги — комплекс заходів, що здійснює суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності з професіоналами та любителями спорту відповідно до робочих програм.

Паспорт спортивної споруди — документ установленої форми, затвердженої центральним органом виконавчої влади з фізичної культури і спорту, засвідчений місцевим органом виконавчої влади з фізичної культури і спорту.

2. Організаційні вимоги

2.1. Суб'єкти фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності у своїй діяльності керуються законами України «Про фізичну культуру і спорт», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», «Про підприємництво», «Про об'єднання громадян», «Про підприємства в Україні», іншими законодавчими та нормативно-правовими актами України, що регулюють відносини у сфері фізичного виховання, фізичної культури і спорту, регламентними документами національних спортивних федерацій, міжнародних спортивних організацій та вимогами цих Ліцензійних умов.

2.2. Суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності при здійсненні своєї діяльності зобов'язаний дотримуватись таких вимог:

2.2.1. Не припускатися пропаганди культу жорстокості та насильства.

2.2.2. Дотримуватись вимог чинного законодавства, що регулюють трудові відносини, встановлених санітарно-гігієнічних, протипожежних, екологічних норм і правил та інших державних вимог.

2.2.3. Надавати спортсменам та споживачам фізкультурно-оздоровчих і спортивних послуг у повному обсязі та у визначені терміни фізкультурно-оздоровчі та спортивні послуги у кількості та якості, обумовленими робочими програмами, нада-

вати їм повну інформацію про права, обов'язки та правила поведінки під час проведення фізкультурно-оздоровчих та спортивних занять, тренувань.

2.2.4. Дотримуватись вимог законодавства щодо безпеки життя і здоров'я спортсменів і споживачів фізкультурно-оздоровчих та спортивних послуг, давати їм знання правил гігієни, попередження травм, надання першої медичної допомоги та розвивати в них практичні навички з техніки безпеки під час проведення фізкультурно-оздоровчих та спортивних занять, тренувань.

2.2.5. Подавати державну статистичну звітність з фізичної культури і спорту за формою 1-ФК та в порядку, які встановлені наказом Державного комітету статистики України від 16.09.98 № 308 «Про затвердження форм державної статистичної звітності № 1-ФК, № 2-ФК та Інструкцій щодо їх заповнення», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 30.09.98 за № 617/3057.

2.2.6. Не допускати використання стимуляторів, допінгових речовин або інших засобів, заборонених законодавством України, національними спортивними федераціями, міжнародними спортивними організаціями або відповідними правилами змагань.

2.3. У разі зміни протягом терміну дії ліцензії відомостей про суб'єкта фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності (найменування, місцезнаходження, банківських реквізитів, номерів телефонів, іншої інформації, вказаної в заяві про видачу ліцензії та в документах, що додавались до заяви про видачу ліцензії) суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності протягом десяти робочих днів повинен письмово повідомити про це орган ліцензування для внесення відповідних змін до ліцензійного реєстру.

2.4. У разі зміни найменування суб'єкта фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності (якщо зміна найменування не пов'язана з реорганізацією) чи зміни відомостей, вказаних у ліцензії, виданій суб'єкту підприємницької діяльності — фізичній особі, суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності повинен протягом десяти робочих днів після перереєстрації в органі державної реєстрації подати до органу ліцензування заяву про переоформлення ліцензії разом з ліцензією, що підлягає переоформленню, та відповідними документами або їх нотаріально засвідченими копіями, що підтверджують зазначені зміни. Не переоформлена в установлений строк ліцензія є недійсною.

2.5. У разі зміни місцезнаходження суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності повинен протягом десяти

робочих днів після внесення органом державної реєстрації відповідних змін щодо місцезнаходження подати до органу ліцензування заяву про переоформлення ліцензії разом з ліцензією, що підлягає переоформленню, нотаріально засвідчену копію свідоцтва про державну реєстрацію з внесеними відповідними змінами. Не переоформлена в установлений строк ліцензія є недійсною.

2.6. У разі зміни місця проведення фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності повинен протягом десяти робочих днів письмово повідомити про це орган ліцензування з наданням копій документів, що підтверджують зазначені зміни (паспорт спортивної споруди, документ, який засвідчує право володіння (користування) спорудою (приміщенням), та висновок місцевого органу державного санітарно-епідемічного нагляду про відповідність споруди (приміщення) санітарним нормам.

2.7. У разі здійснення фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності з іншого виду спорту (версії) суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності протягом десяти робочих днів має письмово повідомити про це орган ліцензування з наданням копій документів, що підтверджують зазначені зміни (робочу програму з відповідного виду спорту (версії) та копії документів про спеціальну освіту або підготовку фахівців, які провадять фізкультурно-оздоровчу та спортивну діяльність з відповідного виду спорту (версії).

2.8. Документи, пов'язані з веденням господарської діяльності згідно з вимогами нормативних документів Державного комітету архівів України повинні зберігатися у суб'єкта фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності не менше трьох років.

2.9. Суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності несе встановлену чинним законодавством відповідальність за шкоду, заподіяну здоров'ю спортсменів, споживачів фізкультурно-оздоровчих та спортивних послуг.

3. Загальні вимоги до приміщення суб'єкта фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності

3.1. Суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності повинен мати для проведення фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності спеціально обладнане для цього місце, побудовану або пристосовану фізкультурно-спортивну споруду (приміщення), що відповідає таким вимогам:

має зовнішню рекламу із зазначенням найменування (лого-

типу) згідно з установчими документами суб'єкта фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності (крім суб'єктів підприємницької діяльності — фізичних осіб);

при вході в приміщення суб'єкта фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності розміщується інформація про режим його роботи.

3.2. У разі планового закриття приміщення (ремонт, санітарна обробка, зміна місцезнаходження, зупинення фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності тощо) суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності повинен не пізніше ніж за 5 днів повідомити про це споживачів фізкультурно-оздоровчих та спортивних послуг і розмістити відповідне оголошення при вході до приміщення.

3.3. Суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності на видному для споживачів фізкультурно-оздоровчих та спортивних послуг місці повинен розмістити такі документи:

копію ліцензії органу ліцензування;

відомості про працівників суб'єкта фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності (прізвище, ім'я, по батькові керівника, тренерів, інструкторів, їх освітньо-кваліфікаційний рівень);

інформацію про умови обслуговування, права і обов'язки споживачів фізкультурно-оздоровчих та спортивних послуг;

Ліцензійні умови;

номери контактних телефонів, факсів суб'єкта фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності.

3.4. Суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності повинен надавати спортсменам, споживачам фізкультурно-оздоровчих та спортивних послуг інформацію про умови надання цих послуг, мати належні інформаційно-довідкові матеріали (матеріали з питань фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності, в тому числі літературу з відповідних видів спорту, валеології, реабілітації, рекреації тощо).

4. Кваліфікаційні вимоги до суб'єктів фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності

4.1. Суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності при здійсненні фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності повинен відповідати таким кваліфікаційним вимогам

4.1.1. Суб'єкт підприємницької діяльності — фізична особа повинен мати спеціальну освіту або підготовку на базі вищої освіти за наявності диплома, посвідчення (сертифіката), виданих акредитованим навчальним закладом.

4.1.2. Працівники суб'єкта фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності — юридичної особи, які безпосередньо ведуть педагогічну, навчально-тренувальну та фізкультурно-оздоровчу роботу, повинні мати спеціальну освіту або підготовку на базі вищої освіти за наявності диплома, посвідчення (сертифіката), виданих акредитованим навчальним закладом.

4.1.3. Суб'єкти підприємницької діяльності — фізичні особи та працівники суб'єктів фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності — юридичних осіб, які безпосередньо ведуть педагогічну, навчально-тренувальну та фізкультурно-оздоровчу роботу, повинні проходити в установленому порядку підвищення кваліфікації в акредитованих навчальних закладах.

4.1.4. Працівники, які не мають спеціальної освіти, зі званнями «Майстер спорту», «Майстер спорту міжнародного класу», «Заслужений майстер спорту», «Заслужений тренер», які безпосередньо ведуть педагогічну, навчально-тренувальну та фізкультурно-оздоровчу роботу, повинні пройти підготовку в акредитованих галузевих навчальних закладах.

4.1.5. Суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності може залучати до провадження фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності лише фахівців, які відповідають кваліфікаційним вимогам.

5. Особливі умови

5.1. Суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності при здійсненні своєї діяльності повинен мати:

5.1.1. Робочу програму, затверджену суб'єктом фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності і погоджену акредитованим навчальним закладом, який здійснює підготовку фахівців з фізичного виховання і спорту (в разі відсутності відповідних фахівців в акредитованому навчальному закладі — фахівцем, визначеним центральним органом виконавчої влади з фізичної культури і спорту).

5.1.2. Паспорт спортивної споруди, а в разі провадження фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності не в спортивній споруді (приміщенні) — висновок місцевого органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту, що підтверджує відповідність матеріально-технічної бази діючим нормативам для провадження фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності.

5.1.3. Документ, який засвідчує право володіння (користування) спорудою (приміщенням) для провадження фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності (договір оренди, купівлі-продажу, свідоцтво про власність тощо)

5.1.4. Висновок місцевого органу державного санітарно-епідеміологічного нагляду про відповідність споруди (приміщення), в якому провадиться фізкультурно-оздоровча та спортивна діяльність, санітарним нормам.

5.1.5. Договір із лікарсько-фізкультурним диспансером або іншою медичною установою про диспансерне медичне обслуговування спортсменів, споживачів фізкультурно-оздоровчих та спортивних послуг.

5.1.6. Договір зі страховою компанією про страхування спортсменів, споживачів фізкультурно-оздоровчих та спортивних послуг від нещасних випадків під час провадження фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності.

6. Вимоги до інформаційно-рекламної діяльності суб'єктів фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності

6.1. Здійснюючи рекламу в засобах масової інформації, суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності керується Законом України «Про рекламу» і несе відповідальність за порушення законодавства про рекламу.

6.2. Суб'єкт фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності вказує в рекламі своє повне найменування, адресу, зазначену в ліцензії, номери телефонів, номер і дату видачі чинної ліцензії та орган ліцензування.

6.3. Підставою для розміщення у рекламних оголошеннях інформації щодо суб'єкта фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності, його можливостей у наданні фізкультурно-оздоровчих та спортивних послуг є наявність у нього ліцензії органу ліцензування на провадження фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності.

7. Вимоги до організації та проведення спортивних занять професіоналів та любителів спорту

7.1. При організації та проведенні спортивних занять професіоналів та любителів спорту суб'єкти фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності повинні дотримуватись таких вимог:

7.1.1. У разі проведення спортивних занять не в спортивній споруді (приміщенні) суб'єкту фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності необхідно мати висновок місцевого органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту, що підтверджує

відповідність матеріально-технічної бази за місцем проведення спортивних занять діючим нормативам для здійснення фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності.

7.1.2. Забезпечувати належне обладнання місця проведення спортивних занять відповідно до вимог техніки безпеки, будівельних, санітарно-гігієнічних, протипожежних, екологічних та інших державних вимог.

7.1.3. Не допускати експлуатацію спортивних споруд та обладнання, що не забезпечує безпеки споживачів фізкультурно-оздоровчих та спортивних послуг.

7.1.4. Забезпечувати відповідність фізкультурно-спортивного спорядження і обладнання стандартам (правилам, нормам), затвердженим міжнародними або національними спортивними федераціями з видів спорту, визнаних в Україні, та зареєстрованим у відповідних міжнародних організаціях або в Державному комітеті стандартизації, метрології та сертифікації України.

7.1.5. Провадити спортивні заняття з додержанням установлених медичних вимог з урахуванням віку, стану здоров'я та рівня фізичного розвитку осіб.

7.1.6. Забезпечувати проходження споживачами фізкультурно-оздоровчих та спортивних послуг медичного обстеження в закладах охорони здоров'я.

8. Вимоги до діяльності з підготовки спортсменів до змагань з різних видів спорту, визнаних в Україні

8.1. При підготовці спортсменів до змагань з різних видів спорту, що визнані в Україні, згідно з наказом Державного комітету молодіжної політики, спорту і туризму України від 07.02.2001 № 261, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 22.02.2001 за № 155/5346, суб'єкти фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності повинні:

8.1.1. Забезпечувати проходження тренерами з видів спорту та іншими категоріями фахівців в установленому порядку підвищення кваліфікації в акредитованих навчальних закладах.

8.1.2. Забезпечувати проходження систематичного диспансерного огляду спортсменів та здійснення лікарського контролю під час навчально-тренувального процесу і тренувальних зборів.

8.1.3. Удосконалювати спортивну майстерність спортсменів, створювати для них та тренерського складу належні умови для навчально-тренувального процесу та медико-відновлювальних заходів відповідно до чинного законодавства України.

8.1.4. Допускати команди з видів спорту та окремих спортсменів до участі в спортивно-масових заходах, змаганнях тільки за наявності страхових полісів та на підставі заявок, засвідчених лікарсько-фізкультурним диспансером або іншою медичною установою.

8.1.5. Використовувати в організації тренувального процесу сучасні спортивні технології.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)

Затверджено
наказом Державного комітету України
з питань регуляторної політики та підприємництва
і Міністерства економіки України
від 4 травня 2001 року № 72/49

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
22 травня 2001 року за № 436/5627

1. Загальні положення

1.1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) (далі — Ліцензійні умови) розроблено відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» та на виконання постанови Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2000 р. № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування».

1.2. Ліцензійні умови визначають кваліфікаційні і організаційні вимоги провадження діяльності арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) на період провадження у справах про банкрутство арбітражними судами.

1.3. Дія Ліцензійних умов поширюється на всіх фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності, які провадять діяльність як арбітражні керуючі.

1.4. Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) призначається арбітражним судом із чис-

ля осіб, зареєстрованих Міністерством економіки України як арбітражні керуючі, відомості про яких надаються в установленому порядку Вищому арбітражному суду України.

2. Кваліфікаційні вимоги провадження діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)

2.1. Обов'язковою умовою провадження діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) є наявність у суб'єкта господарської діяльності ліцензії на цей вид діяльності.

2.2. Обов'язковою умовою провадження діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) є наявність у суб'єкта господарської діяльності вищої юридичної або економічної освіти.

(Пункт 2.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Держпідприємництва № 79/210 від 12.08.2002)

2.3. Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) повинен володіти спеціальними знаннями.

Для здобуття спеціальних знань арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) суб'єкт господарської діяльності повинен пройти навчання в установленому законодавством порядку.

3. Організаційні вимоги провадження діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора)

3.1. При здійсненні своїх повноважень арбітражний керуючий зобов'язаний діяти відповідно до вимог чинного законодавства, що регулює діяльність арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).

3.2. Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) зобов'язаний:

3.2.1. При призначенні розпорядником майна — надавати Міністерству економіки України відомості, необхідні для ведення єдиної бази даних про підприємства, щодо яких порушено справу про банкрутство.

3.2.2. При призначенні керуючим санацією у десятиденний строк з дня винесення арбітражним судом відповідної ухвали повідомляти Міністерство економіки України про:

своє призначення;

затвердження мирової угоди;

закінчення виконання плану санації;

звільнення від обов'язків.

3.2.3. При призначенні ліквідатором — повідомляти про своє призначення Міністерство економіки України в десятиденний строк з дня прийняття рішення арбітражним судом та надавати Міністерству економіки України інформацію для ведення єдиної бази даних щодо підприємств-банкрутів.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності щодо надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів залізничним транспортом

Затверджено
наказом Держпідприємництва України,
Міністерства транспорту України
від 8 червня 2001 року № 85/363

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
23 червня 2001 року за № 540/5731

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до:

Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

Закону України «Про транспорт»;

Закону України «Про залізничний транспорт»;

Закону України «Про перевезення небезпечних вантажів»;

Закону України «Про природні монополії»;

Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг»;

Закону України «Про захист прав споживачів»,

Закону України «Про транзит вантажів»;

Закону України «Про підтвердження відповідності»;

Директиви Ради європейського співтовариства 91/440/ЕЕС від 29.07.91 «Про розвиток залізничного транспорту в Європейському співтоваристві»;

Директиви Ради європейського співтовариства 95/18/ЕЕС від 19.06.95 «Про ліцензування залізничних обслуговуючих підприємств».

1.2. Ліцензійні умови встановлюють кваліфікаційні, організаційні, технологічні та інші вимоги для провадження господарської діяльності щодо надання послуг суб'єктами господарювання з перевезення пасажирів, вантажів залізничним транспортом.

1.3. Ліцензійні умови поширюються на всіх суб'єктів господарювання незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, які провадять господарську діяльність щодо надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів залізничним транспортом.

1.4. Видачу ліцензій на право надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів залізничним транспортом здійснює Міністерство транспорту України.

1.5. Суб'єкт господарювання при здійсненні господарської діяльності щодо надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів залізничним транспортом повинен забезпечити виконання кваліфікаційних, організаційних, технологічних та інших вимог, установлених цими Ліцензійними умовами.

2. Вимоги для провадження господарської діяльності щодо надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів залізничним транспортом

2.1. Кваліфікаційні вимоги

2.1.1. Персонал суб'єкта господарювання повинен мати відповідну кваліфікацію в галузі своєї діяльності, а саме:

керівник — освітньо-кваліфікаційний рівень магістра за фахом «організація перевезень і управління на транспорті» (за видами) або спеціаліста за фахом «організація перевезень і управління на транспорті» (за видами) і тривалість роботи за фахом не менш трьох років,

заступник керівника та середній керівний склад — освітньо-кваліфікаційний рівень спеціаліста за фахом «організація перевезень і управління на транспорті» (за видами) або «автоматика та автоматизація на транспорті» і тривалість роботи за фахом не менш трьох років;

нижчий керівний склад — освітньо-кваліфікаційний рівень спеціаліста за фахом «організація перевезень і управління на транспорті» (за видами) або «автоматика та автоматизація на транспорті»;

виробничий персонал — освітньо-кваліфікаційний рівень бакалавра за фахом «організація перевезень і управління на транс-

порті» (за видами) або «автоматика та автоматизація на транспорті» або професійно-технічну освіту за фахом, який відповідає його спеціалізації при виконанні обов'язків, пов'язаних з наданням послуг з перевезення вантажів і пасажирів залізничним транспортом.

2.1.2. Суб'єкт господарювання повинен забезпечити:

для персоналу суб'єкта господарювання — періодичне підвищення кваліфікації у навчальних закладах, які проводять навчання в галузі залізничного транспорту. Період підвищення кваліфікації за фахом повинен бути менше п'яти років;

для персоналу суб'єкта господарювання, який надає послуги з перевезення небезпечних вантажів, — підвищення кваліфікації за спеціалізованими програмами в навчальних закладах, які проводять навчання у галузі залізничного транспорту з одержанням відповідного свідоцтва. Період підвищення кваліфікації за фахом дорівнює не більше трьох років;

для персоналу суб'єкта господарювання — підтвердження згідно з нормативами, що діють на залізничному транспорті, своєї кваліфікації щодо знання правил техніки безпеки, протипожежної безпеки, виробничої санітарії та інших обов'язкових норм.

2.2. Організаційні вимоги

2.2.1. Суб'єкт господарювання повинен мати:

підрозділ або персонал, відповідальний за забезпечення якості та безпеку надання послуг;

підрозділ або персонал, відповідальний за забезпечення надання послуг з перевезення небезпечних вантажів (у разі надання послуг з перевезення небезпечних вантажів).

2.2.2. Суб'єкт господарювання зобов'язаний:

виконувати свої поточні і можливі фінансові зобов'язання перед клієнтами;

забезпечити фізичний захист, охорону, безпеку і зберігання небезпечного вантажу;

забезпечити формування та просування своїх поїздів згідно з установленим напрямком вагонопотоків, планом формування поїздів та порядком, який діє на Укрзалізниці;

забезпечити в установленому порядку страхування відповідальності на випадок настання негативних наслідків перевезення небезпечних вантажів.

2.2.3. Суб'єкту господарювання необхідно мати сертифікат відповідності, виданий органом із сертифікації Міністерства транспорту України, визначений у Положенні про сертифікацій

ну діяльність на залізничному транспорті України, затвердженому наказом Міністерства транспорту України від 01.06.98 № 207 та зареєстрованому Міністерством юстиції України 19.08.98 за № 525/2965, який свідчить про можливість надання ними послуг з перевезення пасажирів, вантажів залізничним транспортом відповідно до нормативних документів, визначених у пунктах 2.3.1 та 2.5.1 цих Ліцензійних умов.

2.3. Технологічні вимоги

2.3.1. Суб'єкт господарювання повинен мати:

нормативну документацію, згідно з якою надаються послуги, що пов'язані з перевезенням пасажирів і вантажів залізничним транспортом, зміст якої визначений у ГСТУ 32.0.10.001-97 «Порядок розроблення, правила побудови, викладу, оформлення та вимоги до змісту нормативних документів у галузі залізничного транспорту», затвердженому наказом Міністерства транспорту України від 01.06.98 № 208, і ГСТУ 32.0.10.018-97 «Типова побудова технічних умов на продукцію для залізничного транспорту України», затвердженому наказом Міністерства транспорту України від 09.02.98 № 39, та яка зареєстрована в порядку, встановленому ГСТУ 32.0.10.002-97 «Порядок проведення експертизи, узгодження, затвердження, реєстрації, внесення змін, скасування та видання нормативних документів у галузі залізничного транспорту», затвердженому наказом Міністерства транспорту України від 01.06.98 № 209, і ГСТУ 32.0.10.019-97 «Порядок узгодження, затвердження та реєстрації технічних умов на продукцію для залізничного транспорту України», затвердженому наказом Міністерства транспорту України від 17.04.98 № 134 та зареєстрованому в Міністерстві юстиції України 08.05.98 за № 295/2735;

опис послуги, її обсягу, можливості та термінів її надання;

зазначену майбутню вартість;

інструкції з експлуатації, які оформлені та затверджені в порядку, визначеному чинним законодавством, на транспортні засоби та інші супутні механізми та обладнання, з допомогою яких надаються послуги з перевезення пасажирів, вантажів залізничним транспортом;

інструкції про порядок виявлення відповідальних за порушення технічних умов надання послуг в разі виявлення невідповідності встановленим вимогам, надходження претензій від споживачів і притягнення організацій до відповідальності за недостатню якість послуги.

2.3.2. Суб'єкт господарювання зобов'язаний:

оформляти платіжні та супровідні транспортні документи на бланках перевізних документів в установленому порядку з застосуванням комп'ютерно-касової системи;

забезпечити ефективний контроль за технологічною обробкою поїздів (вагонів) на станціях формування, призначення і проміжних станціях.

2.4. Інші вимоги

Суб'єкт господарювання повинен мати:

ремонтні потужності (власні або орендовані) для виконання ремонту і (або) технічного обслуговування транспортних засобів;

сертифіковані транспортні засоби (власні або орендовані), за допомогою яких суб'єкт господарювання надає послуги;

комп'ютерну систему, зв'язану з відповідною комп'ютерною системою обчислювальних центрів залізниць.

Суб'єкт господарювання, який надає послуги з перевезення пасажирів, вантажів залізничним транспортом, повинен укласти договір страхування про відшкодування збитків, пов'язаних з нещасними випадками під час надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів залізничним транспортом.

2.5. Особливі вимоги провадження господарської діяльності щодо надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів залізничним транспортом

2.5.1. Під час здійснення господарської діяльності, згідно з отриманою ліцензією, суб'єкти господарської діяльності повинні дотримуватись таких особливих вимог:

надавати послуги, пов'язані з перевезеннями пасажирів і вантажів залізничним транспортом без порушення вимог, що регламентують цю діяльність відповідно до чинного законодавства зокрема:

Статуту залізниць України, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 06.04.98 № 457;

Порядку обслуговування громадян залізничним транспортом, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 19.03.97 № 252;

Правил перевезення пасажирів, багажу, вантажобагажу та пошти залізничним транспортом України, затверджених наказом Міністерства транспорту України від 28.07.98 № 297 та зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 01.10.98 за № 620/3060;

Технічних умов на виконання послуг, пов'язаних з перевезенням пасажирів та вантажів на внутрішніх та міжнародних лініях залізничним транспортом, які виконані відповідно до п. 2.3.1 цих Ліцензійних умов;

оформляти платіжні та супровідні транспортні документи за допомогою комп'ютерно-касової системи;

забезпечувати виконання договірних зобов'язань перед клієнтом, який уклав з ним договір про надання послуг з перевезення пасажирів та вантажів залізничним транспортом, — у разі анулювання ліцензії;

забезпечувати конфіденційність інформації, яка пов'язана з обслуговуванням клієнтів, та супутньої інформації про клієнтів і не використовувати інформацію без дозволу клієнтів.

2.5.2 Під час надання послуг з перевезення пасажирів та вантажів залізничним транспортом є неприпустимим:

здійснення діяльності на ринку послуг, пов'язаних з перевезенням пасажирів та вантажів залізничним транспортом, без ліцензій;

надавати послуги, пов'язані з перевезенням пасажирів та вантажів залізничним транспортом, з порушенням вимог, зазначених у нормативних актах, передбачених пунктом 2.5.1 цих Ліцензійних умов, та засвідчених сертифікатом відповідності;

використовувати несертифіковану комп'ютерну техніку та програмне забезпечення.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з культивування та використання рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства аграрної політики України від 21 червня 2001 року № 92/173

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 9 серпня 2001 року за № 684/5875

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до вимог законів України «Про внесення змін до Закону України «Про обіг в

Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів» від 08.07.99 № 863 та «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» від 01.06.2000 № 1775, постанов Кабінету Міністрів України від 06.05.2000 № 770 «Про затвердження переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів» та від 14.11.2000 № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування», підпункту 15 пункту 4 «Положення про Міністерство аграрної політики», затвердженого Указом Президента від 07.06.2000 № 772.

1.2. Ліцензійні умови встановлюють вичерпний перелік організаційних, технологічних, кваліфікаційних та спеціальних вимог, обов'язкових для виконання при культивуванні та використанні рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей.

1.3. Відповідно до списку № 3 таблиці 1 Переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06.05.2000 № 770 «Про затвердження переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів», до рослин, що містять наркотичні засоби та психотропні речовини, обіг яких дозволяється для промислових цілей, відносяться рослини виду «мак снотворний» та рослини роду «коноплі».

1.4. Культивування рослин виду «мак снотворний» для виробництва насіння та рослин роду «коноплі» для виробництва насіння та волокна для промислових цілей допускається лише за умови використання насіння, зібраного із сортів рослин, у висушеній соломі яких відповідно вміст морфіну та тетрагідроканнабінолу не перевищує 0,15 %.

1.5. Ліцензування господарської діяльності з культивування та використання рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей здійснюється Міністерством аграрної політики України за погодженням з Міністерством внутрішніх справ України.

1.6. Для отримання ліцензії на провадження господарської діяльності з культивування та використання рослин, що містять наркотичні засоби, з промисловою метою підприємство звертається до Міністерства аграрної політики із заявою про видачу ліцензії встановленого зразка (додаток 1).

1.7. Дія Ліцензійних умов поширюється на всі підприємства, які зареєстровані в установленому законодавством порядку як юридичні особи незалежно від форми власності, що здійснюють господарську діяльність з культивування та використання рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей.

2. Організаційні вимоги для впровадження господарської діяльності з культивування та використання рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей

2.1. Забороняється підприємствам висівати насіння маку нижче першої репродукції та конопель нижче другої репродукції, вітчизняне та імпортне насіння, яке не занесене до Реєстру сортів рослин України.

2.2. Для охорони посівів маку, місць зберігання та переробки рослин підприємство укладає договір з підрозділом Міністерства внутрішніх справ України, а конопель — з підрозділом Міністерства внутрішніх справ або організацією, яка має ліцензію на надання послуг, пов'язаних з охороною державної та іншої власності.

3. Технологічні вимоги для провадження господарської діяльності з культивування та використання рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей

3.1. Підприємство повинно забезпечити:

— висів рослин, що містять наркотичні засоби на полях і які розташовані на відстані не менше 1 км від доріг державного значення та залізничних шляхів сполучення;

— обов'язкове проведення сортових прополок та апробацію насінницьких посівів;

— використання для товарних посівів насіння маку не нижче першої, а конопель — не нижче другої репродукції;

— списання висіяного насіння оформленням акта згідно з науково-обгрунтованими нормами висіву, встановленими оригінатором сорту, обсягами посівних площ;

— щорічне надання обласним органам внутрішніх справ документів, що підтверджують місце висіву рослин, які містять наркотичні засоби, площу посівів та договору про охорону посівів, місць зберігання та переробки рослин, а Міністерству аграрної політики України — сортовий склад, походження висіяного насіння, висновок обласних органів внутрішніх справ про погодження права культивування рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей та дані про зібрану площу й валовий збір;

— під час збирання врожаю рослин, що містять наркотичні засоби, способом комбайнування подрібнення та розкидання по полю обмолоченої маси та приорювання її;

— при збиранні врожаю рослин, що містять наркотичні засоби, вручну обов'язкове зважування коробочок маку, що надходять у місця доробки та зберігання;

— проведення обмолоту, очищення рослин, що містять наркотичні засоби, на закритій території комбайнами і зерноочисними машинами, обладнаними пристроями для збирання вороху;

— заорювання залишків від обмолоту та очищення рослин, що містять наркотичні засоби;

— місця зберігання та переробки рослин (обмолот, досушування, доочищення), що містять наркотичні засоби (закриті складські приміщення, спеціально відведену площадку для обмолоту, доочищення продукції, знищення пожнивних решток).

4. Кваліфікаційні вимоги для провадження господарської діяльності з культивування та використання рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей

4.1. Працівники підприємств, діяльність яких пов'язана з культивуванням та використанням рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей, повинні мати професійну та кваліфікаційну підготовку згідно з технологічними вимогами до вирощування та переробки таких рослин.

4.2. Підприємства, господарська діяльність яких пов'язана з культивуванням та використанням рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей, повинні мати агронома, інженер-механіка з використання сільськогосподарської техніки.

4.3. Кваліфікація керівників підприємств, господарська діяльність яких пов'язана з культивуванням та використанням рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей, повинна забезпечити виконання всіх операцій відповідно до технологічних умов.

4.4. Особи, допущені до культивування рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей не повинні мати судимостей за наркозлочини та бути на обліку в наркологічному диспансері.

5. Спеціальні вимоги для провадження господарської діяльності з культивування та використання рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей

5.1 Обов'язкове проведення апробації на насінницьких посівах у фазі цвітіння (визрівання) рослин, що містять наркотичні засоби, для проведення експертного дослідження з метою визначення вмісту в них алкалоїдів. У разі перевищення допустимого рівня морфіну або тетрагідроканнабінолу (більше 0,15%) провести вибракування таких посівів рослин з насінницьких, оформити відповідним комісійним актом.

5.2. Знищення посівів рослин, що містять наркотичні засоби, засіяних насінням невідомого походження або власним товарним насінням, шляхом переорювання скошених та подрібнених рослин у присутності комісії, до складу якої повинні входити керівник підприємства та представник територіального органу внутрішніх справ, і складання відповідного акта (додаток 2).

Додаток 1

Міністерство аграрної політики України

Заява
про видачу ліцензії

Заявник _____

_____

(для юридичної особи: повне найменування, місцезнаходження,

_____

_____

посада, прізвище ім'я, по батькові керівника)

_____

_____,

номер телефону_____, номер факсу_____,
ідентифікаційний код юридичної особи _____,
поточний рахунок № _____ у_____

_____,

(найменування кредитної установи)

рахунок в іноземній валюті №_____у_____

_____.

(найменування кредитної установи)

Прошу видати ліцензію на провадження такого виду господарської діяльності:_____

_____.

_____

_____

Місце провадження діяльності _____

_____

_____

_____

_____

_____

З порядком отримання ліцензії та Ліцензійними умовами провадження господарської діяльності з культивування та використання рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей ознайомлений і зобов'язуюсь їх виконувати. Два примірники опису документів додаються.

Підпис заявника _____ _____

(підпис) (розшифрування підпису)

«___»_____ 2001 р. М. П.

Додаток 2

Акт
про знищення рослин,
які містять наркотичні засоби

«___» _____ 2001 р.

Нами, _____

_____

(посада, прізвище, ім'я та по батькові кожної особи, яка брала участь)

_____

_____

_____

_____

_____

_____

складено цей акт про те, що _____

(дата)

проведено знищення _____

_____

(рослин, які містять наркотичні засоби)

_____

Знищення рослин проведено _____

_____

(найменування і місцезнаходження підприємства, об'єкта, номер поля)

_____

та на підставі документів _____

_____

Технологія знищення _____

_____

_____

Участь у знищенні брали _____ _____
(підпис) (прізвище, ініціали)

_____ _____
(підпис) (прізвище, ініціали)

_____ _____
(підпис) (прізвище, ініціали)

Представник _____
(найменування органу внутрішніх справ)

_____ _____
(підпис) (прізвище, ініціали)

_____
(найменування підприємства)

_____ _____
(підпис) (прізвище, ініціали)

М. П.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з ветеринарної практики

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства аграрної політики України від 2 липня 2001 року № 94/186

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 17 липня 2001 року за № 599/5790

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до законів України «Про ветеринарну медицину», «Про захист прав споживачів», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», інших актів законодавства.

Дія цих Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарської діяльності, що зареєстровані у встановленому законодавством порядку як юридичні особи незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, що ведуть господарську діяльність з ветеринарної практики, а також на фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності, які здійснюють діяльність у зазначеній галузі.

Відповідно до статті 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» ветеринарна практика як вид господарської діяльності підлягає ліцензуванню.

1.2. Ветеринарна практика — вид господарської діяльності із здійснення діагностичної, профілактичної, оздоровчої, лікувальної роботи у тваринництві, ветеринарно-санітарної експертизи тваринницької та рослинної продукції або з надання інших ветеринарних послуг.

1.3. Ліцензія на здійснення ветеринарної практики — документ державного зразка, який засвідчує право ліцензіата на провадження господарської діяльності з ветеринарної практики протягом визначеного строку та за умови виконання ним Ліцензійних умов.

1.4. Ліцензування провадження господарської діяльності з ветеринарної практики проводиться Державним департаментом ветеринарної медицини.

Державний департамент ветеринарної медицини відповідно до статті 6 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» делегує повноваження, передбачені цією статтею, своїм структурним територіальним підрозділам. Республіканському управлінню ветеринарної медицини АР Крим, управлінням державної ветеринарної медицини обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

2. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з ветеринарної практики

2.1. Загальноорганізаційні умови

2.1.1. При здійсненні господарської діяльності з ветеринарної практики ліцензіат повинен дотримуватись вимог:

1) законів України:

«Про ветеринарну медицину»;

«Про захист прав споживачів»;

«Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

«Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення»;

«Про лікарські засоби»;

2) постанови Кабінету Міністрів України, що регулює діяльність, пов'язану з ветеринарною практикою, від 8 червня 2001 року № 641 «Деякі питання Державного департаменту ветеринарної медицини».

2.1.2. Ветеринарна практика здійснюється суб'єктами господарювання на підставі ліцензії на здійснення господарської діяльності з ветеринарної практики за умови виконання ними кваліфікаційних, організаційних та інших спеціальних вимог, установлених цими Ліцензійними умовами.

2.1.3. Господарська діяльність з ветеринарної практики здійснюється суб'єктами господарювання на підставі ліцензії та за наявності:

відповідної матеріально-технічної бази: лікарні ветеринарної медицини, амбулаторії, клініки, пункту, пункту швидкої допомоги ветеринарної медицини, інших приміщень, що відповідають санітарним нормам і правилам;

нормативно-технічної і нормативно-правової документації, встановленої чинними нормативно-правовими актами.

2.2. Вимоги до суб'єктів господарювання, що здійснюють ветеринарну практику

2.2.1. Ветеринарною практикою можуть займатись особи, які мають відповідну освіту і відповідають кваліфікаційним вимогам.

Відповідність кваліфікаційним вимогам засвідчується:

1) дипломом державного зразка про ветеринарну освіту;

2) свідоцтвом про проходження підвищення кваліфікації (спеціалісти ветеринарної медицини не рідше одного разу на 5 років повинні проходити підвищення кваліфікації).

2.2.2. Суб'єкти господарювання при здійсненні господарської діяльності з ветеринарної практики у своїй роботі повинні:

здійснювати в зоні обслуговування профілактичну, лікувальну, діагностичну роботу, протиепізоотичні заходи, погоджуючи їх з головним державним інспектором ветеринарної медицини району (міста), інформувати його про виникнення хвороб тварин у зоні обслуговування;

вести облік захворюваності і падежу тварин, профілактичних та інших ветеринарних заходів, а також подавати встановлену ветеринарну звітність за формами, затвердженими наказом Державного комітету статистики України від 27.10.2000

№ 342 «Про затвердження форм державної статистичної звітності ветеринарної служби»;

видавати довідки про тварин чи тваринницьку продукцію, які перебувають у зоні обслуговування, для реалізації за дозволом головного державного інспектора ветеринарної медицини району, міста (наказ Головного державного інспектора ветеринарної медицини України від 19.10.99 № 38, зареєстрований в Мін'юсті 26 жовтня 1999 року за № 728/4021).

2.2.3. Для проведення лабораторно-клінічних (вірусологічних, бактеріологічних, хіміко-токсикологічних, патолого-анатомічних, гістологічних, паразитологічних, радіологічних та інших) досліджень, з метою діагностики хвороб тварин суб'єкт господарської діяльності за власним вибором укладає угоду з однією з державних лабораторій ветеринарної медицини (районною, міською, обласною, міжобласною, зональною, республіканською Автономної Республіки Крим, Центральною або іншою акредитованою лабораторією).

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності, пов'язаної з промисловим виловом риби на промислових ділянках рибогосподарських водойм, крім внутрішніх водойм (ставків) господарств

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства аграрної політики України від 14 листопада 2001 року № 132/336

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 29 листопада 2001 року за № 995/6186

1. Загальні положення

1.1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності, пов'язаної з промисловим виловом риби на промислових ділянках рибогосподарських водойм, крім внутрішніх водойм (ставків) господарств (далі за текстом — Ліцензійні умови), розроблено відповідно до законів України «Про підприємництво», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», постано-

ви Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2000 року № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування», що забезпечують виконання основних принципів державної політики у сфері ліцензування.

1.2. Ліцензійні умови встановлюють кваліфікаційні, організаційні, технологічні та інші вимоги до провадження господарської діяльності, пов'язаної з промисловим виловом риби на промислових ділянках рибогосподарських водойм, крім внутрішніх водойм (ставків) господарств (далі за текстом — промисловий лов).

1.3. Дія цих Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарювання — зареєстрованих у встановленому законодавством порядку юридичних осіб незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, які здійснюють або мають намір здійснювати промисловий лов, а також на фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності, які здійснюють або мають намір здійснювати діяльність у зазначеній галузі.

1.4. Приймання документів, що подаються для одержання ліцензії, видача, переоформлення й анулювання ліцензій, видача копій та дублікатів ліцензій, ведення ліцензійних справ і ліцензійних реєстрів, контроль у межах своєї компетенції за додержанням суб'єктами господарської діяльності (далі за текстом — ліцензіати) ліцензійних умов, видача розпоряджень про усунення порушень ліцензійних умов, а також розпоряджень про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування діяльності, пов'язаної з промисловим виловом риби на промислових ділянках рибогосподарських водойм, крім внутрішніх водойм (ставків) господарств, проводиться Державним департаментом рибного господарства Міністерства аграрної політики України (далі за текстом — Укрдержрибгосп).

1.5. Ліцензії на промисловий лов оформляються на бланках єдиного зразка, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 листопада 2000 року № 1719 «Про запровадження ліцензії єдиного зразка для певних видів господарської діяльності», та видаються Укрдержрибгоспом за підписом керівника або його заступника, який скріплюється печаткою Укрдержрибгоспу.

1.6. Ліцензія видається заявнику особисто не пізніше ніж за три робочих дні після надходження документа, що підтверджує внесення плати за видачу ліцензії. Видача ліцензії реєструється у пронумерованому, прошнурованому та опечатаному журналі обліку заяв та виданих ліцензій.

2. Терміни та визначення

2.1. Визначені в цих Ліцензійних умовах терміни вживаються у такому значенні:

2.1.1. Знаряддя лову — сітки, неводи, трали, пастки, якими здійснюється промисловий лов.

2.1.2. Квота — частка ліміту, яка виділяється ліцензіату.

2.1.3. Ліміт — дозволений обсяг вилучення риби з природного середовища.

2.1.4. Приймальний пункт, приймальне судно — приміщення (судно), пристосоване (відповідно до санітарних, технологічних норм) для приймання вилученої посортованої за видами риби, для її подальшого зберігання.

2.1.5. Рибалка — особа, яка безпосередньо здійснює вилучення риби з природного середовища.

2.1.6. Рибогосподарський водний об'єкт — водний об'єкт (його частина), що використовується або може використовуватись для рибогосподарських потреб.

3. Кваліфікаційні вимоги

3.1. Кваліфікаційні вимоги до рибалок, які здійснюють промисловий лов риби у складі виробничих підрозділів ліцензіата, такі: повна або базова загальна середня освіта, без вимог до стажу роботи.

3.2. Кваліфікаційні вимоги до рибалок, які відповідальні за здійснення промислового лову риби виробничим підрозділом ліцензіата, такі: повна загальна середня освіта або професійно-технічна освіта. Підвищення кваліфікації. Стаж роботи за фахом рибалки не менше 3 років. Повинен знати вимоги цих Ліцензійних умов.

4. Організаційні вимоги

4.1. Для отримання ліцензії на здійснення промислового лову суб'єкт господарювання подає до Укрдержрибгоспу заяву про видачу ліцензії (додаток 1). До заяви повинні додаватися документи згідно зі статтею 10 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

4.2. Заява про видачу ліцензії та документи, що додаються до неї, приймаються в папці за описом (додаток 2*), копія якого видається заявнику з відміткою Укрдержрибгоспу про дату прийняття документів та підписом відповідальної особи.

* Додатки 2—4 не наводяться. — *Ред.*

4.3. Усі подані заявником документи формуються в окрему ліцензійну справу.

4.4. Укрдержрибгосп для здійснення процедури ліцензування створює ліцензійну комісію. Положення про ліцензійну комісію та її склад затверджуються наказом Міністерства аграрної політики України.

4.5. Рішення ліцензійної комісії оформлюється протоколом її засідання, затверджується наказом Укрдержрибгоспу і є підставою для видачі ліцензії, відмови у видачі ліцензії, переоформлення ліцензії, визнання ліцензії недійсною, анулювання ліцензії, скасування рішення про видачу ліцензії.

4.6. У разі втрати або пошкодження ліцензії ліцензіат зобов'язаний звернутися до Укрдержрибгоспу із заявою про видачу дубліката ліцензії (додаток 3).

4.7. Ліцензіат, який подав заяву та відповідні документи для видачі дубліката ліцензії замість утраченої або пошкодженої, може провадити свою діяльність на підставі довідки Укрдержрибгоспу про подання заяви про видачу дубліката ліцензії на період до дати видачі дубліката ліцензії.

4.8. У разі виникнення підстав для переоформлення ліцензії ліцензіат зобов'язаний протягом десяти робочих днів подати до Укрдержрибгоспу заяву про переоформлення ліцензії (додаток 4) разом з ліцензією, що підлягає переоформленню, та відповідними документами або їх нотаріально засвідченими копіями, які підтверджують зазначені зміни.

4.9. Ліцензіат, який подав заяву та відповідні документи про переоформлення ліцензії, може провадити свою діяльність на підставі довідки про прийняття зазначених документів до розгляду, що видається Укрдержрибгоспом на період до дати видачі переоформленої ліцензії.

4.10. Ліцензіат повинен:

забезпечити зберігання, транспортування, а також здавання вилученої риби на приймальні пункти за встановленим порядком;

видати рибалкам, відповідальним за лов у його виробничих підрозділах, усі необхідні документи, які надають право здійснювати промисловий лов;

у разі здійснення промислу певних видів риб, вилов яких підлягає квотуванню, отримати квоти на їх вилов.

5. Нормативні вимоги

5.1. Ліцензіат при здійсненні промислового лову повинен дотримуватися вимог:

5.1.1. Кодексу торговельного мореплавства України в частині, що стосується лову, приймання, зберігання, транспортування риби.

5.1.2. законів України:

«Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

«Про охорону навколишнього природного середовища» та «Про тваринний світ».

5.1.3. Постанов Кабінету Міністрів України:

від 28 вересня 1996 року № 1192 «Про затвердження Тимчасового порядку ведення рибного господарства і здійснення рибальства»;

від 27 серпня 1999 року № 1583 «Про технічний нагляд за суднами рибного господарства України, що не підлягають нагляду класифікаційного товариства».

5.1.4. Інших нормативно-правових актів, зокрема:

Інструкції про порядок спеціального використання водних живих ресурсів, затвердженої спільним наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України й Державного комітету рибного господарства України від 10 лютого 2000 року № 34/13 (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 25 лютого 2000 року за № 106/4327);

Інструкції про порядок обчислення та внесення платежів за спеціальне використання рибних та інших водних живих ресурсів, затвердженої спільним наказом Держкомрибгоспу, Мінекономіки, Мінфіну, Мінекобезпеки та Державної податкової адміністрації України від 24 грудня 1999 року № 167/156/299/300/650 (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 14 січня 2000 року за № 17/4238);

Інструкції з проведення технічного нагляду за суднами рибного господарства України, що не підлягають нагляду класифікаційного товариства, затвердженої наказом Міністерства аграрної політики України від 13 листопада 2000 року № 226 (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 26 грудня 2000 року за № 949/5170);

Положення про систему дистанційного моніторингу суден рибопромислового флоту, затвердженого наказом Міністерства аграрної політики України від 25 грудня 2003 року № 466 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 30 грудня 2003 року за № 1258/8579;

(Пункт 5.1.4 доповнено абзацом згідно з наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва № 90/284 від 05.08.2004)

Положення про підготовку та підвищення кваліфікації стернових-мотористів маломірних суден Держкомрибгоспу України, затвердженого наказом Державного комітету рибного господарства України від 23.09.98 № 129 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 5 січня 1999 року за № 6/3299.

(Пункт 5.1.4 доповнено абзацом згідно з наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва № 90/284 від 05.08.2004)

6. Технологічні вимоги

6.1. Залежно від місцезнаходження рибогосподарського водного об'єкта ліцензіат зобов'язаний здійснювати промисловий лов на промислових ділянках у терміни, знаряддями лову, технічним та технологічним оснащенням, що визначені:

Правилами промислового рибальства в басейні Чорного моря, затвердженими наказом Державного комітету рибного господарства України від 8 грудня 1998 № 164 (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 9 березня 1999 року за № 147/3440);

Тимчасовими правилами промислового рибальства в басейні Азовського моря, затвердженими наказом Державного комітету рибного господарства України від 31 грудня 1999 року № 172 (зареєстровано в Міністерстві юстиції 25 січня 2000 року за № 43/4264);

Правилами промислового рибальства в рибогосподарських водних об'єктах України, затвердженими наказом Державного комітету рибного господарства України від 18 березня 1999 року № 33 (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 25 травня 1999 року за № 326/3619).

Додаток 1

Заява
про видачу ліцензії

Заявник _____

(повне найменування, місцезнаходження юридичної особи згідно зі статутом,

_____

прізвище, ім'я та по батькові керівника юридичної особи)

_____

(прізвище, ім'я, по батькові громадянина-підприємця,

_____

серія, номер паспорта, ким і коли виданий, місце проживання)

_____

контактний телефон _____
організаційно-правова форма _____
ідентифікаційний код юридичної особи _____
ідентифікаційний номер фізичної особи — платника податків та інших обов'язкових платежів _____,
поточний рахунок № _____ у _____
_____, МФО _____,
рахунок у іноземній валюті № _____ у _____
_____, МФО _____
просить видати ліцензію на провадження господарської діяльності, пов'язаної з промисловим виловом риби на промислових ділянках рибогосподарських водойм, крім внутрішніх водойм (ставків) господарств

Місце провадження діяльності _____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

З порядком отримання ліцензії ознайомлений. Ліцензійним умовам провадження господарської діяльності відповідаю і зобов'язуюсь їх виконувати.

Підпис заявника _____ Розшифрування підпису _____

«__» _____ 200_ р.

М. П.

Дата і номер реєстрації заяви «_____» _____ 200_ р. № _____

_____	_____	_____
(посада особи, яка прийняла заяву)	(підпис)	(прізвище)

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом

Затверджено
наказом Державного комітету України
з питань регуляторної політики та підприємництва,
Міністерства транспорту України
від 26 листопада 2001 року № 139/821

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
7 грудня 2001 року за № 1010/6201

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», Повітряного кодексу України, законів України «Про перевезення небезпечних вантажів», «Про транспорт», «Про страхування», інших актів законодавства.

1.2. Реалізацію державної політики у сфері ліцензування діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом здійснюють Державний комітет України з питань регуляторної політики та підприємництва, який є спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування, та Міністерство транспорту України через Державний департамент авіаційного транспорту як орган ліцензування.

1.3. Ліцензійні умови встановлюють кваліфікаційні, організаційні, технологічні та інші вимоги щодо провадження діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом.

1.4. Ліцензійні умови є обов'язковими для виконання суб'єктами господарювання, які надають послуги з перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом.

1.5. Суб'єкт господарювання повинен одержати від органу ліцензування відповідну ліцензію, яка є єдиним документом дозвільного характеру і підтверджує право суб'єкта господарювання на провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом, до початку надання послуг або до закінчення терміну дії попередньої ліцензії. Строк дії ліцензії становить три роки.

1.6. Ліцензії видаються на здійснення господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом.

Господарська діяльність з надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом включає в себе такі види послуг:

— надання послуг з перевезення пасажирів повітряним транспортом (виконання регулярних та/або чартерних польотів);

— надання послуг з перевезення вантажів повітряним транспортом (виконання регулярних та/або чартерних польотів)

2. Вимоги щодо провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом

2.1. Кваліфікаційні вимоги

Суб'єкт господарювання повинен відповідати кваліфікаційним вимогам відповідно до Правил сертифікації експлуатантів, затверджених наказом Мінтрансу від 29.05.98 № 204 та зареєстрованих у Міністерстві юстиції України від 09.09.98 за № 552/2992 (далі — Правила сертифікації експлуатантів), та мати Програму з підготовки персоналу, Керівництво з виконання польотів, Керівництво з виконання технічного обслуговування авіаційної техніки, погоджені з Укравіатрансом і затверджені керівником експлуатанта.

2.2. Організаційні вимоги

Суб'єкт господарювання повинен мати служби, що укомплектовані згідно зі штатним розписом фахівцями спеціальної підготовки, необхідної для здійснення технологічних процесів виробничої діяльності в галузі льотної, технічної експлуатації, авіаційних робіт і повітряних перевезень, відповідно до встановлених у цивільній авіації вимог, та мати такі види забезпечення правове, фінансово-економічне, матеріально-технічне, льотної експлуатації, інженерно-авіаційне, управління повітряним рухом, штурманське, аеронавігаційне, метеорологічне, аеродромне, комерційне, страхове, авіаційної безпеки, режимне, медичне, управління виробництвом, пошукове і аварійно-рятувальне, протипожежне; прикордонного, митного та санітарно-епідемічного контролю (при виконанні міжнародних польотів) відповідно до Правил сертифікації експлуатантів.

При наданні послуг з перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом суб'єкт господарювання повинен дотримуватись Закону України «Про перевезення небезпечних вантажів», мати підготовлений персонал для цієї діяльності. Відповідальним за виконання вимог з безпеки польотів призначається керівник або окремо призначена посадова особа на рівні заступника керівника (за погодженням з Укравіатрансом).

2.3. Технологічні вимоги

Суб'єкт господарювання повинен дотримуватись виконання Керівництва з виконання польотів, Керівництва з питань регулювання технічного обслуговування, Програми забезпечення безпеки польотів, Програми з підготовки персоналу, Програми з авіаційної безпеки, погоджених з Укравіатрансом та затверджених експлуатантом.

2.4. Інші вимоги, обов'язкові для виконання при провадженні господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом

Суб'єкти господарської діяльності, які надають послуги з перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом, повинні відповідати таким вимогам:

2.4.1. Мати діючий сертифікат експлуатанта відповідно до статті 5 Повітряного кодексу України.

2.4.2. Виконувати умови відповідно до міжурядових угод про повітряне сполучення, інформацію про які надає Державний департамент авіаційного транспорту.

2.4.3. Для регулярних перевезень пасажирів, вантажів на конкретній міжнародній повітряній лінії мати відповідне призначення на цю лінію та виконувати умови і вимоги Положення про призначене авіапідприємство з боку України на експлуатацію міжнародної повітряної лінії, затвердженого наказом Мінтрансу від 23.06.99 № 327 і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05.07.99 за № 440/3733.

Міжнародна повітряна лінія, на яку суб'єкт господарювання отримав призначення, зазначається у ліцензії.

2.4.4. Виконувати чартерні польоти відповідно до вимог Повітряного кодексу України та Правил виконання чартерних

рейсів, затверджених наказом Мінтрансу від 18.05.2001 № 297, і зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 30.05.2001 за № 461/5652.

При виконанні міжнародних чартерних польотів у ліцензії зазначаються міжнародні повітряні лінії для виконання чартерних польотів в Україну або з України.

2.4.5. Здійснення чартерних польотів щодо перевезення пасажирів, вантажів на повітряних лініях, де здійснюються регулярні польоти, підлягає державному регулюванню з боку Украавіатрансу (постанова Кабінету Міністрів України від 29.03.2000 № 573 «Про утворення Державного департаменту авіаційного транспорту», Правила виконання чартерних рейсів, затверджені наказом Мінтрансу від 18.05.2001 № 297 і зареєстровані в Міністерстві юстиції України 30.05.2001 за № 461/5652).

2.4.6. Забезпечувати рівень сервісу пасажирів під час польоту, дотримуватись затвердженого Украавіатрансом розкладу руху при виконанні регулярних польотів відповідно до Правил сертифікації експлуатантів.

2.4.7. Використовувати повітряні судна, що зазначені у спеціальних експлуатаційних положеннях до сертифіката експлуатанта і мають чинні Сертифікати льотної придатності, видані згідно з Правилами видачі Сертифікатів льотної придатності цивільних повітряних суден України, затвердженими наказом Мінтрансу від 07.09.99 № 435 та зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 22.09.99 за № 638/3931, та Сертифікати льотної придатності щодо шуму на місцевості, видані згідно з Правилами видачі Сертифікатів льотної придатності щодо шуму на місцевості цивільних повітряних суден України, затвердженими наказом Мінтрансу від 06.09.99 № 432 та зареєстрованими в Міністерстві юстиції України від 22.09.99 за № 636/3929.

2.4.8. Забезпечувати стандартизований рівень авіаційної безпеки, що відповідає встановленим державою вимогам щодо захисту цивільної авіації від актів незаконного втручання, інших протиправних посягань на діяльність авіації (розділ XIII Повітряного кодексу України.

2.4.9. При виникненні авіаційної події повідомляти Украавіатранс у встановленому законодавством порядку або згідно з п. 6.8 Правил сертифікації експлуатантів.

2.4.10. Забезпечувати обов'язкове авіаційне страхування цивільної авіації відповідно до Закону України «Про страхування».

Забороняється виконання перевезень пасажирів, вантажів повітряним транспортом при наявності заборгованості зі сплати страхових платежів згідно з укладеними договорами страхування.

2.4.11. Виконувати роботи, що стосуються забезпечення авіаційної безпеки та безпеки польотів, зазначені в чинних нормативно-правових актах у сфері цивільної авіації відповідно до статей 71, 82 Повітряного кодексу України.

2.4.12. Не виконувати польоти: до аеропортів у регіонах, де введені санкції ООН; у країни та аеропорти, заборонені для польотів рішеннями Кабінету Міністрів України.

2.4.13. Не використовувати повітряні судна з метою перевезення контрабандних вантажів та нелегальних мігрантів.

2.4.14. Не перевозити до/з України військового спорядження або матеріалів, призначених для військових потреб, небезпечних вантажів без спеціального дозволу (Закон України «Про перевезення небезпечних вантажів», стаття 63 Повітряного кодексу України, постанова Кабінету Міністрів України від 12.07.99 № 1228 «Про надання суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності повноважень на право здійснення експорту, імпорту товарів військового призначення та товарів, які містять відомості, що становлять державну таємницю»).

2.4.15. Не виконувати польоти на повітряних суднах із злітною масою, яка перевищує ту, що вказана у спеціальних експлуатаційних положеннях до сертифіката експлуатанта.

2.4.16. Не виконувати польоти на повітряних суднах із зміненою конфігурацією, компоновкою без внесення відповідних змін до сертифікаційних документів суб'єкта господарської діяльності і погодження з Укравіатрансом.

2.4.17. Подавати до Укравіатрансу щомісячні звіти щодо виконаних перевезень за встановленою формою, затвердженою згідно з установленим порядком, та дані про наліт (щоквартально) згідно з Правилами сертифікації експлуатантів.

2.4.18. Своєчасно перераховувати до Державного спеціалізованого фонду фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України в міжнародних авіаційних організаціях державні збори згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 16 червня 1998 року № 889 «Про внесення змін і доповнень до постанови Кабінету Міністрів України від 28 вересня 1993 року № 819».

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виконання авіаційно-хімічних робіт

Затверджено
наказом Державного комітету України
з питань регуляторної політики та підприємництва,
Міністерства транспорту України
від 26 листопада 2001 року № 140/825

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
4 грудня 2001 року за № 1004/6195

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», Повітряного кодексу України, законів України «Про перевезення небезпечних вантажів», «Про транспорт», «Про страхування», інших актів законодавства.

1.2. Реалізацію державної політики у сфері ліцензування діяльності з надання послуг з виконання авіаційно-хімічних робіт здійснюють Державний комітет України з питань регуляторної політики та підприємництва, який є спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування, та Міністерство транспорту України через Державний департамент авіаційного транспорту як орган ліцензування.

1.3. Ліцензійні умови встановлюють кваліфікаційні, організаційні, технологічні та інші вимоги щодо провадження діяльності з надання послуг з виконання авіаційно-хімічних робіт.

1.4. Ліцензійні умови є обов'язковими для суб'єктів господарювання, які надають послуги з виконання авіаційно-хімічних робіт.

1.5. Суб'єкт господарювання повинен одержати від органу ліцензування відповідну ліцензію, яка є єдиним документом дозвільного характеру і підтверджує право суб'єкта господарювання на провадження господарської діяльності з виконання авіаційно-хімічних робіт, до початку надання послуг або до закінчення терміну дії попередньої ліцензії.

Строк дії ліцензії становить три роки.

1.6. Ліцензуванню підлягає вид діяльності з виконання авіаційно-хімічних робіт.

2. Вимоги щодо провадження господарської діяльності з виконання авіаційно-хімічних робіт

2.1. Кваліфікаційні вимоги

Суб'єкт господарювання повинен відповідати кваліфікаційним вимогам відповідно до Правил сертифікації експлуатантів, затверджених наказом Мінтрансу від 29.05.98 за № 204 та зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 09.09.98 № 552/2992 (далі — Правила сертифікації експлуатантів), та мати Програму з підготовки персоналу, Керівництво з виконання польотів, Керівництво з виконання технічного обслуговування авіаційної техніки, погоджених з Укравіатрансом і затверджених керівником експлуатанта.

2.2. Організаційні вимоги

Суб'єкт господарювання повинен мати служби, що укомплектовані згідно зі штатним розписом фахівцями спеціальної підготовки, необхідної для здійснення технологічних процесів виробничої діяльності в галузі льотної, технічної експлуатації, авіаційних робіт і повітряних перевезень, відповідно до встановлених у цивільній авіації вимог, та мати такі види забезпечення: правове, фінансово-економічне, матеріально-технічне, льотної експлуатації, інженерне-авіаційне, управління повітряним рухом, штурманське, аеронавігаційне, метеорологічне, аеродромне, комерційне, страхове, авіаційної безпеки, режимне, медичне, управління виробництвом, пошукове і аварійно-рятувальне, протипожежне; прикордонного, митного та санітарно-епідемічного контролю (при виконанні міжнародних польотів) відповідно до Правил сертифікації експлуатантів.

При виконанні авіаційно-хімічних робіт суб'єкт господарювання повинен дотримуватись Закону України «Про перевезення небезпечних вантажів», мати підготовлений персонал для цієї діяльності. Відповідальним за виконання вимог з безпеки польотів призначається керівник або окремо призначена посадова особа на рівні заступника керівника (за погодженням з Укравіатрансом).

2.3. Технологічні вимоги

Суб'єкт господарювання повинен дотримуватись виконання Керівництва з виконання польотів, Керівництва з питань регулювання технічного обслуговування, програми забезпечення безпеки польотів, програми з підготовки персоналу, програми з авіаційної безпеки, погоджених з Укравіатрансом та затверджених експлуатантом.

2.4. Інші вимоги, обов'язкові для виконання при провадженні господарської діяльності з виконання авіаційно-хімічних робіт

Суб'єкти господарської діяльності, що здійснюють авіаційно-хімічні роботи, повинні виконувати такі вимоги:

2.4.1. Мати чинний сертифікат експлуатанта відповідно до статті 5 Повітряного кодексу України.

2.4.2. Використовувати повітряні судна, що зазначені у спеціальних експлуатаційних положеннях до сертифіката експлуатанта і мають чинні сертифікати льотної придатності, видані згідно з Правилами видачі Сертифікатів льотної придатності цивільних повітряних суден України, затвердженими наказом Мінтрансу від 07.09.99 № 435 та зареєстрованими в Міністерстві юстиції України від 22.09.99 за № 638/3931, та Сертифікати льотної придатності щодо шуму на місцевості, видані згідно з Правилами видачі Сертифікатів льотної придатності щодо шуму на місцевості цивільних повітряних суден України, затвердженими наказом Мінтрансу від 06.09.99 № 432 та зареєстрованими в Міністерстві юстиції України від 22.09.99 за № 636/3929.

2.4.3 При виникненні авіаційної події та при виконанні польотів з виконання авіаційно-хімічних робіт в інших державах повідомляти Украавіатранс у встановленому законодавством порядку або згідно з п. 6.8 Правил сертифікації експлуатантів.

2.4.4. Забезпечувати обов'язкове авіаційне страхування цивільної авіації відповідно до Закону України «Про страхування». Забороняється виконання авіаційно-хімічних робіт при наявності заборгованості зі сплати страхових платежів згідно з укладеними договорами страхування.

2.4.5. Виконувати роботи, що стосуються забезпечення безпеки польотів та авіаційної безпеки, викладені в чинних нормативно-правових актах у сфері цивільної авіації відповідно до статей 71, 82 Повітряного кодексу України.

2.4.6. Виконувати вимоги «Руководства по авиационно-химическим работам гражданской авиации СССР», затвердженого Міністром цивільної авіації Б.П. Бугаєвим 30 грудня 1982 року та введеного в дію з 1 серпня 1984 року.

2.4.7. Власник ліцензії зобов'язаний виконувати вимоги Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» та Державної санітарно-епідемічної служби цивільної авіації щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів річковим, морським транспортом

Затверджено
наказом Державного комітету України
з питань регуляторної політики та підприємництва,
Міністерства транспорту України
від 30 січня 2002 року № 11/50

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
15 лютого 2002 року за № 152/6440

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до:

Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

Закону України «Про транспорт»;

Кодексу торговельного мореплавства України;

постанови Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2000 р № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування»,

Державного класифікатора України «Державний класифікатор продукції та послуг» — ДК 016 — 97.

1.2. Ліцензійні умови є обов'язковими для виконання усіма суб'єктами господарювання незалежно від їх організаційно- правової форми та форм власності, які здійснюють діяльність з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів морським та річковим транспортом і отримали ліцензію на цей вид господарської діяльності.

1.3. Ліцензійні умови визначають організаційні, кваліфікаційні, технологічні та інші вимоги до суб'єктів господарювання які провадять господарську діяльність з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів річковим, морським транспортом.

1.4. У цих Ліцензійних умовах терміни та визначення вживаються в такому значенні:

судновласник — юридична або фізична особа, яка експлуатує судно від свого імені незалежно від того, чи є вона власником судна, чи використовує його на інших законних підставах,

капітан судна — особа, на яку покладається управління судном, у тому числі судноводіння, вжиття всіх заходів, необхідних для забезпечення безпеки судноплавства, запобігання забрудненню довкілля, підтримання порядку на судні, запобігання завданню будь-якої шкоди судну, людям і вантажу, що перебувають на ньому, та яка має відповідне посвідчення;

судно — самохідна чи несамохідна плавуча споруда, що використовується для перевезення вантажів, пасажирів, багажу і пошти;

послуги з перевезення пасажирів і вантажів морським та річковим транспортом — здійснення будь-якою юридичною чи фізичною особою (суб'єктом підприємницької діяльності) переміщення пасажирів, вантажів, багажу, пошти за допомогою морського і річкового транспорту, у тому числі круїзи;

маломірне судно — самохідне судно з головним двигуном потужністю менш як 75 кінських сил і несамохідне судно валовою місткістю менш як 80 реєстрових тонн, а також моторне судно (незалежно від потужності двигуна), парусне судно та несамохідне судно (гребний човен вантажопідйомністю 100 і більше кілограмів, байдарки вантажопідйомністю 150 і більше кілограмів, надувне судно вантажопідйомністю 225 і більше кілограмів).

1.5. Ліцензування господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів річковим, морським транспортом здійснює Державний департамент морського і річкового транспорту (Укрморрічфлот).

1.6. У межах господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів річковим, морським транспортом підлягають ліцензуванню такі види робіт або такі види послуг.

надання послуг з перевезення пасажирів морським, річковим (змішаного плавання) транспортом;

надання послуг з перевезення вантажів морським, річковим (змішаного плавання) транспортом;

надання послуг з перевезення пасажирів морським транспортом,

надання послуг з перевезення вантажів морським транспортом

надання послуг з перевезення пасажирів річковим транспортом,

надання послуг з перевезення вантажів річковим транспортом,

надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів маломірними суднами;

надання маневрових та буксирувальних послуг.

1.7. Якщо суб'єкт господарювання проводить господарську діяльність не в повному обсязі, а частково, то Ліцензійні умови поширюються на нього в частині, що встановлює вимоги до провадження господарської діяльності, зазначеної в ліцензії.

1.8. Для кожної філії, кожного відокремленого підрозділу ліцензіата (судна), які провадитимуть господарську діяльність з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів морським, річковим транспортом на підставі отриманої ним ліцензії, ліцензіату видаються засвідчені Укрморрічфлотом копії ліцензії, якими підтверджується право філії, відокремленого підрозділу (судна) на провадження певного виду господарської діяльності, зазначеного в ліцензії.

2. Ліцензійні вимоги

Суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів річковим, морським транспортом повинні у своїй діяльності керуватися чинним законодавством України і міжнародними нормативно-правовими документами.

При здійсненні певних видів робіт господарської діяльності суб'єкти господарювання повинні дотримуватись організаційних, кваліфікаційних, технологічних вимог.

Ці вимоги поширюються на суб'єктів господарювання в тому обсязі, що застосовується до кожного виду робіт (послуг) у межах господарської діяльності.

2.1.1. Організаційні вимоги

Судна повинні бути зареєстровані відповідно до Кодексу торговельного мореплавства, постанови Кабінету Міністрів України від 26.09.97 № 1069 «Про затвердження порядку ведення державного реєстру України і Суднової книги України».

Організація роботи ліцензіата із забезпечення безпеки судноплавства повинна відповідати вимогам чинного законодавства України, включаючи її міжнародні зобов'язання (Кодекс торговельного мореплавства України), Положення про розслідування аварій морських суден (затверджено наказом Міністерства морського флоту СРСР від 12.02.57 № 43), Міжнародна конвен-

ція про охорону людського життя на морі (SOLAS-74) (приєднання до Конвенції постановою Кабінету Міністрів України № 350 від 26.06.92 «Про прийняття Україною поправок 1981, 1989, 1990 років та Протоколу 1998 року до Міжнародної конвенції про охорону людського життя на морі 1974 року»), Міжнародна конвенція про підготовку і дипломування моряків і несення вахти (STCW-78/95) (приєднання до Конвенції Законом України від 01.11.96 «Про приєднання до Міжнародної конвенції про підготовку і дипломування моряків і несення вахти», Конвенція про Міжнародні правила запобігання зіткненню суден на морі (МППСС-72) (приєднання до Конвенції Постановою Верховної Ради України № 2785-XII від 17.11.92 «Про приєднання до Міжнародної конвенції про Міжнародні правила запобігання зіткненню суден на морі 1972 року»), Міжнародна конвенція про пошук і рятування на морі (SAR) (приєднання до Конвенції Постановою Верховної Ради України № 2786-XII від 17.11.92 «Про приєднання до Міжнародної конвенції про пошук і рятування на морі 1979 року»), Міжнародна конвенція про запобігання забрудненню з суден (MARPOL-73/78) (приєднання до Конвенції постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.93 № 771 «Про приєднання до Міжнародної конвенції про запобігання забрудненню з суден»), Конвенція про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки морського судноплавства (SUA) (ратифіковано постановою Верховної Ради України № 3735-XII від 17.12.93 «Про ратифікацію Україною Міжнародної конвенції про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки морського судноплавства»), Міжнародний кодекс по управлінню безпечною експлуатацією суден і запобіганню забрудненню моря (МКУБ) (прийнятий главою 9 Міжнародної конвенції про охорону людського життя на морі (SOLAS-74) 01.01.98), Загальні правила перевезення вантажів морем (РД 31.10.10-89) (затверджено Міністерством морського флоту СРСР 02.01.90), Правила перевезення пасажирів, багажу і надання послуг на суднах і в портах Міністерства морського флоту СРСР (РД 31.16.02-87) (затверджено Міністерством морського флоту СРСР 28.02.87), Правила морського перевезення небезпечних вантажів (РД 31.15.01-89) (затверджено наказом Міністерства морського флоту СРСР від 03.05.89 № 56).

(Абзац другий підпункту 2.1.1 виправлено згідно з додатковою інформацією «Офіційного вісника України», № 11, 2002 р.)

Суб'єкти господарювання повинні мати документи, що підтверджують наявність таких видів обов'язкового страхування, передбачених Законом України «Про страхування» із змінами і доповненнями:

— відповідальності морського перевізника щодо відшкодування збитків, завданих пасажирам, багажу, пошті, вантажу, іншим користувачам морського транспорту та третім особам;

— засобів водного транспорту;

— відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів на випадок настання негативних наслідків при перевезенні небезпечних вантажів;

— відповідальності морського судновласника.

Експлуатація засобів водного транспорту без наявності чинного договору страхування не допускається.

Ліцензіат зобов'язаний повідомляти орган ліцензування про всі зміни даних, зазначених у документах, що додаються до заяви про видачу ліцензії на здійснення господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів річковим, морським транспортом. Для цього протягом десяти робочих днів ліцензіат зобов'язаний подати до органу ліцензування відповідне повідомлення в письмовій формі разом з документами або їх нотаріально засвідченими копіями, які підтверджують зазначені зміни.

2.1.2. Кваліфікаційні вимоги

Управління суднами і судновими екіпажами повинна здійснювати спеціально призначена особа, відповідальна за безпеку судноплавства і запобігання забрудненню із суден. Кваліфікація такого фахівця має відповідати вимогам чинного законодавства України, включаючи її міжнародні зобов'язання (Кодекс торговельного мореплавства України, Статут служби на суднах Міністерства морського флоту СРСР (затверджений і введений в дію наказом Міністерства морського флоту СРСР від 09.01.76 № 6), Міжнародна конвенція про охорону людського життя на морі (SOLAS-74) (приєднання до Конвенції постановою Кабінету Міністрів України № 350 від 26.06.92 «Про прийняття Україною поправок 1981, 1989, 1990 років та Протоколу 1998 року до Міжнародної конвенції про охорону людського життя на морі 1974 року»), Міжнародний кодекс по управлінню безпечною експлуатацією суден і запобіганню забрудненню моря (МКУБ) (прийнятий главою 9 Міжнародної конвенції по охо-

роні людського життя на морі (SOLAS-74) 01.01.98), Міжнародна конвенція про підготовку і дипломування моряків і несення вахти (STCW-78/95) (приєднання до Конвенції Законом України від 01.11.96 «Про приєднання до Міжнародної конвенції про підготовку і дипломування моряків і несення вахти», Конвенція Міжнародної організації праці (№ 147) про мінімальні норми на торговельних суднах (ратифіковано постановою Верховної Ради України № 3387-XII від 14.07.93).

До роботи на суднах допускаються капітани та інші члени екіпажу, які мають згідно з чинним законодавством відповідний вік, кваліфікацію та стан здоров'я (відповідно до Кодексу торговельного мореплавства України), Статуту служби на суднах Міністерства морського флоту СРСР (затверджений і введений в дію наказом Міністерства морського флоту СРСР від 09.01.76 № 6), Міжнародної конвенції про підготовку і дипломування моряків і несення вахти (STCW-78/95) (приєднання до Конвенції Законом України від 01.11.96 «Про приєднання до Міжнародної конвенції про підготовку і дипломування моряків і несення вахти», Міжнародної конвенції про охорону людського життя на морі (SOLAS-74) (приєднання до Конвенції постановою Кабінету Міністрів України № 350 від 26.06.92 «Про прийняття Україною поправок 1981, 1989, 1990 років та Протоколу 1998 року до Міжнародної конвенції про охорону людського життя на морі 1974 року»), Міжнародного кодексу по управлінню безпечною експлуатацією суден і запобіганню забрудненню моря (МКУБ) (прийнятий главою 9 Міжнародної Конвенції по охороні людського життя на морі (SOLAS-74) 01.01.98), Конвенції Міжнародної організації праці (№ 147) про мінімальні норми на торговельних суднах (ратифіковано постановою Верховної Ради України № 3387-XII від 14.07.93).

2.1.3. Технологічні вимоги

Судна, що експлуатуються, повинні відповідати вимогам безпеки судноплавства згідно з чинним законодавством України, включаючи її міжнародні зобов'язання (Кодекс торговельного мореплавства України, Керівництво по проведенню пожежно-профілактичної роботи на суднах Міністерства морського флоту СРСР, що знаходяться в експлуатації (РД 31.21.44-86) (затверджене наказом Міністерства морського флоту СРСР від 29.05.87 № 80), Настанова з боротьби за живучість суден Міністерства морського флоту СРСР (РД 31.60.14-81) (затверджено

наказом Міністерства морського флоту СРСР від 29.03.83 № 33), Міжнародна конвенція про охорону людського життя на морі (SOLAS-74) (приєднання до Конвенції постановою Кабінету Міністрів України № 350 від 26.06.92 «Про прийняття Україною поправок 1981, 1989, 1990 років та Протоколу 1998 року до Міжнародної конвенції про охорону людського життя на морі 1974 року»), Міжнародна конвенція про вантажну марку (LL) (приєднання до Конвенції постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.93 № 773), Міжнародна конвенція про підготовку і дипломування моряків і несення вахти (STCW-78/95) (приєднання до конвенції Законом України від 01.11.96 «Про приєднання до Міжнародної конвенції про підготовку і дипломування моряків і несення вахти», Конвенція про Міжнародні правила запобігання зіткненню суден на морі (МППСС-72) (приєднання до Конвенції постановою Верховної Ради № 2785-XII від 17.11.92 «Про приєднання до Міжнародної конвенції про Міжнародні правила запобігання зіткненню суден на морі 1972 року»), Міжнародна конвенція про запобігання забрудненню з суден (MARPOL-73/78) (приєднання до Конвенції постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.93 № 771) «Про приєднання до Міжнародної конвенції про запобігання забрудненню з суден»), Міжнародний кодекс по управлінню безпечною експлуатацією суден і запобіганню забрудненню моря (МКУБ) (прийнятий главою 9 Міжнародної Конвенції по охороні людського життя на морі (SOLAS-74) 01.01.98), Міжнародна конвенція по обміру суден (TONNAGE) (приєднання до Конвенції постановою Кабінету Міністрів України № 772 від 21.09.93), Правила перевезення пасажирів, багажу і надання послуг на суднах і в портах Міністерства морського флоту СРСР (РД 31.16.02-87) (затверджено Міністерством морського флоту СРСР 28.02.87), Правила морського перевезення небезпечних вантажів (РД 31.15.01-89) (введено в дію наказом Міністерства морського флоту СРСР від 03.05.89 № 56).

Судна, що експлуатуються, повинні мати суднові документи відповідно до Кодексу торговельного мореплавства України.

Ліцензіат повинен забезпечити на суднах, що експлуатуються, обладнання, приміщення і умови мешкання екіпажу згідно з Кодексом торговельного мореплавства і міжнародними договорами України (Конвенції Міжнародної організації праці (№ 147) про мінімальні норми на торговельних суднах) (ратифіковано постановою Верховної Ради України № 3387-XII від 14.07.93).

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з експорту, імпорту обладнання та дисків для лазерних систем зчитування

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 14 серпня 2002 року № 84/247

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 3 вересня 2002 року за № 726/7014

1. Загальні положення

1.1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з експорту, імпорту обладнання та дисків для лазерних систем зчитування (далі — Ліцензійні умови) розроблені відповідно до законів України «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

1.2. Дія цих Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарювання, зареєстрованих в установленому законодавством порядку юридичних осіб незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, які проводять господарську діяльність з експорту, імпорту обладнання та дисків для лазерних систем зчитування, а також на фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності, які здійснюють діяльність у зазначеній сфері.

1.3. Відповідно до Закону України «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування» ліцензуванню підлягає господарська діяльність з експорту, імпорту обладнання та дисків для лазерних систем зчитування. Господарська діяльність з експорту, імпорту обладнання та дисків для лазерних систем зчитування включає в себе:

експорт дисків для лазерних систем зчитування;

імпорт дисків для лазерних систем зчитування;

експорт обладнання для виробництва дисків для лазерних систем зчитування;

імпорт обладнання для виробництва дисків для лазерних систем зчитування.

1.4. Вид діяльності, що підлягає ліцензуванню, має бути зазначений в установчих документах суб'єкта господарювання.

1.5. Приймання документів, що подаються для одержання ліцензії, оформлення та видача, переоформлення й анулювання ліцензій, видача їх дублікатів, ведення ліцензійних справ, ліцензійних реєстрів здійснюються Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України відповідно до чинного законодавства України.

2. Організаційні вимоги

2.1. Для здійснення господарської діяльності з експорту, імпорту обладнання та дисків для лазерних систем зчитування суб'єкт господарювання зобов'язаний одержати ліцензію в Міністерстві економіки та з питань європейської інтеграції України.

2.2. Ліцензіат має право здійснювати діяльність з експорту, імпорту обладнання та дисків для лазерних систем зчитування тільки за наявності:

власних або орендованих складських приміщень;

власних або орендованих приміщень, в яких буде здійснюватися оптова та/чи роздрібна торгівля дисками для лазерних систем зчитування (щодо ліцензії на імпорт дисків).

2.3. Суб'єкт господарювання, який одержав ліцензію, зобов'язаний повідомляти Міністерство економіки та з питань європейської інтеграції України про будь-які зміни, що сталися, стосовно відомостей, зазначених у ліцензії та в додатку до неї, протягом трьох робочих днів після їх настання.

3. Особливі (спеціальні) вимоги

3.1. Ліцензія на вид господарської діяльності з експорту, імпорту дисків для лазерних систем зчитування дає право здійснювати експорт, імпорт дисків тільки за наявності на них спеціальних ідентифікаційних кодів (CID-кодів).

3.2. Суб'єкт господарювання, що здійснює експорт, імпорт дисків для лазерних систем зчитування, зобов'язаний експортувати, імпортувати лише такі диски, що були виготовлені з додержанням прав інтелектуальної власності.

3.3. Суб'єкт господарювання, який отримав відповідну ліцензію, зобов'язаний повідомляти Міністерство економіки та з питань європейської інтеграції України про кожну партію дис-

ків для лазерних систем зчитування та/або подавати перелік обладнання для виробництва дисків для лазерних систем зчитування, що експортувались та/або імпортувались, листом, в якому зазначаються перелік об'єктів авторських та суміжних прав (у разі наявності), номер вантажно-митної декларації, за якою здійснено митне оформлення вантажу, та копію вантажно-митної декларації на зазначену партію, завірену в установленому порядку, в термін не пізніше 15 днів з дня проведення експортної/імпортної операції.

3.4. Ліцензія та всі форми повідомлень щодо кожної партії експорту, імпорту обладнання та дисків для лазерних систем зчитування зберігаються протягом трьох років.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності щодо виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва та Державної податкової адміністрації України від 27 серпня 2002 року № 93/395

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 10 вересня 2002 року за № 741/7029

1. Загальні положення

1.1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності щодо виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового (надалі — Ліцензійні умови) розроблені відповідно до законів України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» та постанови Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2000 року № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування».

1.2. Ліцензійні умови визначають організаційні, технічні, технологічні та кваліфікаційні вимоги провадження господарської діяльності з виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового.

1.3. Ліцензійні умови є обов'язковими для виконання суб'єктами господарювання, незалежно від організаційно-правових форм та форм власності, які виготовляють парфумерно-косметичну продукцію з використанням спирту етилового і отримали ліцензію на цей вид господарської діяльності.

1.4. Ліцензії на виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового видає Департамент з питань адміністрування акцизного збору і контролю за виробництвом та обігом підакцизних товарів Державної податкової адміністрації України (далі — Департамент).

1.5. Департамент має право відмовити у видачі ліцензії суб'єкту господарювання при недостовірності даних у документах, поданих заявником для отримання ліцензії, та невідповідності заявника згідно з поданими документами ліцензійним умовам.

1.6. Термін дії ліцензії на право провадження господарської діяльності з виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового становить три роки, а плата за неї справляється у розмірі, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Організаційні та кваліфікаційні вимоги

2.1. Суб'єкт господарювання, який провадить господарську діяльність з виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового, повинен мати:

2.1.1. Виробничі цехи, дільниці для виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового, склади для зберігання сировини і готових виробів та лабораторію для здійснення контролю за виробництвом.

2.1.2. Довідку про внесення місць зберігання спирту етилового до Єдиного державного реєстру місць зберігання.

2.1.3. Журнали щодо обліку спирту етилового, виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового, технологічного та хімічного контролю. Журнали мають бути пронумеровані, прошнуровані і скріплені печаткою підприємства.

2.2. На момент подання заяви про видачу ліцензії суб'єкт господарювання повинен бути власником або відповідно до інших не заборонених законодавством підстав володіти та/або користуватися приміщеннями та обладнанням, що забезпечують повний технологічний цикл виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового, в тому числі місць зберігання спирту, за умови, що використання таких при-

міщень (у тому числі місця зберігання спирту) та обладнання здійснює тільки один суб'єкт підприємницької діяльності.

2.3. Забороняється виробництво парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового без наявності місць зберігання спирту, внесених до Єдиного державного реєстру місць зберігання.

2.4. Суб'єкт господарювання зобов'язаний забезпечити відповідність стану місць зберігання спирту етилового вимогам будівельних, технологічних, протипожежних, санітарних норм та правил.

2.5. Наявність у штаті суб'єкта господарювання, принаймні, одного спеціаліста, який здійснює організацію технологічного процесу, та одного спеціаліста, що відповідає за дотримання технохімічного контролю виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового, які мають вищу або середню спеціальну освіту відповідного професійного спрямування.

2.6. Суб'єкт господарювання зобов'язаний:

2.6.1. Використовувати спирт етиловий лише за цільовим призначенням — тільки на виготовлення парфумерно-косметичної продукції.

Застосовувати чинні норми втрат спирту етилового при виготовленні парфумерно-косметичної продукції з його використанням.

2.6.2. Дотримуватись «Инструкции по приемке, хранению, отпуску, транспортированию и учету этилового спирта», затвердженої Мінхарчопромом СРСР 25 вересня 1985 року (№ 0002400-85), при виготовленні продукції з його вмістом.

2.6.3. Своєчасно надавати Департаменту достовірну звітність щодо отримання і використання спирту етилового.

3. Технологічні та технічні вимоги

3.1. Суб'єкт господарювання повинен мати:

3.1.1. Технологічну документацію (стандарти, регламенти, технологічні інструкції, рецептури), яка стосується виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового. Суб'єкт господарювання має забезпечити виробництво цієї продукції згідно з вимогами зазначеної документації.

3.1.2. Власну акредитовану лабораторію.

3.1.3. Обладнання, що забезпечує дотримання технологічного процесу виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового.

3.1.4. Повірені в органах Держстандарту контрольно-вимірювальні прилади.

3.2. Суб'єкт господарювання зобов'язаний виготовляти парфумерно-косметичну продукцію з використанням спирту етилового у відповідності до вимог чинного законодавства України.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних медикаментів і препаратів, оптової, роздрібної торгівлі ветеринарними медикаментами і препаратами

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Державного департаменту ветеринарної медицини України від 14 жовтня 2002 року № 108/329

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 31 жовтня 2002 року за № 859/7147

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до законів України «Про ветеринарну медицину», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

1.2. Дія Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарювання, зареєстрованих у встановленому законодавством порядку юридичних осіб незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, які проводять господарську діяльність, пов'язану з виробництвом ветеринарних медикаментів і препаратів, оптовою, роздрібною торгівлею ветеринарними медикаментами і препаратами, а також на фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності, які здійснюють зазначену вище діяльність.

1.3. Відповідно до законодавства ліцензуванню підлягають:

виробництво ветеринарних медикаментів і препаратів;

оптова торгівля ветеринарними медикаментами і препаратами;

роздрібна торгівля ветеринарними медикаментами і препаратами.

У цих Ліцензійних умовах терміни вживаються у таких значеннях:

ветеринарні медикаменти, препарати (ветеринарні лікарські засоби) — фармацевтична продукція: біологічні, рослинні, хімічні, хіміко-фармацевтичні, гомеопатичні та інші лікарські засоби, призначені для тварин;

ветеринарні препарати — ветеринарні лікарські та імунобіологічні засоби (препарати) та засоби, що застосовують для штучного осіменіння тварин і трансплантації ембріонів, ензими, антисептики, дезінфектанти, інсектоакарициди, дератизациди, пробіотики, діагностикуми, засоби догляду за тваринами та інші, що використовуються у тваринництві та ветеринарній медицині.

1.4. Ліцензування провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних медикаментів і препаратів, оптової, роздрібної торгівлі ветеринарними медикаментами і препаратами проводиться Державним департаментом ветеринарної медицини.

2. Вимоги до провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних медикаментів і препаратів, оптової, роздрібної торгівлі ветеринарними медикаментами і препаратами

2.1. Організаційні вимоги

2.1.1. Суб'єкт господарювання при здійсненні діяльності з виробництва ветеринарних медикаментів і препаратів, оптової, роздрібної торгівлі ветеринарними медикаментами і препаратами повинен дотримуватись вимог:

а) Законів України:

— «Про ветеринарну медицину»;

— «Про захист прав споживачів»;

— «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення»;

— «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

б) постанов Кабінету Міністрів України:

від 08.02.95 № 108 «Про порядок заняття торговельною діяльністю і правила торговельного обслуговування населення»;

від 08.06.2001 № 641 «Деякі питання Державного департаменту ветеринарної медицини»;

від 4.07.2001 № 756 «Про затвердження переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності»;

в) наказу Державного департаменту ветеринарної медицини:

від 23.07.2001 № 37 «Про затвердження Правил реалізації ветеринарних медикаментів і препаратів», зареєстрованого в Мін'юсті України 05.09.2001 за № 786/5977, у частині, що регулює діяльність, пов'язану з виробництвом ветеринарних медикаментів і препаратів, оптовою та роздрібною торгівлею ветеринарними медикаментами і препаратами.

2.1.2. Суб'єкт господарювання повинен забезпечити:

— відповідність матеріально-технічної бази санітарно-гігієнічним нормам та вимогам нормативних документів щодо виробництва та реалізації ветеринарних медикаментів і препаратів;

— дотримання вимог законодавства щодо якості ветеринарних медикаментів і препаратів під час виробництва, транспортування, зберігання та реалізації; а також наявність при здійсненні виробництва ветеринарних медикаментів і препаратів підрозділу з контролю якості ветеринарних медикаментів і препаратів або договору з акредитованою лабораторією.

2.2. Технологічні вимоги до виробництва ветеринарних медикаментів і препаратів

2.2.1. Виробництво ветеринарних медикаментів і препаратів повинно здійснюватися відповідно до технічних умов, фармакопейних статей і стандартів.

На кожен ветеринарний медикамент і препарат, що виготовляється, необхідно мати настанови для споживачів з їх застосування, затверджені в установленому порядку.

До серійного виробництва ветеринарні медикаменти і препарати допускаються лише після їх реєстрації Державним департаментом ветеринарної медицини.

Документом, який підтверджує реєстрацію препарату в Україні, є реєстраційне посвідчення, яке видається на кожен ветеринарний препарат Державним департаментом ветеринарної медицини.

2.2.2. Приміщення для виробництва ветеринарних медикаментів та препаратів повинні бути розміщені та упорядковані відповідно до технологічних зон: виробничих, складських, зон контролю якості, допоміжних зон.

Виробничі зони (приміщення) — приміщення, в яких виробляються, контролюються, пакуються, етикетуються ветеринарні медикаменти і препарати.

Складські зони — приміщення для прийняття, складування та зберігання, відбору проб для контролю якості, відпускання

сировини, допоміжних речовин, матеріалів та готових ветеринарних медикаментів і препаратів.

Зони контролю якості — приміщення для контролю (фізико-хімічних показників та мікробіологічного, біологічного, клінічного) сировини, матеріалів, напівпродуктів, проміжного (міжопераційного) контролю виробництва та контролю якості готових ветеринарних медикаментів і препаратів.

Допоміжні зони — приміщення, необхідні для обслуговування проведення технологічного процесу, які не входять у виробничі, складські зони і зони контролю якості та відокремлені від них (майстерні, кімнати відпочинку, їдальні, умивальні, туалети, приміщення для утримання тварин).

Вимоги до виробничих зон

2.2.3. У виробничих приміщеннях і в зоні виконання технологічних операцій у відповідності до технологічного регламенту встановлюються класи чистоти повітряного середовища за вмістом механічних часток і мікроорганізмів.

2.2.4. Виробничі приміщення повинні бути обладнані системою вентиляції повітря, яка забезпечує відповідний клас чистоти навколишнього середовища для виконання стадій технологічного процесу відповідно до технологічного регламенту.

2.2.5. Освітлення, температура, вологість і вентиляція повинні відповідати вимогам технологічного регламенту і не впливати ні на якість ветеринарних медикаментів і препаратів під час їх виробництва і зберігання, ні на точність функціонування обладнання.

2.2.6. Розташування приміщень має відповідати послідовності виконання операцій виробничого процесу і вимогам рівня чистоти, унеможливлювати перехрещення технологічних, матеріальних та людських потоків.

2.2.7. Внутрішні поверхні приміщень (стіни, підлога, стеля) повинні бути гладкими, без щілин та тріщин, легко та ефективно очищуватися і при потребі дезінфікуватися; від них не повинні відокремлюватися частинки.

2.2.8. Виробниче обладнання повинно очищуватися у відповідності до затверджених методик і не впливати на якість ветеринарних медикаментів і препаратів.

2.2.9. На підприємстві має бути документація (фармакопейні статті, аналітична нормативна документація, стандарти, регламенти, інструкції, виробничі реєстраційні записи тощо) щодо виробництва та контролю якості ветеринарних медикаментів і препаратів.

Вимоги до складських зон

2.2.10. Складські зони повинні бути пристосовані для забезпечення умов зберігання вихідної сировини, матеріалів, нерозфасованої готової продукції та продукції, що перебуває в процесі контролю (карантинна зона). Вони повинні бути чистими, сухими, у них мають підтримуватися визначені в технологічному регламенті температура та вологість. Температура та вологість контролюються та реєструються в журналах.

2.2.11. Для відбору проб вихідної сировини повинна бути відокремлена зона. Якщо відбір проб здійснюється в зоні зберігання, то він повинен проводитись таким чином, щоб запобігти контамінації та будь-якому шкідливому впливу на якість ветеринарних медикаментів і препаратів.

2.2.12. Відбраковані, відкликані або повернені матеріали, вихідна сировина, пакувальні матеріали та готова продукція повинні зберігатися в ізольованих приміщеннях.

2.2.13. Ветеринарні медикаменти, препарати та сировину потрібно зберігати у відповідності до токсикологічних груп, визначених у технологічному регламенті, та з урахуванням фізико-хімічних властивостей.

Вимоги до зон контролю якості

2.2.14. Лабораторії з контролю за якістю ветеринарних медикаментів і препаратів повинні мати місця для зберігання зразків і протоколів та відокремлюватись від виробничих зон.

2.2.15. Прилади, обладнання та апарати, які є в лабораторії, повинні мати технічні паспорти, а також підлягати своєчасному технічному обслуговуванню та перевірці.

2.2.16. Обладнання для контролю якості має забезпечувати необхідну точність та інші характеристики для контролю всіх показників якості продукції що передбачені нормативно-технічною документацією.

2.2.17. Засоби вимірювання, що використовуються під час виробництва ветеринарних медикаментів і препаратів для контролю їх якості, повинні бути метрологічно атестовані, мати державне повірочне тавро і проходити повірку в установленому порядку.

Загальні вимоги до допоміжних зон

2.2.18. Кімнати відпочинку та їдальні повинні бути відокремлені від інших зон.

2.2.19. Роздягальні, умивальні (душові) та туалети повинні бути доступні і за кількістю відповідати нормам санітарно-технічного обладнання. Туалети не повинні безпосередньо сполучатись з виробничими, складськими зонами та зонами контролю якості.

2.2.20. Приміщення, в яких перебувають тварини, повинні бути ізольованими від інших зон, мати окремий вхід і систему підготовки (фільтрації, знезараження) повітря.

Спеціальні вимоги до стерильності виробництва

2.2.21. Стерильну продукцію дозволяється виробляти тільки в чистих зонах (приміщеннях), доступ персоналу в які, подача сировини і матеріалів повинні здійснюватись через повітряні шлюзи.

2.2.22. Чисті зони для виробництва стерильних ветеринарних медикаментів і препаратів класифікуються за класами чистоти у відповідності до вимог технологічного регламенту. Кожна технологічна операція вимагає певного рівня чистоти навколишнього середовища, визначеного в технологічному регламенті.

2.2.23. У чистих зонах має перебувати визначена кількість персоналу за штатним розписом, затвердженим керівником підприємства, організації, установи.

2.2.24. Персонал, що працює в чистих зонах виробництва стерильних ветеринарних медикаментів і препаратів, повинен володіти знаннями і досвідом практичної роботи, які необхідні для виробництва стерильних ветеринарних медикаментів і препаратів, регулярно підвищувати кваліфікацію.

Спеціальні вимоги до виробництва імунобіологічних препаратів

2.2.25. Роботу зі стерильними імунобіологічними препаратами слід проводити в зонах із підвищеним тиском, але в особливих зонах у точках локалізації патогенних мікроорганізмів повинен бути знижений тиск, що використовується з метою ізоляції. Якщо для роботи в асептичних умовах з патогенними мікроорганізмами використовуються зони зі зниженим тиском або безпечні бокси, то вони повинні бути розташовані всередині стерильної зони з підвищеним тиском.

2.2.26. У виробничих зонах повинні бути спеціальні установки для фільтрації повітря; не допускається рециркуляція повітря із зон, де працюють з живими патогенними організмами.

2.3. Вимоги оптової торгівлі ветеринарними медикаментами і препаратами

2.3.1. Оптова торгівля зареєстрованими Державним департаментом ветеринарної медицини ветеринарними медикаментами та препаратами здійснюється відповідно до технічних умов, фармакопейних статей і стандартів лише через аптечні склади або бази, загальна площа яких повинна бути не менше 100 кв. метрів.

2.3.2. Аптечний склад або база повинен бути розміщений в капітальній споруді й займати ізольовані приміщення з окремим входом.

Розміщення аптечного складу або бази в житлових будинках, спортивних спорудах, школах, навчальних і дитячих дошкільних закладах, закладах культури, спорту, освіти та соціального забезпечення, лікувально-профілактичних установах, магазинах допускається за умови експлуатації відповідних відокремлених будівель не за призначенням.

2.3.3. Аптечний склад або база обов'язково повинен мати:

— виробничі приміщення (для приймання, зберігання ветеринарних медикаментів і препаратів з урахуванням їх фізико-хімічних властивостей та дії на них різноманітних факторів зовнішнього середовища, для тари, комплектації і відпуску продукції);

— службово-побутові приміщення (кабінет завідувача, кімната персоналу, приміщення для зберігання господарського інвентарю, туалет).

2.3.4. При здійсненні торговельних операцій з ветеринарними лікарськими засобами специфічних груп, що вимагають особливих умов зберігання (отруйні та наркотичні, імунобіологічні та бактерійні препарати, препарати, що потребують захисту від дії підвищеної температури, вогненебезпечні та вибухонебезпечні, лікарська рослинна сировина, дезінфекційні засоби), суб'єкт господарювання повинен забезпечити наявність окремих приміщень для їх зберігання.

2.3.5. Склад, площі, розміщення виробничих приміщень, їх упорядкування, обладнання та експлуатація повинні:

— відповідати вимогам державних будівельних норм, санітарних, протипожежних норм і правил, інших нормативних документів;

— забезпечувати послідовність технологічного процесу, що включає такі етапи: приймання, зберігання, контроль якості, комплектація, відпускання (відвантаження) ветеринарних медикаментів і препаратів та їх схоронність.

2.3.6. Електрозабезпечення, опалення, освітлення, вентиляція, температура і вологість повітря у складських приміщеннях повинні відповідати нормативним вимогам будівельних і санітарних норм і правил та не впливати негативно (прямо чи опосередковано) на діючу речовину (субстанції), готові ветеринарні медикаменти та препарати.

2.3.7. Аптечні склади або бази повинні бути підключені до центрального опалення або мати іншу автономну систему опалення, яка відповідає нормам пожежної безпеки. Не допускається опалення приміщень газовими приладами з відкритим полум'ям або електронагрівальними приладами з відкритою нагрівальною спіраллю.

2.3.8. Ветеринарні медикаменти і препарати у виробничих складських приміщеннях повинні зберігатися на стелажах, піддонах, у шафах, холодильниках для забезпечення умов зберігання ветеринарних медикаментів і препаратів відповідно до діючих вимог.

2.3.9. Для підтримання чистоти повітря приміщення для зберігання ветеринарних медикаментів і препаратів повинні бути обладнані припливно-витяжною вентиляцією з механічним спонуканням.

2.3.10. Складські приміщення повинні бути забезпечені термометрами і гігрометрами, які кріпляться на внутрішніх стінах сховища віддалік від нагрівальних приладів на висоті 1,5—1,7 м від підлоги та на віддалі не менше 3 м від дверей. У кожному приміщенні (кімнаті) має бути карта обліку температури та відносної вологості.

2.3.11. Складські приміщення для зберігання вогненебезпечних та вибухонебезпечних речовин повинні бути ізольовані, захищені від світла прямих сонячних променів, атмосферних опадів та грунтових вод.

2.3.12. За відсутності окремих сховищ для легкозаймистих речовин допускається зберігання їх у загальних вогнетривких будівлях, а також у будівлях, поділених на секції, при обов'язковій ізоляції приміщень, відділених від сусідніх приміщень вогнетривкими стінами, які мають відповідати вимогам пожежної безпеки. Такі приміщення повинні мати вентиляцію.

2.3.13. При наявності на аптечному складі або базі імунобіологічних препаратів загальний об'єм холодильного обладнання повинен забезпечувати відповідно до діючих вимог зберігання всієї кількості зазначених препаратів, що знаходяться на складі.

2.3.14. Стіни, стеля, підлога виробничих приміщень аптечно-

го складу або бази повинні бути придатними до вологого прибирання з використанням дезсасобів.

Поверхня виробничого устаткування як ззовні, так і всередині повинна бути гладкою, виготовленою з матеріалів, стійких до дії ветеринарних медикаментів і препаратів, витримувати обробку дезрозчинами.

Устаткування виробничих приміщень повинно розташовуватися таким чином, щоб не залишалися місця, не доступні для прибирання.

2.3.15. Приміщення та устаткування кімнати персоналу аптечного складу або бази повинні забезпечити утримання та схоронність особистого та спеціального одягу відповідно до вимог санітарно-епідемічного режиму, а також можливість вживання їжі та відпочинку (обладнані шафами для одягу, холодильником, меблями).

2.3.16. Обов'язковим для складу та бази є наявність нормативних документів (витяг з Державної реєстраційної книги ветеринарних препаратів, спеціальної довідкової літератури) з питань приймання, контролю якості, зберігання, порядку відпускання ветеринарних медикаментів і препаратів.

2.4. Вимоги до роздрібної торгівлі ветеринарними медикаментами і препаратами

Організаційні вимоги

2.4.1. Роздрібна торгівля зареєстрованими Державним департаментом ветеринарної медицини ветеринарними медикаментами і препаратами здійснюється відповідно до технічних умов, фармакопейних статей і стандартів через аптеки, аптечні пункти, аптечні кіоски — заклади ветеринарної медицини.

2.4.2. Аптеки можуть створюватись суб'єктами господарювання в таких формах:

— аптека з правом виготовлення готових лікарських форм та реалізації ветеринарних медикаментів і препаратів;

— аптека з реалізації ветеринарних медикаментів і препаратів.

2.4.3. Аптеки, аптечні пункти та аптечні кіоски можуть створюватись на підприємстві, в установі, закладі ветеринарної медицини, у господарстві, на виставці, ринку, торговому центрі, вокзалі, аеропорту, приміщенні лікаря ветеринарної медицини тощо, за умови безумовного виконання всіх вимог до зберігання та реалізації ветеринарних медикаментів і препаратів. Місця розміщення аптек повинні відповідати вимогам санітарного законодавства.

2.4.4. Суб'єкти господарювання всіх форм власності повинні забезпечити:

відповідність приміщень аптеки, аптечного пункту, аптечного кіоску необхідним санітарно-гігієнічними умовам, вимогам нормативно-правових актів щодо зберігання, виробництва та реалізації ветеринарних медикаментів і препаратів;

наявність на видному місці в торговельному приміщенні асортиментного переліку ветеринарного товару.

2.4.5. На фасаді аптеки, аптечного пункту та аптечного кіоску встановлюється вивіска із зазначенням назви суб'єкта господарювання. Біля входу в приміщення на видному місці розміщується інформація про режим роботи. Режим роботи аптеки встановлюється суб'єктом підприємницької діяльності за погодженням з місцевими органами влади.

Технологічні вимоги до приміщення аптеки, аптечного пункту, аптечного кіоску для реалізації ветеринарних медикаментів і препаратів

2.4.6. В аптеці, аптечному пункті, аптечному кіоску повинні бути створені умови для зберігання і реалізації ветеринарних медикаментів і препаратів у відповідності до чинних правил зберігання їх в аптеках, аптечних пунктах, аптечних кіосках.

2.4.7. Аптека повинна бути в ізольованому приміщенні з окремим виходом. Аптечний пункт, аптечний кіоск можуть займати відокремлені приміщення без виділення торговельного залу.

2.4.8. Аптека з правом виготовлення готових ветеринарних лікарських форм та реалізації ветеринарних медикаментів і препаратів повинна мати загальну площу основних, виробничих і допоміжних приміщень не менше 46 кв. метрів.

Приміщення аптеки складаються із: залу для обслуговування населення, матеріальної кімнати, приміщення для зберігання ветеринарних медикаментів і препаратів згідно з їх фізико-хімічними властивостями, приміщень для виробництва ветеринарних медикаментів і препаратів, кабінету завідувача, кімнати для персоналу, роздягальні, кімнати для зберігання прибирального інвентарю, туалету.

Виробничі приміщення — це приміщення, в яких виготовляються, упаковуються, етикетуються та контролюються у ході технологічного процесу готові ветеринарні лікарські форми.

2.4.9. Аптека з реалізації ветеринарних медикаментів і препаратів повинна мати загальну площу основних і допоміжних

приміщень не менше 30 м кв., перелік яких зазначено в підпункті 2.4.8., крім приміщень для виготовлення готових ветеринарних лікарських форм.

2.4.10. Мінімальна площа аптечного пункту та аптечного кіоску становить відповідно 15 м кв. та 6 м кв.

2.4.11. Аптека у своєму складі має:

— зал для обслуговування населення, матеріальні кімнати, які обладнуються спеціальними меблями, які дозволяється використовувати для зберігання ветеринарного товару;

— приміщення для виготовлення ліків, яке обладнується спеціальним виробничим устаткуванням та приладами. У цьому приміщенні допускається організація робочого місця для проведення контролю за якістю та фасуванням ліків;

— приміщення для одержання води дистильованої, що обладнується відповідними апаратами, місткостями для її отримання та зберігання;

— приміщення для зберігання запасів лікарських засобів ветеринарної медицини, яке обладнується піддонами, стелажами, шафами, холодильниками, сейфами та іншим устаткуванням з метою забезпечення умов для зберігання отруйних і сильнодіючих лікарських засобів, ветеринарних медикаментів, реактивів, інших хіміко-фармацевтичних препаратів, легкозаймистих речовин, їдких речовин, біологічних препаратів, хірургічних інструментів, гумових виробів, перев'язувального матеріалу та інших видів ветеринарного товару відповідно до діючих вимог.

— кімнату для персоналу, що обладнується холодильником, меблями для організації вживання їжі та відпочинку працівників.

2.4.12. Приміщення та устаткування роздягальні повинні забезпечити зберігання як особистого, так і спеціального одягу працівників аптеки.

2.4.13. Технічне та господарське оснащення аптеки здійснюється відповідно до вимог наказу від 23.07.2001 № 37 «Про затвердження Правил реалізації ветеринарних медикаментів і препаратів» зареєстрованого в Мін'юсті України 05.09.2001 за № 786/5977.

2.4.14. Приміщення аптечного пункту, аптечного кіоску обладнується стелажами, шафами, холодильником, рукомийником.

2.4.15. В аптеці, складському приміщенні необхідно підтримувати постійну температуру і вологість повітря відповідно до параметрів, залежно від видів ветеринарного товару, що зберігається. Температура та вологість повітря не повинні зазнавати

різких змін. Для контролю за температурою і вологістю повітря у приміщенні аптеки, складу термометри і психрометри вивішують на внутрішніх стінках на відстані від опалювальних систем і дверей на висоті 1,5—1,7 метра від підлоги. Для підтримання рівномірної температури та вологості повітря приміщення провітрюють, обладнують приладами для опалення і припливно-витяжною вентиляцією. У разі відсутності такої вентиляції приміщення обладнуються кватирками, фрамугами, грат-частими дверима.

Для створення оптимального температурного режиму повітря у виробничих приміщеннях рекомендується використовувати кондиціонери.

2.4.16. Власником аптеки приміщення забезпечується необхідними охоронними та протипожежними засобами.

2.4.17. Прилади, апарати, технічні засоби повинні мати технічні паспорти, а також підлягати своєчасному технічному обслуговуванню та перевірці. Засоби вимірювальної техніки, що використовується під час виготовлення ліків, повинні мати повірочне тавро і проходити повірку в установленому Держстандартом України порядку.

2.4.18. Суб'єктом господарювання персонал аптеки забезпечується спеціальним одягом. Спеціальний одяг видається працівникам аптеки відповідно до діючих санітарних норм. Заміна спеціального одягу проводиться не рідше двох разів на тиждень. Кожен працівник аптеки забезпечується не менше ніж двома комплектами такого одягу.

Ветеринарно-санітарні вимоги при виготовленні ліків, прибиранні приміщень та особиста гігієна персоналу аптеки

2.4.19. Виготовлення аптекою фармакопейних лікарських форм (розчинів, мікстур, настоянок, мазей, порошків, болюсів, свічок тощо) проводиться відповідно до вимог Державної фармакопеї та чинного законодавства.

2.4.20. Виробничі приміщення аптеки повинні прибиратися із застосовуванням мийних і дезінфекційних засобів. Сухе прибирання категорично забороняється.

Обробка стін та стелі допоміжних приміщень аптеки повинна включати вологе прибирання з використанням дезінфекційних засобів.

2.4.21. Побілка та фарбування приміщень мають проводитись не рідше одного разу на рік.

2.4.22. Для прибирання різних приміщень (виробничі, торговий зал, санітарні вузли) виділяється окремий інвентар (відра, тази, щітки, ганчір'я), який маркується та використовується суворо за призначенням і зберігається окремо у спеціально визначених місцях.

2.4.23. У виробничих приміщеннях не дозволяється вішати завіси, розстеляти килими, розміщувати квіти, рослини, тримати тварин, вивішувати плакати.

2.4.24. Вживання їжі у виробничих приміщеннях забороняється.

2.4.25. Санітарний день в аптеці проводиться один раз на місяць. Окрім ретельного прибирання в санітарні дні, можуть проводитись дрібний поточний ремонт, дезінфекційні та дератизаційні заходи.

Особливості роздрібної торгівлі ветеринарними медикаментами і препаратами

2.4.26. Відповідно до чинного законодавства аптека здійснює реалізацію ветеринарних медикаментів і препаратів, які зареєстровані і внесені до Державної реєстраційної книги ветеринарних препаратів та відповідають вимогам якості. Ветеринарні медикаменти та препарати повинні мати настанови щодо застосування, затверджені в установленому порядку.

Настанова повинна містити в доступній для сприймання споживачем формі всю необхідну інформацію про призначення та застосування препарату.

2.4.27. Забороняється реалізація ветеринарних медикаментів, що містять отруйні та сильнодіючі речовини, а також імунобіологічних препаратів проти хвороб, спільних для тварин і людей, без рецепта спеціаліста ветеринарної медицини.

Забороняється відпускати прописані у рецепті ветеринарні препарати, що містять отруйні чи сильнодіючі речовини, не у складі виготовленої ветеринарної лікарської форми.

2.4.28. Реалізація імунобіологічних препаратів проти хвороб, спільних для тварин і людей, дозволяється в тих аптеках, що мають умови для зберігання, які зазначені у відповідних настановах.

2.5. Кваліфікаційні та інші вимоги до персоналу

2.5.1. Для провадження господарської діяльності з виготовлення ветеринарних медикаментів і препаратів суб'єкт підприємницької діяльності — фізична особа повинен мати ветеринар-

ну освіту, а юридична особа — в своєму складі не менше одного фахівця ветеринарної медицини.

Особи, які безпосередньо займаються оптовою і роздрібною торгівлею ветеринарними медикаментами і препаратами, повинні мати відповідну спеціальну освіту (диплом державного зразка про ветеринарну освіту II—IV рівнів акредитації згідно з Законом України «Про освіту»).

2.5.2 У суб'єкта господарювання повинні бути затверджені посадові інструкції для спеціалістів, діяльність яких безпосередньо пов'язана з виробництвом ветеринарних медикаментів і препаратів, оптовою, роздрібною торгівлею ветеринарними медикаментами і препаратами, в яких викладені основні права, обов'язки та функції працівників.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з заготівлі, переробки, металургійної переробки металобрухту кольорових і чорних металів

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства промислової політики України від 25 лютого 2003 року № 14/65

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 19 березня 2003 року за № 219/7540

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до законів України «Про металобрухт» (із змінами та доповненнями), «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» та «Про підприємництво» і встановлюють кваліфікаційні, організаційні, технологічні та інші вимоги для провадження даного виду діяльності.

1.2. Міністерство промислової політики України (далі — Мінпромполітики) є органом центральної виконавчої влади, що здійснює ліцензування господарської діяльності з заготівлі, переробки, металургійної переробки металобрухту кольорових і чорних металів згідно з чинним законодавством.

1.3. Засвідчена Мінпромполітики копія ліцензії є документом, що підтверджує право ліцензіата на провадження господарської

діяльності з заготівлі, переробки, металургійної переробки металобрухту кольорових і чорних металів на підставі отриманої ліцензії. У копії ліцензії зазначається місце провадження господарської діяльності.

1.4. Термін дії ліцензії на здійснення господарської діяльності становить три роки. Термін дії копії ліцензії дорівнює терміну дії ліцензії, до якої вона надана.

1.5. Мінпромполітики для здійснення ліцензування створює ліцензійну комісію. Положення про комісію та її склад затверджується наказом Мінпромполітики.

1.6. Рішення про видачу ліцензії орган ліцензування приймає на підставі наявності передбачених законодавством документів.

1.7. Для отримання ліцензії суб'єкт господарської діяльності подає до Мінпромполітики заяву про видачу ліцензії (додаток* 1) та відповідні документи.

1.8. Для отримання копії ліцензії, дубліката ліцензії або в разі переоформлення ліцензії суб'єкт господарської діяльності подає до Мінпромполітики заяви згідно з додатками 2, 3, 4.

1.9. Документи приймаються за описом (додаток 5), копія якого видається заявнику з відміткою про дату прийняття документів органом ліцензування та підписом відповідальної особи.

1.10. Заяви про видачу ліцензії, копії(й) ліцензії, дубліката ліцензії або про переоформлення ліцензії та опис документів, що додаються до заяви, заповнюються машинописом. Допускається заповнення зазначених вище документів від руки друкованими літерами.

1.11. Документ, що підтверджує внесення плати за видачу ліцензії та/або копії ліцензії, їх дублікатів та/або їх переоформлення, після прийняття відповідного позитивного рішення подається до Мінпромполітики в оригіналі.

1.12. Термін зберігання ліцензійної справи — 3 роки з моменту видачі ліцензії.

2. Особливі вимоги провадження господарської діяльності з заготівлі, переробки, металургійної переробки металобрухту кольорових та чорних металів

2.1. Суб'єкт господарської діяльності повинен виконувати вимоги законів України «Про металобрухт» (із змінами та допов-

* Додатки не наводяться. — *Ред.*

неннями), «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» та інших нормативних актів, що регулюють провадження господарської діяльності з заготівлі, переробки, металургійної переробки металобрухту кольорових та чорних металів.

2.2. Ліцензія повинна зберігатися за місцезнаходженням суб'єкта господарської діяльності, а засвідчена Мінпромполітики копія ліцензії та атестат спеціалізованого металургійного переробного підприємства — за місцем провадження діяльності, на яку вони видані.

2.3. Не потребують зазначення в копії ліцензії місця перевантаження, зберігання з метою накопичення транспортної партії металобрухту на території портів та залізничних станцій. На цих ділянках не дозволяється здійснювати заготівлю та переробку металобрухту.

2.4. На видному місці при вході на територію спеціалізованого підприємства, спеціалізованого металургійного переробного підприємства та їх приймальних пунктів має бути вивіска з зазначенням:

назви суб'єкта господарської діяльності, який на цьому місці здійснює господарську діяльність з заготівлі, переробки, металургійної переробки металобрухту кольорових і чорних металів;

виду господарської діяльності, на який отримано ліцензію;

серії, номера ліцензії та терміну її дії.

У разі розташування спеціалізованого підприємства та спеціалізованого металургійного переробного підприємства або їх приймальних пунктів на території іншого підприємства — вивіска має бути поруч з центральною прохідною при вході до цього підприємства.

Розмір букв та цифр вивіски повинен бути не менше ніж 6 сантиметрів для назви суб'єкта господарської діяльності, інші написи буквами та цифрами — розміром не менше ніж 3 сантиметри.

Наявність вивіски обов'язкова і не залежить від того, чи здійснюється фактично на цей час за даним місцезнаходженням господарська діяльність з металобрухтом, чи ні.

2.5. Суб'єкт господарської діяльності повинен згідно з законодавством вести та своєчасно надавати в установленому порядку статистичну звітність за формою 14-МТП, затвердженою наказом Держкомстату України від 27.08.2002 № 317 «Звіт про утворення, використання та поставку вторинної сировини і відходів виробництва», яку одержує в територіальних органах Державного комітету статистики.

Суб'єкт господарської діяльності, який здійснює металургійну переробку металобрухту кольорових металів, додатково своєчасно подає до Мінпромполітики звітність за формою 1-МБ, затверджену наказом Мінпромполітики України від 25.04.2002 № 202 «Про затвердження форми звітності щодо металургійної переробки металобрухту кольорових металів та Інструкції щодо її заповнення».

2.6. Приймання побутового металобрухту від фізичних осіб дозволяється лише при пред'явленні ними документа, який засвідчує особу, та обов'язково оформляється актом приймання. Акт повинні підписати фізична особа, що здає металобрухт, та особа, що прийняла металобрухт, із зазначенням їхніх прізвищ і паспортних даних. В акті також зазначаються опис металобрухту, його кількість та дата оформлення акта.

Приймання промислового металобрухту від юридичних осіб оформляється актом приймання із зазначенням найменування юридичної особи, її місцезнаходження, кількості та джерел походження металобрухту, рівня дози випромінювання, а також з відміткою про вибухову безпеку та, у разі потреби, про дезактивацію і очищення металобрухту від шкідливих речовин.

2.7. Суб'єкт господарської діяльності, що здійснює господарську діяльність з заготівлі, переробки, металургійної переробки металобрухту кольорових металів, повинен виконувати вимоги та положення ДСТУ3211-95 (ГОСТ1639-93).

2.8. Суб'єкт господарської діяльності, що здійснює господарську діяльність з заготівлі, переробки, металургійної переробки металобрухту чорних металів, повинен виконувати вимоги та положення ГОСТ 2787-75 до 01.04.2003, а з 01.04.2003 — ДСТУ 4121-2002.

2.9. Суб'єкт господарської діяльності, що здійснює заготівлю, переробку, металургійну переробку брухту чорних та/або кольорових металів, повинен забезпечити фахівцями підприємства перевірку на вибухобезпечність металобрухту відповідно до вимог ДСТУ3211-95 (ГОСТ1639-93) та ГОСТ 2787-75 до 01.04.2003, а з 01.04.2003 — ДСТУ 4121-2002.

2.10. Суб'єкт господарської діяльності, що здійснює заготівлю, переробку та металургійну переробку брухту чорних та/або кольорових металів, повинен фахівцями підприємства забезпечити проведення радіаційного контролю металобрухту відповідно до вимог ДСТУ3211-95 (ГОСТ1639-93) та ГОСТ 2787-75 до 01.04.2003, а з 01.04.2003 — ДСТУ 4121-2002.

2.11. Суб'єкт господарської діяльності, що здійснює заготів-

лю та переробку брухту кольорових металів, повинен забезпечити перевірку його належності до класів, груп і сортів візуально або за допомогою краплинних реакцій, або спектральними методами аналізу, або хімічними методами аналізу за нормативною документацією.

3. Технологічні вимоги до спеціалізованого підприємства, спеціалізованого металургійного переробного підприємства та їх приймальних пунктів

3.1. У кожного суб'єкта господарської діяльності, що здійснює діяльність з заготівлі, переробки, металургійної переробки металобрухту кольорових та/або чорних металів, повинна бути відокремлена та відповідним чином облаштована земельна ділянка, що відповідає вимогам цих Ліцензійних умов.

3.2. Територія, на якій буде здійснюватись господарська діяльність спеціалізованого підприємства, спеціалізованого металургійного переробного підприємства з брухтом кольорових металів та їх сплавів, повинна бути не менш як 500 кв. м, а територія, на якій буде здійснюватись господарська діяльність з брухтом чорних металів та їх сплавів, — не менш як 1000 кв. м. Ці території повинні мати в місцях безпосереднього зберігання та переробки металобрухту бетонне або тверде покриття, яке унеможливлює проникнення в грунт шкідливих речовин (паливно-мастильних матеріалів, хімікатів тощо).

Приймальний пункт кожного спеціалізованого підприємства або спеціалізованого металургійного переробного підприємства для приймання та зберігання металобрухту має бути забезпечений відповідною ділянкою з твердим покриттям.

3.3. На території спеціалізованого підприємства, на якій буде здійснюватись господарська діяльність з заготівлі, переробки металобрухту кольорових металів, повинні бути:

виробничі приміщення або приміщення для зберігання металобрухту;

механічне, гідравлічне або електричне обладнання для переробки металобрухту;

вантажопідйомне обладнання вантажопідйомністю не менше ніж 1000 кг, яке пройшло технічний огляд згідно з установленим порядком;

ваги з діапазоном зважування не менше ніж до 500 кг, які зареєстровані та повірені згідно з установленим порядком;

тару та/або відсіки для відокремленого зберігання металобрухту за належністю до відповідних класів, груп і сортів;

пристосування або засіб для забезпечення перевірки металобрухту за належністю до відповідних класів, груп і сортів. Засіб повинен бути повірений згідно з установленим порядком;

вимірювальний засіб, що забезпечує проведення радіаційного контролю і повірений згідно з установленим порядком.

3.4. На території кожного приймального пункту спеціалізованого підприємства або кожного приймального пункту спеціалізованого металургійного переробного підприємства, на якій буде здійснюватись господарська діяльність з заготівлі металобрухту кольорових металів, мають бути:

приміщення для зберігання металобрухту;

ваги з діапазоном зважування не менше ніж до 200 кг, які зареєстровані та повірені згідно з установленим порядком;

вантажопідйомне обладнання, яке пройшло технічний огляд згідно з встановленим порядком;

тара та/або відсіки для відокремленого зберігання металобрухту за належністю до відповідних класів;

вимірювальний засіб, що забезпечує проведення радіаційного контролю і повірений згідно з установленим порядком.

3.5. Зазначені у п. 3.3 та 3.4 приміщення, обладнання та прилади мають бути власністю суб'єкта господарської діяльності, що здійснює заготівлю, переробку металобрухту кольорових металів, або використовуватися ним лише на підставі договорів оренди (суборенди) і не можуть одночасно передаватися у використання іншому суб'єкту господарської діяльності для здійснення заготівлі, переробки металобрухту кольорових металів на підставі будь-яких цивільно-правових угод.

3.6. На території спеціалізованого підприємства, на якій буде здійснюватись господарська діяльність з заготівлі, переробки металобрухту чорних металів, мають бути:

один з видів брухтопереробного обладнання (обладнання для газополум'яного різання, механічні ножиці тощо);

вантажопідйомне обладнання вантажопідйомністю не менше ніж 5 тонн, яке зареєстроване та пройшло технічний огляд згідно з встановленим порядком;

ваги з діапазоном зважування не менше ніж до 500 кг, які зареєстровані і повірені згідно з установленим порядком;

вимірювальний засіб, що забезпечує проведення радіаційного контролю і повірений згідно з установленим порядком.

3.7. На території кожного приймального пункту спеціалізованого підприємства або кожного приймального пункту спеціа-

лізованого металургійного переробного підприємства, на якій буде здійснюватись господарська діяльність з заготівлі металобрухту чорних металів, мають бути:

ваги з діапазоном зважування не менше ніж до 500 кг, які зареєстровані і повірені згідно з установленим порядком;

вимірювальний засіб, що забезпечує проведення радіаційного контролю і повірений згідно з установленим порядком;

вантажопідйомне обладнання, що зареєстроване та пройшло технічний огляд згідно з встановленим порядком.

3.8. Зазначені в п. 3.6 та 3.7 обладнання та прилади мають бути власністю суб'єкта господарської діяльності, що здійснює заготівлю, переробку металобрухту чорних металів, або використовуватися ним лише на підставі договорів оренди (суборенди) і не можуть одночасно передаватися у використання іншому суб'єкту господарської діяльності для здійснення заготівлі, переробки металобрухту чорних металів на підставі будь-яких цивільно-правових угод.

3.9. У разі оренди майданчика для здійснення господарської діяльності з металобрухтом автомобільні ваги, у разі їх використання, можуть бути розташовані за межами території спеціалізованого підприємства, приймального пункту спеціалізованого підприємства або спеціалізованого металургійного переробного підприємства, але на території єдиного майнового комплексу орендодавця, території для спеціалізованого підприємства, спеціалізованого металургійного переробного підприємства або їх приймальних пунктів.

3.10. Спеціалізоване металургійне переробне підприємство повинно мати:

акт прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкта (спеціалізованого металургійного переробного підприємства), а в разі зміни власника з збереженням профілю виробництва — акт, отриманий попереднім власником;

службу, підрозділ чи відповідальних осіб, які забезпечують контроль безпеки праці та якості продукції, що виробляється;

технологічну інструкцію (карту), яка забезпечує виробництво продукції відповідно до вимог стандартів та технічних умов для видів продукції, що виготовляються.

3.11. На території спеціалізованого металургійного переробного підприємства має бути:

виробниче, технологічне обладнання (у тому числі піч), вагове (повірене згідно з установленим порядком) та вантажопідйомне обладнання (що пройшло технічний огляд згідно з уста-

новленим порядком), що забезпечують провадження технологічного процесу та відповідають проекту, розробленому спеціалізованою організацією;

копії проекту спеціалізованого металургійного переробного підприємства та акта прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкта;

вимірювальний прилад, що забезпечує проведення радіаційного контролю, повірений згідно з установленим порядком.

3.12. Зазначене у п. 3.11 обладнання має бути власністю суб'єкта господарської діяльності, що здійснює металургійну переробку металобрухту.

3.13. Для визначення відповідного хімічного складу продукції повинна бути власна лабораторія, а в разі експорту продукції — власна акредитована лабораторія, занесена до реєстру Мінпромполітики. Лабораторія повинна забезпечувати виконання технологічного режиму процесу плавки.

3.14. На території спеціалізованого підприємства, спеціалізованого металургійного переробного підприємства та кожного їх приймального пункту ведуться та зберігаються протягом не менше року оригінали або засвідчені ліцензіатом копії актів приймання металобрухту (акти приймання побутового металобрухту приймально-здавальні акти між юридичними особами).

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з розроблення, виробництва, впровадження, сертифікаційних випробувань, ввезення, вивезення голографічних захисних елементів

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Служби безпеки України від 8 квітня 2003 року № 42/132

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 23 квітня 2003 року за № 323/7644

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови, розроблені відповідно до законів України «Про ліцензування певних видів господарської діяльно-

сті», «Про інформацію», «Про державну таємницю», Указу Президента України від 15.11.2000 № 1239 «Про захист документів і товарів голографічними захисними елементами», постанови Кабінету Міністрів України від 14.11.2000 № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування», визначають організаційні, кваліфікаційні, технологічні та спеціальні вимоги до суб'єктів господарювання, виконання яких є обов'язковою умовою провадження зазначеної господарської діяльності, проведення в її межах робіт, пов'язаних з розробленням, виробництвом, впровадженням, сертифікаційними випробуваннями, ввезенням, вивезенням голографічних захисних елементів (далі — ГЗЕ).

1.2. Дія Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарювання незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, які здійснюють діяльність з розроблення, виробництва, впровадження, сертифікаційних випробувань, ввезення, вивезення ГЗЕ (далі — господарська діяльність з голографічного захисту).

1.3. Орган ліцензування, який здійснює ліцензування господарської діяльності з голографічного захисту — Служба безпеки України (далі — СБУ).

1.4. Порядок ліцензування господарської діяльності з голографічного захисту, відповідальність суб'єкта господарювання та органу ліцензування за порушення законодавства в сфері ліцензування визначено Законом України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

1.5. Ліцензія на здійснення господарської діяльності з голографічного захисту видається суб'єкту господарювання на підставі заяви про видачу ліцензії (додаток 1), копії свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності або копії довідки про внесення до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України, засвідчених нотаріально або органом, який видав оригінал документа, а також документів і відомостей за підписом заявника відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 4 липня 2001 р. № 756 «Про затвердження переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності».

1.6 Заява про видачу ліцензії та документи, що додаються до неї, приймаються за описом (додаток 2*), копія якого видається заявнику або уповноваженій особі з відміткою про дату прийняття документів органом ліцензування та підписом відповідальної особи.

* Не наводиться. — *Ред.*

1.7. Питання щодо належності до голографічного захисного елемента конкретного голографічного елемента, який розробляється, виготовляється, впроваджується, ввозиться або вивозиться суб'єктом господарювання, вирішуються СБУ.

2. Терміни та визначення

2.1. У Ліцензійних умовах терміни вживаються в такому значенні:

спеціальні дані — ключові ознаки, що характеризують спосіб розробки, виготовлення, нанесення, зчитування та ідентифікації ГЗЕ;

спеціальні засоби — оптичні, математичні, хімічні, технологічні та інші засоби (у т. ч. матеріали, речовини тощо) та обладнання, що використовуються для розроблення, виробництва, впровадження, сертифікаційних випробувань ГЗЕ;

спеціальні складові — складові ГЗЕ, які за технологією свого виготовлення та застосування призначені для унеможливлення повного відтворення ГЗЕ;

проміжні продукти (напівфабрикати) ГЗЕ — продукція виробництва, яка підлягає подальшій обробці з метою створення ГЗЕ, у тому числі спеціальне програмне забезпечення, голографічні транспаранти (графічний та голографічний дизайн), майстри-голограми, голограми-оригінали ГЗЕ, матриці для тиражування, носії з відбитками ГЗЕ тощо;

розроблення ГЗЕ — діяльність, яка пов'язана зі створенням дизайну ГЗЕ, графічного та голографічного опису ГЗЕ, виготовленням дослідного та контрольного зразка ГЗЕ, а також розробленням спеціальних засобів та відповідної нормативно-технічної, у тому числі експлуатаційної, документації;

виробництво ГЗЕ — діяльність, яка пов'язана з випуском ГЗЕ, виготовленням спеціальних засобів та відповідної документації, а також реалізацією продукції власного виробництва;

впровадження ГЗЕ — діяльність, яка спрямована на забезпечення голографічного захисту будь-якого матеріального об'єкта шляхом нанесення на нього ГЗЕ;

сертифікаційні випробування — діяльність, яка пов'язана з перевіркою відповідності ГЗЕ вимогам, що визначені нормативними документами щодо цих елементів;

ввезення та вивезення ГЗЕ — фактичне переміщення через митний кордон України ГЗЕ (їх частин, нормативно-технічної документації).

3. Роботи, які виконуються у межах господарської діяльності з голографічного захисту та підлягають ліцензуванню

3.1. Ліцензія на господарську діяльність з голографічного захисту видається із зазначенням окремих робіт (далі — роботи з голографічного захисту), що можуть виконуватися в межах виду господарської діяльності, а саме:

1) Розроблення голографічних захисних елементів.

2) Виробництво голографічних захисних елементів.

3) Впровадження голографічних захисних елементів.

4) Сертифікаційні випробування голографічних захисних елементів.

5) Ввезення, вивезення голографічних захисних елементів.

4. Вимоги для провадження господарської діяльності з голографічного захисту

4.1. Провадження діяльності з голографічного захисту здійснюється суб'єктами господарювання відповідно до вимог Положення про порядок голографічного захисту документів і товарів, яке затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2001 р. № 171.

4.2. В установчих документах суб'єкта господарювання повинно бути передбачено провадження господарської діяльності з голографічного захисту.

4.3. Суб'єкт господарювання повинен мати:

положення, яке визначає організаційну структуру, перелік структурних підрозділів, що виконують роботи з голографічного захисту, завдання та функції цих підрозділів, функціональні обов'язки та кваліфікаційні вимоги до кожного фахівця зазначених підрозділів, заходи щодо забезпечення збереження інформації з обмеженим доступом при виконанні робіт з голографічного захисту;

штатний персонал, який відповідає визначеним у ліцензії видам та обсягу робіт за кількісним складом та кваліфікацією відповідно до внутрішнього положення;

комплект нормативно-правових актів, організаційно-методичних, нормативних, технічних та інших документів, які регламентують господарську діяльність з голографічного захисту;

окремі приміщення та виробничі площі, необхідні для провадження визначених у ліцензії робіт із голографічного захисту (можливе використання приміщень та виробничих площ інших

підприємств, установ, організацій на умовах оренди), які відповідають вимогам виробництва ГЗЕ;

виробниче обладнання (в обсязі, що дає змогу виконувати всі роботи в межах господарської діяльності з голографічного захисту), яке відповідає стандарту або технічній документації на обладнання (паспорт-формуляр, технічні умови тощо), повірене (атестоване) або каліброване (для обладнання, що має метрологічні характеристики), укомплектоване експлуатаційною документацією. Якщо зазначене обладнання підлягає обов'язковій сертифікації в Україні, воно повинно мати сертифікат відповідності державної системи сертифікації УкрСЕПРО;

технологічні інструкції на кожний процес технологічного циклу (із зазначенням вимог щодо мікроклімату виробничих приміщень). У разі відсутності галузевих інструкцій на процес виготовлювачами повинні бути розроблені і затверджені внутрішні інструкції;

методики проведення досліджень ГЗЕ (у разі потреби);

обладнання та методики для контролю відповідності ГЗЕ вимогам нормативно-технічних документів на всіх стадіях технологічного процесу їх виготовлення, а також прилади для вхідного контролю матеріалів і проміжних продуктів;

захищені згідно з вимогами нормативних документів у сфері технічного захисту інформації (відповідно до особливих умов провадження господарської діяльності з голографічного захисту) інформаційно-обчислювальні комплекси та ліцензійне програмне забезпечення, яке необхідне для здійснення відповідних робіт;

камери для спеціальних, кліматичних та інших видів виробництва і (або) випробувань ГЗЕ, стенди для відбракування ГЗЕ (у разі потреби).

4.4. Суб'єкт господарювання повинен забезпечити:

дотримання вимог положення, зазначених у п. 4.3, а також виконання вимог нормативно-правових актів, що регламентують порядок проведення робіт з голографічного захисту;

функціонування системи режиму безпеки, обліку, зберігання і транспортування матеріалів, проміжних продуктів та готової продукції на всіх стадіях виробничого циклу, в тому числі наявність складів, сховищ, які забезпечують унеможливлення несанкціонованого доступу до них сторонніх осіб;

наявність розробленої суб'єктом господарювання режимної та облікової документації відповідно до умов виробництва, зокрема:

інструкції щодо організації пропускного та внутрішньо об'єктового режиму на виробництві (дільниці);

інструкції (загальні положення) про порядок одержання, витрачання, обліку та зберігання у структурних підрозділах окремих видів матеріалів, які застосовуються при виготовленні ГЗЕ, проміжних продуктів;

план виробничих приміщень (дільниці) з позначенням місць розташування обладнання, постів охорони та сигналізації, у тому числі, при потребі, забезпечення окремого приміщення для маркування ГЗЕ та (або) нанесення ГЗЕ на об'єкт захисту;

документи, що регламентують порядок оформлення замовлень на розроблення, виготовлення, впровадження, ввезення, вивезення ГЗЕ, та контроль за проходженням цих замовлень в окремій книзі замовлень ГЗЕ;

документи, що регламентують вимоги до виготовлення ГЗЕ на кожній стадії виробничого циклу, вимоги та порядок обліку і знищення браку й відходів виробництва при виконанні робіт з голографічного захисту;

документи, що визначають осіб, які здійснюють контроль за якістю ГЗЕ на всіх стадіях виробничого циклу, і осіб, відповідальних за дотримання вимог режиму;

документи, що визначають фахівців, які відповідають за розроблення та виконання системи захисту ГЗЕ від підроблення та несанкціонованого копіювання (відтворення), та містять перелік осіб, що ознайомлені з повною схемою захисту;

облік повного обсягу робіт, що виконуються під час господарської діяльності з голографічного захисту з відображенням переміщення проміжних продуктів, готової продукції та відбракованої продукції (з відмітками про кількість, терміни та спосіб знищення). Облік забезпечується шляхом ведення відповідних записів у журналі обліку ГЗЕ на підприємстві. У разі здійснення суб'єктом господарювання одночасно кількох видів робіт з голографічного захисту облік та звітність ведуться за кожним видом робіт окремо;

подання звітності про виконані роботи в сфері голографічного захисту у порядку, що визначається органом ліцензування.

4.5. У разі здійснення впровадження ГЗЕ суб'єкт господарювання повинен:

мати власне, окреме та спеціально призначене для впровадження ГЗЕ приміщення (можливе використання приміщень та виробничих площ інших підприємств, установ, організацій на умовах оренди зі строком не менше одного року), у якому створені кліматичні та технічні умови для зберігання ГЗЕ та техно-

логічні умови для нанесення ГЗЕ на об'єкти захисту відповідно до технічних вимог (рекомендацій виробника) до ГЗЕ;

мати комплект чинних нормативно-правових актів України, які регламентують господарську діяльність з голографічного захисту;

мати технологічну інструкцію з нанесення ГЗЕ на об'єкти захисту (з визначенням вимог щодо кліматичних умов у приміщенні), яка повинна містити план приміщення, де здійснюється впровадження ГЗЕ, з позначенням місць розташування технологічного обладнання для нанесення ГЗЕ (у разі наявності), постів охорони та сигналізації (у разі потреби);

мати інструкцію, яка встановлює порядок обліку замовлених, отриманих та впроваджених ГЗЕ, порядок обліку та знищення браку ГЗЕ, який з'явився за результатами робіт з впровадження ГЗЕ.

4.6. Сертифікаційні випробування ГЗЕ на відповідність обов'язковим вимогам нормативних документів у сфері голографічного захисту можуть проводити тільки випробувальні лабораторії, які акредитовані згідно з вимогами законодавства України у сфері акредитації.

4.7. При здійсненні ввезення або вивезення ГЗЕ суб'єкт господарювання повинен дотримуватись вимог чинного законодавства, умов провадження господарської діяльності з голографічного захисту згідно з пунктами 4.3—4.4 та розділом 5 (у частині вимог, що стосуються даних робіт), а також виконувати такі вимоги:

ввозити на територію України та вивозити за її межі тільки ГЗЕ, що зареєстровані в Єдиному реєстрі виготовлення голографічних захисних елементів відповідно до чинного законодавства України та мають експертний висновок СБУ або сертифікат відповідності в системі УкрСЕПРО;

мати документи, що визначають кінцевого споживача ГЗЕ.

4.8. Суб'єкт господарювання повинен подати до органу ліцензування відомості щодо ввезених або вивезених ГЗЕ відповідно до укладених контрактів протягом п'яти календарних днів з моменту фактичного переміщення через митний кордон України ГЗЕ (їх частин, нормативно-технічної документації).

5. Особливі умови провадження господарської діяльності з голографічного захисту

5.1. Залежно від призначення об'єктів, які підлягають захисту

з використанням ГЗЕ, встановлюються такі особливі умови провадження господарської діяльності з голографічного захисту:

з наданням права провадження господарської діяльності з розроблення, виробництва, впровадження, сертифікаційних випробувань, ввезення, вивезення голографічних захисних елементів, які призначені для державних потреб та (або) створені на замовлення (для використання) державних органів;

без надання права провадження господарської діяльності з розроблення, виробництва, впровадження, сертифікаційних випробувань, ввезення, вивезення голографічних захисних елементів, що призначені для державних потреб та (або) створені на замовлення (для використання) державних органів.

5.2. Особливі умови провадження господарської діяльності з голографічного захисту відображаються у ліцензії, яка видається суб'єкту господарювання.

5.3. Для державних потреб та (або) на замовлення державних органів створюються ГЗЕ, які призначені для захисту документів і товарів відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 5 липня 2002 р. № 932 «Про затвердження переліків документів і груп товарів, які підлягають захисту голографічними елементами».

5.4. При провадженні господарської діяльності з розроблення, виробництва, впровадження, сертифікаційних випробувань, ввезення, вивезення ГЗЕ, які призначені для державних потреб та (або) створені на замовлення державних органів, суб'єкт господарської діяльності повинен виконати всі вимоги згідно з розділом 4 (у частині, що стосується), а також:

мати дозвіл на право здійснення діяльності, пов'язаної з державною таємницею (якщо відомості, які використовуються при провадженні діяльності або окремих робіт з голографічного захисту, належать до державної таємниці);

у разі впровадження ГЗЕ на бланки цінних паперів та документів суворої звітності в процесі їх виготовлення мати ліцензію Міністерства фінансів України на право провадження господарської діяльності з виготовлення бланків цінних паперів та документів суворої звітності;

забезпечити виконання вимог режиму секретності згідно з нормативно-правовими актами у сфері захисту державної таємниці, а також виконання вимог щодо обліку, контролю якості та збереження продукції відповідно до Правил виготовлення бланків цінних паперів і документів суворого обліку, затверджених спільним наказом Міністерства фінансів України, Служби без-

пеки України та Міністерства внутрішніх справ України від 25.11.93 № 98/118/740, який зареєстровано в Міністерстві юстиції України від 14.01.94 за № 8/217;

забезпечити виконання вимог інструкції про порядок обліку, зберігання і використання документів, справ, видань та інших матеріальних носіїв інформації, які містять конфіденційну інформацію, що є власністю держави, яка затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 27.11.98 № 1893;

мати власні приміщення (оформлені за договором довгострокової оренди), виробничі площі, технічне і технологічне оснащення та виробниче обладнання;

мати закінчений виробничий цикл ГЗЕ (розміщений в межах однієї споруди або за схемою промислової кооперації).

5.5. Співробітники, безпосередньо залучені до виконання робіт з голографічного захисту, пов'язаних з державною таємницею, повинні бути допущені встановленим порядком до зазначених робіт та мати відповідну форму допуску до державної таємниці.

5.6. У разі залучення до робіт з голографічного захисту, які пов'язані з державною таємницею та (або) конфіденційною інформацією, що є власністю держави, фахівців сторонніх організацій, у суб'єкта господарської діяльності повинні бути (щодо таких фахівців): договір щодо проведення робіт з визначенням термінів, умов та обсягів (складу, змісту) робіт, документи, що підтверджують можливість виконання робіт (зокрема допуск до державної таємниці, документи, що підтверджують рівень кваліфікації за фахом).

5.7. За результатами проведених робіт з голографічного захисту, які пов'язані з державною таємницею та (або) конфіденційною інформацією, що є власністю держави, мають бути складені відповідні звіти та подані до органу ліцензування у 10-денний строк після завершення робіт.

Додаток 1

Служба безпеки України

Заява
про видачу ліцензії

Заявник _____

(найменування, місцезнаходження юридичної особи,
а також філій, інших відокремлених підрозділів,

_____

_____

_____

які провадитимуть господарську діяльність з голографічного захисту на підставі отриманої ліцензії,

_____

у т. ч. номери телефонів, факсу, адреса електронної пошти)

_____

_____

(прізвище, ім'я та по батькові керівника юридичної особи)

_____

_____

(прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи, серія і номер паспорта,

_____

_____,

ким і коли виданий, місце проживання, місце провадження діяльності, номери телефонів, факсу, адреса електронної пошти)

організаційно-правова форма _____,

ідентифікаційний код юридичної особи _____,

ідентифікаційний номер фізичної особи — платника податків та інших обов'язкових платежів _____

_____

_____

_____,

поточний рахунок № _____ у _____

_____

_____,

(найменування кредитної установи)

рахунок в іноземній валюті _____

_____

_____,

(найменування кредитної установи)

реєстраційний номер, дата видачі, термін дії відповідного дозволу на здійснення діяльності, пов'язаної з державною таємницею _____

_____

Прошу видати ліцензію на провадження господарської діяльності з розроблення, виробництва, впровадження, сертифікаційних випробувань, ввезення, вивезення голографічних захисних елементів (зазначити роботи згідно з розділом 3 Ліцензійних умов):

1) _____
2) _____
3) _____
4) _____
5) _____

з наданням (без надання) права провадження господарської діяльності _____

_____

(особливі умови провадження господарської діяльності
згідно з п. 5.1 Ліцензійних умов)

З порядком отримання ліцензії та умовами провадження господарської діяльності з розроблення, виробництва, впровадження, сертифікаційних випробувань, ввезення, вивезення голографічних захисних елементів ознайомлений і зобов'язуюсь їх виконувати.

Підпис заявника _____

(посада, прізвище керівника або особи,
яка має на це повноваження)

«___»_____ 20__ р.

М. П.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 29 жовтня 2003 року № 116/202

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 17 листопада 2003 року за № 1055/8376

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до законів України «Про ліцензування певних видів господарської діяльно-

сті», «Про зв'язок», «Про поштовий зв'язок», «Про підприємства в Україні», «Про підприємництво», «Про захист прав споживачів», актів Всесвітнього поштового союзу, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, Правил надання послуг поштового зв'язку, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 17.08.2002 № 1155, та інших нормативно-правових актів, що регулюють здійснення діяльності та розвитку галузі зв'язку.

1.2. Ліцензійні умови визначають кваліфікаційні, організаційні, технологічні та інші вимоги до суб'єктів господарювання, що обов'язкові при наданні послуг з пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів.

1.3. Ліцензійні умови є обов'язковими для виконання суб'єктами господарювання, які отримали ліцензію на провадження господарської діяльності з пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів.

1.4. Відповідно до статті 15 Закону України «Про поштовий зв'язок» виключне право на пересилання простих листів масою до 350 грамів та простих поштових карток надається національному оператору поштового зв'язку.

1.5. Вид діяльності, що підлягає ліцензуванню, повинен бути зазначений в установчих документах суб'єкта господарювання.

1.6. Приймання документів, що подаються для одержання ліцензії, видача, переоформлення та анулювання ліцензій, видача дублікатів ліцензій, ведення ліцензійних справ та ліцензійних реєстрів здійснюється Державним комітетом зв'язку та інформатизації України (надалі — Держкомзв'язку України) у порядку і терміни, що визначені Законом України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

1.7. Для одержання ліцензії на провадження господарської діяльності з пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів суб'єкт господарювання подає до Держкомзв'язку України заяву за встановленою формою (додаток 1). Зазначена заява подається особисто або через уповноважений ним орган чи особу.

Вид господарської діяльності згідно зі статтею 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» вказується у заяві повністю або частково.

У разі наявності у заявника філій, інших відокремлених підрозділів, які провадитимуть господарську діяльність на підставі отриманої ліцензії, у заяві зазначається їх місцезнаходження.

1.8. До заяви додаються документи згідно зі статтею 10 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» та відомості щодо утворення мережі пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів і надання послуг в її межах за підписом заявника суб'єкта господарювання відповідно до пункту 23 постанови Кабінету Міністрів України від 04.07.2001 № 756 «Про затвердження переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності».

Заява про видачу ліцензії та документи, що додаються до неї, приймаються за описом (додаток 2*), копія якого видається заявнику з відміткою про дату прийняття документів та підписом відповідальної особи Держкомзв'язку України.

1.9. Для кожної філії, інших відокремлених підрозділів ліцензіата, які провадитимуть господарську діяльність на підставі отриманої ним ліцензії, Держкомзв'язку України видає ліцензіату засвідчену ним копію ліцензії на підставі заяви ліцензіата про видачу копії ліцензії (додаток 3). Засвідчена Держкомзв'язку України копія ліцензії є документом, що підтверджує право філії, інших відокремлених підрозділів ліцензіата на провадження господарської діяльності з пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів на підставі отриманої ліцензії.

1.10. У разі створення ліцензіатом нової філії, іншого відокремленого підрозділу, який провадитиме господарську діяльність з пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів згідно з отриманою ліцензією ліцензіат повинен подати до Держкомзв'язку України заяву про видачу копії ліцензії (додаток 3), а також документи відповідно до статті 10 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

1.11. У разі ліквідації філії, іншого відокремленого підрозділу, який провадив господарську діяльність з пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів згідно з отрима-

* Додатки 2—5 не наводяться. — *Ред.*

ною ліцензією, або в разі припинення провадження філією, іншим відокремленим підрозділом ліцензіата господарської діяльності з надання послуг поштового зв'язку згідно з отриманою ліцензією ліцензіат зобов'язаний протягом семи робочих днів з дати ліквідації такої філії чи іншого відокремленого підрозділу або з дати припинення діяльності такою філією чи іншим відокремленим підрозділом подати до Держкомзв'язку України відповідне повідомлення в письмовій формі.

1.12. У разі виникнення підстав для переоформлення ліцензії відповідно до статті 16 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» ліцензіат зобов'язаний протягом десяти робочих днів подати до Держкомзв'язку України заяву про переоформлення ліцензії (додаток 4) разом з ліцензією, що підлягає переоформленню, та відповідними документами або їх нотаріально засвідченими копіями, які підтверджують зазначені зміни.

1.13. У разі втрати або пошкодження ліцензії ліцензіат зобов'язаний звернутися до Держкомзв'язку України із заявою про видачу дубліката ліцензії (додаток 5).

Видача дубліката ліцензії здійснюється відповідно до статті 18 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

1.14. Ліцензіат не може передавати ліцензію або її копію іншій юридичний або фізичній особі для провадження господарської діяльності.

2. Вимоги до суб'єкта господарювання, який провадить господарську діяльність з пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів

Кваліфікаційні вимоги

2.1. Штат суб'єкта господарювання — юридичної особи повинен налічувати не менше 30 відсотків працівників, які мають базову вищу або вищу освіту та досвід роботи у сфері надання послуг поштового зв'язку не менше одного року.

2.2. Суб'єкт господарювання — фізична особа — суб'єкт підприємницької діяльності повинен мати базову вищу або вищу освіту та досвід роботи у сфері надання послуг поштового зв'язку не менше двох років.

2.3. Склад персоналу, який безпосередньо виконує функції приймання, оброблення, перевезення, доставки та вручення поштових переказів, поштових відправлень повинен відповідати вимогам кваліфікаційних характеристик відповідно до галузевого довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників, затвердженого наказом Держкомзв'язку України від 4 жовтня 2000 року № 144 і погодженого в Міністерстві праці та соціальної політики України 10 жовтня 2000 року.

Технологічні вимоги

2.4. Технологічний документ, який визначає порядок утворення мережі поштового зв'язку (сукупності об'єктів поштового зв'язку та поштових маршрутів) та надання послуг з пересилання (виробничо-технологічних операцій з приймання, обробки, перевезення та доставки /вручення) поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів розробляється суб'єктом господарювання відповідно до положень:

законів України «Про зв'язок», «Про поштовий зв'язок», «Про захист прав споживачів»;

актів Всесвітнього поштового союзу;

Правил надання послуг поштового зв'язку, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 17.08.2002 № 1155;

Нормативів частоти обміну, перевезення, доставки пошти, виймки кореспонденції з поштових скриньок і основних контрольних строків обробки і доставки поштових відправлень, періодичних видань, затверджених наказом Міністерства зв'язку України від 05.08.94 № 115, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 29.08.94 за № 205/415;

Інструкції з обліку поштових відправлень, поштових переказів, періодичних видань, виплат пенсій та грошової допомоги, затвердженої наказом Держкомзв'язку України від 17.12.98 № 173, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 04.01.99 за № 2/3295 (у редакції наказу Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 16.01.2002 № 7, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05.02.2002 за № 103/6391);

наказу Держкомзв'язку України від 12.07.2002 № 139 «Про затвердження спеціалізованих форм бланків, книг, ярликів, що застосовуються у поштовому зв'язку, та технічних умов щодо їх виготовлення»;

Положення про митний контроль та митне оформлення міжнародних поштових відправлень, затвердженого спільним на-

казом Державної митної служби України та Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 27.10.99 № 680/108, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17.11.99 за № 791/4084;

Правил обробки та відправляння міжнародної пошти в місцях міжнародного поштового обміну України, затверджених спільним наказом Державного комітету зв'язку та інформатизації України й Державної митної служби України від 07.11.2000 № 165/626, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 05.02.2001 за № 112/5303;

Правил приймання та відправляння міжнародної пошти пунктами міжнародного поштового обміну, затверджених спільним наказом Державного комітету зв'язку та інформатизації України та Державної митної служби України від 10.12.2002 № 235/ 688, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 08.01.2003 за № 7/7328;

Порядку організації місць міжнародного поштового обміну, затвердженого спільним наказом Державної митної служби України й Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 15.01.2002 № 18/5 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06.02.2002 за № 110/6398;

інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у сфері надання послуг поштового зв'язку.

2.5. Ліцензіат для оформлення приймання, обробки, перевезення та доставки (вручення) поштових відправлень (поштових переказів) та супровідних документів до них, повинен мати: реєстратор розрахункових операцій, календарний штемпель, штампи для нанесення службових позначок на поштове відправлення. На поштових пристроях та штампах повинна бути позначка (логотип) ліцензіата. Порядок їх виготовлення та застосування визначений Інструкцією про порядок замовлення іменних речей, штампів для оформлення поштових відправлень підприємствами зв'язку, яка затверджена наказом Міністерства зв'язку України від 10.12.92 № 92.

2.6. В об'єктах поштового зв'язку ліцензіата повинні розміщуватися інформація із зазначенням переліку видів послуг поштового зв'язку, що надаються ліцензіатом, поштового індексу, порядку адресування поштових відправлень, їх розмірів та граничної маси, тарифів, переліку предметів заборонених до пересилання у поштових відправленнях, відомостей про відповідальність ліцензіата перед користувачами за невиконання чи

неналежне виконання послуг поштового зв'язку та користувачів за порушення правил надання послуг поштового зв'язку, переліку адрес і номерів телефонів організації вищого рівня та відповідних органів, уповноважених здійснювати захист прав споживачів, номера, дати видачі та терміну дії ліцензії, а також книга пропозицій, заяв і скарг, яка повинна видаватися на першу вимогу користувача.

Організаційні вимоги

2.7. Плата за послуги, що належать до універсальних послуг поштового зв'язку, здійснюється за тарифами, встановленими у порядку, визначеному постановою Кабінету Міністрів України від 25.12.96 № 1548 «Про встановлення повноважень органів виконавчої влади та виконавчих органів міських рад щодо регулювання цін (тарифів)».

Плата за інші послуги поштового зв'язку, які не належать до універсальних послуг, здійснюється за тарифами, що встановлюються ліцензіатом згідно із законодавством.

2.8. Вихідні та вхідні міжнародні поштові відправлення повинні пред'являтись для митного контролю та митного оформлення в порядку, встановленому для поштових відправлень у місцях міжнародного поштового обміну, що організовуються ліцензіатами, згідно з Порядком організації місць міжнародного поштового обміну, затвердженим спільним наказом Державної митної служби України та Державним комітетом зв'язку та інформатизації України від 15.01.2002 № 18/5, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 06.02.2002 за № 110/6398.

2.9. Ліцензіат зобов'язаний здійснювати облік поштових відправлень згідно з Інструкцією з обліку поштових відправлень, поштових переказів, періодичних видань, виплат пенсій та грошової допомоги, затвердженою наказом Держкомзв'язку України від 17.12.98 № 173, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 04.01.99 за № 2/3295 (у редакції наказу Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 16.01.2002 № 7, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 05.02.2002 за № 103/6391), та щоквартально, до 8 числа після звітного періоду, подавати до управління статистики за місцезнаходженням державну статистичну звітність за формою № 11-зв'язок, затвердженою наказом Держкомстату України від 23.07.2001 № 332.

2.10. Ліцензіат зобов'язаний забезпечити подання статистичної звітності за формами відповідно до чинного законодавства.

3. Особливі вимоги до суб'єкта господарювання, який провадить господарську діяльність з пересилання поштових переказів, поштових відправлень

3.1. Ліцензіат зобов'язаний використовувати моделі реєстраторів розрахункових операцій та їх модифікацій, які відповідають вимогам нормативних актів та сертифіковані в державній системі сертифікації на відповідність вимогам діючих державних стандартів і дозволені для застосування у сфері, визначеній Законом України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг».

3.2. Ліцензіат зобов'язаний відповідно до законодавства забезпечити схоронність при пересиланні поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів.

3.3. Ліцензіат зобов'язаний забезпечити таємницю інформації при наданні послуг з пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів згідно із законодавством. Інформація про поштові перекази, поштові відправлення, а також самі ці поштові перекази та поштові відправлення можуть видаватися лише відправникам і адресатам чи їх законним представникам. Виймання та огляд письмової кореспонденції, вкладень в інших поштових відправленнях, одержання будь-яких довідок щодо них заборонено, крім випадків, визначених законом.

3.4. Ліцензіат зобов'язаний обмежити або припинити господарську діяльність з пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів та скоротити мережу поштового зв'язку відповідно до рішення уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі зв'язку в умовах надзвичайного чи воєнного стану.

Додаток 1

Державний комітет зв'язку
та інформатизації України

Заява
про видачу ліцензії

1. Заявник _____

(повне найменування юридичної особи згідно зі статутом)

_____

(посада, прізвище, ім'я, по батькові керівника юридичної особи)

_____

(прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи)

_____

(серія, номер паспорта, ким і коли виданий)

Місцезнаходження юридичної особи або місце проживання фізичної особи _____

Поштова адреса _____

(адреса для листування)

Телефон _____ Факс _____

Організаційно-правова форма _____

Коди: КОПФГ_____, КОАТУУ_____, КФВ _____

Ідентифікаційний код юридичної особи _____

Ідентифікаційний номер фізичної особи — платника податків та інших обов'язкових платежів _____

Поточний рахунок № _____ у _____

_____ МФО _____

(найменування кредитної установи)

2. Прошу видати ліцензію на провадження господарської діяльності з надання послуг поштового зв'язку _____

_____

(зазначається вид послуги)

3. Територія, на якій будуть надаватися послуги поштового зв'язку, _____

4. Очікувана дата початку надання послуг _____

5. Філії підприємства _____

_____

(найменування філії, іншого відокремленого підрозділу, місцезнаходження)

З порядком отримання ліцензії ознайомлений. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів зобов'язуюсь виконувати.

Підпис заявника _____

М. П.

«__» _____ 200_ р.

Дата і номер реєстрації заяви «_____» _____ 200_ р. № _____

_____ _____ _____

(посада особи, яка прийняла заяву) (підпис) (прізвище)

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з оптової торгівлі насінням

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства аграрної політики України, Державного комітету лісового господарства України, Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства від 26 листопада 2003 року № 124/422/194/201

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 28 листопада 2003 року за № 1099/8420

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до законів України «Про насіння і садивний матеріал» та «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

1.2. Дія Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарювання, зареєстрованих у встановленому законодавством порядку, юридичних, фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності, які здійснюють діяльність з оптової торгівлі насінням.

1.3. Відповідно до законодавства України оптова торгівля насінням підлягає ліцензуванню.

Оптова торгівля насінням — сфера підприємницької діяльності з придбання та продажу оптових партій насіння для наступної його реалізації споживачам для використання його на сівбу на підставі договорів купівлі-продажу, міни, поставки та інших цивільно-правових договорів, які передбачають передачу прав власності.

Оптова партія насіння — будь-яка кількість однорідного за якістю насіння, засвідчена відповідним документом і відпущена зі складу.

1.4. Ліцензійні умови встановлюють вичерпний перелік організаційних, технологічних та кваліфікаційних вимог, обов'язкових для виконання при здійсненні оптової торгівлі насінням.

1.5. Ліцензування господарської діяльності з оптової торгівлі насінням проводять Мінагрополітики, Держкомлісгосп, Держжитлокомунгосп, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації.

1.6. Для отримання ліцензії на оптову торгівлю насінням суб'єкт господарювання звертається до відповідного органу ліцензування із заявою про видачу ліцензії встановленого зразка.

1.7. Оформлення заяв про видачу ліцензії, копії ліцензії, про переоформлення ліцензії, про видачу дубліката ліцензії здійснюється суб'єктами господарювання за встановленими формами (додатки* 1—4).

Заява про видачу ліцензії та документи, що додаються до неї, приймаються за описом (додаток 5), копія якого видається заявнику з відміткою про дату прийняття документів органом ліцензування та підписом відповідальної особи.

2. Вимоги до провадження господарської діяльності з оптової торгівлі насінням

2.1. Організаційні вимоги

2.1.1. Суб'єкт господарювання при здійсненні діяльності з оптової торгівлі насінням повинен дотримуватися вимог:

а) законів України:

— «Про насіння і садивний матеріал»;

— «Про охорону прав на сорти рослин»;

— «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

— «Про карантин рослин»;

б) постанов Кабінету Міністрів України:

— від 08.02.1995 № 108 «Про Порядок заняття торговельною діяльністю і правила торговельного обслуговування населення»;

— від 14.11.2000 № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування»;

— від 04.07.2001 № 756 «Про затвердження переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності»;

в) наказу Міністерства аграрної політики України від 29.05.2003 № 152 «Про затвердження Порядку проведення атестації суб'єктів господарювання на право виробництва та реалізації насіння і садивного матеріалу, Положення про Державний реєстр виробників насіння і садивного матеріалу», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 15.07.2003 за № 594/7915.

2.1.2. Суб'єкт господарювання при здійсненні оптової торгівлі насінням повинен:

— дотримуватися вимог чинних нормативних документів;

---

* Наводиться лише додаток 1. — *Ред.*

— надавати на кожну оптову партію насіння завірені копії документів, що засвідчують сортові та посівні якості насіння сільськогосподарських, квітково-декоративних, лісових рослин.

2.1.3. Суб'єкт господарювання повинен здійснювати оптову торгівлю насінням сортів, занесених до Державного реєстру сортів рослин, придатних для поширення в Україні, вирощених в господарствах, які занесені до Державного реєстру виробників насіння і садивного матеріалу, або ввезене в Україну, за наявності документів, визначених у пункті 2.2.9.

2.2. Технологічні вимоги

2.2.1. Оптова торгівля насінням здійснюється лише через склади (склади-магазини).

2.2.2. Склад повинен бути розміщений в капітальній споруді з окремим входом.

2.2.3. Склад обов'язково повинен мати:

— виробничі приміщення для приймання, зберігання, тарування та відпуску насіння з урахуванням його фізіологічних властивостей та дій на нього різноманітних факторів зовнішнього середовища;

— службово-побутові приміщення (кабінет завідувача, приміщення для зберігання господарського інвентарю).

Виробничі приміщення для зберігання насіння мають бути придатні для проведення знезараження.

Обов'язковим для складу є наявність чинних нормативних документів з питань приймання, зберігання, контролю якості, транспортування, пакування та маркування насіння.

2.2.4. Склад, його виробничі приміщення, його упорядкування, обладнання та експлуатація повинні:

— відповідати вимогам санітарних, протипожежних норм і правил, правил охорони праці;

— забезпечити послідовність технологічного процесу, що включає такі етапи: приймання, зберігання, доробку, маркування, тарування, відпускання (відвантаження) насіння та його схоронність.

2.2.5. На фасаді складу (складу-магазину) встановлюється вивіска із зазначенням назви суб'єкта господарювання. Біля входу в приміщення на видному місці встановлюється інформація про режим роботи, який встановлюється суб'єктом підприємницької діяльності.

2.2.6. Виробничі приміщення повинні бути забезпечені:

— вагами, які зареєстровані та повірені згідно з установленим порядком;

— засіками для зберігання насіння насипом та піддонами і стелажами для зберігання насіння в тарі;

— штабельними ярликами, етикетками.

При здійсненні оптової торгівлі насінням, що потребує особливих умов зберігання (оброблене захисно-стимулюючими речовинами), суб'єкт господарювання повинен забезпечити наявність окремих приміщень для його зберігання.

2.2.7. Освітлення, температура, вологість і вентиляція повинні відповідати технологічним вимогам, обов'язковим для дотримання при роботі із насіннєвим матеріалом.

2.2.8. Відповідно до статті 34 Закону України «Про насіння і садивний матеріал» насіння технічних і продовольчих культур (кукурудзи, соняшнику, цукрових буряків та інших), що мають особливу схему вирощування гібридного насіння за участю селекційних установ, елітних господарств і переробних підприємств, призначене безпосередньо для висіву, реалізується тільки після відповідної його обробки на сертифікованих насіннєвих підприємствах у спеціальних цехах і на обладнанні за умови обов'язкової відповідності нормативним документам.

2.2.9. При провадженні оптової торгівлі насінням, яке ввозиться в Україну, суб'єкту господарювання потрібно мати такі документи:

— карантинний дозвіл на ввезення насіння на митну територію України, виданий Головною державною інспекцією з карантину рослин України;

— сертифікат відповідності, виданий в порядку, встановленому чинним законодавством.

2.3. Кваліфікаційні вимоги

2.3.1. Для провадження господарської діяльності з оптової торгівлі насінням суб'єкт господарювання — юридична особа у своєму штаті обов'язково повинен мати спеціаліста з повною, базовою або неповною вищою відповідною фаховою освітою (агрономічною, лісогосподарською).

2.3.2. Для провадження господарської діяльності з оптової торгівлі насінням суб'єкт господарювання — фізична особа — суб'єкт підприємницької діяльності повинен мати відповідну фахову освіту або спеціаліста з відповідною фаховою освітою (агрономічною, лісогосподарською), що працює на договірних умовах.

Додаток 1

_____

(орган ліцензування)

Заява
про видачу ліцензії

Заявник _____

(для юридичної особи: повне найменування,

_____

місцезнаходження, посада, прізвище, ім'я, по батькові керівника; для фізичної особи: прізвище, ім'я, по батькові,

_____

серія, номер паспорта, ким і коли виданий, місце проживання)

_____

номер телефону _____ номер факсу _____
організаційно-правова форма _____
ідентифікаційний код юридичної особи _____
ідентифікаційний номер фізичної особи — платника податків та інших обов'язкових платежів _____
поточний рахунок № _____ у _____

_____

(найменування кредитної установи)

рахунок в іноземній валюті № _____ у _____

_____

(найменування кредитної установи)

просить видати ліцензію на провадження такого виду господарської діяльності: _____.

Місцезнаходження відокремлених підрозділів підприємства, які провадитимуть господарську діяльність на підставі отриманої ліцензії:

Найменування філій, представництв, відокремлених підрозділів	**Місцезнаходження**

Два примірники опису документів, що подаються із заявою, додаються.

Підпис заявника _____ _____

«___»_____ 20__ р.

М. П.

Реєстрація заяви «____»_____ 20___ р.

_____

(посада) (підпис) (прізвище)

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі)

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства транспорту України від 18 грудня 2003 року № 136/985

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 30 грудня 2003 року за № 1259/8580

1. Загальні положення

1.1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі) (надалі — Ліцензійні умови) розроблені відповідно до законів України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», «Про транспорт», «Про дорожній рух», «Про автомобільний транспорт», а також постанови Кабінету Міністрів України від 02.10.2003 № 1548 «Про внесення змін до переліку органів ліцензування та переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності».

1.2. Ліцензійні умови визначають кваліфікаційні, технічні, організаційні та інші вимоги до провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі).

1.3. Ліцензійні умови є обов'язковими для виконання суб'єктами господарювання, незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, які надають послуги з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування і отримали ліцензію на цей вид господарської діяльності (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі).

1.4. У цих Ліцензійних умовах терміни та визначення вживаються у такому значенні:

автомобільний транспорт загального користування — перевізники, автостанції, автовокзали, виконавці ремонту і технічного обслуговування автомобільних транспортних засобів, вантажні термінали (автопорти), вантажні автомобільні станції та контейнерні пункти, автомобільні транспортні засоби перевізників, що використовуються ними для надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів;

перевізник — особа, яка надає послуги з перевезення пасажира чи (та) вантажу автомобільним транспортом загального користування;

автомобільний транспортний засіб — дорожній транспортний засіб, за допомогою якого здійснюється перевезення пасажирів і вантажів автомобільними дорогами чи виконання спеціальних робочих функцій;

автобус — пасажирський автомобільний транспортний засіб з кількістю місць для сидіння більше дев'яти, з місцем водія включно;

вантажний автомобіль — автомобіль, який за своєю конструкцією та обладнанням призначений для перевезення вантажів;

вантажопасажирський автомобіль — автомобіль, який за своєю конструкцією та обладнанням призначений для перевезення як пасажирів, так і вантажів;

легковий автомобіль — пасажирський автомобільний транспортний засіб з числом місць для сидіння не більше дев'яти, з місцем водія включно;

спеціальний автомобіль — автомобіль, який за своєю конструкцією та обладнанням призначений для виконання спеціальних робочих функцій;

водій — особа, яка керує автомобільним транспортним засобом і має відповідне посвідчення;

послуги з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування — здійснення зареєстрованою в установленому законодавством порядку юридичною, а також фізичною особою — суб'єктом підприємницької діяльності згідно з договором переміщення людей та вантажів за допомогою автомобільного транспорту загального користування;

внутрішні перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування — переміщення людей, багажу і вантажів за допомогою автомобільного транспорту загального користування в межах території України (автобусні

перевезення — міські, приміські, міжміські внутрішньообласні, міжміські міжобласні, туристичні перевезення, перевезення на замовлення, вантажопасажирські перевезення, міські та міжміські перевезення вантажів);

міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування — переміщення людей, багажу та вантажів за допомогою автомобільного транспорту загального користування за межі території України;

суб'єкт господарювання — зареєстрована в установленому законодавством порядку юридична особа незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, а також фізична особа — суб'єкт підприємницької діяльності, яка провадить господарську діяльність (у тому числі з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування).

1.5. Ліцензування господарської діяльності, пов'язаної з наданням послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі) здійснює Державний департамент автомобільного транспорту (Укравтотранс).

1.6. Ліцензія видається на господарську діяльність з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі).

У межах цього виду діяльності здійснюються такі види робіт:

надання послуг з внутрішніх перевезень пасажирів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі);

надання послуг з внутрішніх перевезень вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі);

надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі);

надання послуг з міжнародних перевезень вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі).

1.7. Ліцензія на провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі) є докумен-

том, що дає право суб'єкту господарювання на здійснення зазначеного виду діяльності або окремих видів послуг, визначених у пункті 1.6 цих Ліцензійних умов.

1.8. На кожен автомобільний транспортний засіб до ліцензій з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі) додаються ліцензійні картки на термін дії ліцензії.

Ліцензійна картка є бланком суворої звітності, до якої заносяться реєстраційні дані ліцензії та автомобільного транспортного засобу.

2. Кваліфікаційні, організаційні, технологічні, технічні та інші вимоги для провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі)

2.1. Кваліфікаційні та інші вимоги до водіїв автомобільних транспортних засобів

2.1.1. Водії автомобільних транспортних засобів, що здійснюють внутрішні та міжнародні перевезення пасажирів і вантажів, повинні відповідати умовам допуску до керування транспортними засобами, що передбачені Законом України «Про дорожній рух», постановою Кабінету Міністрів України від 08.05.93 № 340 «Про затвердження Положення про порядок видачі посвідчень водія та допуску громадян для керування транспортними засобами».

Вони допускаються до керування транспортними засобами за наявності:

національного або міжнародного посвідчення на право керування автомобільними транспортними засобами відповідної категорії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 31.01.92 № 47 «Про затвердження зразків національних та міжнародного посвідчень водіїв і документів, необхідних для реєстрації транспортних засобів»;

довідки про проходження обов'язкового медичного огляду;

свідоцтва, що підтверджує закінчення водіями спеціальних курсів водіїв, допущених до перевезення небезпечних вантажів, у разі використання спеціального рухомого складу.

2.1.2. До керування транспортними засобами на внутрішніх перевезеннях пасажирів і вантажів водії (категорії В, С або Д), які останнім часом не працювали водіями більше 12 місяців або приймаються на роботу вперше, допускаються тільки в разі проходження стажування з практичного керування на відповідному транспортному засобі не менше 30 годин.

2.1.3. Право на здійснення внутрішніх автомобільних перевезень легковими автомобілями надається водіям, яким виповнилося 18 років, а автобусами — 19 років.

Право на керування автобусами на міжміських маршрутах мають водії, які останні три роки працюють водіями автобусів.

Водії, що здійснюють перевезення організованих груп дітей, повинні мати стаж керування транспортними засобами не менше трьох років.

2.1.4. Право на здійснення внутрішніх автомобільних перевезень вантажів надається водіям, яким виповнилося 18 років.

Право на керування автомобільними транспортними засобами, призначеними для перевезення небезпечних вантажів, мають водії, які останні три роки працюють водіями транспортних засобів відповідної категорії.

2.1.5. Право на здійснення міжнародних автомобільних перевезень пасажирів надається водіям, яким виповнився 21 рік.

Право на керування автобусами на міжнародних маршрутах мають водії, які останні три роки працюють водіями автобусів.

2.1.6. Мінімальний вік водія автомобільного транспортного засобу, який здійснює міжнародні перевезення вантажів, повинен бути:

для автомобільних транспортних засобів, допустима максимальна вага яких не перевищує 7,5 тонни, — не менше 18 років;

для інших автомобільних транспортних засобів — не менше 21 року або не менше 18 років за умови, що ці особи мають посвідчення про одержання професійної освіти, що визнається Стороною, яка домовляється, при застосуванні Європейської угоди в частині роботи екіпажів транспортних засобів, що здійснюють міжнародні автомобільні перевезення (ЄУТР) (укладена в Женеві 1 липня 1970 року, з поправками, діючими з 24.04.1992, та протокол про підпис), на території якої зареєстрований даний транспортний засіб, і яке свідчить про закінчення курсів водіїв вантажних автотранспортних засобів.

2.1.7. До керування транспортними засобами, які використовуються для надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом, допускаються водії,

які отримали свідоцтво, що підтверджує закінчення водіями спеціальних курсів міжнародних перевізників, відповідно до вимог наказу Міністерства транспорту України, Міністерства освіти України від 07.05.1998 № 172/244, зареєстрованого Міністерством юстиції України 27.07.1998 за № 478/2918, перелік яких установлено Міністерством транспорту України.

2.2. Технічні та інші вимоги до автомобільних транспортних засобів, які використовуються для провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі)

2.2.1. Автомобільні транспортні засоби, які використовуються для внутрішніх та міжнародних перевезень пасажирів і вантажів, повинні бути зареєстровані згідно з вимогами постанови Кабінету Міністрів України від 07.09.98 № 1388 «Про затвердження Правил державної реєстрації та обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів всіх типів, марок і моделей, причепів, напівпричепів та мотоколясок» і повинні мати:

свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу, видане органами Державтоінспекції;

талон про проходження державного технічного огляду;

тимчасовий реєстраційний талон, виданий підрозділами ДАІ (якщо транспортний засіб переданий його власником у встановленому порядку в користування і (або) розпорядження ним іншій фізичній або юридичній особі, що передбачено постановою Кабінету Міністрів України від 18.08.2000 № 1276 «Про внесення змін і доповнень до постанов Кабінету Міністрів України від 07.09.98 № 1388 та від 31.12.93 № 1094»).

Їх технічний стан повинен відповідати вимогам:

Закону України «Про автомобільний транспорт» (статті 23—26, 28—30);

Закону України «Про дорожній рух» (статті 12, 16, 29, 32, 33, 36, 37, 53);

Правил дорожнього руху України, які затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 10.10.2001 № 1306;

інструкцій заводів — виробників дорожніх транспортних засобів.

2.2.2. На автомобільних транспортних засобах, що здійснюють внутрішні перевезення пасажирів, розміщення візуальної

інформації повинно відповідати вимогам, установленим пунктом 3.10 Порядку і умов організації перевезень пасажирів та багажу автомобільним транспортом, затверджених наказом Міністерства транспорту України від 21.01.98 № 21, зареєстрованим Міністерством юстиції України 22.04.98 за № 257/2697.

2.2.3. До міжнародних перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування допускаються автомобільні транспортні засоби, які повинні відповідати вимогам Конвенції про дорожній рух (01.05.71, Женева) та інших міжнародних договорів і угод, що регламентують міжнародні автомобільні перевезення, до яких приєдналась Україна.

2.2.4. Автомобільні транспортні засоби, що здійснюють міжнародні перевезення вантажів, повинні відповідати технічним умовам відповідно до статті 39 Конвенції про дорожній рух (01.05.71, Женева) та статті 5 Угоди про митне оформлення міжнародних перевезень, що виконуються автомобільним вантажним транспортом (Угода АВТ) (18.11.65, Прага), і повинні мати:

свідоцтво про допущення дорожнього транспортного засобу до міжнародних перевезень вантажів під митними печатками і пломбами, що видається митницею реєстрації, яке передбачено пунктом 1.5 Положення про порядок допущення дорожніх транспортних засобів до перевезень вантажів під митними печатками і пломбами із застосуванням книжки МДП, затвердженого наказом Державного митного комітету України від 06.03.95 № 82 «Про затвердження Положення про порядок допущення дорожніх транспортних засобів до перевезень вантажів під митними печатками і пломбами із застосуванням книжки МДП», зареєстрованим Міністерством юстиції України 23.03.95 № 80/616;

тахограф (контрольний пристрій).

2.2.5. Автомобільні транспортні засоби, що здійснюють міжнародні перевезення небезпечних вантажів, додатково повинні відповідати вимогам, які передбачені Європейською угодою про міжнародне дорожнє перевезення небезпечних вантажів (ратифіковано Законом України «Про приєднання України до Європейської Угоди про міжнародне перевезення небезпечних вантажів (ДОПНВ)» від 02.03.2000 № 1511-III).

2.3. Організаційні вимоги провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі)

2.3.1. Суб'єкти господарювання, що надають послуги з пере-

везення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі) згідно з отриманою ліцензією, повинні виконувати законодавство про автомобільний транспорт та забезпечувати:

виконання Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18.02.1997 № 176, із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 29.01.2003 № 141;

виконання Порядку і умов організації перевезень пасажирів і багажу автомобільним транспортом, затвердженого наказом Міністерства транспорту України від 21.01.1998 № 21, зареєстрованим Міністерством юстиції України 22.04.1998 за № 257/2697;

здійснення перевезень пасажирів на автобусних маршрутах загального користування за умови визначення перевізника на конкурсних засадах та відповідно до укладеного договору із замовником, згідно з вимогами Закону України «Про автомобільний транспорт» (статті 44, 45, 46, 47 та 48) та постанови Кабінету Міністрів України від 29.01.2003 № 139 «Про затвердження Порядку проведення конкурсу на перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування»;

дотримання чинного законодавства щодо надання окремим категоріям громадян пільг при користуванні пасажирським транспортом;

наявність у кожного водія автобуса необхідних документів на перевезення пасажирів автомобільним транспортом загального користування та дотримання виконання покладених на них обов'язків, що передбачено статтями 38 та 39 Закону України «Про автомобільний транспорт» та пунктами 33 та 34 Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18.02.1997 № 176, із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 29.01.2003 № 141;

виконання Правил перевезення вантажів, затверджених наказами Міністерства транспорту України від 14.10.1997 № 363, із змінами від 23.03.1998 № 90 (зареєстровані Міністерством юстиції України 20.02.1998 за № 128/2568, із змінами 14.04.1998 за № 242/2682);

здійснення перевезення вантажу автомобільним транспортним засобом відповідного типу;

наявність у кожного водія вантажного автомобіля необхідних документів на перевезення вантажів автомобільним транспор-

том загального користування та дотримання виконання покладених на них обов'язків, що передбачено статтями 57 та 58 Закону України «Про автомобільний транспорт»;

належний технічний стан автомобільних транспортних засобів відповідно до вимог статей 29—37 Закону України «Про дорожній рух» та Положення про технічне обслуговування і ремонт дорожніх транспортних засобів автомобільного транспорту, затвердженого наказом Міністерства транспорту України від 30.03.1998 № 102, зареєстрованим Міністерством юстиції України 28.04.1998 за № 268/2708;

використання сертифікованих і дозволених для використання автомобільних транспортних засобів відповідно до вимог статей 8 та 9 Закону України «Про автомобільний транспорт»;

своєчасне проходження технічного огляду автомобільних транспортних засобів у порядку і терміни, що встановлені Правилами проведення державного технічного огляду автомобілів, автобусів, мототранспорту та причепів, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 26.02.1993 № 141;

обов'язкове страхування на автомобільному транспорті, передбачене Законом України «Про страхування» та постановами Кабінету Міністрів України від 14.08.1996 № 959 «Про затвердження Положення про обов'язкове особисте страхування від нещасних випадків на транспорті» та від 28.09.1996 № 1175 «Про порядок і умови обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів».

2.3.2. Суб'єкти господарювання, що надають послуги з внутрішніх та міжнародних перевезень пасажирів і вантажів відповідно до вимог Закону України «Про дорожній рух», Правил пожежної безпеки для підприємств і організацій автомобільного транспорту України, затверджених наказом Міністерства транспорту України від 21.12.98 № 527, зареєстрованим Міністерством юстиції України 11.03.1999 за № 157/3450, зобов'язані:

розробляти та здійснювати заходи з запобігання дорожньо-транспортним пригодам, нещасним випадкам, усунення причин виробничого травматизму, охорони навколишнього природного середовища від шкідливого впливу транспорту;

мати посаду фахівця з безпеки дорожнього руху при чисельності зайнятих експлуатацією транспортних засобів понад 50 чоловік, а понад 500 чоловік — створити службу безпеки дорожнього руху;

проводити навчання, стажування, відповідні інструктажі працівників з безпеки руху, охорони праці та пожежної безпеки на

автомобільному транспорті, організовувати підвищення кваліфікації та професійного рівня водіїв;

забезпечити контроль за станом здоров'я водіїв та за проходженням водіями періодичного медичного огляду відповідно до наказу Міністерства охорони здоров'я України та Міністерства внутрішніх справ України від 05.06.2000 № 124/345, зареєстрованого Міністерством юстиції України 18.07.2000 за № 435/4656, «Про затвердження Положення про медичний огляд кандидатів у водії та водіїв транспортних засобів»;

забезпечувати контроль за умовами роботи водіїв, режимом роботи та часом відпочинку у відповідності до наказу Міністерства транспорту України від 17.01.2002 № 18 «Про затвердження Положення про робочий час і час відпочинку водіїв автотранспортних засобів» (зареєстровано Міністерством юстиції України 04.02.2002 № 97/6385);

організовувати підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів автомобільного транспорту, діяльність яких пов'язана з наданням послуг автомобільного транспорту, у термін один раз на п'ять років, а з питань охорони праці та пожежної безпеки — у термін один раз на три роки в порядку, що встановлений чинним законодавством, з одержанням відповідних документів;

приймати на роботу осіб, які відповідають за експлуатацію і технічний стан транспортних засобів, за наявності у них диплома про закінчення вищого профільного або середнього спеціального навчального закладу.

2.3.3. Суб'єкти господарювання, які отримали ліцензію на право надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі), повинні виконувати вимоги чинного законодавства України про автомобільний транспорт, пунктів 2.3.1 та 2.3.2 цих Ліцензійних умов та додатково забезпечувати:

виконання вимог міждержавних конвенцій та угод, які регламентують виконання міжнародних автомобільних перевезень, до яких приєдналась Україна;

виконання вимог національного законодавства країн, на територіях яких здійснюються перевезення пасажирів і вантажів;

обладнання кожного пасажирського та вантажного автомобільного транспортного засобу спеціальним пристроєм для контролю за роботою автомобіля та екіпажу (тахограф);

своєчасне підвищення кваліфікації керівників і фахівців, що безпосередньо організовують міжнародні перевезення, проходження водіями спеціальних курсів міжнародних перевізників;

кожний автомобільний транспортний засіб, за допомогою якого надаються послуги з міжнародних перевезень вантажів, — документами про їх допущення до перевезення вантажів під митними печатками і пломбами.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства транспорту України від 18 грудня 2003 року № 136/985

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 30 грудня 2003 року за № 1260/8581

1. Загальні положення

1.1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі (надалі — Ліцензійні умови) розроблені відповідно до законів України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», «Про транспорт», «Про дорожній рух», «Про автомобільний транспорт», а також постанови Кабінету Міністрів України від 02.10.2003 № 1548 «Про внесення змін до переліку органів ліцензування та переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності».

1.2. Ліцензійні умови визначають кваліфікаційні, технічні, організаційні та інші вимоги до провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі.

1.3. Ліцензійні умови є обов'язковими для виконання суб'єктами господарювання, незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, які надають послуги з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі і отримали ліцензію на цей вид господарської діяльності.

1.4. У цих Ліцензійних умовах терміни та визначення вживаються у такому значенні:

перевізник — особа, яка надає послуги з перевезення пасажира чи (та) вантажу автомобільним транспортом загального користування;

автомобільний транспортний засіб — дорожній транспортний засіб, за допомогою якого здійснюється перевезення пасажирів (в тому числі на таксі) і вантажів автомобільними дорогами чи виконання спеціальних робочих функцій;

таксі — спеціальний легковий автомобіль, обладнаний таксометром і призначений для перевезення пасажирів та їх багажу в індивідуальному порядку;

легковий автомобіль — пасажирський автомобільний транспортний засіб з числом місць для сидіння не більше дев'яти, з місцем водія включно;

водій — особа, яка керує автомобільним транспортним засобом і має відповідне посвідчення;

послуги з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі — здійснення зареєстрованою в установленому законодавством порядку юридичною, а також фізичною особою — суб'єктом підприємницької діяльності згідно з договором переміщення людей та їх багажу за допомогою таксі;

внутрішні перевезення пасажирів та їх багажу на таксі — переміщення людей та їх багажу за допомогою таксі в межах території України;

міжнародні перевезення пасажирів та їх багажу на таксі — переміщення людей та їх багажу на таксі за межі території України;

суб'єкт господарювання — зареєстрована в установленому законодавством порядку юридична особа незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, а також фізична особа — суб'єкт підприємницької діяльності, яка провадить господарську діяльність (у тому числі з надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі).

1.5. Ліцензування господарської діяльності, пов'язаної з наданням послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі, здійснює Державний департамент автомобільного транспорту (Укравтотранс).

1.6. Ліцензія видається на господарську діяльність з надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі.

У межах цього виду діяльності здійснюються такі види робіт:

надання послуг з внутрішніх перевезень пасажирів та їх багажу на таксі;

надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів та їх багажу на таксі.

1.7. Ліцензія на провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі є

документом, що дає право суб'єкту господарювання на здійснення зазначеного виду діяльності або окремих видів послуг ви- значених у пункті 1.6 цих Ліцензійних умов.

1.8. На кожен автомобільний транспортний засіб до ліцензій з надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі додаються ліцензійні картки на термін дії ліцензії.

Ліцензійна картка є бланком суворої звітності, до якої заносяться реєстраційні дані ліцензії та автомобільного транспортного засобу.

2. Кваліфікаційні, організаційні, технологічні, технічні та інші вимоги для провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі

2.1. Кваліфікаційні та інші вимоги до водіїв таксі

2.1.1. Водії таксі, що здійснюють внутрішні та міжнародні провезення пасажирів та їх багажу, повинні відповідати умовам допуску до керування транспортними засобами, що передбачені Законом України «Про дорожній рух», постановою Кабінету Міністрів України від 08.05.93 № 340 «Про затвердження Положення про порядок видачі посвідчень водія та допуску громадян для керування транспортними засобами».

Вони допускаються до керування транспортними засобами за наявності:

національного або міжнародного посвідчення на право керування автомобільними транспортними засобами відповідної категорії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 31.01.92 № 47 «Про затвердження зразків національних та міжнародного посвідчень водіїв і документів, необхідних для реєстрації транспортних засобів»;

довідки про проходження обов'язкового медичного огляду

2.1.2. До керування таксі на внутрішніх перевезеннях пасажирів та їх багажу водії (категорії В), які останнім часом не працювали водіями більше 12 місяців, або приймаються на роботу вперше, допускаються тільки в разі проходження стажування з практичного керування на відповідному транспортному засобі не менше 30 годин.

2.1.3. Право на здійснення внутрішніх перевезень на таксі надається водіям, котрі мають посвідчення водія з відкритою категорією В і яким виповнилося 18 років.

2.1.4. Право на здійснення міжнародних перевезень на таксі надається водіям, яким виповнився 21 рік.

2.1.5. До керування транспортними засобами, які використовуються для надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів та їх багажу на таксі автомобільним транспортом, допускаються водії, які отримали свідоцтво, що підтверджує закінчення водіями спеціальних курсів міжнародних перевізників, відповідно до вимог наказу Міністерства транспорту України, Міністерства освіти України від 07.05.1998 № 172/244, зареєстрованого Міністерством юстиції України 27.07.1998 за № 478/2918, перелік яких установлено Міністерством транспорту України.

2.2. Технічні та інші вимоги до автомобільних транспортних засобів, які використовуються для провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі

2.2.1. Автомобілі таксі, які використовуються для внутрішніх і міжнародних перевезень пасажирів та їх багажу, повинні бути зареєстровані згідно з вимогами постанови Кабінету Міністрів України від 07.09.98 № 1388 «Про затвердження Правил державної реєстрації та обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів всіх типів, марок і моделей, причепів, напівпричепів та мотоколясок» і повинні мати:

свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу, видане органами Державтоінспекції;

талон про проходження державного технічного огляду;

тимчасовий реєстраційний талон, виданий підрозділами ДАІ (якщо транспортний засіб переданий його власником у встановленому порядку в користування і (або) розпорядження ним іншій фізичній або юридичній особі, що передбачено постановою Кабінету Міністрів України від 18.08.2000 № 1276 «Про внесення змін і доповнень до постанов Кабінету Міністрів України від 07.09.98 № 1388 та від 31.12.93 № 1094)».

Їх технічний стан повинен відповідати вимогам:

Закону України «Про автомобільний транспорт» (статті 23—26, 28—30);

Закону України «Про дорожній рух» (статті 12, 16, 29, 32, 33, 36, 37, 53);

Правил дорожнього руху України, які затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 10.10.2001 № 1306;

інструкцій заводів — виробників дорожніх транспортних засобів.

На них повинно бути встановлено розпізнавальний ліхтар оранжевого кольору (на даху таксі з нанесеною на ньому композицією з чорних квадратів, що розташовані у шаховому порядку) і таксометр (у місці, яке забезпечує одержання пасажиром повної інформації про показники таксометра).

2.2.2. До внутрішніх та міжнародних перевезень пасажирів та їх багажу в індивідуальному порядку допускаються легкові автомобілі, обладнані таксометром та пристосовані до таких перевезень.

Відповідність легкових автомобілів цим вимогам визначається територіальними органами центрального органу виконавчої влади в галузі транспорту за зверненнями перевізників, що передбачено статтею 51 Закону України «Про автомобільний транспорт».

2.2.3. До міжнародних перевезень пасажирів допускаються автотранспортні засоби, які повинні відповідати вимогам Конвенції про дорожній рух (01.05.1971, Женева) та інших міжнародних Договорів та Угод, що регламентують міжнародні автомобільні перевезення, до яких приєдналась Україна.

2.3. Організаційні вимоги провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі

2.3.1. Організація перевезення пасажирів та їх багажу на таксі здійснюється відповідно до вимог статей 50 та 51 Закону України «Про автомобільний транспорт».

2.3.2. Суб'єкти господарської діяльності, що надають послуги з внутрішніх перевезень пасажирів та їх багажу на таксі згідно з отриманою ліцензією, повинні забезпечувати:

виконання Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18.02.1997 № 176, із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 29.01.2003 № 141;

виконання Порядку і умов організації перевезень пасажирів і багажу автомобільним транспортом, затверджених наказом Міністерства транспорту України від 21.01.1998 № 21, зареєстрованим Міністерством юстиції України 22.04.1998 за № 257/2697;

належний технічний стан автомобільних транспортних засобів відповідно до вимог статей 29—37 Закону України «Про дорожній рух») та Положення про технічне обслуговування і ремонт дорожніх транспортних засобів автомобільного транспорту, затвердженого наказом Міністерства транспорту України від 30.03.98 № 102, зареєстрованим Міністерством юстиції України 28.04.98 за № 268/2708;

використання сертифікованих і дозволених для використання автомобільних транспортних засобів відповідно до статей 8 та 9 Закону України «Про автомобільний транспорт»;

своєчасне проходження технічного огляду транспортних засобів у порядку і терміни, що встановлені Правилами проведення державного технічного огляду автомобілів, автобусів, мототранспорту та причепів, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 26.02.1993 № 141;

обов'язкове страхування на автомобільному транспорті, передбачене Законом України «Про страхування» та постановами Кабінету Міністрів України від 14.08.1996 № 959 «Про затвердження Положення про обов'язкове особисте страхування від нещасних випадків на транспорті» та від 28.09.1996 № 1175 «Про порядок і умови обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів»;

наявність у кожного водія таксі необхідних документів на перевезення пасажирів та їх багажу та дотримання виконання покладених на них обов'язків, що передбачено статтями 38, 39 Закону України «Про автомобільний транспорт» та пунктами 42 та 43 Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18.02.1997 № 176 із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 29.01.2003 № 141;

дотримання чинного законодавства щодо надання окремим категоріям громадян пільг при користуванні таксі.

2.3.3. Суб'єкти господарювання, що надають послуги з внутрішніх перевезень пасажирів та їх багажу на таксі відповідно до вимог Закону України «Про дорожній рух», Правил пожежної безпеки для підприємств і організацій автомобільного транспорту України, затверджених наказом Міністерства транспорту України від 21.12.98 № 527, зареєстрованим Міністерством юстиції України 11.03.1999 за № 157/3450, зобов'язані:

розробляти та здійснювати заходи щодо запобігання дорожньо-транспортним пригодам, нещасним випадкам, усунення причин виробничого травматизму, охорони навколишнього природного середовища від шкідливого впливу транспорту;

мати посаду фахівця з безпеки дорожнього руху при чисельності зайнятих експлуатацією транспортних засобів понад 50 чоловік, а понад 500 чоловік — створити службу безпеки дорожнього руху;

проводити навчання, стажування, відповідні інструктажі працівників з безпеки руху, охорони праці та пожежної безпеки на автомобільному транспорті, організовувати підвищення кваліфікації та професійного рівня водіїв;

забезпечити контроль за станом здоров'я водіїв та за проходженням водіями періодичного медичного огляду відповідно до наказу Міністерства охорони здоров'я України та Міністерства внутрішніх справ України від 05.06.2000 № 124/345, зареєстрованого Міністерством юстиції України 16.07.2000 за № 435/4656, «Про затвердження Положення про медичний огляд кандидатів у водії та водіїв транспортних засобів»;

організовувати підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів автомобільного транспорту, діяльність яких пов'язана з наданням послуг автомобільного транспорту, у термін один раз на п'ять років, а з питань охорони праці та пожежної безпеки — у термін один раз на три роки в порядку, що встановлений чинним законодавством, з одержанням відповідних документів;

здійснювати контроль за умовами роботи водіїв, режимом роботи та часом відпочинку у відповідності до наказу Міністерства транспорту України від 17.01.2002 № 18 «Про затвердження Положення про робочий час і час відпочинку водіїв автотранспортних засобів» (зареєстровано Міністерством юстиції України 04.02.2002 за № 97/6385);

приймати на роботу осіб, які відповідають за експлуатацію і технічний стан транспортних засобів, за наявності у них диплома про закінчення вищого профільного або середнього спеціального навчального закладу.

2.3.4. Суб'єкти господарювання, які отримали ліцензію на право надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів та їх багажу на таксі, повинні виконувати вимоги чинного законодавства України про автомобільний транспорт, пунктів 2.3.1—2.3.3 цих Ліцензійних умов та додатково забезпечувати:

виконання вимог міждержавних конвенцій та угод, які регламентують виконання міжнародних автомобільних перевезень, до яких приєдналась Україна;

виконання вимог національного законодавства країн, на територіях яких здійснюються перевезення пасажирів;

своєчасне підвищення кваліфікації керівників і фахівців, що безпосередньо організовують міжнародні перевезення, проходження водіями спеціальних курсів міжнародних перевізників.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства аграрної політики України від 26 лютого 2004 року № 25/52

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 15 березня 2004 року за № 324/8923

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до законів України «Про племінну справу у тваринництві», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», інших нормативно-правових актів.

1.2. Дія цих Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарювання — юридичних осіб незалежно від їх організаційно-правових форм та форм власності, які провадять господарську діяльність з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин, а також фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності, що провадять господарську діяльність у зазначеній сфері.

1.3. Органом ліцензування у сфері господарської діяльності з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин є Міністерство аграрної політики України.

1.4. Порядок ліцензування господарської діяльності з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин, відповідальність суб'єктів господарювання та органу ліцензування за порушення законодавства у сфері ліцензування визначено Законом України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

1.5. Визначені в цих Ліцензійних умовах терміни вживаються у такому значенні:

виробництво племінних (генетичних) ресурсів — діяльність, пов'язана з одержанням племінних (генетичних) ресурсів, яка включає всі стадії технологічного процесу, а також реалізацію продукції власного виробництва;

зберігання племінних (генетичних) ресурсів — діяльність, яка спрямована на забезпечення довгострокового (більше трьох місяців) зберігання при низьких температурах племінних (генетичних) ресурсів невласного виробництва: заморожених сперми, ембріонів та яйцеклітин з метою подальшої реалізації їх для відтворення;

реалізація племінних (генетичних) ресурсів — будь-які операції, що здійснюються за договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими цивільно-правовими договорами, які передбачають передавання прав власності на племінні (генетичні) ресурси невласного виробництва для відтворення;

генетична експертиза походження тварин — ідентифікація тварин лабораторними методами з метою контролю достовірності їх походження;

генетична експертиза аномалій тварин — виявлення лабораторними методами морфофункціональних порушень в організмі тварин, які виникають у результаті генних і хромосомних мутацій;

племінні (генетичні) ресурси — тварини, сперма, ембріони, яйцеклітини, інкубаційні яйця, які мають племінну (генетичну) цінність;

тварини — велика рогата худоба, свині, коні, вівці, кози, хутрові звірі, птиця, риба, бджоли, шовкопряди, яких розводять з метою одержання від них певної продукції;

племінне свідоцтво (сертифікат) — документ установленої форми про походження, продуктивність, тип та інші якості племінних (генетичних) ресурсів, складений на основі даних офіційного обліку продуктивності, імуногенетичного контролю та офіційної класифікації (оцінки) за типом;

статус — певний стан суб'єкта племінної справи у тваринництві, який визначається видом і напрямом його діяльності; якістю наявних племінних (генетичних) ресурсів та рівнем ведення селекційно-племінної роботи;

державна атестація — комісійна оцінка суб'єктів племінної справи у тваринництві (крім власників неплемінних тварин) на підставі єдиних нормативних вимог, визначених законодавством;

атестат — офіційний документ про присвоєння суб'єкту племінної справи у тваринництві відповідного статусу.

1.6. Для отримання ліцензії на провадження господарської діяльності з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин суб'єкт господарювання звертається до Міністерства аграрної політики України із заявою про видачу ліцензії встановленого зразка.

1.7. Оформлення заяв про видачу ліцензії, копії ліцензії, про переоформлення ліцензії, про видачу дубліката ліцензії здійснюється суб'єктами господарювання за встановленими формами (додатки* 1—4).

Заява про видачу ліцензії та документи, що додаються до неї, приймаються за описом (додаток 5), копія якого видається заявнику з відміткою про дату прийняття документів органом ліцензування та підписом відповідальної особи.

2. Роботи, які виконуються у межах господарської діяльності з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин та підлягають ліцензуванню

2.1. Ліцензія на господарську діяльність з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин видається із зазначенням окремих робіт, що можуть виконуватися в межах виду господарської діяльності, а саме:

1) виробництво племінних (генетичних) ресурсів (із зазначенням окремих видів племінних (генетичних) ресурсів, а також виду і породи (кросу) тварин, зазначених в атестаті про присвоєння суб'єкту племінної справи у тваринництві відповідного статусу);

2) зберігання і реалізація племінних (генетичних) ресурсів (із зазначенням окремих видів племінних (генетичних) ресурсів: заморожених сперми, ембріонів та яйцеклітин, а також виду тварин, зазначеного в атестаті про присвоєння суб'єкту племінної справи у тваринництві відповідного статусу);

3) проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин.

---

* Наводиться лише додаток 1. — *Ред.*

3. Вимоги для провадження господарської діяльності з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин

3.1. Організаційні вимоги

3.1.1. Суб'єкт господарювання при провадженні господарської діяльності з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин повинен дотримуватися у частині, що регулює цю діяльність, вимог таких нормативно-правових актів:

Закону України «Про племінну справу у тваринництві»;

Закону України «Про бджільництво»;

Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

Закону України «Про ветеринарну медицину»;

Кодексу законів про працю України;

Положення про Міністерство аграрної політики України (Указ Президента України від 07.06.2000 № 772);

постанов Кабінету Міністрів України:

від 14.11.2000 № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування»;

від 04.07.2001 № 756 «Про затвердження переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності»;

Положення про присвоєння відповідних статусів суб'єктам племінної справи у тваринництві, затвердженого наказом Мінагрополітики України та Української академії аграрних наук від 17.07.2001 № 215/66, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 20.08.2001 за № 721/5912;

Положення про відповідність суб'єктів племінної справи у тваринництві статусу племінного заводу, племінного репродуктора і племінного птахорепродуктора, затвердженого наказом Мінагрополітики України та Української академії аграрних наук від 17.07.2001 № 215/66, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 20.08.2001 за № 722/5913;

Положення про відповідність суб'єктів племінної справи у тваринництві статусу селекційного центру, підприємства (об'єднання) з племінної справи у тваринництві, заводської конюшні, контрольно-випробувальної станції, контрольно-випробувальної

станції з птахівництва, іподрому, трендепо, підприємства (лабораторії) генетичного контролю, підприємства (лабораторії) з трансплантації ембріонів, підприємства (лабораторії) з оцінки якості тваринницької продукції, затвердженого наказом Мінагрополітики України та Української академії аграрних наук від 29.07.2002 № 211/61, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.08.2002 за № 651/6939;

Технологічних вимог до проведення селекційно-племінної роботи в галузі бджільництва, проведення атестації пасік і видачі племінних свідоцтв (сертифікатів), затверджених наказом Мінагрополітики України та Української академії аграрних наук від 20.09.2000 № 185/83, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 23.10.2000 за № 739/4960;

Положення про Державний племінний реєстр, затвердженого наказом Мінагрополітики України та Української академії аграрних наук від 20.05.2002 № 134/40, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 10.06.2002 за № 488/6776;

Положення про племінне свідоцтво (сертифікат), затвердженого наказом Мінагрополітики України від 29.12.2002 № 416, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 24.01.2003 за № 55/7376;

Положення про порядок проведення атестації працівників, які виконують спеціальні роботи, пов'язані з племінними (генетичними) ресурсами, затвердженого наказом Мінагрополітики України від 17.11.2003 № 406, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 10.01.2004 за № 18/8617.

3.2. Спеціальні вимоги

3.2.1. Виконання робіт з виробництва племінних (генетичних) ресурсів — тварин та інкубаційних яєць, здійснюється суб'єктами господарювання на підставі ліцензії за наявності:

племінних свідоцтв (сертифікатів) на племінні (генетичні) ресурси;

нормативно-правових актів, зазначених в абзацах 10—13 пункту 3.1.1 цих Ліцензійних умов, і нормативної документації, передбаченої цими нормативно-правовими актами, які необхідні для проведення технологічних процесів з виробництва племінних (генетичних) ресурсів — тварин та інкубаційних яєць.

3.2.2. Виконання робіт з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів — сперми здійснюється суб'єктами господарювання на підставі ліцензії за умови:

наявності племінних свідоцтв (сертифікатів) на племінні (генетичні) ресурси;

наявності нормативно-правових актів, зазначених в абзацах 10—13 пункту 3.1.1 цих Ліцензійних умов, і нормативної документації, передбаченої цими нормативно-правовими актами, які необхідні для проведення технологічних процесів з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів — сперми;

одержання і заготівлі сперми на підприємстві (об'єднанні) з племінної справи, заводській конюшні, контрольно-випробувальній станції або придбанні сперми через імпорт, що засвідчено в племінному свідоцтві (сертифікаті).

3.2.3. Виконання робіт з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів — ембріонів та яйцеклітин здійснюється суб'єктами господарювання на підставі ліцензії за умови:

наявності племінних свідоцтв (сертифікатів) на племінні (генетичні) ресурси;

наявності нормативно-правових актів, зазначених в абзацах 10—13 пункту 3.1.1 цих Ліцензійних умов, і нормативної документації, передбаченої цими нормативно-правовими актами, які необхідні для проведення технологічних процесів з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів — ембріонів та яйцеклітин;

одержання і заготівлі ембріонів та яйцеклітин на підприємстві (лабораторії) з трансплантації ембріонів; одержання і заготівлі ембріонів та яйцеклітин за участю спеціалістів підприємства (лабораторії) з трансплантації ембріонів або придбання ембріонів та яйцеклітин через імпорт, що засвідчено в племінному свідоцтві (сертифікаті).

3.2.4. Виконання робіт з проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин здійснюється суб'єктами господарювання на підставі ліцензії за наявності нормативно-правових актів, зазначених в абзацах 10—13 пункту 3.1.1 цих Ліцензійних умов, і нормативної документації, передбаченої цими нормативно-правовими актами, які необхідні для проведення технологічного процесу з проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин.

3.3. Технологічні вимоги

3.3.1. Провадження господарської діяльності з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин здійснюється за наявності відповідного лабораторного, технологічного та технічного оснащення, передбаченого норматив-

но-правовими актами, зазначеними в абзацах 10—13 пункту 3.1.1 цих Ліцензійних умов, іншими нормативно-правовими актами для проведення певних видів робіт з оцінки тварин; виробництва, зберігання і оцінки сперми, ембріонів, яйцеклітин, інкубаційних яєць.

3.3.2. Матеріально-технічна база та виробничі приміщення мають відповідати вимогам, передбаченими нормативно-правовими актами, зазначеними в абзацах 10—13 пункту 3.1.1 цих Ліцензійних умов.

3.3.3. На лабораторні прилади, обладнання та апаратуру мають бути технічні паспорти.

3.3.4. Лабораторні прилади, обладнання та апаратура мають підлягати своєчасному технічному обслуговуванню та атестації, засоби вимірювальної техніки — своєчасній повірці.

3.4. Кваліфікаційні вимоги

3.4.1. Працівники суб'єктів господарювання, що безпосередньо виконують роботи з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів, проводять генетичну експертизу походження та аномалій тварин, зобов'язані здійснювати виробничу діяльність згідно з вимогами санітарних, протипожежних норм і правил, правил охорони праці, регламентованими чинним законодавством.

3.4.2. У суб'єкта господарювання — юридичної особи мають бути затверджені посадові інструкції для працівників, діяльність яких безпосередньо пов'язана з виробництвом, зберіганням і реалізацією племінних (генетичних) ресурсів, провадженням генетичної експертизи походження та аномалій тварин.

3.4.3. Для провадження господарської діяльності з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів, провадження генетичної експертизи походження та аномалій тварин юридична особа у своєму штаті обов'язково повинна мати спеціаліста з повною, вищою або неповною вищою відповідною фаховою освітою (зоотехнічною, ветеринарною).

3.4.4. Для провадження господарської діяльності з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів, провадження генетичної експертизи походження та аномалій тварин фізична особа — суб'єкт підприємницької діяльності повинна мати відповідну фахову освіту або спеціаліста з відповідною фаховою освітою (зоотехнічною, ветеринарною), що працює на договірних умовах.

3.4.5. Працівники, які виконують спеціальні роботи, пов'язані з веденням офіційного обліку продуктивності тварин, офіцій-

ної класифікації (оцінки) за типом, отриманням, ідентифікацією, зберіганням сперми, ембріонів, яйцеклітин, штучним осіменінням маток та трансплантацією ембріонів, повинні пройти атестацію.

Додаток 1

Міністерство аграрної політики України

Заява
про видачу ліцензії

Заявник _____

(для юридичної особи: повне найменування, місцезнаходження,

_____

посада, прізвище, ім'я, по батькові керівника;
для фізичної особи: прізвище, ім'я, по батькові,

_____,

серія, номер паспорта, ким і коли виданий, місце проживання)

номер телефону _____, номер факсу _____,
ідентифікаційний код юридичної особи _____,
ідентифікаційний номер фізичної особи — платника податків та інших обов'язкових платежів _____,
поточний рахунок № _____ у _____

_____,

(найменування кредитної установи)

рахунок в іноземній валюті № _____ у _____

_____.

(найменування кредитної установи)

Прошу видати ліцензію на провадження господарської діяльності з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин (зазначити роботи згідно з розділом 2 Ліцензійних умов): _____

_____.

Місцезнаходження відокремлених підрозділів (філії) підприємства, що провадитимуть діяльність на підставі отриманої ліцензії:

Найменування філій, представництв, відокремлених підрозділів	**Місцезнаходження**

Два примірники опису документів, що подаються із заявою, додаються.

Підпис заявника _____ _____

«___»_____ 20__ р.

М. П.

Реєстрація заяви «____»_____ 20___ р.

Дата і номер реєстрації заяви «_____» _____ 200_ р. № _____

_____	_____	_____
(посада особи, яка прийняла заяву)	(підпис)	(прізвище, ініціали)

Ліцензійні умови провадження посередницької діяльності митного перевізника

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Державної митної служби України від 25 березня 2004 року № 34/212

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 26 березня 2004 року за № 375/8974

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблено відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (зі змінами й доповненнями), Митного кодексу України, інших нормативно-правових актів, що регулюють здійснення зовнішньоекономічної діяльності та митної справи.

1.2. Ліцензійні умови встановлюють кваліфікаційні, організаційні, технологічні й інші вимоги до провадження посередницької діяльності митного перевізника.

1.3. Виконання цих Ліцензійних умов є обов'язковим під час провадження посередницької діяльності митного перевізника.

1.4. Умови провадження посередницької діяльності митного перевізника регулюються законодавством з питань ліцензування й митної справи.

1.5. Терміни в цих Ліцензійних умовах вживаються в такому значенні:

митний перевізник — юридична чи фізична особа — суб'єкт господарської діяльності, який здійснює перевезення між митними органами товарів, що перебувають під митним контролем, без застосування при цьому передбачених законодавством заходів забезпечення доставки товарів у митний орган і має відповідну ліцензію, видану Державною митною службою України;

ліцензіат — суб'єкт господарювання, який одержав ліцензію на провадження посередницької діяльності митного перевізника;

орган ліцензування — орган виконавчої влади, визначений Кабінетом Міністрів України для ліцензування певних видів господарської діяльності;

партія товару:

товари, які переміщуються на адресу одного одержувача за одним перевізним документом (транспортною накладною, коносаментом тощо);

товари, які належать юридичним або фізичним особам (суб'єктам підприємницької діяльності) і переміщуються в ручній поклажі однією фізичною особою у пасажирському відділенні (салоні) транспортного засобу, яким прямує ця особа;

товаросупровідні документи — документи, що прямують разом з товарами та іншими предметами й містять дані про товари, що переміщуються через митний кордон України.

1.6. В установчих документах суб'єкта господарювання повинен бути зазначений вид посередницької діяльності — митний перевізник.

1.7. Прийняття документів, що подаються для одержання ліцензії на провадження посередницької діяльності митного перевізника, видача, переоформлення, анулювання такої ліцензії, ведення ліцензійних справ і ліцензійних реєстрів митних перевізників здійснюються органом ліцензування — Державною митною службою України.

Повноваження Державної митної служби України як органу ліцензування можуть бути за її рішенням делеговані регіональним митницям.

2. Вимоги до провадження посередницької діяльності митного перевізника

2.1. Організаційні та кваліфікаційні вимоги до митного перевізника

2.1.1. Керівник підприємства повинен мати вищу освіту та досвід роботи не менше 3 років у галузі надання послуг з міжнародних перевезень.

2.1.2. Митний перевізник повинен забезпечити умови здійснення перевезень товарів і мати у своєму штаті працівників, які мають здійснювати перевезення товарів, що перебувають під митним контролем, і які володіють знанням основ митного законодавства.

2.2. Технологічні вимоги до митного перевізника

Митний перевізник повинен:

а) доставляти в митні органи товари та товаросупровідні документи без будь-якої зміни їх упаковки або стану;

б) дотримувати встановленого митним органом строку доставки товарів;

в) без дозволу митного органу не перевозити разом із товарами, що перебувають під митним контролем, інші товари;

г) розміщувати товари, що надійшли до митниці призначення, у зонах митного контролю;

ґ) після доставки товарів не залишати їх без дозволу митного органу без догляду, не змінювати місце стоянки, не здійснювати вивантаження чи перевантаження;

д) подавати митному органу документи, що містять відомості, потрібні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів;

е) бути присутнім при митному оформленні товарів та сприяти посадовим особам митного органу під час митного оформлення цих товарів і транспортних засобів;

є) здійснювати на вимогу митного органу навантаження, вивантаження, перевантаження, визначення кількості товарів, усунення пошкоджень упаковки, відкриття упаковки, пакування чи перепакування товарів, що підлягають митному оформленню, а також відкриття приміщень та інших місць, де можуть міститися ці товари;

ж) інформувати митні органи про пошкодження тари й упаковки, невідповідність товарів відомостям про них, зазначеним у товаросупровідних документах;

з) сприяти в разі потреби проведенню санітарно-епідемічного, ветеринарного, фітосанітарного, радіологічного, екологічного контролю та контролю за переміщенням культурних цінностей;

и) дотримуватися умов і обмежень щодо використання товарів та розпорядження ними, якщо митне оформлення не завершено;

і) подавати для ознайомлення суб'єктам господарської діяльності на їх вимогу ліцензію на провадження посередницької

діяльності митного перевізника, а також надавати митниці інформацію про умови договору доручення між ліцензіатом і особою, яку він представлятиме;

і) вести реєстр договорів, укладених з особами, яких він представляє та яким надає послуги, і подавати відповідну інформацію митному органу на його вимогу;

й) перевіряти перед укладенням договору перевезення повноваження володільця (довірителя) на розпорядження товарами;

к) забезпечувати збереження товарів і товаросупровідних документів під час їх перевезення.

2.3. Технічні вимоги до митного перевізника

2.3.1. Митний перевізник для забезпечення своєї діяльності повинен:

а) мати в наявності належні йому на правах власності або користування транспортні засоби (за умови їх належного обладнання для здійснення перевезень товарів під митним контролем);

б) мати ліцензію на провадження посередницької діяльності митного перевізника.

2.3.2. Митний перевізник повинен застрахувати власну діяльність на суму не менш як 2000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. Особливі вимоги до провадження посередницької діяльності митного перевізника

3.1. Митний перевізник повинен мати на праві власності або на праві повного господарського відання майно, що може бути віднесене до першої та другої груп основних фондів згідно із Законом України «Про оподаткування прибутку підприємств» (зі змінами й доповненнями).

3.2. Взаємовідносини ліцензіата з особою, яку він представляє, визначаються договором доручення.

3.3. Митний перевізник може укладати з Держмитслужбою України відповідні угоди.

Надання повноважень на виконання тих самих функцій щодо партії товару декільком ліцензіатам або обмеження повноважень ліцензіата виконанням тільки частини цих функцій (або виконанням операцій у межах однієї функції) не дозволяється.

3.4. Ліцензіат повинен зберігати всю документацію, пов'язану зі здійсненням своєї діяльності, протягом строку, встановленого законодавством України.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з проведення випробувань на пожежну небезпеку речовин, матеріалів, будівельних конструкцій, виробів і обладнання, а також пожежної техніки, пожежно-технічного озброєння, продукції протипожежного призначення на відповідність встановленим вимогам

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій від 1 вересня 2004 року № 99/33

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 13 вересня 2004 року за № 1145/9744

1. Загальні положення

1.1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з проведення випробувань на пожежну небезпеку речовин, матеріалів, будівельних конструкцій, виробів і обладнання, а також пожежної техніки, пожежно-технічного озброєння, продукції протипожежного призначення на відповідність встановленим вимогам (далі — Ліцензійні умови) розроблені відповідно до законів України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», «Про пожежну безпеку» та інших нормативно-правових актів.

1.2. Ліцензійні умови визначають організаційні, кваліфікаційні, технологічні та спеціальні вимоги, обов'язкові для виконання при провадженні господарської діяльності з проведення випробувань на пожежну небезпеку речовин, матеріалів, будівельних конструкцій, виробів і обладнання, а також пожежної техніки, пожежно-технічного озброєння, продукції протипожежного призначення на відповідність встановленим вимогам.

1.3. Дія Ліцензійних умов поширюється на всіх суб'єктів господарювання незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, які здійснюють господарську діяльність з проведення випробувань на пожежну небезпеку речовин, матеріалів, будівельних конструкцій, виробів і обладнання, а також пожежної техніки, пожежно-технічного озброєння, продукції

протипожежного призначення на відповідність встановленим вимогам.

1.4. Органом ліцензування у сфері господарської діяльності з проведення випробувань на пожежну небезпеку речовин, матеріалів, будівельних конструкцій, виробів і обладнання, а також пожежної техніки, пожежно-технічного озброєння, продукції протипожежного призначення на відповідність встановленим вимогам є Державний департамент пожежної безпеки МНС України.

1.5. У цих Ліцензійних умовах терміни та визначення вживаються у такому значенні:

діяльність протипожежного призначення — господарська діяльність з проведення випробувань на пожежну небезпеку речовин, матеріалів, будівельних конструкцій, виробів і обладнання, а також пожежної техніки, пожежно-технічного озброєння, продукції протипожежного призначення на відповідність встановленим вимогам;

види робіт та послуг діяльності протипожежного призначення — окремі роботи (послуги), визначені пунктом 2 Ліцензійних умов, які виконуються в межах діяльності протипожежного призначення;

суб'єкт господарювання — зареєстрована в установленому законодавством порядку юридична особа незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, яка проводить господарську діяльність, а також фізична особа — суб'єкт підприємницької діяльності;

керівник робіт — штатний співробітник суб'єкта господарювання, керівник окремого виду робіт та послуг протипожежного призначення;

виконавець робіт — штатний співробітник суб'єкта господарювання, спеціаліст з відповідною кваліфікацією, який залежно від посадових функцій безпосередньо виконує конкретний напрямок роботи (послуги) протипожежного призначення та підпорядкований керівнику робіт;

орган ліцензування діяльності протипожежного призначення — Державний департамент пожежної безпеки МНС України;

територіальні органи ліцензування діяльності протипожежного призначення — уповноважені органом ліцензування територіальні органи державного нагляду у сфері цивільного захисту Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя;

1.6. Суб'єкт господарювання, який має намір провадити даний вид господарської діяльності, особисто або через уповнова-

жений ним орган чи особу звертається до органу ліцензування із заявою про видачу ліцензії встановленого зразка (додаток* 1).

Якщо суб'єкт господарювання планує провадити вид господарської діяльності з проведення випробувань на пожежну небезпеку речовин, матеріалів, будівельних конструкцій, виробів і обладнання, а також пожежної техніки, пожежно-технічного озброєння, продукції протипожежного призначення на відповідність встановленим вимогам не в повному обсязі, а частково (з окремих видів послуг і робіт), то в заяві про видачу ліцензії також вказуються ці послуги і роботи згідно з вимогами пункту 2 Ліцензійних умов. У цьому разі в ліцензії після виду господарської діяльності зазначаються послуги та роботи, на які вона поширюється.

До заяви про видачу ліцензії додається копія свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності або копія довідки про включення до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України, засвідчені нотаріально або органом, який видав оригінал документа, а також документи, визначені постановою Кабінету Міністрів України від 4 липня 2001 року № 756 «Про затвердження переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності»:

відомості за підписом керівника та печаткою заявника — суб'єкта господарської діяльності про наявність матеріально-технічної бази і спеціалістів, необхідних для провадження відповідного виду господарської діяльності, за встановленою формою (додаток 2);

засвідчені в установленому порядку копії документів, які підтверджують право власності суб'єкта господарської діяльності або оренди ним обладнання та виробничих приміщень, необхідних для провадження відповідного виду господарської діяльності;

засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують рівень освіти і кваліфікації спеціалістів, необхідний для провадження відповідного виду господарської діяльності, згідно з ліцензійними умовами;

засвідчені в установленому порядку копії атестованих методик проведення випробувань (за відсутності стандартизованих) та акта метрологічного обстеження виробництва цих робіт;

порівняльні протоколи випробувань на пожежну безпеку, підтверджені Українським науково-дослідним інститутом пожежної безпеки МНС України.

* Додатки не наводяться. — *Ред.*

Заява про видачу ліцензії (про видачу копії ліцензії, про переоформлення ліцензії, про видачу дубліката ліцензії) та документи, що додаються до неї, приймаються за описом (додаток 3), другий екземпляр (копія) опису видається заявнику з відміткою про дату прийняття документів органом ліцензування та підписом відповідальної особи.

Оформлення заяв про переоформлення ліцензії, про видачу дубліката ліцензії та про видачу копії ліцензії здійснюється суб'єктами господарювання за встановленими формами (додатки 4—6).

Заява залишається без розгляду, якщо вона подана (підписана) особою, яка не має на це повноважень, або/та документи оформлені з порушенням вимог статті 10 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

1.7. Ліцензія на здійснення даного виду діяльності видається суб'єкту господарювання за умови його відповідності, згідно з поданими документами, ліцензійним умовам та достовірності даних у цих документах. За результатами розгляду документів, поданих заявником для отримання ліцензії, орган ліцензування діяльності протипожежного призначення протягом десяти робочих днів приймає рішення про видачу ліцензії або про відмову у її видачі (додаток 7) та упродовж трьох робочих днів надсилає (видає) його заявнику.

2. Роботи та послуги, які включає в себе діяльність протипожежного призначення

1. Проведення випробувань речовин, матеріалів на їх пожежну небезпеку.

2. Проведення випробувань будівельних конструкцій, виробів та обладнання на відповідність вимогам пожежної безпеки.

3. Проведення випробувань пожежних машин, вогнегасників, пожежно-технічного озброєння, установок пожежогасіння, установок пожежної сигналізації, вогнегасних та вогнезахисних засобів, засобів індивідуального захисту пожежників.

3. Загальні вимоги провадження діяльності протипожежного призначення

Діяльність протипожежного призначення здійснюється суб'єктами господарювання, які безпосередньо спеціалізуються у цьому напрямку діяльності, або мають у своєму складі спеціалізовані підрозділи. Суб'єкти господарювання повинні мати відповідні приміщення, матеріально-технічну базу, штатну чисельність ква-

ліфікованих фахівців, нормативно-правові акти та нормативно-технічну документацію.

Приміщення (за їх призначенням) повинні відповідати вимогам чинних нормативних актів з питань пожежної безпеки та охорони праці. Технологічне обладнання, пристрої, інструмент та засоби вимірювання мають проходити своєчасне технічне обстеження (перевірку) у відповідних органах (за потребою) та утримуватися у справному технічному стані.

Керівники та виконавці робіт, залежно від видів виконуємих робіт та послуг, повинні мати відповідні освітні та освітньо-кваліфікаційні рівні, що підтверджується дипломом (свідоцтвом) державного зразка, працювати у суб'єкта господарювання (ліцензіата), своєчасно проходити спеціальне навчання, навчання та перевірку знань з питань охорони праці (в порядку, визначеному Типовим положенням про навчання з питань охорони праці, затвердженим наказом Комітету по нагляду за охороною праці України Міністерства праці та соціальної політики України від 17.02.99 за № 27 та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 21.04.99 за № 248/3541).

При виконанні діяльності протипожежного призначення суб'єкти господарювання зобов'язані дотримуватись чинних законодавчих та інших нормативних актів, що регулюють даний вид діяльності, вести журнал обліку виконаних робіт та послуг протипожежного призначення за формою згідно з додатком 8.

4. Вимоги для провадження діяльності протипожежного призначення

4.1. Кваліфікаційні вимоги

Керівники робіт:

повна вища освіта професійного спрямування «Інженерія» за освітньо-кваліфікаційними рівнями спеціаліст, магістр та стаж роботи в галузі випробувань (експериментальних досліджень) не менше ніж 5 років;

спеціальне навчання правилам проведення випробувань у системі Держстандарту України;

навчання та перевірка знань з питань охорони праці.

Виконавці робіт:

базова або повна вища освіта професійного спрямування «Інженерія» за освітньо-кваліфікаційними рівнями бакалавр, спеціаліст, магістр;

навчання та перевірка знань з питань охорони праці.

Спеціалісти, що безпосередньо беруть участь у проведенні ви-

пробувань, мають бути атестовані відповідно до ДСТУ 3412-96 або ДСТУ ISO/IEC 17025-2001 на право проведення закріплених за ними видів випробувань.

4.2. Вимоги до наявності нормативно-правових актів та нормативно-технічної документації

ДСТУ ISO/IEC 17025-2001 Загальні вимоги до компетентності випробувальних та калібрувальних лабораторій (ISO/IEC 17025:1999, IDT);

ДСТУ 3412-96 Система сертифікації УкрСЕПРО. Вимоги до випробувальних лабораторій;

ГОСТ 24555-81 «Система государственных испытаний продукции. Порядок аттестации испытательного оборудования. Основные положения»;

комплект нормативних документів (стандарти, технічні умови) на продукцію, що випробовується, та методи випробувань згідно з галуззю акредитації;

положення про випробувальну лабораторію;

паспорт випробувальної лабораторії;

галузь акредитації випробувальної лабораторії;

настанова з якості випробувальної лабораторії;

програми та робочі методики проведення випробувань конкретних видів (груп) продукції, узгоджені з Українським науково-дослідним інститутом пожежної безпеки МНС України (за відсутності стандартизованих);

акт обстеження метрологічного забезпечення робіт, пов'язаних з випробуваннями продукції на пожежну небезпеку, проведеного органом ДЦСМС;

порівняльні протоколи випробувань на пожежну небезпеку, підтверджені науково-дослідним інститутом пожежної безпеки МНС України.

4.3. Технологічні вимоги

Суб'єкт господарювання повинен мати обладнання та засоби вимірювальної техніки для проведення випробувань згідно з галуззю акредитації (випробувальне обладнання повинне бути атестованим згідно з ГОСТ 24555-81, а засоби вимірювальної техніки — повірені).

Приміщення, в яких проводяться випробування, повинні відповідати вимогам методик випробувань щодо площі, стану та умов, які в них забезпечуються (температура, вологість, чистота повітря, освітлення, звуко- та віброізоляція, захист від випромінення), а також санітарним нормам і правилам, вимогам без-

пеки праці та охорони навколишнього природного середовища (ДСТУ 3412-96 або ДСТУ ISO/IEC 17025-2001).

4.4. Вимоги щодо якості проведення випробувань

Випробувальна лабораторія (центр) повинна мати систему якості згідно з ДСТУ 3412-96 або ДСТУ ISO/IEC 17025-2001, яка відповідає її діяльності, обсягу випробувань та забезпечує достатність і об'єктивність алгоритмів та результатів випробувань. За результатами випробувань оформляється протокол згідно з ДСТУ 3412-96 або ДСТУ ISO/IEC 17025-2001.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з проведення знезараження підкарантинних матеріалів та об'єктів, які переміщуються через державний кордон України та карантинні зони

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства аграрної політики України від 4 листопада 2004 року № 129/402

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 17 грудня 2004 року за № 1597/10196

1. Загальні положення

1.1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з проведення знезараження підкарантинних матеріалів та об'єктів, які переміщуються через державний кордон України та карантинні зони (далі — Ліцензійні умови), розроблені відповідно до законів України «Про карантин рослин», «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про пестициди і агрохімікати», «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» та нормативно-правових актів, визначених цими Ліцензійними умовами.

1.2. Ліцензійні умови визначають організаційні, кваліфікаційні, технологічні та інші вимоги, обов'язкові для виконання при провадженні господарської діяльності з проведення знезараження підкарантинних матеріалів та об'єктів, які переміщуються через державний кордон України та карантинні зони.

1.3. Дія Ліцензійних умов поширюється на суб'єктів господарювання незалежно від їх організаційно-правовової форми та форми власності, які здійснюють господарську діяльність з проведення знезараження підкарантинних матеріалів та об'єктів, які переміщуються через державний кордон України та карантинні зони.

1.4. Відповідно до законодавства ліцензуванню підлягає господарська діяльність з проведення знезараження підкарантинних матеріалів та об'єктів, які переміщуються через державний кордон України та карантинні зони (далі — знезараження підкарантинних матеріалів).

1.5. У Ліцензійних умовах терміни вживаються у такому значенні:

знезараження (фумігація) — обробка хімічними речовинами, які знаходяться у газоподібному і рідкому стані, підкарантинних матеріалів, транспортних засобів з метою знищення карантинних організмів;

підкарантинні матеріали та об'єкти — матеріали та об'єкти, які можуть сприяти поширенню або за допомогою яких можуть поширюватися карантинні організми, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

карантинна зона — територія, на якій запроваджено відповідно до Закону України «Про карантин рослин» карантинний режим у зв'язку з виявленням карантинного організму.

1.6. Органом ліцензування у сфері господарської діяльності з проведення знезараження підкарантинних матеріалів є Міністерство аграрної політики України (далі — Мінагрополітики України).

Порядок ліцензування господарської діяльності з проведення знезараження підкарантинних матеріалів, відповідальність суб'єктів господарювання та органу ліцензування за порушення законодавства у сфері ліцензування визначено Законом України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

1.7. Оформлення заяв про видачу ліцензії, копії ліцензії, про переоформлення ліцензії та видачу дубліката ліцензії здійснюється суб'єктами господарювання за встановленими формами (додатки* 1—4).

Заява про видачу ліцензії та документи, що додаються до неї, приймаються за описом (додаток 5), копія якого видається заявнику з відміткою про дату прийняття документів органом ліцензування та підписом відповідальної особи.

---

* Додатки не наводяться. — *Ред.*

1.8. Перелік документів, що додаються до заяви про видачу ліцензії, визначаються постановою Кабінету Міністрів України від 04.07.2001 № 756 «Про затвердження переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності» (із змінами).

1.9. Ліцензія Мінагрополітики України є документом державного зразка, який засвідчує право суб'єкта господарської діяльності на провадження господарської діяльності з проведення знезараження підкарантинних матеріалів протягом визначеного строку за умови виконання ліцензійних умов.

2. Вимоги до провадження господарської діяльності з проведення знезараження підкарантинних матеріалів

2.1. Організаційні вимоги

2.1.1. Суб'єкт господарювання при проведенні знезараження підкарантинних матеріалів повинен дотримуватись вимог Цивільного та Господарського кодексів України, законів України:

«Про карантин рослин»;

«Про захист прав споживачів»;

«Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення»;

«Про пестициди і агрохімікати»;

«Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

«Про охорону навколишнього природного середовища»;

постанов Кабінету Міністрів України:

від 20.06.95 № 440 «Про затвердження Порядку одержання дозволу на виробництво, зберігання, транспортування, використання, захоронення, знищення та утилізацію отруйних речовин, у тому числі продуктів біотехнології та інших біологічних агентів» (із змінами);

від 18.09.95 № 746 «Про затвердження Порядку одержання допуску (посвідчення) на право роботи, пов'язаної з транспортуванням, зберіганням, застосуванням та торгівлею пестицидами і агрохімікатами»;

від 02.11.95 № 881 «Про затвердження Порядку державного обліку наявності та використання пестицидів і агрохімікатів»;

від 27.03.96 № 354 «Про затвердження Порядку вилучення, утилізації, знищення та знешкодження непридатних або заборонених до використання пестицидів і агрохімікатів та тари від них»;

від 22.06.99 № 1109 «Про затвердження Положення про державний санітарно-епідеміологічний нагляд в Україні» (із змінами);

від 14.11.2000 № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування»;

від 04.07.2001 № 756 «Про затвердження переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності» (із змінами);

від 16.11.2002 № 1788 «Про затвердження Порядку і правил проведення обов'язкового страхування цивільної відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яка може бути заподіяна пожежами та аваріями на об'єктах підвищеної небезпеки, включаючи пожежовибухонебезпечні об'єкти та об'єкти, господарська діяльність на яких може призвести до аварій екологічного і санітарно-епідемічного характеру»;

від 15.10.2003 № 1631 «Про затвердження Порядку видачі дозволів Державним комітетом з нагляду за охороною праці та його територіальними органами» (із змінами);

від 26.05.2004 № 672 «Про затвердження Порядку проведення інспектування, огляду, аналізу, обстеження та знезараження підкарантинних матеріалів і об'єктів та їх переліку»;

наказів Мінагрополітики України:

від 05.09.2002 № 255 «Про затвердження Інструкції про порядок виготовлення та використання бланків карантинного дозволу на імпорт, фітосанітарного сертифіката та фітосанітарного сертифіката на реекспорт, карантинного сертифіката», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 01.11.2002 за № 862/7150;

від 11.12.2003 № 439 «Про затвердження Положення про Державну службу з карантину рослин України», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 29.12.2003 за № 1244/8565;

наказів Головної державної інспекції з карантину рослин України:

від 25.09.96 № 72 «Про затвердження Правил фітосанітарного контролю на державному кордоні України», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 27.12.96 за № 754/1779;

від 29.09.97 № 56 «Про затвердження інструкцій із виявлення локалізації та ліквідації карантинних об'єктів», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 14.10.97 за № 470/2274;

від 06.08.2002 № 65, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 30.08.2002 за № 716/7004, «Про затвердження Правил фітосанітарного контролю деревини та виробів з неї».

2.1.2. Суб'єкт господарювання повинен вести облік наявності та використання пестицидів і агрохімікатів у прибутково-видаткових книгах (журналах) і подавати статистичну звітність за затвердженими Державним комітетом статистики України формами відповідно до Порядку державного обліку наявності та використання пестицидів і агрохімікатів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02.11.95 № 881.

2.1.3. Суб'єкт господарювання для провадження господарської діяльності з знезараження підкарантинних матеріалів повинен отримати дозвіл на початок (продовження) виконання роботи підвищеної небезпеки або експлуатації об'єкта чи навчання з питань охорони праці, виданий відповідними органами, згідно з Порядком видачі дозволів Державним комітетом з нагляду за охороною праці та його територіальними органами, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 15.10.2003 № 1631.

2.2. Технологічні вимоги

2.2.1. При провадженні господарської діяльності з знезараження підкарантинних матеріалів суб'єкт господарювання повинен використовувати лише пестициди і агрохімікати, які зареєстровані в Україні, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 04.03.96 № 295 «Про затвердження Порядку проведення державних випробувань, державної реєстрації та перереєстрації, видання переліків пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні» (із змінами) і визначені в офіційному виданні «Перелік пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні» та щорічному доповненні до нього.

Забороняється застосування пестицидів і агрохімікатів, які не мають сертифіката якості, виданого виробником, а також пестицидів і агрохімікатів з простроченим терміном дії.

2.2.2. Для провадження господарської діяльності з знезараження підкарантинних матеріалів суб'єкт господарювання повинен мати:

дозвіл на проведення фумігаційних робіт, виданий відповідно до вимог Державних санітарних правил ДСП 8.8.1.2.001-98 «Транспортування, зберігання та застосування пестицидів у народному господарстві» територіальною санітарно-епідемічною службою;

у разі застосування хімічних речовин, зазначених у Переліку отруйних речовин, у тому числі продуктів біотехнологій та інших біологічних агентів, виробництво, зберігання, транспор-

тування, використання, захоронення, знищення та утилізація яких здійснюється за наявності дозволу, в додатку до Порядку одержання дозволу на виробництво, зберігання, транспортування, використання, захоронення, знищення та утилізацію отруйних речовин, у тому числі продуктів біотехнології та інших біологічних агентів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20.06.95 № 440, дозвіл виданий Мінприроди України (із змінами);

складські приміщення, які відповідають санітарно-гігієнічним вимогам СНіП 11-108-78 та правилам техніки безпеки і мають санітарні паспорти, засвідчені санітарно-епідемічною службою;

спеціально виділене сухе приміщення, яке добре провітрюється для зберігання засобів індивідуального захисту відповідно до Державних санітарних правил ДСП 8.8.1.2.001-98 «Транспортування, зберігання та застосування пестицидів у народному господарстві», затверджених постановою Головного державного санітарного лікаря України від 03.08.98 № 1;

обладнані відповідно до СНиП 2.04.09-87 побутові приміщення;

обладнання для проведення робіт із знезараження підкарантинних матеріалів, яке згідно з Порядком проведення інспектування, огляду, аналізу, обстеження та знезараження підкарантинних матеріалів і об'єктів та переліку підкарантинних матеріалів і об'єктів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 26.05.2004 № 672 має технічні паспорти та своєчасно пройшло технічне обслуговування в установленому законодавством порядку.

2.2.3. Суб'єкт господарювання повинен забезпечити виробничий персонал, який виконує роботи із знезараження підкарантинних матеріалів, засобами індивідуального захисту (протигазні маски, протигазні коробки, спецодяг, спецвзуття, гумові рукавиці) згідно з Типовими нормами безплатної видачі спеціального одягу, спеціального взуття та інших засобів індивідуального захисту працівникам сільського та водного господарства, затвердженими наказом Комітету по нагляду за охороною праці України від 10.06.98 № 117, зареєстрованими у Міністерстві юстиції України 14.07.98 за № 449/2889, та Державними санітарними правил ДСП 8.8.1.2.001-98 «Транспортування, зберігання та застосування пестицидів у народному господарстві», затвердженими постановою Головного державного санітарного лікаря України від 03.08.98 № 1.

2.2.4. Проведення із знезараження підкарантинних матеріалів на судах морського флоту здійснюється суб'єктом господарювання відповідно до рекомендацій Міжнародної морської організації, виданих згідно з Конвенцією про Міжнародну морську організацію, яка прийнята постановою Верховної Ради України від 04.02.94 № 3938-XII «Про прийняття Конвенції про Міжнародну морську організацію 1948 року в редакції 1982 року».

2.2.5. Роботи із знезараження підкарантинних матеріалів повинні проводитись працівниками суб'єкта господарювання відповідно до Кваліфікаційних вимог, зазначених у пункті 2.3 цих Ліцензійних умов у складі не менше трьох працюючих.

2.2.6. Після проведення знезараження підкарантинних матеріалів проводиться дегазація. Закінчення дегазації встановлюється особисто організатором (керівником) робіт, який дає письмовий дозвіл на право користування приміщенням.

2.3. Кваліфікаційні вимоги

2.3.1. Посадові особи суб'єкта господарювання, що провадить господарську діяльність із знезараження підкарантинних матеріалів, згідно з Переліком посад посадових осіб, які зобов'язані проходити попередню і періодичну перевірку знань з охорони праці, затвердженим наказом Державного комітету України по нагляду за охороною праці від 11.10.93 № 94 та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 20.10.93 за № 154, до початку виконання своїх обов'язків і періодично, один раз на три роки, проходять навчання, а також перевірку знань з охорони праці.

2.3.2. Працівники суб'єкта господарювання, діяльність яких пов'язана з знезараженням підкарантинних матеріалів, повинні проходити навчання за затвердженою програмою, перепідготовку один раз на три роки, медичний огляд, мати допуск на право роботи із зазначеними препаратами, посвідчення та медичну книжку встановлених зразків відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 18.09.95 № 746 «Про затвердження Порядку одержання допуску (посвідчення) на право роботи, пов'язаної з транспортуванням, зберіганням, застосуванням та торгівлею пестицидами і агрохімікатами» і пред'являти їх на вимогу представників державного нагляду та контролю.

2.3.3. Працівники суб'єкта господарювання, які організовують виконання робіт, пов'язаних із знезараженням підкарантинних матеріалів, повинні мати досвід у цій роботі, спеціальну освіту чи пройти підготовку на відповідних курсах і семінарах

при станціях захисту рослин, спеціальних навчальних закладах, а також щорічно підвищувати свої знання на курсах і семінарах, проходити медичний огляд, мати допуск, посвідчення та медичну книжку встановлених зразків відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 18.09.95 № 746 «Про затвердження Порядку одержання допуску (посвідчення) на право роботи, пов'язаної з транспортуванням, зберіганням, застосуванням та торгівлею пестицидами і агрохімікатами».

2.3.4. Спеціалісти, які не працюють понад три роки з пестицидами, допускаються до роботи тільки після проходження медичного огляду та отримання допуску (посвідчення) на право проведення робіт з пестицидами і агрохімікатами.

2.4. Інші вимоги

2.4.1. Суб'єкт господарювання, який виконує роботи із знезараження підкарантинних матеріалів повинен:

забезпечити організацію та проведення атестації робочих місць відповідно до Порядку проведення атестації робочих місць за умовами праці, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01.08.92 № 442, у строки, передбачені колективним договором, але не менше одного разу на 5 років;

забезпечити організацію та проведення попереднього (при прийнятті на роботу) і періодичних (один раз на рік) медичних оглядів працівників згідно з Положенням про медичний огляд працівників певних категорій, затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 31.03.94 № 45, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 21.06.94 за № 136/345.

2.4.2. При провадженні господарської діяльності з проведення знезараження підкарантинних матеріалів суб'єкт господарювання повинен дотримуватись вимог постанови Кабінету Міністрів України від 16.11.2002 № 1788 «Про затвердження Порядку і правил проведення обов'язкового страхування цивільної відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яка може бути заподіяна пожежами та аваріями на об'єктах підвищеної небезпеки, включаючи пожежовибухонебезпечні об'єкти та об'єкти, господарська діяльність на яких може призвести до аварій екологічного і санітарно-епідемічного характеру».

2.4.3. Суб'єкт господарювання, який виконує роботи із знезараження підкарантинних матеріалів, несе відповідальність за неналежне виконання даних робіт згідно з чинним законодавством.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання послуг, пов'язаних з охороною державної та іншої власності, надання послуг з охорони громадян

Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства внутрішніх справ України від 14 грудня 2004 року № 145/1501

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 31 грудня 2004 року за № 1678/10277

1. Загальні положення

1.1. Ці Ліцензійні умови розроблені відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», постанов Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2000 року № 1698 «Про затвердження переліку органів ліцензування» (із змінами і доповненнями), від 4 липня 2001 року № 756 «Про затвердження переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності» (із змінами і доповненнями).

1.2. Ліцензійні умови визначають організаційні, кваліфікаційні та особливі вимоги провадження господарської діяльності з надання послуг, пов'язаних з охороною державної та іншої власності, надання послуг з охорони громадян.

1.3. Визначені в Ліцензійних умовах терміни вживаються в такому значенні:

1.3.1. Охорона майна — діяльність суб'єктів охоронної діяльності з організації та практичного здійснення на підставі цивільно-правових договорів заходів, спрямованих на забезпечення схоронності, цілісності визначених володільцем майна належних йому будівель, споруд, іншого рухомого та нерухомого майна (далі — майно) з метою відвернення та/або недопущення безпосередніх посягань на майно, припинення не санкціонованого володільцем доступу до нього для збереження його фізичного стану і забезпечення здійснення володільцем цього майна всіх належних йому повноважень щодо нього.

1.3.2. Охорона громадян — діяльність суб'єктів охоронної діяльності з організації та практичного здійснення заходів, спрямованих на забезпечення особистої безпеки індивідуально ви-

значеної фізичної особи шляхом відвернення та/або недопущення негативного безпосереднього впливу факторів кримінального, побутового або екологічного характеру на стан її життєдіяльності;

особиста безпека фізичної особи — поточний стан захищеності її життєдіяльності від безпосередніх загроз її життю, здоров'ю, тілесній неушкодженості, а також особистій свободі.

1.3.3. Охоронна діяльність — діяльність з надання послуг, пов'язаних з охороною майна юридичних і фізичних осіб та забезпечення особистої безпеки фізичних осіб на підставі цивільно-правових угод.

1.3.4. Суб'єкти охоронної діяльності — зареєстровані в установленому чинним законодавством України порядку юридичні особи незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, які провадять господарську діяльність, крім органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також фізичні особи — підприємці, які отримали ліцензії на право здійснення господарської діяльності з надання послуг, пов'язаних з охороною державної та іншої власності, надання послуг з охорони громадян.

1.3.5. Об'єкти охорони — фізичні особи, крім посадових осіб органів державної влади та громадян, щодо яких заходи захисту життя, здоров'я та майна здійснюються відповідно до окремих законів України, а також майно громадян і юридичних осіб усіх форм власності.

1.3.6. Персонал охорони — це працівники суб'єктів охоронної діяльності, які досягли 18-річного віку, перебувають у штаті суб'єкта господарювання на посадах, безпосередньо пов'язаних з організацією та здійсненням охорони, а також фізичні особи — підприємці, які відповідають кваліфікаційним вимогам, установленим цими Ліцензійними умовами і безпосередньо виконують функції з організації та/або здійснення заходів охорони.

До персоналу охорони суб'єктів охоронної діяльності належать:

керівники суб'єктів охоронної діяльності (їх заступники, на яких у встановленому порядку покладені обов'язки з організації та/або здійснення заходів охорони);

охоронники — працівники суб'єктів охоронної діяльності, які за функціональними обов'язками безпосередньо виконують функції з охорони майна;

охоронці — працівники суб'єктів охоронної діяльності, які за функціональними обов'язками безпосередньо виконують функції з охорони громадян;

технічні працівники — працівники суб'єктів охоронної діяльності, які за функціональними обов'язками безпосередньо виконують функції з експлуатації технічних засобів охоронного призначення, у тому числі постійного контролю за надходженням сигналів про їх спрацювання на місцях їх установки.

1.3.7. Організація охорони — діяльність з визначення умов та розроблення заходів, необхідних для забезпечення схоронності майна та його цілісності, особистої безпеки фізичних осіб.

1.4. Заходи охорони, що здійснюються персоналом охорони

1.4.1. Контроль за проходженням на об'єкт охорони, пересуванням його територією, а також залишенням його особами, переміщенням предметів відповідно до порядку, встановленого володільцем майна, що охороняється (далі — володілець), у тому числі шляхом:

застосування пропускного та внутрішньооб'єктового пропускного режиму;

використання технічних засобів охоронного призначення (систем і технічних засобів охоронної сигналізації, теле-, відеоспостереження, контролювання доступу) відповідно до їх технічних характеристик і цільового призначення, у тому числі централізованого спостереження за роботою технічних засобів охоронного призначення, установлених на об'єктах;

використання службових собак.

1.4.2. Фізична охорона — безпосередні дії (заходи оперативного реагування) персоналу охорони за місцезнаходженням об'єкта охорони, спрямовані на виявлення, запобігання та припинення:

не санкціонованих володільцем проникнень на об'єкт охорони (на територію, у приміщення);

перебування осіб, яким володілець не надав відповідних повноважень, на об'єкті охорони;

протиправного заволодіння майном на об'єкті охорони шляхом крадіжки, грабежу, розбійного нападу, шахрайства тощо;

протиправного використання майна на об'єкті охорони особами, яким володілець не надав відповідних повноважень;

заподіяння володільцю збитків шляхом умисного пошкодження або знищення його майна, протиправних посягань на особисту безпеку фізичних осіб, їх недоторканність;

заподіяння майнової шкоди володільцю, ушкодження здоров'я фізичній особі шляхом очевидних порушень техніки безпеки, належних умов зберігання майна або внаслідок стихійно-

го лиха, аварій, катастроф та інших надзвичайних подій за відсутності протиправних дій щодо об'єктів охорони.

1.4.3. Оперативне реагування — негайні, починаючи з мінімально необхідних, дії персоналу охорони, у тому числі за повідомленням третіх осіб, за фактами протиправних дій щодо об'єктів охорони, або на події та обставини, що завдають (можуть завдати) майнову шкоду володільцям, а також створюють очевидну загрозу особистій безпеці фізичних осіб, персоналу об'єкта охорони, іншим громадянам та персоналу охорони, з визначення конкретного місця можливого вчинення правопорушення чи виникнення небезпечних обставин, їх індивідуалізації, локалізації, а в разі потреби — нейтралізації, у тому числі припинення протиправних дій або інших згубних для майна та/або фізичних осіб наслідків.

1.5. Ліцензійні умови є обов'язковими для виконання суб'єктами господарювання, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, пов'язаних з охороною державної та іншої власності, надання послуг з охорони громадян, та отримали відповідну ліцензію.

Якщо суб'єкт господарювання провадить вид господарської діяльності не в повному обсязі, а частково або з окремих послуг, то Ліцензійні умови поширюються на суб'єкта господарювання в частині, що встановлює вимоги до провадження господарської діяльності, зазначеної в ліцензії.

1.6. Оформлення заяв про видачу ліцензій здійснюється суб'єктами господарювання за встановленою формою (додається).

2. Організаційні вимоги

2.1. Суб'єкт охоронної діяльності, який надає послуги згідно з отриманою ліцензією, повинен забезпечити:

2.1.1. Відсутність серед засновників та свого персоналу охорони осіб, які мають не зняту чи не погашену в установленому порядку судимість за вчинення умисних злочинів або які за вироком суду позбавлені права займатися цим видом діяльності.

2.1.2. Наявність у персоналу охорони під час виконання заходів охорони дозволів установленого зразка на право носіння та застосування спеціальних засобів самооборони, заряджених речовинами сльозоточивої та дратівної дії (далі — спецзасоби), а також знаків належності до конкретного суб'єкта охоронної діяльності, що установлюються вказаним суб'єктом, про запровадження яких у місячний термін інформується орган ліцензування.

2.1.3. Наявність у суб'єктів господарювання, що надаватимуть послуги, передбачені абзацом третім підпункту 1.4.1 пункту 1.4 цих Ліцензійних умов, технічних засобів охорони, що сертифіковані відповідно до чинного законодавства України.

2.1.4. Недопущення вчинення персоналом охорони правопорушень щодо об'єктів охорони.

2.2. Суб'єкт охоронної діяльності, який надає послуги згідно з отриманою ліцензією, зобов'язаний:

2.2.1. Надавати послуги лише за письмово укладеними цивільно-правовими договорами. Вести письмовий облік договорів; здійснювати виконання договорів з надання охоронних послуг на користь третіх осіб лише за їх письмовою згодою. При укладенні договорів конкретно вказувати в них об'єкт охорони та, якщо це — майно громадян або юридичних осіб, зазначати розмір майнової відповідальності суб'єкта охоронної діяльності, який визначається відповідно до вимог частини 2 статті 96 та пункту 3 частини 1 статті 980 Цивільного кодексу України.

2.2.2. За згодою володільця розміщувати на видному місці на центральному посту (посту) з охорони стаціонарного об'єкта місцезнаходження та номер ліцензії суб'єкта охоронної діяльності.

2.2.3. Негайно сповіщати орган внутрішніх справ за місцезнаходженням об'єкта охорони про вчинення протиправних посягань на об'єкт, що охороняється, виявлення крадіжок, інших правопорушень. Вживати заходів щодо недопущення сторонніх осіб на місце події до прибуття представників органу внутрішніх справ.

2.2.4. Дотримуватись вимог придбання, реєстрації та використання спецзасобів згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 1993 року № 706 «Про порядок продажу, придбання, реєстрації, обліку і застосування спеціальних засобів самооборони, заряджених речовинами сльозоточивої та дратівної дії».

2.2.5. Дотримуватись установленого чинним законодавством порядку прийняття та оформлення громадян на роботу до суб'єкта охоронної діяльності відповідно до вимог глави III Кодексу законів про працю України та Інструкції про порядок ведення трудових книжок працівників, затвердженої спільним наказом Міністерства праці України, Міністерства юстиції України, Міністерства соціального захисту населення України від 29 липня 1993 року № 58 (із змінами і доповненнями), зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17 серпня 1993 року за № 110.

2.2.6. Дотримуватись вимог Закону України «Про охорону праці» та Типового положення про навчання з питань охорони праці, затвердженого наказом Комітету по нагляду за охороною праці України від 17 лютого 1999 року № 27, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 21 квітня 1999 року за № 248/3541.

3. Кваліфікаційні вимоги

3.1. Для керівника (директора або його заступника) суб'єкта охоронної діяльності є обов'язковими наявність вищої юридичної освіти або стаж роботи не менше трьох років на посадах середнього, старшого начальницького складу в охоронних, оперативних чи слідчих підрозділах органів внутрішніх справ, Служби безпеки України або стажу служби не менше п'яти років на командних посадах стройових частин та навчальних закладів Збройних Сил.

3.2. Персонал охорони повинен знати:

статті 7, 9, 11, 17, 18, 22, 26, 36, 37, 38, 39, 41, 42, 45, 50, 51, 66, 67, 74, 88, 89, 90, 91, 115, 119, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 128, 135, 136, 146, 162, 172, 173, 175, 185, 186, 187, 189, 194, 196, 197, 202, 203, 205, 206, 229, 232, 260, 262, 263, 272, 293, 343, 356 Кримінального кодексу України;

статті 9, 12, 17, 18, 19, 24, 34, 35, 51, 174, 185, 186, 190, 192, 193, 195, 195^2, 195^3, 195^4, 254, 255, 259, 264, 265 Кодексу України про адміністративні правопорушення;

статті 21, 23, 24, 26, 27, 31, 36, 38, 39, 40, 46, 47, 48, 50, 130, 132, 133, 134, 135, 136, 147, 169 Кодексу законів про працю України;

статті 6, 7, 11, 14, 15, 15^1, 20 Закону України «Про міліцію»;

статті 9, 17, 27 Закону України «Про статус народного депутата України»;

статті 8, 25 Закону України «Про Службу безпеки України»;

Постанову Верховної Ради України від 17 червня 1992 року № 2471 «Про право власності на окремі види майна» (із змінами і доповненнями);

постанову Ради Міністрів Української РСР від 27 лютого 1991 року № 49 «Про затвердження Правил застосування спеціальних засобів при охороні громадського порядку» (із змінами) та постанову Кабінету Міністрів України від 7 вересня 1993 року № 706 «Про порядок продажу, придбання, реєстрації, обліку і застосування спеціальних засобів самооборони, заряджених речовинами сльозоточивої та дратівної дії» (із змінами і доповненнями);

порядок та правила надання першої долікарської допомоги

при пораненнях вогнепальною або холодною зброєю, асфіксіях, отруєннях, ураженні електричним струмом, кровотечах та переломах;

порядок та правила застосування протипожежних засобів.

3.3. Знання персоналом охорони вказаних вище вимог підтверджується шляхом складання один раз на 5 років заліку, порядок прийняття якого визначається Міністерством внутрішніх справ України за погодженням з Антимонопольним комітетом України та Державним комітетом України з питань регуляторної політики та підприємництва.

3.4. Для фізичних осіб — підприємців є обов'язковим дотримання вимог, встановлених для персоналу охорони суб'єкта охоронної діяльності.

3.5. Охоронна діяльність здійснюється лише персоналом, який відповідає вимогам, у тому числі кваліфікаційним, установленим цими Ліцензійними умовами.

4. Особливі вимоги щодо провадження господарської діяльності в галузі охорони

4.1. Припинення протиправних дій щодо об'єктів охорони здійснюється з дотриманням вимог законодавства України про необхідну оборону, крайню необхідність, затримання правопорушника та охорону праці.

4.2. Технічні засоби охоронного призначення відповідно до їх технічних характеристик і цільового призначення, а також службові собаки використовуються під час здійснення заходів охорони виключно для виявлення та при затриманні осіб, які проникли (намагалися проникнути) на об'єкти охорони, пересуваються ними або залишають їх, у тому числі з дозволу їхнього володільця.

4.3. Заходи, які забезпечують особисту безпеку фізичної особи, можуть також здійснюватися за умов і обставин, що не містять ознак протиправних дій щодо цієї фізичної особи (при негативному впливі дій або наслідків стихійного лиха, аварій, катастроф та інших надзвичайних подій, нападу тварин, тяжких особистих, сімейних та інших обставин, хворобливого стану тощо), але можуть створити безпосередню загрозу її життю та здоров'ю.

4.4. Діяльність, пов'язана з охороною окремих особливо важливих об'єктів права державної власності, перелік яких визначається у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку, може здійснюватися тільки державними підприємствами та організаціями.

4.5. З метою організації та під час здійснення охоронної діяльності забороняється:

4.5.1. Придбавати та використовувати для виконання функцій з організації та здійснення заходів охорони нерухомого та рухомого майна, забезпечення особистої безпеки фізичних осіб майно, що згідно із законодавством може використовуватися лише військовими формуваннями та правоохоронними органами держави.

4.5.2. Здійснювати за цивільно-правовими договорами заходи охорони майна без наявності відповідних документів, які підтверджують повноваження замовника охоронних послуг щодо володіння, користування або розпорядження цим майном, законність перевезення належного йому вантажу тощо, та охорони громадян без підтвердження повноважень замовника представляти законні інтереси фізичної особи, на користь якої запропоновано укласти угоду.

4.5.3. Протидіяти представникам правоохоронних органів під час виконання покладених на них завдань із забезпечення правопорядку та громадської безпеки, а також іншим посадовим особам і громадянам, які виконують службові обов'язки в межах своїх повноважень, визначених законодавством.

4.5.4. Розголошувати відомості про вжиття конкретних заходів для організації та здійснення заходів охорони майна, забезпечення особистої безпеки фізичних осіб, конфіденційну інформацію про господарську діяльність, оголошену такою в установленому порядку, а також відомості про приватне життя особи, щодо якої здійснюються заходи безпеки, що стали відомими у зв'язку з виконанням охоронних функцій.

4.5.5. Передавати ліцензію на здійснення охоронної діяльності для використання іншим юридичним особами і громадянам.

4.6. Під час здійснення охоронної діяльності персоналу охорони суб'єктів господарювання забороняється:

4.6.1. Удаватися до неправомірних дій, що посягають на права і свободи громадян, ставлять під загрозу їхнє життя, здоров'я, честь, гідність та майно.

4.6.2. Видавати себе за представників правоохоронних органів.

4.6.3. Використовувати формений одяг та знаки розрізнення працівників правоохоронних органів, Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України.

4.6.4. Використовувати не сертифіковані в установленому порядку технічні засоби спеціального охоронного призначення, засоби радіозв'язку без наявності дозволів на їх використання на наданих радіочастотах, а також інші технічні засоби, що завдають шкоди життю та здоров'ю громадян, довкіллю.

4.7. Не залучаються до охоронної діяльності громадяни:

4.7.1. Які не досягли повноліття.

4.7.2. Які за станом здоров'я і фізичного розвитку відповідно до висновку закладу охорони здоров'я не можуть виконувати обов'язки з охорони майна або громадян.

4.7.3. Які перебувають на обліку в органах охорони здоров'я з приводу психічної хвороби, алкоголізму чи наркоманії.

4.7.4. Які не мають висновку психофізіологічної експертизи.

4.7.5. Визнані судом недієздатними або обмежено дієздатними.

4.7.6. Особи, які мають непогашену чи не зняту судимість за умисні злочини.

4.7.7. Яким у судовому порядку заборонено займатися охоронною діяльністю або роботою, пов'язаною з матеріальною відповідальністю.

4.7.8. Особи, які не зареєстровані за місцем проживання в установленому чинним законодавством порядку.

4.7.9. Які ухиляються від призову на строкову військову службу, військового обліку та спеціальних зборів.

4.8. Не допускаються до здійснення заходів охорони працівники, які в установленому порядку не пройшли обов'язкової періодичної перевірки знань відповідно до пункту 3.3 цих Ліцензійних умов.

4.9. Відомості про особу при вирішенні питання про можливість її залучення до охоронної діяльності одержуються відповідно до чинного законодавства.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА 3

Розділ 1

Загальні положення

Про ліцензування певних видів господарської діяльності. Закон України від 1 червня 2000 року № 1775-III. 5

Про запровадження ліцензії єдиного зразка для певних видів господарської діяльності. Постанова Кабінету Міністрів України від 20 листопада 2000 року № 1719 *(З незначним скороченням)* 34

Опис бланка ліцензії єдиного зразка. Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 20 листопада 2000 року № 1719 35

Про термін дії ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності, розміри і порядок зарахування плати за її видачу. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2000 року № 1755 *(Витяг)* 36

Положення про експертно-апеляційну раду при Державному комітеті з питань регуляторної політики та підприємництва. Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2000 року № 1669. 37

Положення про здійснення державного нагляду за додержанням органами ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування. Затверджено наказом Держпідприємництва України від 25 липня 2001 року № 101 *(Витяг)* 39

Порядок формування, ведення і користування відомостями ліцензійного реєстру та подання їх до Єдиного ліцензійного реєстру. Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2000 року № 1658 45

Перелік постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність. Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2000 року № 1658 47

Перелік органів ліцензування. Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2000 року № 1698 *(З незначним скороченням)* 48

Перелік документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності. Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 4 липня 2001 року № 756 54

Про Закон України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності». Лист Вищого арбітражного суду України від 13 вересня 2000 року № 01-8/493 89

Кримінальний кодекс України. Від 5 квітня 2001 року № 2341-III *(Витяг)* 93

Розділ 2

Ліцензійні умови провадження окремих видів господарської діяльності

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства фінансів України від 26 грудня 2000 року № 82/350 95

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виготовлення виробів з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння, торгівлі виробами з дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства фінансів України від 26 грудня 2000 року № 82/350 100

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з розроблення, виробництва, використання, експлуатації, сертифікаційних випробувань, тематичних досліджень, експертизи, ввезення, вивезення криптосистем і засобів криптографічного захисту інформації, надання послуг в галузі криптографічного захисту інформації (крім послуг електронного цифрового підпису), торгівлі криптосистемами і засобами криптографічного захисту інформації. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Департаменту спеціальних телекомунікаційних систем та захисту інформації Служби безпеки України від 29 грудня 2000 № 88/66 108

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виготовлення бланків цінних паперів, документів суворої звітності. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства фінансів України від 9 січня 2001 року № 1/3. . . . 120

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової, роздрібної торгівлі лікарськими засобами. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства охорони здоров'я України від 12 січня 2001 року № 3/8 124

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва вибухових речовин і матеріалів (за переліком, який визначається Кабінетом Міністрів України). Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства праці та соціальної політики України від 22 січня 2001 року № 13/18 144

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виконання топографо-геодезичних, картографічних робіт. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва та Міністерства екології та природних ресурсів України від 12 лютого 2001 року № 24/43 147

Ліцензійні умови провадження діяльності із здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства екології та природних ресурсів України від 12 лютого 2001 року № 27/44 156

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності щодо проведення землевпорядних та землеоціночних робіт. Затверджено наказом Держпідприємництва, Держкомзему України від 13 лютого 2001 № 28/18. 164

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з видобування уранових руд. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства екології та природних ресурсів України від 13 лютого 2001 року № 30/50 172

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з пошуку (розвідки) корисних копалин. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства екології та природних ресурсів України від 13 лютого 2001 року № 31/51 175

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з централізованого водопостачання та водовідведення. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики України від 14 лютого 2001 року № 35/34 182

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з переробки донорської крові та її компонентів, виготовлення з них препаратів. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства охорони здоров'я України від 16 лютого 2001 року № 38/63 189

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з медичної практики. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства охорони здоров'я України від 16 лютого 2001 року № 38/63 194

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з проведення дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт (крім робіт на об'єктах ветеринарного контролю). Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства охорони здоров'я України від 16 лютого 2001 року № 38/63 200

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з розроблення, виробництва, виготовлення, зберігання, перевезення, придбання, пересилання, ввезення, вивезення, відпуску, знищення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства охорони здоров'я України від 20 лютого 2001 року № 39/66 213

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва пестицидів та агрохімікатів, оптової, роздрібної торгівлі пестицидами та агрохімікатами. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Державного комітету промислової політики України від 22 лютого 2001 року № 40/70 234

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва особливо небезпечних хімічних речовин (за переліком, який визначається Кабінетом Міністрів України). Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Державного комітету промислової політики України від 22 лютого 2001 року № 41/71 242

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності із збирання, заготівлі окремих видів відходів як вторинної сировини. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства екології та природних ресурсів України від 19 березня 2001 року № 52/105р. 246

Ліцензійні умови провадження фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності: організації та проведення спортивних занять професіоналів та любителів спорту, діяльності з підготовки спортсменів до змагань з різних видів спорту, визнаних в Україні. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Державного комітету молодіжної політики, спорту і туризму України від 2 квітня 2001 року № 58/852. . . 252

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів). Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства економіки України від 4 травня 2001 року № 72/49 260

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності щодо надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів залізничним транспортом. Затверджено наказом Держпідприємництва України, Міністерства транспорту України від 8 червня 2001 року № 85/363 262

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з культивування та використання рослин, що містять наркотичні засоби, для промислових цілей. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства аграрної політики України від 21 червня 2001 року № 92/173. 267

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з ветеринарної практики. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства аграрної політики України від 2 липня 2001 року № 94/186 273

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності, пов'язаної з промисловим виловом риби на промислових ділянках рибогосподарських водойм, крім внутрішніх водойм (ставків) господарств. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства аграрної політики України від 14 листопада 2001 року № 132/336 276

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів, вантажів повітряним транспортом. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства транспорту України від 26 листопада 2001 року № 139/821 283

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виконання авіаційно-хімічних робіт. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства транспорту України від 26 листопада 2001 року № 140/825 288

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів річковим, морським транспортом. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства транспорту України від 30 січня 2002 року № 11/50. 291

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з експорту, імпорту обладнання та дисків для лазерних систем зчитування. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва та Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 14 серпня 2002 року № 84/247 . . . 298

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності щодо виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням спирту етилового. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва та Державної податкової адміністрації України від 27 серпня 2002 року № 93/395 300

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва ветеринарних медикаментів і препаратів, оптової, роздрібної торгівлі ветеринарними медикаментами і препаратами. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Державного департаменту ветеринарної медицини України від 14 жовтня 2002 року № 108/329 303

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з заготівлі, переробки, металургійної переробки металобрухту кольорових і чорних металів. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства промислової політики України від 25.02.2003 № 14/65. 316

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з розроблення, виробництва, впровадження, сертифікаційних випробувань, ввезення, вивезення голографічних захисних елементів. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Служби безпеки України від 8 квітня 2003 року № 42/132 323

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з пересилання поштових переказів, простих та реєстрованих листів, поштових карток, бандеролей та посилок масою до 30 кілограмів. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 29 жовтня 2003 року № 116/202 333

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з оптової торгівлі насінням. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства аграрної політики України, Державного комітету лісового господарства України, Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства від 26 листопада 2003 року № 124/422/194/201 342

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі). Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства транспорту України від 18 грудня 2003 року № 136/985 347

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва і Міністерства транспорту України від 18 грудня 2003 року № 136/985 357

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва, зберігання і реалізації племінних (генетичних) ресурсів, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства аграрної політики України від 26 лютого 2004 року № 25/52 364

Ліцензійні умови провадження посередницької діяльності митного перевізника. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Державної митної служби України від 25 березня 2004 року № 34/212 372

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з проведення випробувань на пожежну небезпеку речовин, матеріалів, будівельних конструкцій, виробів і обладнання, а також пожежної техніки, пожежно-технічного озброєння, продукції протипожежного призначення на відповідність встановленим вимогам. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій від 1 вересня 2004 року № 99/33 376

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з проведення знезараження підкарантинних матеріалів та об'єктів, які переміщуються через державний кордон України та карантинні зони. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства аграрної політики України від 4 листопада 2004 року № 129/402 382

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання послуг, пов'язаних з охороною державної та іншої власності, надання послуг з охорони громадян. Затверджено наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Міністерства внутрішніх справ України від 14 грудня 2004 року № 145/1501 . . . 390

Видавництво «Юрінком Інтер» пропонує:

КОМЕНТАРІ

1. 🕮 Коментар судової практики з господарських справ / С.О. Теньков. — К., 2004. — 384 с. — **ц. 20,90 грн.**

2. 🕮 Науково-практичний коментар Господарського кодексу України / За ред. В.К. Мамутова. — К., 2004. — 688 с. — **ц. 66 грн.**

3. 🕮 Науково-практичний коментар до законів України «Про державну виконавчу службу», «Про виконавче провадження» / Кол. авт; Відп. ред. О.В. Лавринович. — К., 2005. — 320 с. — **ц. 20 грн.**

4. 🕮 Науково-практичний коментар Земельного кодексу України / За заг. ред. В.В. Медведчука. — К., 2004. — 654 с. — **ц. 33 грн.**

5. 🕮 Коментар до Закону «Про судоустрій України» / За заг. ред. В.Т. Маляренка. — К., 2003. — 464 с. — **ц. 27,50 грн.**

6. ☑ *Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України* */ За відп. ред. О.В. Дзери (кер. ав. кол.), Н.С. Кузнєцової, В.В. Луця, — К., 2005. — 1904 с. —* ***ц. 150 грн.***

ЗБІРНИКИ НОРМАТИВНИХ АКТІВ

7. 🕮 Відшкодування матеріальної та моральної шкоди: Законодавство та судова практика : Зб. нормат. актів. — К., 2004. — 400 с. — **ц. 15,40 грн.**

8. ☑ *Державна реєстрація юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців* *: Зб. нормат. актів. — К., 2005. — 216 с. —* ***ц. 15 грн.***

9. 🕮 Загальнообов'язкове соціальне страхування. Нормативні акти. Зразки документів : Зб. нормат. актів / Упорядники В.С. Перепічай, В.А. Скоробагатько, М.І. Федишин. — К., 2003. — 456 с. — **ц. 16,50 грн.**

10. 🕮 Законодавство і судова практика з питань приватизації : Зб. нормат. актів — К., 2003. — 400 с. — **ц. 12,10 грн.**

11. 🕮 Законодавство України про сім'ю : Зб. нормат. актів. — К., 2002. — 384 с. — **ц. 7,70 грн.**

12. 🕮 Законодавство України про адміністративні правопорушення : Зб. нормат. актів. — К., 2005. — 400 с. — **ц. 15,00 грн.**

13. 🕮 Законодавство України про соціальне забезпечення : Зб. нормат. актів. — К., 2004. — 432 с. — **ц. 15,40 грн.**

14. 🕮 Законодавство України про стандартизацію, метрологію і сертифікацію : Зб. нормат. актів. — К., 2003. — 448 с. — **ц. 11 грн.**

15. 🕮 Законодавство України про судову та правоохоронну діяльність : Зб. нормат. актів. — К., 2001. — 352 с. — **ц. 3,30 грн.**

16. ☑ *Кодекс адміністративного судочинства України. — К., 2005. — 176 с. — ц. 11 грн.*

17. 🕮 Кодекс України про адміністративні правопорушення з постатейними матеріалами (з додатком станом на 01.02.2003) / За заг. ред. Е.Ф. Демського. — К., 2001. — 1088 с. — **ц. 24,20 грн.**

18. 🕮 Контроль і перевірки підприємницької діяльності / Ю.А. Авксентьев, О.М. Івченко. — К., 2004. — 400 с. — **ц. 15,40 грн.**

19. 🕮 Кримінальний кодекс України (від 05.04.2001): Офіційний текст (з додатком станом на 01.09.2003). — К., 2001. — 88 с. — **ц. 3,30 грн.**

20. 🕮 Кримінальний кодекс України (від 05.04.2001): Офіційний текст (з порівняльною таблицею і алфавітно-предметним покажчиком) (з додатком станом на 01.09.2003). — К., 2002. — 352 с. — **ц. 7,70 грн.**

21. 🕮 Кримінальний кодекс України. Кримінально-процесуальний кодекс України. — К., 2005. — 480 с. — **ц. 15 грн.**

22. 🕮 Кримінально виконавче законодавство України : Зб. нормат. актів. — К., 2005. — 432 с. — **ц. 15 грн.**

23. 🕮 Постанови Пленуму Верховного Суду України в кримінальних справах / За ред. В.Т. Маляренка. — К., 2005. — 368 с. — **ц. 18 грн.**

24. 🕮 Постанови Пленуму Верховного Суду України із загальних питань судової діяльності та в цивільних справах / За ред В.Т. Маляренка. — К., 2004. — 352 с. — **ц. 18 грн.**

25. 🕮 Правове регулювання інформаційної діяльності в Україні / Упоряд. С.Е. Демський; Відп. ред. С.П. Павлюк. — К., 2001. — 688 с. — **ц. 16,50 грн.**

26. 🕮 Правове регулювання кредитних відносин в Україні : Зб. нормат. актів. — К., 2001. — 416 с. — **ц. 3,30 грн.**

27. 🕮 **Право на вибір місця проживання: від прописки до реєстрації** : Зб. нормат. актів. — К., 2005. — 336 с. — **ц. 15 грн.**

28. ☑ ***Працевлаштування громадян за кордоном*** *: Зб. нормат. актів. — К., 2005. — 352 с.* — ***ц. 15 грн.***

27. 🕮 **Приватна власність в Україні** : Зб. нормат. актів. — К., 2002. — 416 с. — **ц. 11 грн.**

29. 🕮 **Пільги. Регулювання та захист. Пільги, компенсації, гарантії** : Зб. нормат. актів. — К., 2004. — 416 с. — **15,40 грн.**

30. ☑ ***Регулювання ринку цінних паперів*** *: Зб. нормат. актів. — К., 2005. — 384 с.* — ***ц. 15 грн.***

31. 🕮 **Судові експертизи в Україні** : Зб. нормат. актів. — К., 2002. — 416 с. — **ц. 11 грн.**

32. 🕮 **Торговельна діяльність в Україні** : Зб. нормат. актів. — К., 2002. — 448 с. — **ц. 11 грн.**

33. 🕮 **Фінансові санкції за законодавством України** : Зб. нормат. актів. — К., 2001. — 416 с. — **ц. 4,95 грн.**

34. 🕮 **Цивільний кодекс України:** Офіційне видання (з постатейним змістом). — К., 2004. — 464 с. — **ц. 16,50 грн.**

35. ☑ ***Цивільне процесуальне законодавство України: ЦПК, прийнятий 18.03.2004; ЦПК, прийнятий 18.07.1963*** *: Зб. нормат. актів: станом на 15 травня 2005 р. — К., 2005. — 544 с.* — ***ц. 16.50 грн.***

ПІДРУЧНИКИ ТА ПОСІБНИКИ

36. 🕮 **Аграрне право України** : Підручник / За ред. В.З. Янчука та ін. — К., 2000. — 720 с. — **ц. 5,50 грн.**

37. 🕮 **Аграрне право України** : Практикум / В.З. Янчук, А.М. Статівка, Н.І. Титова та ін.; За ред. В.З. Янчука. — К., 2001. — 256 с. — **ц. 5,50 грн.**

38. 🕮 **Адміністративне право України** : Навч. посіб / Ю.П. Битяк. — К., 2005. — 544 с. — **ц. 30 грн.**

39. 🕮 **Адміністративне право України** : Підручник / В.К. Колпаков, О.В. Кузьменко. — К., 2003. — 544 с. — **ц. 22,50 грн.**

40. 🕮 **Англійська мова в міжнародних документах з прав людини** : Навч. посіб. з перекладу / І.І. Борисенко, Л.І. Коваленко, Л.М. Саєнко. — У 3-х т. — К., 2005. — 752 с. — **ц. 50 грн.**

41. 🕮 **Банківське право** : Навч. посіб. / О.П. Орлюк. — К., 2004. — 376 с. — **ц. 23 грн.**

42. 🕮 **Господарське право** : Підручник / В.С. Щербина. — К., 2005. — 592 с. — **ц. 32 грн.**

43. 🕮 **Господарське право** : Практикум / В.С. Щербина та ін. — К., 2003. — 416 с. — **ц. 16,50 грн.**

44. 🕮 **Еристика: мистецтво полеміки** : Навч. посіб. / І.В. Хоменко. — К., 2001. — 192 с. — **ц. 6,60 грн.**

45. 🕮 **Естетика** : Навч. посіб. / За ред. В.О. Лозового. — К., 2005. — 208 с. — **ц. 19,80 грн.**

46. 🕮 **Етика** : Навч. посіб. / За ред. В.О. Лозового. — К., 2005. — 224 с. — **ц. 13,20 грн.**

47. 🕮 **Земельне право України** : Підручник / За ред. М.В. Шульги. — К., 2004. — 368 с. — **ц. 20,35 грн.**

48. 🕮 **Історія держави і права України** : Підручник / За ред. А.С. Чайковського. — К., 2004. — 512 с. — **ц. 29,70 грн.**

49. 🕮 **Хрестоматія з історії держави і права України** / Упоряд. А.С. Чайковський та ін. — К., 2003. — 656 с. — **ц. 31,90 грн.**

50. 🕮 **Історія політичних і правових вчень** : Навч. посіб. — 3-є вид., стер. / Ф.П. Шульженко, Т.Г. Андрусяк. — К., 2004. — 304 с. — **ц. 18,70 грн.**

51. 🕮 **Конституційне право України** : Підручник / О.Ф. Фрицький. — К., 2004. — 536 с. — **ц. 23,10 грн.**

52. 🕮 **Конституційне право зарубіжних країн** : Підручник / В.О. Ріяка. — К., 2004. — 544 с. — **ц. 27,50 грн.**

53. 🕮 **Криміналістика** : Навч. посіб. / За ред. В.Г. Гончаренка та Є.М. Моісеєва. — К., 2001. — 368 с. — **ц. 14,85 грн.**

54. 🕮 **Кримінальне право України: Загальна частина** : Підручник / За ред. М.І. Бажанова, В.В. Сташиса, В.Я. Тація. — К., 2005. — 480 с. — **ц. 31 грн.**

55. 🕮 **Кримінальне право України: Особлива частина** : Підручник / За ред. М.І. Бажанова, В.В. Сташиса, В.Я. Тація. — К., 2005. — 546 с. — **ц. 33 грн.**

56. 🕮 **Кримінальне право України: Загальна частина** : Підручник / За ред. М.І. Бажанова, В.В. Сташиса, В.Я. Тація. — К. — Харків, 2003. — 416 с. — **ц. 16 грн.**

57. 🕮 **Кримінальне право України: Особлива частина** : Підручник / За ред. М.І. Бажанова, В.В. Сташиса, В.Я. Тація. — К. — Харків, 2003. — 496 с. — **ц. 19 грн.**

58. 🕮 **Кримінальне право** : Практикум / За ред С.С. Яценка. — К., 2004. — 592 с. — **ц. 31,90 грн.**

59. 🕮 **Курс кримінології: Загальна частина** : Підручник / За ред. О.М. Джужи. — К., 2001. — 352 с. + **Особлива частина** : Підручник / За ред. О.М. Джужи. — К., 2001. — 480 с. — **ц. 18,70 грн.**

60. 🕮 **Логіка для юристів** : Підручник / І.В. Хоменко. — К., 2002. — 224 с. — **ц. 11 грн.**

61. 🕮 **Логіка** : Практикум / І.В. Хоменко. — К., 2004. — 240 с. — **ц. 11 грн.**

62. 🕮 **Міжнародне публічне право** : Практикум / А.І. Дмитрієв, А.С. Мацко, В.І. Муравйов. — К., 2001. — 352 с. — **ц. 11 грн.**

63. 🕮 **Міжнародне право** : Навч. посіб. / За ред. М.В. Буроменського. — К., 2005. — 336 с. — **ц. 19 грн.**

65. 🕮 **Міжнародне приватне право** : Навч. посіб. / За ред. В.М. Гайворонського, В.П. Жушмана. — К., 2005. — 368 с. — **ц. 22 грн.**

66. 🕮 **Муніципальне право України** : Підручник / За ред. В.Ф. Погорілка, О.Ф. Фрицького. — К., 2001. — 352 с. — **ц. 7,70 грн.**

67. ☑ ***Огляд місця події при розслідуванні окремих видів злочинів*** *: Наук.-практ. посіб. / За ред. Н.І. Клименко. — К., 2005. — 216. с.* — ***ц. 17 грн.***

68. 🕮 **Основи безпеки життєдіяльності** : Навч. посіб. для учнів початк. кл. загальноосвіт. навч. закл. / Л.М. Шестопалова. — К., 2002. — 96 с. — **ц. 5,20 грн.**

69. 🕮 **Основи інформатики та обчислювальної техніки** : Навч. посіб. / За ред. В.Г. Іванова. — К., 2004 — 328 с. — **ц. 20,90 грн.**

70. 🕮 **Основи економічної теорії** : Навч. посіб. / В.Г. Чепінога. — К., 2003. — 456 с. — **ц. 27,50 грн.**

71. 🕮 **Податкове право** : Навч. посіб. / За ред. М.П. Кучерявенка. — К., 2003. — 400 с. — **ц. 24,20 грн.**

72. 🕮 **Права людини і громадянина** : Навч. посіб. / А.М. Колодій, А.Ю. Олійник. — К., 2004. — 336 с. — **ц. 19,80 грн.**

73. 🕮 **Право інтелектуальної власності:** Навч. посіб. / В.С. Дроб'язко, Р.В. Дроб'язко. — К., 2004. — 512 с. — **ц. 29,70 грн.**

74. 🕮 **Правознавство** : Підручник / За ред. А.М. Колодія, В.В. Копєйчікова. — К., 2004. — 736 с. — **ц. 27,50 грн.**

75. 🕮 **Прокуратура України** : Підручник / О.Р. Михайленко. — К., 2005. — 296 с. — **ц. 21 грн.**

76. 🕮 **Хрестоматія з правознавства** / Уклад. Л.О. Лоха, О.Д. Наровлянський. — К., 2003. — 736 с. — **ц. 23,10 грн.**

77. 🕮 **Римське право** : Підручник / О.А. Підопригора, Є.О. Харитонов. — К., 2003. — 512 с. — **ц. 22 грн.**

78. 🕮 **Сімейне право** : Підручник / В.І. Борисова, І.В. Жилінкова. — К., 2004. — 264 с. — **ц. 16,50 грн.**

79. 🕮 **Соціологія** : Навч. посіб. / За ред. Н.П. Осипової. — К., 2003. — 380 с. — **ц. 16,50 грн.**

80. 🕮 **Соціологія права** : Навч. посіб. / За заг. ред. О.М. Джужи. — К., 2004. — 288 с. — **ц. 16,50 грн.**

81. 🕮 **Суд, правоохоронні та правозахисні органи України** : Підручник / За ред. В.Т. Маляренка; Авт. В.С. Ковальський та ін. — К., 2004. — 376 с. — **ц. 20,90 грн.**

82. 🕮 **Судова бухгалтерія** : Підручник / В.М. Глібко, О.П. Бущан. — К., 2004. — 224 с. — **ц. 15,75 грн.**

83. 🕮 **Судова медицина та судова психіатрія** : Підручник / Є.М. Білецький, Г.А. Білецька. — К., 2004. — 192 с. — **ц. 13,20 грн.**

84. 🕮 **Транспортне право України** : Навч. посіб. / Е.Ф. Демський, В.К. Гіжевський та ін. — К., 2002. — 416 с. — **ц. 16,50 грн.**

85. 🕮 **Теорія держави і права** : Підручник / За ред. С.Л. Лисенкова. — К., 2005. — 432 с. — **ц. 27,50 грн.**

86. 🕮 **Філософія права** : Навч. посіб. / О.Г. Данільян, Л.Д. Байрачна, С.І. Максимов та ін. — К., 2005. — 272 с. — **ц. 16,50 грн.**

87. 🕮 **Фінансове право України** : Підручник / За ред. М.П. Кучерявенка. — К., 2004. — 320 с. — **ц. 20,90 грн.**

88. 🕮 **Хозяйственное право** : Учебник / В.К. Мамутов и др. — К., 2002. — 912 с. — **ц. 38,50 грн.**

89. 🕮 **Цивільне право** : Підручник / В.І. Борисова. — В 2-х кн. — К., 2004. — 1030 с. — **ц. 60,50 грн.**

90. ☑ ***Цивільне право** : Підручник. — У 2-х кн. — 2-е вид., перероб. і доп. / За ред. О.В. Дзери, Н.С. Кузнєцової. — К., 2005. — 1376 с. — **ц. 80 грн.***

НАУКОВА, НАУКОВО-ПРАКТИЧНА ЛІТЕРАТУРА

91. 🕮 **Адміністративно-деліктний правовий феномен** : Монографія / В.К. Колпаков. — К., 2005. — 528 с. — **ц. 45 грн.**

92. 🕮 **Експертиза у судовій практиці** / За заг. ред. В.Г. Гончаренка. — К., 2005. — 388 с. — **ц. 32 грн.**

93. 🕮 **Захист цивільного права та інтересу** : Методика складання документів, коментарі, позовні та інші заяви / Л.К. Буркацький. — К., 2005. — 400 с. — **ц. 24 грн.**

94. 🕮 **Конституційний Суд України: Рішення. Висновки. 2001—2002**: Кн. 3 / Відп. ред. П.Б. Євграфов. — К., 2002. — 384 с. — **ц. 20,90 грн.**

95. 🕮 **Конституційний Суд України: Рішення. Висновки. 2002—2003**: Кн. 4 / Відп. ред. П.Б. Євграфов. — К., 2004. — 584 с. — **ц. 27,50 грн.**

96. 🕮 **Конституція і виконавча влада** : Наукове видання / В.М. Шаповал. — К., 2004. — 80 с. — **ц. 6,60 грн.**

97. 🕮 **Новий Кримінальний кодекс України: Питання застосування і вивчення** : Матер. міжнар. наук.-практ. конф. — К., 2002. — 272 с. — **ц. 7,70 грн.**

98. 🕮 **Нотаріальне оформлення цивільно-правових документів.** — К., 2000. — 448 с. — **ц. 3 грн.**

99. ☑ ***Огляд місця події при розслідуванні окремих видів злочинів*** *: Наук.-практ. посіб. / За. ред. Н.І. Клименко. — К., 2005. — 216 с.* — ***ц. 17 грн.***

100. 🕮 **Організація судової влади в Україні** (перший аналіз нормативного змісту Закону України «Про судоустрій України») / А.О. Селіванов. — К., 2002. — 112 с. — **ц. 3,30 грн.**

101. 🕮 **Офіційні типові форми договорів** / Уклад. Р.О. Стефанчук, М.О. Стефанчук. — К., 2003. — 640 с. — **ц. 37,40 грн.**

102. ☑ ***Перебудова кримінального процесу України в контексті європейських стандартів*** *: Монографія / В.Т. Маляренко. — К., 2005. — 512 с.* — ***ц. 41 грн.***

103. 🕮 **Перехід прав кредиторів: Історія. Теорія. Законодавство** / О.О. Кот. — К., 2002. — 160 с. — **ц. 13,20 грн.**

104. 🕮 **Правове регулювання ветеринарної справи в Україні** / М.П. Синьківський. — К., 2002. — 224 с. — **ц. 8,80 грн.**

104. ☑ ***Порадник керівникові сільськогосподарського підприємства*** */ За ред. А.П. Гетьмана, В.З. Янчука. — К., 2005. — 624 с.* — ***ц. 28 грн.***

105. ☑ ***Правове регулювання участі іноземних юридичних осіб у цивільних правовідносинах (порівняльно-правовий аспект)*** *: Монографія / С.М. Хєда. — К., 2005. — 184 с.* — ***ц. 20 грн.***

106. ☑ ***Правотворчість: теоретичні та логічні засади*** */ В.С. Ковальський, І.П. Козінцев. — К., 2005. — 192 с.* — ***ц. 19 грн.***

107. ☑ ***Становлення правової держави Україна*** */ Б. Футей. — К., 2005. — 352 с.* — ***ц. 15 грн.***

108. 🕮 **Теоретичні питання банківського права і банківського законодавства** / О.П. Орлюк. — К., 2003. — 104 с. — **ц. 9,90 грн.**

109. 🕮 **Экономика и право** : Сб. науч. трудов / В.К. Мамутов. — К., 2003. — 544 с. — **ц. 27,50 грн.**

ДОВІДКОВА ЛІТЕРАТУРА

110. 🕮 **Власність в Україні** : Тематичний CD-довідник. — **ц. 39 грн.**

111. 🕮 **Українсько-англійський словник правничої термінології.** 40 000 термінів / Укл. Л.В. Мисик. — К., 1999. — 528 с. — **ц. 14,30 грн.**

112. 🕮 **Популярна юридична енциклопедія** : Подарункове видання / В.К. Гіжевський, В.В., Головченко В.С. Ковальський. — К., 2002. — 528 с. — **ц. 27,50 грн.**

АКЦІЯ

113. ✶ **Правовий захист вітчизняного товаровиробника** : Зб. нормат. актів. — К., 2000. — 446 с. — **ц. 1,09 грн.**

114. ✶ **Словник юридичних термінів (рос.-укр.)** / Укл. Ф. Андерш та ін. — К., 1994. — 322 с. — **ц. 3,30 грн.**

115. ✶ **Судова психіатрія**: Курс лекцій / В.А. Колесник. — К., 2000. — 128 с. — **ц. 2,20 грн.**

Вийдуть з друку незабаром

116. ◆ ***Муніципальне право України*** *:* Підручник / В.Ф. Погорілко.

117. ◆ ***Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України*** */* Відп. ред. П. П. Пилипчук.

118. ◆ ***Науково-практичний коментар Цивільного процесуального кодексу України*** */* Відп. ред. В.В. Комаров.

☑ НОВІ ВИДАННЯ

Ціни станом на 20.09.2005

ДОКУМЕНТАЛЬНЕ ВИДАННЯ

ЛІЦЕНЗУВАННЯ В УКРАЇНІ

Юрінком Інтер — *редакція*
Бюлетеня законодавства
і юридичної практики України

ЛІЦЕНЗУВАННЯ В УКРАЇНІ

Упорядники:
К. О. Ващенко, О. Б. Іванченко

Шеф-редактор
В. С. Ковальський

Завідуюча редакцією ***Л. П. Ляшко***
Редактор ***В. М. Зарецька***
Комп'ютерна верстка ***С. Л. Караваєв***
Художнє оформлення ***М. П. Черненко***

Підписано до друку 20.09.2005 р. Формат 84×108/32.
Папір офсетний № 1. Гарн. Bookman. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 21,8. Обл.-вид. арк. 21,0.
Тираж 8600 (7100+1500) прим. Зам. 5—221

Оригінал-макет виготовлено комп'ютерним центром
видавництва «Юрінком Інтер»
(свідоцтво про внесення до державного
реєстру видавців серія ДК № 19 від 20.03.2000)
04209, м. Київ-209, вул. Героїв Дніпра, 31-б
Виготовлено в ЗАТ «Київська книжкова фабрика»
03151, м. Київ-151, вул. Ушинського, 40.
Свідоцтво про внесення до державного реєстру суб'єктів
видавничої справи серія ДК № 787 від 28.01.2002 р.

ПРО ЗАКОНИ І ПРАВА
у загальнонаціональній газеті

Юридичний Вісник України

ПЕРЕДПЛАТА НА 2006 рік

Передплатний індекс – 33787
(для індивідуальних передплатників)

Передплатний індекс – 35290
(пільгова передплата для студентів, ветеранів ВВВ, осіб, які мають статус ліквідаторів аварії на ЧАЕС, інвалідів)

Передплатний індекс – 08282
(для підприємств і організацій)

Передплатний індекс – 22404
(газета "Юридичний вісник України" та "Бюлетень законодавства і юридичної практики України")

Передплатний індекс – 08440
(газета "Юридичний вісник України",
"Бюлетень законодавства і юридичної практики України",
журнал "Юридична Україна")

З ПИТАНЬ ПРИДБАННЯ ЗВЕРТАТИСЯ:
04209, м. Київ-209, Героїв Дніпра, 31-б.
Тел./факс 413-81-44, тел. 411-69-08,
тел. відділу реалізації 411-64-03; тел./факс магазину 412-36-18
e-mail: sales@yurincom.kiev.ua
http://www.yurincom.kiev.ua

У НОМЕРІ

ЛІЦЕНЗУВАННЯ в Україні

- загальні положення
- ліцензійні умови

9
2005

Передплатний індекс 74052

ЛІЦЕНЗУВАННЯ в Україні
9
2005